

Na temelju članka 13., članka 14. stavka 4., članka 20. stavka 2., članka 27., članka 47a. stavka 3., članka 48., članka 69., članka 73. stavka 2., članka 78. stavka 3., članka 81. stavka 4., članka 84. stavka 3., članka 88. stavaka 1. i 5., članka 97., članka 169. stavka 3., članka 179. stavka 4., članka 181. stavka 4., članka 185. stavaka 3. i 5., članka 189., članka 194. stavka 3., članka 221. stavka 5., članka 226. stavka 3., članka 229. stavka 3., članka 235., članka 236. i članka 257. stavka 2. Carinskog zakona (»Narodne novine«, br. 78/99, 94/99, 117/99, 73/2000, 92/2001 i 47/2003), Vlada Republike Hrvatske je na sjednici održanoj 25. rujna 2003. godine donijela

UREDBU

ZA PROVEDBU CARINSKOG ZAKONA*

Dio I. OPĆE PROVEDBENE ODREDBE

Glava I. ZAJEDNIČKE ODREDBE

Poglavlje 1. *Uvodne odredbe*

Članak 1.

Ovom Uredbom uređuje se:

- uvjeti za izdavanje obavijesti i obvezujućih mišljenja za primjenu carinskih propisa,
- kriteriji i postupak za selektivnu primjenu mjera carinskog nadzora i provjere u putničkom i robnom prometu, te za provedbu pojednostavnjenja carinskih postupaka zbog zastoja u prometu na graničnim prijelazima i u unutrašnjosti carinskog područja,
- vrijednost robe do koje se može primijeniti i vrste roba na koje se ne može primijeniti jedinstvena carinska stopa za netrgovačku robu, koju putnik nosi sa sobom ili koju fizička osoba primi u pošiljci od druge fizičke osobe,
- dodatna mjerila za utvrđivanje podrijetla robe, čija proizvodnja uključuje uporabu robe s podrijetlom više od jedne zemlje, način dokazivanja podrijetla robe, način izdavanja potvrde te mjerodavna tijela za ovjeru potvrda i davanje tumačenja o podrijetlu robe,
- uvjeti i način utvrđenja carinske vrijednosti robe, koja je prije puštanja u slobodan promet bila stavljena u drugo carinski dopušteno postupanje ili uporabu,
- primjena odredaba o utvrđenju vrijednosti robe za carinske svrhe,
- primjena odredaba Carinskog zakona o postupanju sa stranom robom od ulaska u carinsko područje Republike Hrvatske do određivanja carinski dopuštenoga postupanja ili uporabe,
- oblik, sadržaj i način podnošenja carinske deklaracije i drugih obrazaca koji se primjenjuju u carinskom postupku,
- slučajevi kada carinska deklaracija može biti ukinuta nakon što se roba pusti deklarantu,
- uvjeti i način uzimanja uzoraka,
- primjena carinskih obilježja,
- pojednostavljenja formalnosti i postupka podnošenja i prihvaćanja carinske deklaracije,
- pojednostavljenja formalnosti u provoznom postupku,
- provedba carinskih postupaka s gospodarskim učinkom,
- slučajevi i uvjeti kada se ne podnosi izvozna carinska deklaracija za robu koja napušta carinsko područje,

*Uredba je objavljena u NN 161/03

- način vođenja evidencija, te način provedbe mjera carinskog nadzora u slobodnoj zoni ili u slobodnome skladištu,
- slučajevi u kojima se za stranu robu, stavljenu u postupak s odgodom, neće primjenjivati trgovinske mjere pri njezinom izvozu iz carinskog područja,
- slučajevi i način ustupanja robe u korist države,
- okolnosti i uvjeti pod kojima je moguće ostvariti oslobođenje od plaćanja carine za robu koja se ponovno uvozi, iako nije u istom stanju u kojem je bila izvezena,
- uvjeti i postupak davanja zajedničkog osiguranja za namirenje carinskog duga,
- svota carine koja se neće naknadno knjižiti,
- uvjeti pod kojima se naplata carinskog duga može obustaviti, ako je podnesen zahtjev za otpuštanje duga ili ako je roba zaplijenjena s namjerom da se oduzme,
- svota carine i kamata koje se neće prisilno naplaćivati,
- drugi slučajevi povrata ili otpusta uvoznog ili izvoznog duga,
- svota carinskog duga za koji se neće odobriti otpust ili povrat duga, te
- provedba postupka o drugim oblicima raspolaganja robom oduzetom u prekršajnom postupku i robom koju je carinarnica oduzela prema drugim odredbama Carinskog zakona.

Poglavlje 2. *Pojmovna određenja*

Članak 2.

Za primjenu ove Uredbe pojedini izrazi imaju sljedeće značenje:

- a) podaci potrebni za prepoznavanje robe: podaci koji se koriste za prepoznavanje robe u trgovačkom smislu i omogućuju carinarnici da rasporedi robu u Carinsku tarifu, te da odredi količinu robe,
- b) roba nekomercijalne naravi: roba za koju se određeni carinski postupak zahtijeva povremeno i čija vrsta i količina ukazuju na to da je namijenjena za pojedinačnu, osobnu uporabu, za uporabu u kućanstvu primatelja ili osobe koja je unosi ili je jasno da se radi o poklonima,
- c) trgovinske mjere: necarinske mjere koje su dio trgovinske politike države i uređuju uvoz ili izvoz robe, kao što su na primjer: nadzorne i zaštitne mjere, količinska ograničenja, te uvozne i izvozne zabrane,
- d) karnet ATA: međunarodna carinska isprava za privremeni uvoz robe, propisana u okviru ATA Konvencije odnosno Istanbulske konvencije,
- e) osoba:
 - fizička osoba,
 - pravna osoba,
 - udruga osoba bez pravne osobnosti, kada im je za obavljanje njihove dopuštene djelatnosti neophodno omogućiti nastupanje pred Carinskom upravom,
- f) osobe s prebivalištem – sjedištem u carinskom području:
 - u slučaju fizičkih osoba, osobe koje u carinskom području imaju prebivalište ili uobičajeno mjesto stanovanja,
 - u slučaju pravnih osoba ili udruga bez pravne osobnosti, osobe koje u carinskom području imaju registrirano sjedište, glavnu upravu ili stalnu podružnicu.

Poglavlje 3. *Računalna provedba carinskih postupaka*

Članak 3.

Carinska uprava – Središnji ured može odobriti da se pri provedbi carinskih postupaka

koristi sustav elektroničke razmjene podataka.

U ovom članku pojedini izrazi imaju sljedeće značenje:

a) sustav elektroničke razmjene podataka:

1. razmjenu standardiziranih poruka sa carinarnicama,
2. unos podataka potrebnih za provedbu odnosnih carinskih postupaka u carinski informatički sustav,

b) standardizirana poruka: poruka unaprijed utvrđena i prihvaćena za elektroničku razmjenu podataka.

Uvjeti propisani za provedbu sustava elektroničke razmjene podataka uključuju, između ostaloga, mjere za provjeru poštivanja načela carinskih propisa, zaštitu izvora podataka i osiguranje podataka od neovlaštenog pristupa, gubitka, izmjene ili uništenja.

Ministar financija propisat će pravila za nadomjestak vlastoručnog potpisa elektroničkim potpisom u primjeni sustava za elektroničku razmjenu podataka.

Poglavlje 4. *Primjena sustava za analizu rizika u carinskom postupku*

Članak 4.

Radi stvaranja uvjeta za održavanje normalnoga toka prekograničnoga robnoga i putničkoga prometa u uvjetima osiguranja optimalnog stupnja zaštite interesa državnog proračuna, Carinska uprava ustrojava i razvija sustav analize i procjene rizika s obzirom na strukturu robnoga prometa prema vrstama roba i visini uvoznih opterećenja, strukturi sudionika u robnome i putničkome prometu, vrsti prijevoznih sredstava, prometnim putevima i drugim okolnostima mjerodavnim za procjenu stupnja rizičnosti pojedine robne pošiljke ili sudionika u carinsko pravnome prometu, kao osnovice za utvrđivanje kriterija i donošenje odluka o selektivnoj provedbi ili opsegu provedbe propisanih mjera carinskog nadzora ili carinske provjere.

Osnove za izgradnju sustava analize i procjene rizika i kriterije za selektivnu provedbu mjera carinskoga nadzora i provjere utvrđuje ministar financija.

Sustavom analize i procjene rizika upravlja ravnatelj Carinske uprave.

Podaci sadržani u bazama podataka sustava za analizu i procjenu rizika ili proistekli iz toga sustava, kriteriji za selektivnu provedbu mjera carinskoga nadzora ili provjere, te nalozi za provedbu određenih mjera carinskoga nadzora ili provjere službena su tajna.

Članak 5.

Kriteriji za selektivnu provedbu mjera carinskog nadzora ili provjere i nalozi za provedbu određenih mjera carinskoga nadzora ili provjere, kao sastavnim dijelom sustava analize i procjene rizika, utvrđuju se pisano ili putem sredstava za elektroničnu obradu podataka.

Ovlašteni carinski službenici dužni su pri provedbi mjera carinskoga nadzora i carinske provjere postupati sukladno podacima proisteklim iz sustava analize i procjene rizika, te na njima zasnovanim kriterijima za provedbu pojedinih carinskih procedura i naloga za poduzimanje određenih mjera carinskoga nadzora ili provjere.

Poglavlje 5. *Prevladavanje poremećaja u prekograničnom putničkom i robnom prometu*

Članak 6.

Izvanrednom situacijom u smislu članka 14. stavak 3. Carinskog zakona smatra se zastoje ili poremećaj u prometu preko graničnih prijelaza u putničkome i robnome prometu ili u obavljanju carinskih postupaka u unutrašnjosti carinskog područja:

a) koji ima štetne posljedice u međunarodnome turističkom i robnome prometu, međunarodnim ekonomskim ili političkim odnosima ili uvjetuje nastanak ili održanje trajnijih poremećaja na hrvatskom tržištu ili predstavlja opasnost za život ili zdravlje sudionika

carinskog postupka ili ljudskog okoliša, te

b) koji je moguće otkloniti ili ublažiti provedbom mjera za pojednostavnjenje propisima ili sustavom analize i procjene rizika utvrđenih carinskih procedura odnosno mjera carinskoga nadzora ili provjere.

U slučajevima nastupa okolnosti iz stavka 1. ovoga članka, ministar financija može odrediti da se privremeno, za razdoblje ne duže od 30 dana, provode u smanjenom opsegu ili pojednostavnjeno provode neke od propisanih carinskih procedura, te ne poduzimaju ili poduzimaju u smanjenom opsegu neke od mjera carinskoga nadzora ili provjere, kao što su:

- a) produžavanje uredovnoga vremena određenih graničnih prijelaza,
- b) preusmjeravanje putničkog i robnoga prometa na druge granične prijelaze,
- c) povećanje broja zelenih traka na graničnom prijelazu (»ništa za carinjenje«) ili njihovu primjenu i na graničnim prijelazima koji nemaju takvu traku,
- d) određivanje prioriteta propuštanja određene vrste putnika ili vrste robnoga prometa,
- e) smanjenje broja carinskih provjera određenih vrsta pošti-ljaka, u odnosu na normative proistekle iz provedbe sustava analize i procjene rizika,
- f) neobavljanje carinske provjere vozila i prtljage u putničkome prometu, osim u slučaju postojanja osnova sumnje za kršenje carinskih propisa od strane određenoga kruga sudionika u prometu preko određenog graničnoga prijelaza, te
- g) druge mjere, utvrđene sustavom analize i procjene rizika.

Glava II. OBVEZUJUĆA MIŠLJENJA

Poglavlje 1. *Pojmovna određenja*

Članak 7.

Pojedini izrazi u ovom poglavlju imaju sljedeće značenje:

a) obvezujuće mišljenje: mišljenje o razvrstavanju robe u Carinsku tarifu ili mišljenje o podrijetlu robe koje, ako su ispunjeni uvjeti iz članka 5. i članka 7. ove Uredbe, obvezuje Carinsku upravu.

b) podnositelj zahtjeva:

1. u slučaju razvrstavanja robe u Carinsku tarifu: osoba koja je Carinskoj upravi Središnjem uredu podnijela zahtjev za izdavanje obvezujućeg mišljenja o razvrstavanju robe u Carinsku tarifu,

2. u slučaju podrijetla robe: osoba koja je Carinskoj upravi Središnjem uredu podnijela zahtjev za izdavanje obvezujućeg mišljenja o podrijetlu robe,

c) korisnik mišljenja: osoba kojoj je obvezujuće mišljenje izdano.

Poglavlje 2. *Postupak za dobivanje obvezujućeg mišljenja*

Članak 8.

Zahtjev za izdavanje obvezujućeg mišljenja podnosi se Carinskoj upravi Središnjem uredu. Obvezujuće mišljenje donosi Carinska uprava – Središnji ured.

Zahtjev za izdavanje obvezujućeg mišljenja o razvrstavanju robe u Carinsku tarifu može se odnositi samo na jednu vrstu robe. Zahtjev za izdavanje obvezujućeg mišljenja o podrijetlu robe može se odnositi samo na jednu vrstu robe i na jedan skup okolnosti koji određuju podrijetlo robe.

Zahtjev za izdavanje obvezujućeg mišljenja o razvrstavanju robe u Carinsku tarifu mora sadržavati:

- a) ime ili naziv i adresu korisnika mišljenja,
- b) ime ili naziv i adresu podnositelja zahtjeva, ako to nije korisnik mišljenja,

c) Carinsku tarifu ili drugu tarifu koja se u potpunosti ili djelomično temelji na Carinskoj tarifi, ili su zbog nje u Carinskoj tarifi dodane daljnje podjele. Ako podnositelj zahtjeva želi dobiti mišljenje o razvrstavanju robe u drugu tarifu osim u Carinsku tarifu, to u zahtjevu treba posebno navesti,

d) podroban opis robe koji omogućava njezino prepoznavanje i od utjecaja je na njezino razvrstavanje u Carinsku tarifu,

e) sastav robe i metode analize koje se koriste za određivanje sastava robe, ako je razvrstavanje robe u Carinsku tarifu ovisno o njemu,

f) uzorak robe, fotografije, nacрте, kataloge ili druge isprave koje su na raspolaganju, a mogu pomoći pri pravilnom razvrstavanju robe u Carinsku tarifu,

g) prijedlog za razvrstavanje robe u Carinsku tarifu,

h) suglasnost podnositelja zahtjeva da će pribaviti prijevod bilo koje isprave priložene zahtjevu, ako bi to Carinska uprava Središnji ured zahtijevala,

i) naznaku svih podataka s kojima treba postupati kao s povjerljivima,

j) izjavu podnositelja zahtjeva o tome da li je prema njegovom saznanju obvezujuće mišljenje o razvrstavanju robe u Carinsku tarifu za jednaku ili sličnu robu već bilo u Republici Hrvatskoj izdano ili je za njega podnesen zahtjev, te

k) suglasnost da se obvezujuće mišljenje, uz poštivanje odredbi propisa o zaštiti podataka, smije pohraniti u datoteci Carinske uprave.

Zahtjev za izdavanje obvezujućeg mišljenja o podrijetlu robe mora sadržavati:

a) ime ili naziv i adresu korisnika mišljenja,

b) ime ili naziv i adresu podnositelja zahtjeva, ako je to druga osoba od korisnika mišljenja,

c) pravnu osnovu, prema odredbama Carinskog zakona o podrijetlu robe,

d) podroban opis robe i njezino razvrstavanje u Carinsku tarifu,

e) podatke o sastavu robe i metode analize koje se koriste za određivanje sastava robe i po potrebi vrijednost robe na paritetu isporučeno u tvornici (ex-works price),

f) okolnosti koje omogućavaju određivanje podrijetla, uporabljene materijale i njihovo podrijetlo, razvrstavanje robe u Carinsku tarifu, vrijednosti i opis okolnosti (pravila o promjeni tarifnog broja, dodanoj vrijednosti, opis radnji i postupaka ili kakvo posebno pravilo) na osnovi kojih je moguće utvrditi da su uvjeti za dobivanje podrijetla ispunjeni; naročito mora biti navedeno točno pravilo za dobivanje podrijetla koje je bilo primijenjeno pri utvrđivanju podrijetla, te predviđeno podrijetlo robe,

g) uzorke, fotografije, nacрте, kataloge i druge raspoložive isprave o sastavu robe i prerađenih materijala koji mogu pomoći pri opisu proizvodnih radnji ili preradbe materijala,

h) suglasnost podnositelja zahtjeva da će pribaviti prijevod bilo koje isprave koja je priložena zahtjevu, ako bi Carinska uprava Središnji ured tako zahtijevala,

i) naznaku svih podataka s kojima treba postupati kao s povjerljivima, neovisno o tome da li su podaci za javnu ili službenu uporabu,

j) izjavu podnositelja zahtjeva o tome da li je prema njegovom saznanju obvezujuće mišljenje o podrijetlu jednake ili slične robe ili materijala navedenih u točki d) ili točki f) ovog stavka već bilo u Republici Hrvatskoj izdano ili je za njega podnesen zahtjev, te

k) suglasnost da se obvezujuće mišljenje uz poštivanje odredbi propisa o zaštiti podataka može pohraniti u datoteci Carinske uprave.

Ako Carinska uprava Središnji ured smatra da zahtjev ne sadrži sve podatke koji su potrebni za izdavanje mišljenja, može od podnositelja zahtjeva zatražiti da dostavi podatke koji nedostaju. Rok iz članka 10. ove Uredbe počinje teći od trenutka kada Carinska uprava

Središnji ured raspolaže svim potrebnim podacima za izdavanje mišljenja. Carinska uprava Središnji ured obavještava podnositelja da je prihvatila zahtjev kao potpun, te u obavijesti navodi kada počinje teći rok iz članka 10. ove Uredbe.

Stručne podloge za izdavanje obvezujućih mišljenja izrađuju ustrojstvene jedinice Carinske uprave Središnjeg ureda nadležne za carinsku tarifu i podrijetlo robe.

Članak 9.

Ako je za utvrđivanje stvarnog stanja robe u svrhu izdavanja obvezujućeg mišljenja potrebna analiza robe, drugo ispitivanje ili vještačenje koje nije moguće obaviti u carinskom laboratoriju, Carinska uprava Središnji ured može radi toga poslati uzorak robe stručnoj organizaciji ili osobi.

Carinska uprava Središnji ured će poslati uzorak robe u skladu sa stavkom 1. ovog članka, ako prethodno dobije pisanu suglasnost podnositelja zahtjeva da će snositi troškove analize, ispitivanja ili vještačenja.

Ako podnositelj zahtjeva ne priloži suglasnost iz stavka 2. ovog članka u roku osam dana po prijemu obavijesti, smatrat će se da je od zahtjeva odustao i postupak će se obustaviti.

Naknada za troškove koji nastaju zbog provedbe potrebnih analiza i drugih ispitivanja ili vještačenja, koje obavlja Carinska uprava, naplaćuje se prema tarifi koju propisuje ministar financija.

U slučajevima kada analizu robe, drugo ispitivanje ili vještačenje obavlja stručna organizacija ili osoba iz stavka 1. ovoga članka, podnositelj zahtjeva dužan je prije dostave mišljenja podmiriti troškove prema računu stručne organizacije ili osobe koja je isto izvršila.

Članak 10.

Obvezujuće mišljenje izdaje se čim je prije moguće.

Ako obvezujuće mišljenje o razvrstavanju robe u Carinsku tarifu nije bilo moguće izdati u roku tri mjeseca od dana prihvaćanja potpunoga zahtjeva, Carinska uprava Središnji ured će obavijestiti podnositelja zahtjeva o razlozima kašnjenja i odredit će rok u kojem smatra da će ga izdati.

Obvezujuće mišljenje o podrijetlu robe izdaje se u roku 5 mjeseci od dana podnošenja potpunog zahtjeva.

Zahtjev za izdavanje mišljenja o razvrstavanju robe u Carinsku tarifu podnosi se pisano sukladno obrascu koji je otisnut u Prilogu 1. ove Uredbe i njezin je sastavni dio.

Obvezujuće mišljenje o razvrstavanju robe u Carinsku tarifu izdaje se na obrascu koji je u Prilogu 2. ove Uredbe i njezin je sastavni dio.

Obvezujuće mišljenje o podrijetlu robe izdaje se na obrascu koji je u Prilogu 3. ove Uredbe i njezin je sastavni dio.

U obvezujućem mišljenju treba se izričito navesti koje sve podatke treba smatrati povjerljivima.

Članak 11.

Podnositelj zahtjeva može u roku 15 dana od dana dostave obvezujućeg mišljenja ili akta kojim se u cijelosti ili djelomično odbija zahtjev izjaviti žalbu.

Žalba se podnosi Ministarstvu financija Samostalnoj službi za drugostupanjski upravni postupak, putem Carinske uprave Središnjeg ureda.

Poglavlje 3. *Pravni učinak obvezujućeg mišljenja*

Članak 12.

Osim u slučajevima iz članka 5. i članka 76. Carinskoga zakona, na obvezujuće mišljenje

se može pozivati samo korisnik mišljenja.

Carinarnica može zahtijevati od korisnika obvezujućeg mišljenja o razvrstavanju robe u Carinsku tarifu da ju izvijesti o tome da li raspolaže obvezujućim mišljenjem o razvrstavanju robe u Carinsku tarifu za robu koja je u carinskom postupku.

Carinarnica može zahtijevati od korisnika obvezujućeg mišljenja o podrijetlu robe da ju izvijesti o tome da li raspolaže obvezujućim mišljenjem o podrijetlu robe za robu koja je u carinskom postupku.

Korisnik obvezujućeg mišljenja može se pozvati na izdano obvezujuće mišljenje samo u slučaju:

a) razvrstavanja robe u Carinsku tarifu, ako dokaže da roba u svakom pogledu odgovara onoj navedenoj u priloženom obvezujućem mišljenju,

b) podrijetla robe, ako dokaže da roba i okolnosti na osnovu kojih se određuje njezino podrijetlo u svakom pogledu odgovaraju robi i okolnostima koje su opisane u obvezujućem mišljenju.

Poglavlje 4. *Prestanak važenja obvezujućeg mišljenja*

Članak 13.

Obvezujuće mišljenje može prestati važiti i prije isteka roka od 6 godina ukoliko nastupe okolnosti propisane člankom 12. stavkom 8. Carinskog zakona.

U slučajevima iz članka 12. stavka 8. točke a) podtočka 1. i 2. Carinskog zakona, obvezujuće mišljenje o razvrstavanju robe u Carinsku tarifu prestati će važiti, ako više nije u skladu s:

– donesenom Uredbom o carinskoj tarifi ili izmjenama ili dopunama Uredbe o carinskoj tarifi za odnosnu godinu, koja se donosi temeljem Zakona o carinskoj tarifi,

– mišljenjem o razvrstavanju robe usvojenom od strane Odbora za harmonizirani sustav Svjetske carinske organizacije, temeljem Međunarodne konvencije o harmoniziranom sustavu,

– izmjenama i dopunama Objašnjenja harmoniziranog sustava utvrđenih Naputkom za primjenu sustava nazivlja i bročjanog označavanja robe,

– izmjenama i dopunama Objašnjenja kombiniranog nazivlja utvrđenih Naputkom za primjenu sustava nazivlja i bročjanog označavanja robe,

– obvezama koje je Republika Hrvatska preuzela drugim međunarodnim konvencijama, sporazumima ili ugovorima,

– Naputkom glede razvrstavanja robe u Carinsku tarifu donesenim na temelju propisa o carinskoj tarifi, te

– presudom Upravnog suda.

Obvezujuće mišljenje o podrijetlu robe prestat će važiti ako više nije u skladu sa:

– člankom 12. stavkom 8. točkom b) podtočkama 1. i 2. Carinskog zakona, danom početka njihove primjene,

– ako je mišljenje ukinuto ili izmijenjeno sukladno članku 12. stavku 8. točki b) podtočka 3. Carinskog zakona, sljedeći dan od dana stupanja na snagu ukinutog ili izmijenjenog mišljenja.

Carinska uprava Središnji ured poduzet će sve potrebne mjere kako bi osigurala suglasnost obvezujućih mišljenja s važećim propisima.

Ako korisnik obvezujućeg mišljenja koje je sukladno članku 12. stavku 8. Carinskog zakona prestalo važiti želi upotrijebiti takvo mišljenje, sukladno stavku 10. istog članka, u zakonom dopuštenom roku, o tome mora obavijestiti Carinsku upravu - Središnji ured i priložiti sve potrebne isprave na osnovu kojih je moguće provjeriti da li su ispunjeni propisani

uvjeti.

Glava III. PODRIJETLO ROBE

Poglavlje 1. *Nepovlašteno podrijetlo robe*

Odjeljak 1. *Preradbe ili obradbe koje mijenjaju podrijetlo*

Članak 14.

Pravila o nepovlaštenom podrijetlu robe propisana Carinskim zakonom i ovom Uredbom, jednako se primjenjuju na hrvatsku i uvoznju robu.

Članak 15.

Nepovlašteno podrijetlo robe se utvrđuje na osnovu pravila iz članka 24. do 26. Carinskog zakona i posebnih pravila propisanih u ovom poglavlju.

Članak 16.

Posljednjom bitnom obradbom ili preradbom u smislu članka 25. Carinskog zakona i ove Uredbe smatra se obradba ili preradba:

a) uslijed koje se dobiveni proizvod razvrstava u različiti tarifni broj Carinske tarife od tarifnog broja Carinske tarife svih materijala bez podrijetla koji su bili uporabljeni u postupku preradbe ili obradbe, ili

b) u kojoj vrijednost svih uporabljenih uvezenih materijala ne smije premašiti 50 % cijene proizvoda isporučeno u tvornici (ex-works).

U slučajevima iz članka 25. stavka 2. Carinskog zakona roba ne može dobiti podrijetlo, iako je radi preradbe došlo do promjene tarifnog broja (nedostatna preradba).

Članak 17.

Da bi se ustanovilo je li neki proizvod s podrijetlom, nije potrebno utvrđivati podrijetlo onoga što je bilo korišteno u njegovoj izradi, kako slijedi:

- a) energije i goriva;
- b) pogona i opreme;
- c) strojeva i alata;
- d) robe koja ne ulazi niti je namijenjena ulasku u konačni sastav proizvoda.

Članak 18.

Za potrebe članka 16. ove Uredbe pojedini izrazi imaju sljedeće značenje:

a) vrijednost materijala: carinska vrijednost u vrijeme uvoza upotrebljenih materijala ili ako ona nije poznata i ne može se utvrditi, prvu cijenu za koju se može utvrditi da je plaćena za te materijale u zemlji u kojoj je obavljena preradba,

b) cijena isporučeno u tvornici (ex-works price): cijena plaćena za proizvod proizvođaču u zemlji u kojoj je obavljena zadnja obradba ili preradba pod uvjetom da ta cijena uključuje vrijednost svih uporabljenih materijala, uz odbitak unutarnjih poreza koji se vraćaju ili se mogu vratiti nakon izvoza dobivenog proizvoda.

Članak 19.

Rezervni dijelovi i alati koji se isporučuju zajedno s opremom, strojem, aparatom ili vozilom i čine njegovu uobičajenu opremu imaju jednako podrijetlo kao ta oprema, stroj, aparat ili vozilo.

Neophodni rezervni dijelovi opreme, strojeva, aparata ili vozila koji su pušteni u slobodni promet ili prethodno izvezeni imaju isto podrijetlo kao oprema, stroj, aparat ili vozilo samo ako su ispunjeni uvjeti iz članka 20. ove Uredbe.

Na zahtjev uvoznika proizvodu u rastavljenom ili nesastavljenom obliku, koji se uvozi u više od jedne pošiljke, jer iz transportnih ili proizvodnih razloga to nije moguće obaviti u jednoj pošiljci, omogućit će se, glede pravila o podrijetlu, status jedinstvenih proizvoda.

Ambalaža u koju je pakiran određeni proizvod smatra se istog podrijetla kao i proizvod koji se nalazi u toj ambalaži, uz uvjet da se ona pri carinjenju razvrstava u isti tarifni stavak Carinske tarife kao i taj proizvod.

Odjeljak 2. *Posebna pravila za zamjenske dijelove*

Članak 20.

Odredbe članka 19. ove Uredbe mogu se uvažiti jedino:

- a) ako je to nužno radi uvoza u odredišnu zemlju, ili
- b) ako ugradnja neophodnog rezervnog dijela u opremu, stroj, aparat ili vozilo u proizvodnom procesu ne bi spriječila da ta oprema, stroj, aparat ili vozilo stekne hrvatsko podrijetlo ili podrijetlo zemlje gdje se obavlja proizvodnja.

Opremom, strojevima, aparatima ili vozilima iz članka 19. ove Uredbe smatra se roba koja se razvrstava u Odsjek XVI, XVII, i XVIII Carinske tarife.

Neophodnim rezervnim dijelovima iz stavka 1. ovog članka smatraju se dijelovi:

- a) bez kojih pravilni rad robe iz stavka 2. ovog članka, koja je bila prethodno puštena u slobodni promet ili prethodno izvezena, ne bi bio moguć,
- b) koji su karakteristični za robu iz stavka 2. ovog članka, te
- c) koji su namijenjeni za uobičajeno održavanje robe iz stavka 2. ovog članka i za zamjenu jednakih rezervnih dijelova koji su uništeni ili neupotrebljivi.

Članak 21.

Osoba koja zahtijeva izdavanje potvrde o podrijetlu robe za rezervne dijelove sukladno članku 19. ove Uredbe, zahtjevu prilaže:

- a) izjavu da su rezervni dijelovi, na koje se potvrda odnosi, namijenjeni za uobičajeno održavanje opreme, stroja, aparata ili vozila,
- b) detaljne podatke o opremi, stroju, aparatu ili vozilu kojemu je rezervni dio namijenjen, te
- c) podatke o potvrdi o podrijetlu robe koja je bila izdana za opremu, stroj, aparat ili vozilo za čije su održavanje namijenjeni rezervni dijelovi za koje se zahtijeva nova potvrda o podrijetlu robe.

Podaci iz stavka 1. ovoga članka moraju biti sadržani također u potvrdi o podrijetlu robe za uvezene neophodne rezervne dijelove.

Radi provjere uvjeta iz članaka 19. i 20. ove Uredbe može se također zahtijevati da podnositelj zahtjeva podnese dodatne dokaze za svoje navode, kao naprimjer račune ili kopije računa koji se odnose na opremu, stroj, aparat ili vozilo, ugovore ili druge isprave koje ukazuju na to da je nabava određenog rezervnog dijela obavljena u sklopu uobičajenog održavanja.

Odjeljak 3. *Provedbeni propisi glede potvrda o podrijetlu robe*

Članak 22.

Podrijetlo robe pri uvozu dokazuje se podnošenjem odgovarajuće potvrde o podrijetlu robe.

Potvrda o nepovlaštenom podrijetlu robe mora:

- a) biti izdana odnosno ovjerena od strane tijela kojega je zemlja izdavateljica za to ovlastila,

b) sadržati sve podatke potrebne za prepoznavanje robe na koju se odnosi, a naročito:

1. broj paketa, njihovu vrstu i oznake ili brojeve koji su na paketima,
2. vrstu robe,
3. bruto i neto težinu robe, a ako to nije moguće podatke o broju ili volumenu robe, naročito kada je to s obzirom na vrstu robe primjereno,
4. ime ili tvrtku i sjedište dobavljača robe, te

c) nedvosmisleno dokazivati da je roba na koju se odnosi podrijetlom iz određene zemlje.

Carinarnica će prihvatiti potvrdu iz stavka 2. ovog članka koja je izdana u drugoj zemlji, samo ako su ispunjeni svi uvjeti iz tog stavka.

Podnositelj zahtjeva odgovoran je za točnost i istinitost podataka u zahtjevu za izdavanje potvrde o podrijetlu robe, te mora na zahtjev nadležnog tijela pribaviti dodatne podatke i isprave kojima dokazuje svoje navode u zahtjevu.

Ministar nadležan za trgovinu s inozemstvom propisuje vrste roba pri čijem uvozu treba podnijeti potvrdu o podrijetlu robe sukladno ovom članku.

Članak 23.

Potvrdu o hrvatskom podrijetlu robe izdaje Hrvatska gospodarska komora.

Potvrda o hrvatskom podrijetlu robe izdaje se na osnovu pisanog zahtjeva. Ogledni primjerak zahtjeva za izdavanje potvrde i potvrde o hrvatskom podrijetlu robe otisnuti su u Prilogu 4. ove Uredbe i njezinim su sastavnim dijelom. Potvrda o hrvatskom podrijetlu robe ispisuje se na hrvatskom i engleskom ili francuskom jeziku.

Podnositelj zahtjeva odgovoran je za točnost i istinitost podataka u zahtjevu. Podnositelj zahtjeva mora na zahtjev Hrvatske gospodarske komore pribaviti dodatne podatke i isprave kojima dokazuje svoje navode u zahtjevu.

Članak 24.

Hrvatska gospodarska komora izdaje potvrdu o hrvatskom podrijetlu robe samo ako roba ispunjava uvjete za dobivanje hrvatskog podrijetla propisane člancima 24. i 25. Carinskog zakona i člankom 16. ove Uredbe.

Članak 25.

Potvrda o podrijetlu robe izdaje se u jednom primjerku. Na zahtjev podnositelja zahtjeva i ako je to potrebno radi trgovine robom, može se izdati više primjeraka iste potvrde o podrijetlu robe. Na svakom dodatnom primjerku mora biti oznaka da se radi o kopiji.

Članak 26.

Zahtjev i potvrda o podrijetlu robe iz članka 23. ove Uredbe moraju biti popunjeni pisaćim strojem (računalom) ili u rukopisu velikim tiskanim slovima.

Potvrda o podrijetlu robe mora sadržavati redni broj po kojem ju je moguće prepoznati. Potvrda i zahtjev moraju sadržavati isti redni broj. Hrvatska gospodarska komora može brojčano označiti potvrde o podrijetlu robe prema redoslijedu njihova izdavanja.

Članak 27.

Potvrda o podrijetlu robe se može izdati naknadno, nakon obavljenog izvoza proizvoda na koje se odnosi, ako pri izvozu nije bila izdana radi zablude nenamjernog propusta ili posebnih okolnosti nastalih pri izvozu robe.

U zahtjevu za naknadno izdavanje potvrde o podrijetlu robe izvoznik mora navesti mjesto i datum izvoza proizvoda na koje se potvrda o podrijetlu robe odnosi, te navesti razloge za svoj zahtjev.

Hrvatska gospodarska komora može izdati potvrdu o podrijetlu robe naknadno samo po

obavljenoj provjeri da se podaci u izvoznikovom zahtjevu slažu s podacima u odgovarajućem spisu.

Potvrda o podrijetlu robe koja je izdana naknadno mora u rubrici primjedbe sadržavati sljedeću napomenu na hrvatskom i engleskom ili francuskom jeziku:

- »IZDANO NAKNADNO«
- »ISSUED RETROSPECTIVELY«
- »DELIVRE A POSTERIORI«.

Članak 28.

U slučaju krađe, gubitka ili uništenja potvrde o podrijetlu robe izvoznik može zatražiti od Hrvatske gospodarske komore izdavanje duplikata na osnovi izvoznih isprava koje posjeduju. Rubrika primjedbe duplikata potvrde o podrijetlu robe mora sadržavati sljedeću napomenu na hrvatskom i engleskom ili francuskom jeziku:

- »DUPLIKAT«
- »DUPLICATE«
- »DUPLICATA«.

Duplikat, na kojem mora biti naznačen datum izdavanja izvorne potvrde o podrijetlu robe, važi od datuma izdavanja izvorne potvrde.

Članak 29.

Ako je roba za koju je izdana potvrda o nepovlaštenom podrijetlu robe pod carinskim nadzorom, a radi slanja svih ili nekih proizvoda unutar ili izvan carinskog područja je to potrebno, moguće je na zahtjev korisnika zamijeniti prvotni dokaz o podrijetlu s jednom ili više potvrda o podrijetlu robe. Potvrdu o podrijetlu robe izdaje carinarnica nadležna za carinski nadzor nad odnosnom robom.

Članak 30.

Ako se pri izvozu ili uvozu robe od izvoznika ili uvoznika zahtijevaju druge potvrde, kao što su:

- potvrda o krajnjem korisniku,
- potvrda o višoj sili,
- potvrda o podrijetlu robe iz treće zemlje,

te potvrde izdaje, odnosno ovjerava Hrvatska gospodarska komora.

Potvrde iz stavka 1. ovog članka izdaju se temeljem pisanog zahtjeva uvoznika odnosno izvoznika, koji su dužni uz zahtjev priložiti sljedeće:

a) za potvrdu o krajnjem korisniku robe: izjavu da će se roba koristiti za točno određenu svrhu na teritoriju Republike Hrvatske i da neće biti reeksportirana, te podatke o uvozniku, krajnjem korisniku robe, dobavljaču robe i robi koja se uvozi,

b) za potvrdu o višoj sili: pisanu potvrdu o »višoj sili«, koju izdaje nadležno tijelo lokalne samouprave na čijem području se dogodio slučaj više sile,

c) za potvrdu o podrijetlu robe iz treće zemlje: izvornu potvrdu o podrijetlu robe, koju je izdalo nadležno tijelo u zemlji podrijetla robe ili zemlji uvoza.

Hrvatska gospodarska komora izdaje i druge potvrde koje prate robu pri uvozu i izvozu, i ovjerava isprave u svezi sa svim oblicima vanjskotrgovačkog poslovanja, kao i drugim poslovnim odnosima sa inozemstvom.

Hrvatska gospodarska komora će po potrebi donijeti potanje upute o načinu izdavanja potvrde o podrijetlu robe i drugih potvrda iz stavaka 1. i 3. ovog članka te sadržaju potvrda koje prate robu pri izvozu i uvozu, ako to nije propisano zakonom, ovom Uredbom ili međunarodnim ugovorom.

Poglavlje 2. *Povlašteno podrijetlo robe*

Odjeljak 1. *Zajedničke odredbe*

Članak 31.

Za potrebe ovog poglavlja pojedini izrazi imaju sljedeće značenje:

- a) »izrada« označuje svaku obradu ili preradu, uključujući sklapanje ili posebne postupke;
- b) »materijal« označuje svaki sastojak, sirovinu, sastavnicu ili dio itd., koji služi u izradi nekog proizvoda;
- c) »proizvod« označuje proizvedenu robu, čak i ako je namijenjena za uporabu u nekom drugom proizvodnom postupku;
- d) »roba« označuje i materijal i proizvode;
- e) »carinska vrijednost« označuje vrijednost koja je utvrđena u skladu s Ugovorom o provedbi članka VII Općeg sporazuma o carinama i trgovini iz 1994. godine (Sporazum Svjetske trgovinske organizacije o određivanju carinske vrijednosti);
- f) »cijena isporučeno u tvornici (ex-works price)« u prilogu 8. ove Uredbe, označuje cijenu koja se plaća za određeni proizvod u korist proizvođača one ugovorne Strane, u čijoj je tvrtki obavljen posljednji postupak obrade ili prerade, pod uvjetom da ta cijena uključuje vrijednost svih uporabljenih materijala, umanjenu za sve domaće poreze koji podliježu ili bi mogli podlijegati povratu po obavljenom izvozu dobivenoga proizvoda;
- g) »vrijednost materijala« označuje carinsku vrijednost u trenutku uvoza uporabljena materijala bez podrijetla, ili, ako taj podatak nije poznat ili ga je nemoguće utvrditi, prvu utvrdivu cijenu, plaćenu za materijal u Hrvatskoj;
- h) »vrijednost materijala s podrijetlom« označuje vrijednost materijala sukladno definiciji iz točke (g), koja se odgovarajuće primjenjuje (*mutatis mutandis*);
- i) »vrijednost dodana« podrazumijeva cijenu proizvoda na paritetu isporučeno u tvornici, umanjenu za carinsku vrijednost svih ugrađenih materijala s podrijetlom iz druge ugovorne Strane, ili ako carinska vrijednost nije poznata ili se ne može utvrditi, prvu cijenu koja se može provjeriti, a koja je plaćena za materijale u toj ugovornoj Strani;
- j) »poglavlja« i »tarifni brojevi« označuju poglavlja i tarifne brojeve (četveroznamenkaste brojeve) koji se upotrebljavaju u nazivlju koje tvori Harmonizirani sustav naziva i označivanja robe (u daljnjem tekstu »Harmonizirani sustav« ili »HS«);
- k) »razvrstan« označuje razvrstavanje određenog proizvoda ili materijala u određeni tarifni broj;
- l) »pošiljka« označuje proizvode koji se ili otpremaju istodobno od određenog izvoznika određenom primatelju ili su obuhvaćeni jedinstvenom prijevoznom ispravom koja se odnosi na njihovu otpremu od izvoznika do primatelja ili su, ako takva isprava ne postoji, obuhvaćeni jednim računom;
- m) »teritorij« uključuje i teritorijalne vode;
- n) »zemlja odnosno zemlje ugovornice«: zemlje s kojima je Republika Hrvatska zaključila ugovor o povlaštenom carinskom postupanju.

Članak 32.

Kada je utvrđivanje podrijetla robe potrebno radi stjecanja povlaštenog carinskog postupanja sa robom, to podrijetlo se utvrđuje sukladno ovom poglavlju Uredbe i međunarodnom sporazumu koji propisuje takvo postupanje.

Ako propisi iz stavka 1. ovog članka ne sadrže odredbe o utvrđivanju i dokazivanju povlaštenog podrijetla robe, odgovarajuće se primjenjuju opća pravila iz članaka 24. do 26. Carinskog zakona i dodatna pravila koja za nepovlašteno podrijetlo propisuje ova Uredba.

Članak 33.

Povlašteno podrijetlo robe dokazuje se podnošenjem dokaza o podrijetlu robe, čija je upotreba propisana ovom Uredbom ili međunarodnim sporazumom koji propisuje povlašteno carinsko postupanje.

Ako je međunarodnim sporazumom propisano da je moguće pojedinim osobama dopustiti neka pojednostavnjenja u svezi sa dokazivanjem podrijetla robe, Carinska uprava – Središnji ured na osnovi pisanog zahtjeva izdaje odobrenje za izvođenje tih pojednostavnjenja.

Pri izdavanju odobrenja iz stavka 2. ovog članka Carinska uprava – Središnji ured uzima u obzir:

- a) jamstva podnositelja zahtjeva u svezi s pravilnim izvođenjem pojednostavnjenja,
- b) pouzdanost podnositelja zahtjeva u izvođenju carinskih postupaka.

Članak 34.

Obrascem FORM A dokazuje se hrvatsko podrijetlo robe radi stjecanja povlaštenog postupanja s robom na osnovu općih shema povlastica (Generalized System of Preferences – GSP), kojeg izdaje Hrvatska gospodarska komora, ako su ispunjeni propisani uvjeti, za primjenu u određenoj zemlji. Obrazac FORM A izdaje se na obrascu koji je u Prilogu 5. ove Uredbe i njezin je sastavni dio.

Druge dokaze o hrvatskom podrijetlu robe koji se koriste radi stjecanja povlaštenog carinskog postupanja izdaju carinarnice, osim ako međunarodnim sporazumom koji propisuje povlašteno carinsko postupanje nije propisana nadležnost drugog tijela.

Članak 35.

Dobavljač robe u unutarnjem prometu (u daljnjem tekstu: dobavljač) mora na zahtjev kupca izdati dokaz o podrijetlu robe – izjavu dobavljača, ako će se za robu, koja se izvozi zahtijevati izdavanje potvrde o povlaštenom podrijetlu robe, bez obzira na to da li će roba biti izvezena u nepromijenjenom stanju ili će biti prerađena, dorađena ili ugrađena u drugu robu.

Izjava dobavljača može se izdati za svaki posao posebno (kratkoročna izjava) ili za razdoblje koje ne smije biti duže od 12 mjeseci (dugoročna izjava).

Kratkoročna izjava dobavljača izdaje se na obrascu koji je u Prilogu 6. ove Uredbe i njezin je sastavni dio.

Dugoročna izjava dobavljača izdaje se na obrascu koji je u Prilogu 7. ove Uredbe i njezin je sastavni dio.

Članak 36.

Hrvatska gospodarska komora i druga nadležna tijela moraju zahtjeve za izdavanje potvrda o podrijetlu odnosno o povlaštenom podrijetlu robe, kao i druge isprave čuvati najmanje tri godine od dana izdavanja potvrde.

Odjeljak 2. *Opće odredbe o povlaštenom podrijetlu*

Pododjeljak 1. *Određenje pojma »proizvodi s podrijetlom«*

Članak 37.

Radi provedbe odredaba, koje određuju mjere povlaštenog carinskog postupanja, predviđene u ugovorima koje je Republika Hrvatska zaključila sa zemljama ugovornicama (u daljnjem tekstu: zemlje ugovornice), za sljedeće proizvode se smatra da potječu iz neke od zemlje ugovornice:

1. proizvodi u cijelosti dobiveni u toj zemlji u skladu sa člankom 38. ove Uredbe,
2. proizvodi dobiveni u toj zemlji, za izradu kojih su uporabljeni i drugi proizvodi, osim onih iz točke 1., pod uvjetom da su ti proizvodi prošli dostatnu obradu ili prerađenu sukladno članku 39. ove Uredbe.

Za potrebe ovog poglavlja, proizvodi s podrijetlom iz Republike Hrvatske, u skladu sa stavkom 3. ovog članka, koji su bili izvezeni u zemlju ugovornicu, i tamo obrađeni ili prerađeni više nego je to propisano člankom 40. ove Uredbe, smatra se proizvodima s podrijetlom iz te zemlje ugovornice.

Odredba stavka 1. ovog članka, odgovarajuće se primjenjuje u svrhu određivanja podrijetla robe dobivene u Republici Hrvatskoj.

Članak 38.

Smatra se da su u cijelosti dobiveni u zemlji ugovornici:

- a) mineralni proizvodi koji su izvađeni iz njenog tla ili s morskog dna te zemlje;
 - b) biljni proizvodi, ondje ubrani ili požnjeveni;
 - c) žive životinje, koje su ondje okoćene i uzgojene;
 - d) proizvodi proizvedeni od ondje uzgojenih živih životinja;
 - e) proizvodi koji su dobiveni lovom ili ribolovom ondje obavljenim;
 - f) proizvodi morskog ribolova i drugi proizvodi koje su njena plovila izvadila iz mora izvan teritorijalnih voda te zemlje;
 - g) proizvodi izrađeni na njihovim brodovima tvornicama isključivo od proizvoda spomenutih pod točkom (f)
 - h) rabljeni proizvodi ondje prikupljeni, namijenjeni samo za recikliranje sirovina, uključujući rabljene gume koje su prikladne isključivo za protektiranje guma ili uporabu u obliku otpada;
 - i) otpad i otpadni materijali nastali slijedom proizvodnih postupaka ondje obavljenih;
 - j) proizvodi koji su izvađeni s morskog dna ili podzemlja izvan njihovih teritorijalnih voda, pod uvjetom da imaju isključivo pravo na eksploataciju toga dna ili podzemlja;
 - k) roba ondje proizvedena isključivo od proizvoda koji su navedeni pod točkom (a) do (j).
- Izrazi »njihova plovila« i »njihovim brodovima tvornicama« iz stavka 1. točke (f) odnosno (g) ovog članka, primjenjuju se isključivo na plovila i brodove tvornice:
- a) koji su registrirani ili upisani u ugovornoj strani;
 - b) koji plove pod zastavom te ugovorne strane;
 - c) koji se u omjeru od najmanje 50 % nalaze u vlasništvu državljana te ugovorne strane, odnosno trgovačkog društva sa sjedištem u jednoj od tih zemalja, čiji su direktor ili direktori, predsjednik uprave ili nadzornog odbora i većina članova te uprave ili odbora državljanima te ugovorne strane, i čija polovica kapitala, u slučaju partnerstava ili društava s ograničenom odgovornošću, a povrh svega navedenoga, pripada tim strankama ili javnim tijelima odnosno državljanima najmanje polovina kapitala pripada tim državama, ili njihovim državnim organima, ili državljanima te ugovorne strane;
 - d) čiji su vlasnik i časnici državljanima te ugovorne strane; i
 - e) u čijem osoblju najmanje 75 % otpada na državljane te zemlje ugovornice.

Članak 39.

Za potrebe članka 37. ove Uredbe proizvodi koji nisu dobiveni u cijelosti smatraju se dostatno obrađenima ili prerađenima ako su ispunjeni uvjeti koji su navedeni u popisu »Lista prerada ili obrada što ih je potrebno obaviti na materijalima bez podrijetla kako bi dobiveni proizvod stekao status proizvoda s podrijetlom«, sukladno Prilogu 8. ove Uredbe, koja je njezin sastavni dio.

U slučaju svih proizvoda koji su obuhvaćeni ovim popisom, gore spomenuti uvjeti odnose se na vrstu obrade ili prerade kojoj se mora podvrgnuti materijal bez podrijetla koji služi u proizvodnji te se primjenjuje isključivo u vezi s takvim materijalom. Prema tome, ako se

određeni proizvod koji je ispunjavanjem uvjeta koji su navedeni u popisu stekao status proizvoda s podrijetlom upotrebljava u proizvodnji nekog drugog proizvoda, na njega se ne primjenjuju uvjeti koji su primjenjivi na proizvod u koji je ugrađen, a materijal bez podrijetla, koji se može bitno upotrebljavao u njegovoj proizvodnji, ne uzima se u obzir.

Članak 40.

Bez obzira na odredbe u stavku 2. ovog članka, sljedeći postupci smatrat će se obradom ili preradbom nedostatnom za stjecanje statusa proizvoda s podrijetlom, neovisno o tome jesu li ili nisu ispunjeni uvjeti iz članka 39. ove Uredbe:

- a) postupci kojima se jamči očuvanje robe u dobrom stanju tijekom prijevoza i skladištenja,
- b) rastavljanje i sastavljanje pošiljaka,
- c) pranje, čišćenje; uklanjanje prašine, hrđe, ulja, boje ili drugih tvari za prekrivanje,
- d) glačanje ili prešanje tekstila,
- e) jednostavni postupci bojenja i laštenja,
- f) ljuštenje, djelomično ili potpuno izbjeljivanje, poliranje i glaziranje žitarica i riže,
- g) postupci bojenja šećera ili izrade kocki šećera,
- h) lupljenje, uklanjanje koštica i guljenje voća, orašastih plodova i povrća,
- i) oštrenje, jednostavno brušenje ili jednostavno rezanje,
- j) sijanje, prebiranje, razvrstavanje, raspoređivanje, stupnjevanje, slaganje (uključujući i sastavljanje garniture proizvoda),
- k) jednostavno pakiranje u staklenke, limenke, bočice, vreće, sanduke i kutije, pričvršćivanje na kartone ili daske i svi drugi jednostavni postupci pakiranja,
- l) stavljanje ili tiskanje oznaka, etiketa, logotipova i drugih sličnih prepoznatljivih znakova na proizvode ili njihovu ambalažu,
- m) jednostavno miješanje proizvoda, bilo iste ili različite vrste,
- n) jednostavno sastavljanje dijelova proizvoda radi dobivanja proizvoda u cijelosti ili rastavljanje proizvoda na sastavne dijelove,
- o) kombinacija dvaju ili više postupaka koji su navedeni pod točkom a) do n) ovog stavka,
- p) klanje životinja.

Kako bi se utvrdilo da li se obrada ili prerada kojoj je podvrgnut određeni proizvod može smatrati nedostatnom u smislu stavka 1. ovog članka, u obzir će se, zajednički gledano, uzeti svi radni postupci koji su obavljani na nekom proizvodu bilo u zemlji ugovornici ili u Republici Hrvatskoj.

Članak 41.

Kvalifikacijska jedinica je konkretni proizvod koji se smatra osnovnom jedinicom, kada se roba razvrstava u Carinsku tarifu. Prema tomu:

- a) kada se proizvod sastavljen od skupine ili skupa predmeta razvrstava u jedan tarifni broj Carinske tarife, takva cjelina tvori kvalifikacijsku jedinicu;
- b) kada se pošiljka sastoji od više istovjetnih proizvoda koji su razvrstani u isti tarifni broj Carinske tarife, pri primjeni odredaba ovoga Protokola svaki se proizvod mora uzeti pojedinačno.

Kad se u skladu s Općim pravilom 5. za primjenu nazivlja Carinske tarife, za potrebe razvrstavanja, ambalaža uključuje zajedno s proizvodom, ona će se uključiti i za potrebe utvrđivanja podrijetla.

Članak 42.

Bez obzira na odredbe članka 39. ove Uredbe, materijale bez podrijetla može se koristiti u izradi određenog proizvoda, pod uvjetom da njihova ukupna vrijednost ne prelazi 10 % vrijednosti cijene isporučeno u tvornici (ex-works price).

Kada se u Listi, iz članka 39. ove Uredbe, navodi jedan ili više postotaka kao najveću količinu materijala bez podrijetla, taj se postotak ne može premašiti primjenom odredbe stavka 1. ovog članka.

Odredbe ovog članka se ne primjenjuje na proizvode koji potpadaju pod poglavlja 50 do 63 Carinske tarife.

Članak 43.

Pribor, zamjenski dijelovi i alati koji se šalju zajedno s određenom opremom, strojem, uređajem ili vozilom, koji su dio redovite opreme i stoga uključeni u njihovu cijenu ili koji nisu zasebno fakturirani, smatrat će se sastavnim dijelom te opreme, stroja, uređaja ili vozila.

Članak 44.

Slogovi (setovi), kako su definirani Općim pravilom 3. za primjenu Carinske tarife, smatrat će se proizvodom s podrijetlom kada sve komponente istoga imaju podrijetlo. Međutim, kada se slog (set) sastoji od proizvoda s podrijetlom i proizvoda bez podrijetla, smatrat će se proizvodom s podrijetlom pod uvjetom da vrijednost proizvoda bez podrijetla ne prelazi 15 % od cijene sloga (seta) isporučeno u tvornici (ex-works price).

Članak 45.

Kako bi se utvrdilo je li određeni proizvod s podrijetlom, nije potrebno utvrđivati podrijetlo onoga što je bilo korišteno u njegovoj izradi, kako slijedi:

- a) energije i goriva;
- b) postrojenja i oprema;
- c) strojevi i alati;
- d) roba koje ne ulazi i koja nije namijenjena ulasku u konačni sastav proizvoda.

Članak 46.

Uvjeti za stjecanje statusa proizvoda s podrijetlom u slučajevima predviđenim člankom 37. ove Uredbe, moraju biti bez prekida stalno ispunjeni u Republici Hrvatskoj ili zemlji ugovornici.

Izuzev u slučaju, ako se roba s podrijetlom, koja je iz Republike Hrvatske ili druge zemlje ugovornice izvezena u neku treću zemlju vrati, ona se mora smatrati robom bez podrijetla, osim ako se carinskim vlastima ne pruže zadovoljavajući dokazi o tome:

- a) da je vraćena upravo ona roba koja je bila izvezena; i
- b) da roba nije bila podvrgnuta nikakvim postupcima, osim postupcima koji su bili prijeko potrebni kako bi se očuvala u dobrom stanju dok se nalazila u toj zemlji ili dok je bila izvezena.

Članak 47.

Povlašteni tretman predviđen ugovorima primjenjuje se isključivo na proizvode koji zadovoljavaju uvjete iz Protokola o podrijetlu i čiji se prijevoz obavlja izravno između Republike Hrvatske i zemlje ugovornice, ili preko teritorija drugih zemalja. Međutim, proizvodi koji predstavljaju jednu pošiljku mogu se prevoziti i preko teritorija trećih zemalja, pri čemu je, ako to nalažu okolnosti, na tim teritorijima moguć i njihov pretovar ili privremeno skladištenje, pod uvjetom da ti proizvodi ostaju pod nadzorom Carinskih službi u zemlji provoza ili skladištenja te da nisu podvrgnuti nikakvim postupcima osim istovara, ponovnog utovara ili kakva drugog postupka koji se obavlja kako bi se očuvali u dobrom stanju.

Proizvodi s podrijetlom mogu se cjevovodima prevoziti i preko drugih teritorija, koji nisu teritoriji zemalja ugovornica.

Carinskim službama zemlje uvoznice podnositi će se dokazi o ispunjenju uvjeta iz stavka 1. ovoga članka, i to predočenjem:

a) jedinstvene prijevozne isprave kojom je obuhvaćen prolazak robe od zemlje izvoznice kroz zemlju provoza; ili

b) potvrde koju izdaju Carinske službe zemlje provoza:

– u kojoj se navodi točan opis proizvoda;

– u kojoj se navode datumi istovara i ponovnog utovara proizvoda i, prema potrebi, nazivi brodova ili drugih uporabljenih prijevoznih sredstava; i

– kojom se potvrđuju uvjeti pod kojima su proizvodi ostali u zemlji provoza; ili

c) u nedostatku navedenoga, bilo kakvih isprava koje mogu poslužiti kao dokaz.

Članak 48.

Na proizvode s podrijetlom koji su poslani radi izlaganja u nekoj trećoj zemlji i nakon izložbe prodani radi uvoza u Republiku Hrvatsku, pri uvozu će se primjenjivati odredbe članka 37. ove Uredbe, pod uvjetom da se carinarnici podnesu zadovoljavajući dokazi o tome:

a) da je izvoznik te proizvode poslao iz zemlje ugovornice u zemlju u kojoj se izložba održava te da ih je tamo izložio;

b) da je izvoznik te proizvode prodao ili na koji drugi način ustupio nekoj osobi u Republici Hrvatskoj;

c) da su proizvodi, poslani za vrijeme izložbe ili neposredno nakon nje, upravo onakvi kakvi su bili upućeni na izložbu; i

d) da proizvodi, od trenutka kada su poslani na izložbu, nisu upotrijebljeni ni u koju drugu svrhu osim izlaganja na toj izložbi.

Isprava o povlaštenom podrijetlu mora biti podnesena carinarnici na uobičajen način. Na njoj mora biti navedeno ime i naziv izložbe. Po potrebi se može zahtijevati dodatni pisani dokaz o uvjetima, pod kojima su proizvodi bili izlagani.

Stavak 1. ovoga članka odnosi se na sve trgovinske, industrijske, poljoprivredne ili obrtničke izložbe, sajmove ili slične priredbe ili izlaganja koja se ne priređuju u privatne svrhe u prodavaonicama ili poslovnim prostorima radi prodaje stranih proizvoda i tijekom kojih proizvodi ostaju pod carinskim nadzorom.

Pododjeljak 2. *Potvrda o podrijetlu*

Članak 49.

Prilikom uvoza proizvoda iz zemlje ugovornice u Republiku Hrvatsku, odnosno pri izvozu iz Republike Hrvatske u zemlju ugovornicu, podrijetlo robe dokazuje se:

a) potvrdom o prometu robe EUR.1, ili

b) izjavom na računu.

Dokazi o podrijetlu vrijede četiri mjeseca od datuma izdavanja u zemlji izvoznici, i u tom roku moraju biti podneseni carinskim vlastima u zemlji uvoznici.

Dokazi o podrijetlu koji se carinskim vlastima zemlje uvoznice podnose nakon posljednjega roka za podnošenje, koji je naveden u stavku 2. ovoga članka, mogu se prihvatiti radi primjene povlaštenoga tretmana u slučaju da je do nepodnošenja tih isprava prije isteka krajnjeg roka došlo zbog izvanrednih okolnosti.

U ostalim slučajevima zakašnjeloga podnošenja isprava Carinske službe zemlje uvoznice mogu prihvatiti dokaze o podrijetlu kada su proizvodi podneseni na carinjenje prije isteka posljednjega roka.

Dokazi o podrijetlu podnose se carinskim vlastima zemlje uvoznice u skladu s postupkom koji je na snazi u toj zemlji. Carinarnice mogu zahtijevati prijevod dokaza o podrijetlu, a mogu zahtijevati također da uvozna deklaracija sadrži i izjavu s kojom uvoznik potvrđuje da proizvodi ispunjavaju potrebne uvjete popisane ovim poglavljem i konkretnim ugovorom.

Potvrda o prometu robe EUR.1 izdaje se na obrascu koji je otisnut u Prilogu 9. ove Uredbe i njezin je sastavni dio.

Članak 50.

Potvrda o prometu robe EUR.1 može se iznimno izdati nakon izvoza proizvoda na koje se odnosi ako:

a) u trenutku izvoza nije izdana zbog greške, nenamjernog propusta ili posebnih okolnosti; ili

b) se carinskim vlastima pruže zadovoljavajući dokazi o tome da je potvrda o prometu robe EUR.1 izdana, ali da pri uvozu nije prihvaćena iz tehničkih razloga;

Izvoznik u svom zahtjevu mora naznačiti mjesto i datum izvoza proizvoda na koje se potvrda o prometu robe EUR.1 odnosi te navesti razloge za svoj zahtjev.

Carinske službe mogu naknadno izdati potvrdu o prometu robe EUR.1 tek nakon što provjere da li podaci navedeni u izvoznikovu zahtjevu odgovaraju podacima iz odgovarajuće evidencije.

Naknadno izdane potvrde o prometu robe EUR.1 moraju sadržavati jednu od ovih naznaka:

»IZDANO NAKNADNO« ili

»ISSUED RETROSPECTIVELY«.

Članak 51.

U slučaju krađe, gubitka ili uništenja potvrde o prometu robe EUR.1, izvoznik carinskim vlastima koje su je izdale može podnijeti zahtjev za izdavanjem duplikata na temelju izvoznih isprava koje se nalaze u njihovu posjedu.

Tako izdan duplikat mora sadržavati jednu od ovih oznaka:

EN»DUPLICATE«

HR »DUPLIKAT«

Oznaka iz stavka 2. unosit će se u polje »Napomene« na potvrdi o prometu robe EUR.1.

Duplikat, na kojemu mora biti naznačen datum izdavanja izvorne potvrde o prometu robe EUR.1 stupit će na snagu s tim datumom.

Članak 52.

Izjavu na računu može izdati:

a) ovlašteni izvoznik u smislu članka 53. ove Uredbe; ili

b) bilo koji izvoznik pošiljke koja se sastoji od jednog ili više pakiranja proizvoda s podrijetlom, čija ukupna vrijednost ne prelazi 6.000 eura (protuvrijednost u kunama čiji tečaj se utvrđuje prvi radni dan u mjesecu listopadu, a primjenjuje se od siječnja sljedeće godine).

Izjavu na računu je moguće izdati ako se predmetni proizvodi mogu smatrati proizvodima podrijetlom iz Republike Hrvatske ili druge ugovorne strane te zadovoljavaju ostale zahtjeve Ugovora o slobodnoj trgovini.

Izvoznik koji izdaje izjavu na računu treba u svakom trenutku biti spreman na zahtjev Carinske službe zemlje izvoznice podnijeti sve odgovarajuće isprave kojima se dokazuje da predmetna roba ima status proizvoda s podrijetlom te da zadovoljava ostale zahtjeve Ugovora o slobodnoj trgovini.

Izjavu na računu izvoznik će izdati tako što će na računu, dostavnici ili drugoj

komercijalnoj ispravi otipkati ili otisnuti u pečatnom ili tiskanom obliku izjavu čiji se tekst navodi u ugovoru o slobodnoj trgovini, pri čemu je dužan uporabiti jednu od jezičnih inačica iz toga ugovora, a u skladu s odredbama domaćih zakona zemlje izvoznice. Ako je izjava pisana rukom, bit će napisana tintom i tiskanim slovima.

Izjava na računu bit će ovjerena rukom pisanim izvornim potpisom izvoznika. Međutim, ovlašteni izvoznik ne mora potpisivati takvu izjavu pod uvjetom da se carinskim vlastima zemlje izvoznice u pisanom obliku obveže da će preuzeti punu odgovornost za svaku izjavu na računu u kojoj se navodi kao da ju je sam potpisao rukom.

Izjavu na računu može izdati izvoznik u trenutku izvoza proizvoda na koje se odnosi ili nakon izvoza, pod uvjetom da se u zemlju uvoznicu dostavi najkasnije dvije godine nakon uvoza proizvoda na koje se odnosi.

Izjava na računu izdaje se sukladno Prilogu 10. ove Uredbe i njezin je sastavni dio.

Članak 53.

Carinska uprava Središnji ured može ovlastiti bilo kojeg izvoznika, u daljnjem tekstu: »ovlašteni izvoznik«, koji često šalje pošiljke proizvoda u skladu s ugovorom o slobodnoj trgovini da daje izjave na računu bez obzira na vrijednost predmetnih proizvoda. Izvoznik koji podnosi zahtjev za takvo ovlaštenje mora Carinskoj upravi dati sva zadovoljavajuća jamstva koja su prijeko potrebna za potvrđivanje da njegovi proizvodi imaju status proizvoda s podrijetlom te da zadovoljavaju ostale zahtjeve ovog odjeljka u svezi s izdavanjem izjave na računu.

Carinska uprava može odobriti status ovlaštenog izvoznika pod uvjetima koje smatraju prikladnima.

Carinska uprava će ovlaštenom izvozniku dodijeliti broj carinskog ovlaštenja koji će se navesti u svakoj izjavi na računu.

Carinska uprava će nadzirati kako ovlašteni izvoznik rabi svoje ovlaštenje.

Carinske uprave u svakom trenutku može opozvati svoje odobrenje. Carinska uprava će to učiniti kada ovlašteni izvoznik prestane davati jamstva, kada više ne zadovoljava uvjete ili na drugi način nepravilno rabi svoje ovlasti

Članak 54.

U slučajevima kada se na zahtjev uvoznika i pod uvjetima koje određuje Carinska uprava uvoze rastavljeni ili nesastavljeni proizvodi u smislu Općeg pravila 2. točka (a) Carinske tarife, koji potpadaju pod odsjek XVI. i XVII. ili tarifne brojeve 7308 i 9406 Carinske tarife, podnosi se jedinstveni dokaz o podrijetlu za te proizvode pri uvozu prve pošiljke.

Članak 55.

Proizvodi koje u malim paketima pojedinac šalje pojedincu ili koji čine osobnu prtljagu putnika prihvaćat će se kao proizvodi podrijetlom iz zemlje ugovornice bez podnošenja dokaza o podrijetlu, pod uvjetom da takvi proizvodi nisu trgovačke naravi, da su deklarirani kao proizvodi koji zadovoljavaju zahtjeve Ugovora o slobodnoj trgovini i da nema sumnje u istinitost takve izjave. U slučaju proizvoda koji su poslani poštom ova se izjava može unijeti u carinsku deklaraciju CN22/CN23 ili na listu papira koji se prilaže toj ispravi.

Uvoz proizvoda koji je povremene naravi i koji obuhvaća isključivo proizvode za osobnu uporabu primatelja ili putnika ili članova njihovih obitelji neće se smatrati uvozom trgovačke naravi ako je iz naravi i količine proizvoda očito da ne postoji namjera njihove komercijalne uporabe. Ukupna vrijednost takvih proizvoda ne smije prelaziti 500 EUR-a u slučaju malih paketa ili 1.200 EUR-a u slučaju proizvoda koji čine dio osobne prtljage putnika (protuvrijednost u kunama čiji tečaj se utvrđuje prvi radni dan u mjesecu listopadu, a primjenjuje se od siječnja sljedeće godine).

Članak 56.

Isprave koje se rabe radi dokazivanja da proizvodi obuhvaćeni potvrdom o prometu robe EUR.1 ili izjavom na računu mogu biti smatrani proizvodima podrijetlom iz Republike Hrvatske ili druge zemlje ugovornice te da zadovoljavaju ostale zahtjeve ugovora, mogu se sastojati, *inter alia*, od sljedećega:

a) izravnih dokaza o postupcima koje je izvoznik ili dobavljač poduzeo da bi se dobila predmetna roba i koji se nalaze, primjerice, u njegovoj računovodstvenoj ili knjigovodstvenoj evidenciji;

b) isprava izdanih ili sastavljenih u Republici Hrvatskoj ili drugoj ugovornoj strani, kojima se status proizvoda s podrijetlom dokazuje za iskorišten materijal u slučaju da se te isprave rabe u skladu s domaćim pravom;

c) isprava izdanih ili sastavljenih u Republici Hrvatskoj ili drugoj ugovornoj strani, kojima se dokazuje obrada ili prerada materijala u Republici Hrvatskoj ili drugoj ugovornoj strani za iskorišten materijal u slučaju da se te isprave rabe u skladu s domaćim pravom;

d) potvrde o prometu robe EUR.1 ili izjave na računu izdane ili sastavljene u Republici Hrvatskoj ili drugoj ugovornoj strani u skladu s Ugovorom o slobodnoj trgovini, kojima se dokazuje da iskorišteni materijal ima status proizvoda s podrijetlom.

Članak 57.

Izvoznik koji podnosi zahtjev za izdavanje potvrde o prometu robe EUR.1 najmanje će tri godine čuvati isprave.

Izvoznik koji daje izjavu na računu, najmanje će tri godine čuvati jedan primjerak isprave s izjavom na računu.

Carinske službe zemlje izvoznice koje izdaju potvrdu o prometu robe EUR.1 najmanje će tri godine čuvati obrazac zahtjeva.

Carinske službe zemlje uvoznice najmanje će tri godine čuvati potvrde o prometu robe EUR.1 i izjave na računu koje su im podnesene.

Članak 58.

Kumulacija podrijetla ovisi o konkretnom ugovoru koje je Republika Hrvatska sklopila sa drugim zemljama ugovornicama.

Članak 59.

Otkriće neznatnih odstupanja između podataka u dokazu o podrijetlu i podataka u ispravama koje su podnesene carinarnici pri obavljanju službenog postupka za uvoz samo po sebi neće činiti dokaz o podrijetlu ništavim, ako se utvrdi da se ta isprava odnosi na podnesene proizvode.

Očite formalne pogreške, kao što su greške u pisanju na ispravama o podrijetlu, ne bi trebale prouzrokovati odbacivanje te isprave ako te greške nisu takve da bi stvorile sumnju u točnost navoda u toj ispravi.

Članak 60.

Carinska uprava Republike Hrvatske i druge zemlje ugovornice će jedna drugoj dostaviti ogleadne otiske pečata koje u svojim carinskim službama rabe za izdavanje potvrde o prometu robe EUR.1, te adrese Carinskih službi koje su odgovorne za provjeru tih potvrda i izjava na računu.

Kako bi osigurale pravilnu primjenu Ugovora o slobodnoj trgovini, Republika Hrvatska i druga zemlja ugovornica će putem svojih nadležnih carinskih službi jedna drugoj pomagati u provjeri vjerodostojnosti potvrda o prometu robe EUR.1 ili izjava na računu te točnosti navoda sadržanih u tim ispravama.

Članak 61.

Carinska uprava surađuje sa nadležnim državnim tijelima zemlje ugovornice u međusobnoj pomoći u postupku naknadne provjere potvrda o porijeklu robe EUR.1 ili izjave na računu, izdanih u zemlji ugovornici ili u Republici Hrvatskoj, kao i radi utvrđivanja ispravnosti podataka i navoda u tim ispravama.

Članak 62.

Naknadna će se provjera dokaza o podrijetlu obavljati nasumičnim odabirom ili kad god Carinske službe zemlje uvoznice imaju osnovane razloge za sumnju u vjerodostojnost tih isprava, status podrijetla tih proizvoda ili ispunjavanje drugih uvjeta iz ovog poglavlja.

Za potrebe stavka 1. ovog članka, moraju Carinske službe vratiti potvrdu o podrijetlu (EUR.1 ili izjavu na računu), ili kopiju tih isprava nadležnim organima zemlje izvoznice i ako je to potrebno, navesti razloge za provjeru. U prilogu zahtjeva za provjeru potrebno je proslijediti sve potrebne isprave ili informacije koje ukazuju da su podaci na dokazu o podrijetlu netočni. Ako Carinske službe odluče privremeno ne odobriti povlašteno carinsko postupanje, sukladno članku 37. ove Uredbe, u međuvremenu dok čekaju na rezultate provjere, moraju uvozniku omogućiti puštanje robe uz osiguranje mjera, koje su potrebne.

Ako Carinska uprava Republike Hrvatske dobije zahtjev za provjeru podrijetla robe iz zemlje uvoznice, dužna je odmah poduzeti sve potrebne radnje za provjeru. Radi toga ima pravo zatražiti sve potrebne dokaze i obaviti svaki potreban uvid u poslovne knjige izvoznika ili kakvu drugu provjeru koju smatra primjerenom.

Rezultati provjere bit će u najkraćem mogućem roku proslijeđeni carinskim vlastima zemlje uvoznice. Rezultati provjere moraju jasno pokazati jesu li isprave vjerodostojne i može li se smatrati da su predmetni proizvodi podrijetlom iz Republike Hrvatske ili neke druge zemlje ugovornice te da li zadovoljavaju ostale uvjete iz ugovora.

Ako se u slučaju osnovane sumnje ne dobije nikakav odgovor u roku od deset mjeseci od dana podnošenja zahtjeva za provjeru ili ako u odgovoru nisu sadržane dostatne informacije za utvrđivanje vjerodostojnosti dotične isprave ili stvarnog podrijetla proizvoda, Carinske službe koje su podnijele zahtjev, osim u iznimnim okolnostima, odbit će primjenu povlaštenog tretmana.

Ako postupak naknadne provjere ili bilo koji drugi raspoloživi dokaz ukazuju da se odluke ovog poglavlja krše, zemlja ugovornica izvoznica mora, na vlastitu inicijativu ili na zahtjev Carinske uprave Republike Hrvatske, obaviti prikupljanje potrebnih informacija i utvrditi točnost takvih informacija radi nužnosti utvrđivanja i sprječavanja takvih kršenja. U tim slučajevima može predstavnik Republike Hrvatske sudjelovati u utvrđivanju činjenica.

Članak 63.

Carinska uprava Republike Hrvatske poduzet će sve potrebne mjere koje će osigurati da proizvodi kojima se vrši trgovina, a koji se tijekom prijevoza zadržavaju u slobodnoj zoni na teritoriju Republike Hrvatske, i uz koje je priložen dokaz o podrijetlu, ne budu zamijenjeni drugom robom te ne budu podvrgnuti nikakvom drugom rukovanju, osim uobičajenih postupaka kojima je cilj sprječavanje njihovog propadanja.

Iznimno, od odredaba stavka 1. ovog članka, u slučaju da su proizvodi podrijetlom iz zemlje ugovornice uvezeni u slobodnu zonu na području Republike Hrvatske, uz koje je priložen dokaz o podrijetlu, podvrgnuti obradi ili preradi, Carinska uprava dužna je na zahtjev izvoznika izdati novu potvrdu o prometu robe EUR.1, ako je primijenjena obrada ili prerada sukladno ovom poglavlju.

Članak 64.

Ako Carinska uprava utvrdi da je posljednja obrada ili prerada u određenoj državi, u smislu članka 25. Carinskog zakona, izvršena sa namjerom da se izigravaju propisi u svezi sa

robom podrijetlom iz te zemlje, pod određenim uvjetima neće se smatrati da je roba zbog takve obrade ili prerade dobila podrijetlo zemlje u kojoj je bila posljednja obrada ili prerada izvršena.

Članak 65.

Sve što nije regulirano ovim poglavljem ili je ugovorom o povlaštenom podrijetlu robe, kojeg je Republika Hrvatska zaključila s drugom zemljom ili zemljama, regulirano drugačije, primijenit će se odredbe tog ugovora.

Glava IV. CARINSKA VRIJEDNOST

Poglavlje 1. Određivanje carinske vrijednosti

Članak 66.

Carinska vrijednost je transakcijska vrijednost sukladno članku 31. Carinskog zakona. To je, pri prodaji robe za izvoz radi uvoza u carinsko područje Republike Hrvatske, ugovorena, stvarno plaćena ili plativa cijena koja ispunjava uvjete iz članka 31. stavka 1. Carinskog zakona i koja je usklađena sukladno članku 38. i 39. Carinskog zakona.

Stvarno plaćena ili plativa cijena podrazumijeva sva plaćanja kupca ili nekoga drugoga, koje je za tu uvezenu robu morao ili će morati platiti prodavaču ili u njegovu korist. Plaćanje se može obaviti posredno ili neposredno, u gotovini ili drugačijim oblikom plaćanja.

Ako carinsku vrijednost nije moguće odrediti sukladno članku 31. Carinskog zakona, carinska vrijednost određuje se sukladno člancima 32. do 37. Carinskog zakona.

U svrhu određivanja carinske vrijednosti sukladno članku 31. Carinskog zakona za robu za koju ugovorena cijena u trenutku procjene još nije bila plaćena, prihvaća se ona cijena koja bi bila plaćena za ispunjenje obveza.

Članak 67.

Kad se za puštanje u slobodni promet deklarira dio veće pošiljke istovjetne robe kupljene u okviru iste transakcije, sukladno članku 31. Carinskog zakona stvarno plaćenu ili plativu cijenu predstavlja onaj dio ukupne cijene koji odgovara omjeru količine deklarirane robe i ukupne količine kupljene robe.

Razmjernu raspodjelu stvarno plaćene ili plative cijene prije puštanja u slobodni promet treba napraviti također ako se roba koja je predmet procjene djelomično izgubi ili oštetiti.

Članak 68.

Kad stvarno plaćena ili plativa cijena robe koja se procjenjuje sadrži iznos nacionalnih davanja države podrijetla ili države izvoznice, taj se iznos ne uračunava u carinsku vrijednost robe ako se carinarnici dokaže da je roba bila ili će biti oslobođena tih davanja u korist kupca.

Članak 69.

Za svrhu članka 31. Carinskog zakona činjenica da je roba koja je predmet prodaje deklarirana za puštanje u slobodni promet smatrat će se odgovarajućim pokazateljem da se radi o prodaji za izvoz u carinsko područje Republike Hrvatske. U slučaju uzastopnih preprodaja koje su prethodile utvrđivanju carinske vrijednosti, tim pokazateljem smatrat će se posljednja prodaja koja je prethodila unosu robe u carinsko područje Republike Hrvatske ili posljednja prodaja koja se desila u Republici Hrvatskoj prije puštanja robe u slobodni promet.

U primjeni stavka 1. ovog članka odgovarajuće se primjenjuju članci 88., 91. i 92. ove Uredbe.

Ako se roba koristi u drugoj zemlji od trenutka prodaje do trenutka puštanja robe u slobodni promet carinska vrijednost ne mora biti transakcijska vrijednost.

Kupac ne treba ispunjavati nikakve druge uvjete, osim da je stranka u kupoprodajnom

ugovoru.

Članak 70.

Pri provjeri da li postoje ograničenja iz članka 31. stavka 1. točke a) Carinskog zakona, treba uzeti u obzir konkretan kupoprodajni posao.

Članak 71.

Ako carinarnica pri određivanju carinske vrijednosti sukladno članku 31. stavku 1. točki b) Carinskog zakona utvrdi da je kupoprodajni posao ili cijena uvezene robe ovisna o uvjetima ili obvezama kojih je vrijednost u pogledu uvezene robe moguće odrediti, ta se vrijednost smatra posrednim plaćanjem kupca prodavaču i time kao dio stvarno plaćene ili plative cijene.

Stavak 1. ovog članka se ne primjenjuje ako se uvjeti ili obveze odnose na radnje navedene u članku 31. stavku 7. Carinskog zakona.

Kao uvjeti i obveze iz kupoprodajnog posla zbog kojih se transakcijska vrijednost ne može prihvatiti kao carinska vrijednost smatraju se slučajevi kad:

- a) prodavač odredi cijenu za uvezenu robu pod uvjetom da kupac kupi određene količine druge robe,
- b) je cijena za uvezenu robu ovisna o cijeni po kojoj kupac prodaje drugu robu prodavaču uvezene robe,
- c) se cijena za uvezenu robu određuje na osnovi oblika plaćanja koji nije u svezi s uvezenom robom.

Članak 72.

Radnje iz članka 31. stavka 7. Carinskog zakona su sve radnje koje se odnose na reklamu i pospješivanje prodaje robe, te sve radnje u svezi s jamstvima i garancijama za tu robu.

Članak 73.

Ugovorenu, stvarno plaćenu ili plativu cijenu robe kojoj se određuje carinska vrijednost moguće je prihvatiti i u slučajevima iz članka 31. stavka 1. točke c) Carinskog zakona, ako je cijenu moguće uskladiti prema članku 38. stavku 1. točki d) Carinskog zakona.

Članak 74.

Nadziranjem druge osobe u smislu članka 30. stavka 5. točke e) Carinskog zakona smatrat će se takav odnos među osobama kad jedna osoba ima toliki upliv na poslovanje druge osobe da potonja ne može samostalno oblikovati cijenu i sastavljati kalkulaciju.

Članovi iste obitelji u smislu članka 30. stavka 5. točke h) Carinskog zakona smatrat će se:

- suprug i supruga,
- roditelji i djeca,
- braća i sestre (i polubraća i polusestre),
- djedovi i bake i unuci,
- ujaci i ujne i tetci i tetke i stričevi i strine,
- roditelji od supružnika, snahe i zetovi,
- šurjak i šurjakinja.

Ugovori o licencijama se sami po sebi ne smatraju međusobnom povezanošću.

Članak 75.

Za određivanje carinske vrijednosti sukladno člancima 32. i 33. Carinskog zakona koristi se transakcijska vrijednost istovjetne ili slične robe iz kupoprodajnog posla na istoj komercijalnoj razini i u približno jednakoj količini robe kao što je količina robe koja se procjenjuje. Ako takvog kupoprodajnog posla nema uzima se transakcijska vrijednost za istovjetnu ili sličnu robu koja je bila prodana na drugoj komercijalnoj razini i/ili za drugačije količine, poštujući sljedeći redoslijed:

- a) jednaka komercijalna razina, ali drugačija količina,
- b) drugačija komercijalna razina ali približno jednaka količina, te
- c) različita komercijalna razina i različite količine.

Takvu transakcijsku vrijednost treba ispraviti za razlike nastale zbog različitih komercijalnih razina kupoprodaje i/ili količina, kad podnesene isprave to omogućavaju, bez obzira na to da li utječu na povećanje ili umanjenje vrijednosti.

Ako su u transakcijsku vrijednost uključeni troškovi sukladno članku 38. stavku 1. točke a) podtočkama 4., 5. i 6. Carinskog zakona pri prilagodbi se moraju uzeti u obzir bitne razlike u tim troškovima za uvezenu robu i odgovarajuću istovjetnu ili sličnu robu koji proizlaze iz razlike u udaljenosti i vrsti prijevoza.

Ako se u skladu s ovim člankom utvrdi više transakcijskih vrijednosti istovjetne ili slične robe, za utvrđivanje carinske vrijednosti uvezene robe upotrijebit će se najniža između tih vrijednosti.

U primjeni ovog članka uzet će se u obzir transakcijska vrijednost robe koju je proizvela treća osoba, samo u onim slučajevima kad carinarnica ne raspolaže transakcijskim vrijednostima za istovjetnu ili sličnu robu koju je proizvela ista osoba kao robu koja se procjenjuje.

Transakcijska vrijednost uvezene istovjetne ili slične robe je carinska vrijednost koja je bila sukladno članku 31. Carinskog zakona već prije prihvaćena i koja je usklađena sukladno članku 38. stavku 1. točki a) podtočkama 4., 5. i 6. Carinskoga zakona kao i sa člankom 32. stavkom 3. Carinskog zakona.

Članak 76.

Za određivanje jedinične vrijednosti u skladu s člankom 35. Carinskog zakona ne smiju se koristiti slučajevi prodaje u Republici Hrvatskoj osobama koje neposredno ili posredno, besplatno ili po sniženim cijenama dobavljaju robu ili obavljaju usluge iz članka 38. stavka 1. točke b) Carinskog zakona u svezi sa proizvodnjom ili prodajom uvezene robe.

U smislu članka 35. stavka 2. Carinskog zakona termin u najkraćem roku poslije uvoza smatra se onaj dan do kojeg je obavljen dostatan broj prodaja uvezene robe ili uvezene istovjetne ili slične robe u dovoljno velikoj količini za određivanje jedinične cijene.

U smislu članka 35. Carinskog zakona jedinična cijena po kojoj se prodaje najveći mogući broj jedinica je cijena po kojoj je najveći broj jedinica prodan nepovezanim kupcima na prvoj trgovačkoj razini nakon uvoza na kojoj se takve prodaje ostvaruju.

Članak 77.

Carinska vrijednost u skladu s člankom 36. Carinskog zakona (izračunata vrijednost) u pravilu se određuje na osnovi podataka koji su na raspolaganju osobama sa sjedištem ili prebivalištem u Republici Hrvatskoj.

Podatke o elementima za izračun vrijednosti koje navede sam proizvođač robe ili ih dostavi deklarant radi određivanja carinske vrijednosti, Carinska uprava Republike Hrvatske može uz suglasnost proizvođača provjeriti u inozemstvu ako pravodobno obavijesti nadležno tijelo te države i ako ono ne osporava postupak provjere.

Ako se, osim podataka koje je naveo proizvođač ili ih je u njegovo ime dostavio deklarant, za određivanje carinske vrijednosti upotrijebe i drugi podaci, carinarnica poštujući članak 16. Carinskog zakona obavještava deklaranta na njegov zahtjev o upotrijebljenim podacima, njihovom izvoru i o izračunu na njihovoj osnovi.

Kao vrijednost materijala i troškova proizvodnje sukladno članku 36. stavku 1. točki a) Carinskog zakona uračunavaju se također troškovi iz članka 38. stavka 1. točke a) podtočke 2. i 3. Carinskog zakona.

Kao vrijednost troškova i izdataka iz članka 36. stavka 1. točke a) Carinskog zakona smatraju se troškovi i izdaci za robu i radnje iz članka 38. stavka 1. točke b) podtočaka 1., 2., 3. i 4. Carinskog zakona, koje je kupac dovršio ili obavio neposredno ili posredno u svezi s proizvodnjom uvezene robe.

Vrijednost radnji iz članka 38. stavka 1. točke b) podtočke 4. Carinskog zakona koje su bile obavljene u carinskome području Republike Hrvatske uključuju se samo ako se zaračunaju proizvođaču.

Sukladno članku 36. stavku 1. točki b) Carinskog zakona kao vrijednost troškova računaju se neposredni ili posredni troškovi za proizvodnju ili prodaju robe za izvoz koji nisu ubrojani u članku 36. stavku 1. točki a) Carinskog zakona.

Članak 78.

Metode koje se koriste sukladno članku 37. Carinskog zakona moraju u najvećoj mogućoj mjeri odgovarati metodama iz članaka 31., 32., 33., 35. i 36. Carinskoga zakona. Spomenute metode mogu se upotrijebiti prilagođene na način koji odgovara zahtjevima članka 37. stavka 1. Carinskog zakona.

Članak 79.

Ako je ambalaža iz članka 38. stavka 1. točke a) podtočke 2. Carinskog zakona namijenjena ponovnoj uporabi pri sljedećim uvozima, na zahtjev se deklaranta u carinsku vrijednost ubrajaju razmjerno raspodijeljeni troškovi.

Članak 80.

Kao mjesto unosa robe u carinsko područje smatra se:

- a) carinski granični prijelaz – u cestovnom i željezničkom prometu,
- b) luka istovara – u pomorskom prometu,
- c) prva luka otvorena za međunarodni promet u kojoj brod pristane – u riječnom prometu,
- d) prva odredišna zračna luka – pri prijevozu robe u zračnom prometu, te
- e) mjesto gdje roba prijeđe kopnenu granicu carinskog područja – za robu koja se prevozi na drugi način.

Članak 81.

Ako je isporuka dogovorena na paritetu »franco odredište u carinskom području« i ako visinu prijevoznih troškova od mjesta unosa u carinsko područje do mjesta isporuke nije moguće utvrditi iz ugovora i drugih priloženih isprava, u carinsku se vrijednost računavaju cjelokupni prijevozni troškovi.

Ako je roba isporučena po jediničnoj cijeni na paritetu »franco odredište u carinskom području« koja odgovara vrijednosti na mjestu unosa, troškovi koji se odnose na prijevoz unutar carinskog područja se ne odbijaju od te vrijednosti. Odbitak se uzima u obzir u slučaju ako se carinarnici dokaže da je vrijednost »franco mjesto unosa u carinsko područje« niža od jedinične vrijednosti robe na paritetu »franco odredište u carinskom području«.

Ako je prijevoz besplatan ili obavljen s vlastitim vozilom kupca, u carinsku se vrijednost ubrajaju troškovi do mjesta unosa na carinsko područje određeni na osnovi uobičajene tarife za jednaki način prijevoza. Deklarant mora priložiti dokaze o tako obračunatim troškovima.

Ako se u jednoj pošiljci nalazi više vrsta robe cjelokupni iznos troškova prijevoza, osiguranja i dopreme robe mora se obračunati razmjerno vrijednosti pojedine vrste robe.

Troškovi osiguranja za uvezenu robu do mjesta unosa u carinsko područje u cijelosti se računavaju u carinsku vrijednost. Ukoliko troškovi osiguranja od mjesta unosa u carinsko područje do mjesta isporuke nisu razdvojeni u carinsku vrijednost računavaju se cjelokupni troškovi osiguranja.

Poštanske pristojbe za robu koja se prevozi u poštanskom prometu, u cijelosti se, do mjesta odredišta, uračunavaju u carinsku vrijednost. Izuzete su moguće dodatne poštanske pristojbe koje se obračunavaju u carinskom području.

Pristojbe iz stavka 6. ovog članka ne uračunavaju se u carinsku vrijednost robe koje uvoz nije komercijalne naravi.

Stavci 5. i 6. ovog članka ne primjenjuju se na hitne poštanske pošiljke.

Članak 82.

Robu može prema članku 38. stavku 1. točki b) podtočkama 1., 2. i 3. Carinskog zakona kupac dopremiti prodavaču posredno ili neposredno. Ta roba, osim one navedene u članku 38. stavku 1. točki b) podtočki 3. Carinskog zakona, mora zatim biti upotrijebljena pri izradi uvezene robe i u njoj sadržana ili utrošena.

Roba iz članka 38. stavka 1. točke b) podtočke 1. Carinskog zakona koju je dostavio kupac može biti nabavljena u bilo kojoj državi u inozemstvu, uključujući državu prodavača.

Za robu iz članka 38. stavka 1. točke b) podtočke 3. Carinskog zakona smatra se roba iz članka 38. stavka 1. točke b) podtočke 1. Carinskog zakona, ako nije bila kupljena u inozemstvu kao i potrošni materijal.

Članak 83.

Dio vrijednosti alata, kalupa, matrica i sličnih proizvoda upotrijebljenih pri proizvodnji uvezene robe koja se sukladno članku 38. stavku 1. točki b) podtočki 2. Carinskog zakona uračunava u carinsku vrijednost uvezene robe, je iznos amortizirane vrijednosti tih proizvoda upotrijebljenih pri proizvodnji uvezene robe.

Članak 84.

Kao tantijeme, troškovi i licencije iz članka 38. točke c) stavka 1. Carinskog zakona (u nastavku licencije) smatraju se prije svega plaćanja za upotrebu prava u svezi s:

- a) proizvodnjom uvezene robe (patenti, uzorci, modeli i tehnološki know-how),
- b) ponovnom prodajom uvezene robe u izvoz (robne uslužne marke i zaštićeni modeli), te
- c) upotrebom i daljnjom prodajom uvezene robe (autorska prava i tehnološki postupci koji su nedjeljivo uključeni u uvezenu robu).

Ako se carinska vrijednost uvezene robe određuje u skladu sa člankom 31. Carinskog zakona stvarno plaćenju cijeni ili plativoj cijeni za uvezenu robu pribrajaju se licencije, ako to plaćanje:

- a) se odnosi na robu koja je predmet procjene,
- b) predstavlja uvjet prodaje za uvezenu robu.

Ako je uvezena roba samo dio ili dodatna oprema robi koja se proizvodi u carinskom području, trošak licencije može se pribrojiti stvarno plaćenju ili plativoj cijeni za uvezenu robu samo ako se licencija odnosi na tu uvezenu robu.

Ako se roba uvozi u rastavljenom stanju ili se prije sljedeće prodaje samo nebitno preradi, npr. raspakira ili prepakira, to ne znači da se licencija ne odnosi na uvezenu robu.

Ako se licencije djelomično odnose na uvezenu robu, a djelomično na druge radnje ili dodatnu opremu koja se robi dodaje nakon uvoza, ili na radnje poslije uvoza, licencije se razdjeljuju na osnovi objektivnih i odredivih činjenica.

Licencija za pravo uporabe robne marke dodaje se stvarno plaćenju ili plativoj cijeni samo onda kad:

- a) se licencija odnosi na robu koja je nakon uvoza bila prodana u nepromijenjenom stanju ili je nebitno prerađena ili obrađena,
- b) se ta roba prodaje s robnom markom označenom prije ili nakon uvoza i za koju se plaća licencija, ili

c) kupac nema mogućnost nabave te robe kod drugih s prodavačem nepovezanih dobavljača.

Ako kupac licenciju plaća trećoj osobi, uvjeti iz stavka 2. ovog članka ispunjeni su onda kad prodavač ili s njim povezana osoba zahtjeva od kupca plaćanje toj trećoj osobi.

Ako je način obračuna licencije ovisan o cijeni uvezene robe smatra se, sve dok nije dokazano suprotno, da se plaćanje licencije odnosi na robu koja se procjenjuje.

Ako se iznos licencije obračunava neovisno od cijene uvezene robe, plaćanje licencije može se odnositi na robu koja se procjenjuje.

Za primjenu članka 38. stavka 1. točke c) Carinskog zakona nije važno u kojoj državi primatelj naknade za licenciju ima sjedište.

Članak 85.

Pri određivanju carinske vrijednosti se druge stavke (troškovi) osim onih iz članka 38. stavka 1. Carinskog zakona ne mogu pribrajati stvarno plaćenju ili plativoj cijeni.

Svaka stavka koju se po odredbama stavka 1. ovog članka doda stvarno plaćenju ili plativoj cijeni mora se temeljiti isključivo na objektivnim i mjerljivim radnjama.

Umnožavanjem (reproduciranjem) sukladno članku 39. stavku 1. točki d) Carinskog zakona smatra se prije svega grafičko i trodimenzionalno umnožavanje, izgradnja ili izvedba arhitektonskog ili drugog objekta ili naprave, fotografiranje, tonsko i vizualno snimanje i prikazivanje te pohranjivanje u elektroničkom obliku.

Članak 86.

Bez obzira na članak 77. stavak 2. i 3. ove Uredbe carinarnica može na zahtjev deklaranta odobriti da se iznosi utvrđenih troškova koji se pribrajaju plaćenju ili cijeni koju treba platiti, iako nisu bili količinski određeni u trenutku nastanka duga (članak 77. stavak 2. ove Uredbe) ili iznosi utvrđenih troškova koji se ne uračunavaju u carinsku vrijednost u onim slučajevima kad u trenutku nastanka carinskog duga nisu bili prikazani odvojeno (članak 77. stavak 3. ove Uredbe) određuju na osnovi posebnih mjerila.

U slučaju iz stavka 1. ovog članka deklarirana carinska vrijednost se ne smatra kao privremena vrijednost sukladno članku 168. ove Uredbe.

Odobrenje iz stavka 1. ovog članka moguće je izdati:

a) ako bi provedba postupka sukladno članku 168. ove Uredbe predstavljala nesrazmjerno velike troškove s obzirom na okolnosti slučaja,

b) ako bi uporaba nadomjesnih metoda procjene u skladu s člancima od 32. do 37. Carinskog zakona u pogledu okolnosti bila neodgovarajuća,

c) u slučaju postojanja osnovanih razloga da dugovana uvozna davanja u nekom razdoblju neće radi odobrenja iz stavka 1. ovog članka biti niža nego bi bila da odobrenje nije bilo izdano, te

d) ako izdavanje odobrenja ne utječe na konkurentnost gospodarskih subjekata.

Članak 87.

Troškovi financiranja (troškovi kamata) usklađuju se sukladno članku 39. stavku 1. točki c) Carinskog zakona također i pri uporabi nadomjesnih metoda procjene iz članaka 32. do 37. Carinskog zakona.

Članak 88.

Carinarnica neće utvrditi carinsku vrijednost uvezene robe temeljem transakcijske vrijednosti, ukoliko temeljem procedure iz članka 89. ove Uredbe, nije otklonjena opravdana sumnja da deklarirana vrijednost ne predstavlja ukupan iznos stvarno plaćen ili plative cijene sukladno članku 31. Carinskog zakona.

Članak 89.

U slučaju sumnje da deklarirana vrijednost ne predstavlja stvarno plaćenu cijenu ili cijenu koju treba platiti, carinarnica može zahtijevati dodatna pojašnjenja uključujući prilaganje dodatnih isprava ili podataka iz kojih je vidljivo da je deklarirana vrijednost ukupna svota stvarno plaćena ili plativa za uvezenu robu, usklađena sukladno članku 38. i 39. Carinskog zakona.

Ako deklarant nije pružio dodatna pojašnjenja, dodatne podatke ili isprave ili su oni nedostatni, carinarnica mora prije donošenja konačne odluke obavijestiti deklaranta, ako deklarant to zahtjeva carinarnica ga obavještava pisano, o razlozima za sumnju o istinitosti ili točnosti vrijednosti, te mu odrediti odgovarajući rok za podnošenje objašnjenja.

O konačnoj odluci, te o razlozima za njezino donošenje carinarnica mora pisano obavijestiti deklaranta.

Poglavlje 2. *Posebna pravila za određivanje carinske vrijednosti za programsku opremu*

Članak 90.

Bez obzira na odredbe članaka 31. do 47. Carinskog zakona pri određivanju carinske vrijednosti za uvoz nosača podataka iz članka 43. Carinskog zakona koji sadrže podatke ili programske upute namijenjene za uporabu opreme za obradbu podataka uračunava se samo vrijednost nositelja podataka, ako je vrijednost podataka ili programskih uputa prikazana odvojeno od vrijednosti podataka.

Poglavlje 3. *Prijava podataka o carinskoj vrijednosti i isprave koje treba priložiti*

Članak 91.

Ako se carinska vrijednost određuje sukladno člancima 31. do 47. Carinskog zakona zajedno sa carinskom deklaracijom potrebno je ispravno prijaviti sve podatke koji se odnose na carinsku vrijednost uvezene robe (deklaracija o carinskoj vrijednosti robe).

Deklaracija o carinskoj vrijednosti robe (DCV) podnosi se na obrascu koji je otisnut u Prilogu 11. ove Uredbe, a po potrebi se dopunjava jednim ili više dodatnih obrazaca (DCV BIS) otisnutim u Prilogu 12. ove Uredbe i njezinim su sastavnim dijelom.

DCV i DCV BIS podnosi primatelj robe ili njegov opunomoćenik (članak 76. Carinskog zakona), koji mora raspolagati sa svim podacima potrebnim za pravilno utvrđivanje carinske vrijednosti.

Carinarnica može ne zahtijevati prilaganje DCV-a i DCV BIS-a u slučajevima kada se carinska vrijednost robe ne može utvrditi temeljem transakcijske vrijednosti iz članka 31. Carinskog zakona. U tim slučajevima osoba iz stavka 3. ovog članka mora podnijeti carinarnici sve podatke koji su neophodni za utvrđivanje carinske vrijednosti temeljem neke druge odredbe Carinskog zakona. Ti podaci trebaju se podnijeti u obliku i na način kako to odluči carinarnica.

Osobe iz stavka 3. ovog članka dužne su pri prijavi carinske vrijednosti osigurati:

- a) točnost i potpunost podataka navedenih u prijavi carinske vrijednosti,
- b) vjerodostojnu dokumentaciju kao potporu činjenicama iz prijave carinske vrijednosti,
- c) sve dodatne podatke i isprave koje su neophodne za utvrđivanje carinske vrijednosti.

Deklaraciju o carinskoj vrijednosti robe ne treba podnositi:

- a) za robu koje uvoze fizičke osobe za svoje osobne potrebe i potrebe svojeg kućanstva,
- b) za uvoz robe bez prodaje.

Bez obzira na stavak 6. ovoga članka, carinarnica može zahtijevati prilaganje DCV-a ukoliko neki od navedenih uvjeta nije ispunjen ili nije više ispunjen.

Osoba iz stavka 3. ovog članka mora carinarnici uz prijavu o carinskoj vrijednosti na

obrascu DCV, priložiti original ili kopiju računa za uvezenu robu, na osnovu kojih je bila prijavljena carinska vrijednost. Priloženi račun i ostale isprave moraju sadržavati sve podatke neophodne za utvrđivanje carinske vrijednosti robe, te potkrijepiti činjenice navedene u DCV-u i DCV BIS-u. Kada je carinska vrijednost prijavljena u pisanom obliku, račun zadržava carinarnica.

Obrasci iz stavka 2. ovoga članka popunjavaju se sukladno propisu koji donosi ministar financija.

Članak 92.

Pri uporabi računalnog sustava za automatsku obradu podataka ili ako se za neku robu odobri pojednostavnjenje u pogledu carinskih deklaracija, Carinska uprava – Središnji ured može odobriti odstupanja od načina prikazivanja podataka potrebnih za određivanje carinske vrijednosti.

Članak 93.

Ovlašćuje se ministar financija da propiše način objave i primjene Napomena za primjenu Sporazuma o primjeni članka VII GATT-a.

Glava V. UNOS ROBE U CARINSKO PODRUČJE

Poglavlje 1. *Podnošenje robe carinarnici*

Članak 94.

U skladu s člankom 50. stavkom 1. Carinskog zakona roba se podnosi u uredovno vrijeme i na radnom prostoru carinarnice ili na drugom mjestu koje odobri carinarnica.

Radni prostor carinarnice za određene vrste prijevoza određen je ovom Uredbom ili ga određuje carinarnica i to objavljuje na oglasnoj ploči.

Uredovno vrijeme carinarnice propisuje ravnatelj Carinske uprave Republike Hrvatske i objavljuje se na oglasnoj ploči carinarnice.

Iznimno, uz odobrenje carinarnice, roba se može podnijeti carinarnici izvan uredovnog vremena i izvan radnog prostora. Moguće troškove vezane za takvo podnošenje snosi deklarant. Tarifu troškova propisat će ministar financija.

Članak 95.

Pregled robe koji osoba zahtjeva sukladno članku 54. Carinskog zakona odobrava se na osnovu usmenog zahtjeva osobe koja je ovlaštena za određivanje carinski dopuštenog postupanja ili uporabe, osim ako carinarnica smatra da je prema okolnostima slučaja potrebno podnijeti pisani zahtjev.

Kada se prilikom pregleda robe iz stavka 1. ovog članka zahtijeva uzimanje uzoraka zahtjev je potrebno podnijeti u pisanom obliku.

Pisani zahtjev mora biti potpisan i predaje se carinarnici kojoj je podnesena roba. Zahtjev sadrži sljedeće podatke:

- ime ili naziv podnositelja zahtjeva,
- podatak gdje se roba nalazi,
- broj skraćene deklaracije, ako je bila podnesena, podatak o prethodnom carinskom postupku ili podatak o prijevoznom sredstvu na kojem se roba nalazi,
- razloge zbog kojih se zahtijeva pregled robe ili uzimanje uzoraka, te
- sve druge podatke potrebne za prepoznavanje robe.

Rješenje kojim se udovoljava pisanom zahtjevu izdaje se u obliku bilješke na zahtjevu. U slučaju uzimanja uzoraka carinarnica određuje i količinu robe koju je potrebno uzeti.

Predpregled robe i uzimanje uzoraka izvodi se pod nadzorom i na način koji odredi

carinarnica, koja ovisno o vrsti robe određuje odgovarajući način postupanja.

Podnositelj zahtjeva snosi rizik i troškove raspakiranja, prepakiranja, vaganja i svih drugih postupaka s robom kao i troškove analize ili drugih ispitivanja.

Uzeti uzorci se ubrajaju u količinu robe za koju se odobrava carinski dopušteno postupanje ili uporaba. Ako se uzeti uzorci pri analizi unište ili oštete tako da više nemaju uporabnu vrijednost za njih ne nastaje carinski dug. S otpacima i ostacima postupa se sukladno članku 185. stavku 7. i 8. Carinskog zakona.

Poglavlje 2. Skraćena deklaracija

Članak 96.

Carinska deklaracija iz članka 55. stavak 1. Carinskog zakona (skraćena deklaracija) podnosi se na obrascu koji je otisnut u Prilogu 13. ove Uredbe i njezinim je sastavnim dijelom.

Deklaracija iz stavka 1. ovoga članka popunjava se sukladno propisu koji donosi ministar financija, a potpisuje ju podnositelj.

Carinarnica prihvaća skraćenu deklaraciju, unosi propisane podatke i pohranjuje ju kako bi mogla provjeriti da li je za navedenu robu zahtijevano carinski dopušteno postupanje ili uporaba robe u roku iz članka 61. Carinskog zakona.

Ako je roba prethodno bila u provoznom postupku, kao skraćena deklaracija koristi se primjerak deklaracije za provozni postupak namijenjen određenoj carinarnici.

Carinarnica može dopustiti da se skraćena deklaracija podnese uporabom elektroničke obrade podataka. U tom slučaju odgovarajuće se primjenjuje stavak 2. ovog članka.

Bez obzira na odredbe ovog članka, skraćena deklaracija se obavezno podnosi na propisanom obrascu, ako to carinarnica zahtijeva.

Članak 97.

Osoba iz članka 56. stavka 2. Carinskog zakona mora na zahtjev carinarnice pokazati netaknutu robu koja nije bila istovarena iz prijevoznog sredstva, a navedena je u skraćenoj deklaraciji, sve dok za robu nije određeno carinski dopušteno postupanje ili uporaba.

Svaka osoba koja raspolaže robom istovarenom radi prijevoza ili skladištenja mora ponovno pokazati netaknutu robu kada god to carinarnica zahtijeva.

Poglavlje 3. Privremeni smještaj robe

Članak 98.

Prostor za privremeni smještaj je prostor iz članka 63. stavka 1. Carinskog zakona.

Ako su prostori iz članka 63. stavak 1. Carinskog zakona stalno odobreni za privremeni smještaj robe, ti se prostori nazivaju »skladišta za privremeni smještaj«.

Ako skladištem za privremeni smještaj iz stavka 2. ovoga članka ne upravlja carinarnica može se radi provođenja carinskih propisa zahtijevati:

- suključarstvo carinarnice s posjednikom prostora za privremeni smještaj,
- da posjednik prostora za privremeni smještaj vodi takvu evidenciju o robi koja omogućava praćenje kretanja robe.

Članak 99.

Roba se smješta u prostore privremenog smještaja skraćenom deklaracijom.

Članak 100.

Bez utjecaja na članak 67. Carinskog zakona i odredbi o primjeni propisa o prodaji robe koji su u nadležnosti carinske službe, osoba koja je podnijela skraćenu deklaraciju mora poštivati mjere koje je odredila carinarnica sukladno članku 65. stavku 1. Carinskog zakona i

mora snositi nastale troškove. Ako skraćena deklaracija nije podnesena, za provedbu mjera koje je odredila carinarnica odgovorna je osoba koja bi u skladu s člankom 56. stavkom 2. Carinskog zakona morala podnijeti skraćenu deklaraciju.

Poglavlje 4. Posebne odredbe za robu koja se prevozi morem ili zrakom

Odjeljak 1. *Općenito*

Članak 101.

Ako se roba u carinsko područje unese morskim ili zračnim putem i ako se bez pretovara i samo s jednim prijevoznim dokumentom i istom vrstom prijevoza šalje u drugu luku ili u drugu zračnu luku u carinskom području, roba se podnosi carinarnici u luci ili u zračnoj luci u kojoj će se roba istovariti ili pretovariti.

Odjeljak 2. *Posebne odredbe za ručnu i predanu prtljagu putnika*

Članak 102.

Pojedini izrazi koji se rabe u ovom poglavlju imaju sljedeće značenje:

- a) »domaća zračna luka«: svaka zračna luka u carinskom području Republike Hrvatske,
- b) »domaća zračna luka za međunarodni promet«: svaka zračna luka u carinskom području Republike Hrvatske u kojoj se smije uz odobrenje nadležnih tijela obavljati zračni promet s inozemstvom,
- c) »domaći let«: let zrakoplova između dvije zračne luke u carinskom području koji ne počne i ne završi u zračnoj luci koja nije u carinskom području,
- d) »domaća luka«: bilo koja pomorska luka u carinskom području,
- e) »plovidba kroz hrvatsko teritorijalno more«: plovidba plovila između dviju ili više domaćih luka,
- f) »plovilo za razonodu«: brod ili brodica koji u neposlovne svrhe služi razonodi, športu ili putovanju po želji korisnika,
- g) »turistički ili poslovni zrakoplov«: zrakoplov namijenjen za putovanja po željama korisnika, te
- h) »prtljaga«: svi predmeti koje putnici imaju sa sobom tijekom putovanja.

Članak 103.

U ovom se poglavlju prtljaga u zračnom prometu smatra:

- a) predanom prtljagom, ako je predana na prijevoz u polaznoj zračnoj luci i ako osoba za vrijeme leta ili za vrijeme usputnih slijetanja nema pristupa do prtljage,
- b) ručnom prtljagom, ako je osoba ponese sa sobom u kabinu zrakoplova.

Članak 104.

Sve kontrole i carinske formalnosti koje se odnose na:

- a) ručnu i predanu prtljagu onih osoba koje počinju putovanje zrakoplovom pristiglim iz strane zračne luke koji nakon pristajanja u domaćoj zračnoj luci nastavlja put do druge domaće zračne luke, obavljaju se u zadnjoj zračnoj luci pod uvjetom da je to zračna luka za međunarodni promet; u tom se slučaju na prtljagu primjenjuju propisi koji važe za prtljagu osoba pristiglih iz inozemstva ako ne mogu dokazati carinarnici da je roba u prtljazi domaća roba,
- b) ručnu i predanu prtljagu osoba koje počinju putovanje zrakoplovom koji će pristajati u drugoj domaćoj zračnoj luci prije nastavka puta u inozemstvo, obavljaju se u polaznoj zračnoj luci, pod uvjetom da je to zračna luka za međunarodni promet; u tom slučaju kontrola ručne prtljage može se obaviti i u zračnoj luci u kojoj je zrakoplov pristao prije nastavka puta u inozemstvo, te

c) prtljagu osoba koje koriste usluge pomorskoga plovila za promet s inozemstvom, obavlja se u luci za međunarodni promet gdje se ta prtljaga ukrcava ili iskrcava.

Članak 105.

Sve kontrole i carinske formalnosti koje se odnose na prtljagu osoba:

a) na plovilu za razonodu, obavljaju se u za te svrhe određenoj hrvatskoj luci bez obzira na zastavu plovila i bez obzira na odredište,

b) u turističkom ili poslovnom zrakoplovu, obavljaju se:

1. pri dolasku u prvu domaću zračnu luku za međunarodni promet, ako zrakoplov nakon tog pristajanja nastavlja put do druge domaće zračne luke,

2. na zadnjoj domaćoj zračnoj luci za međunarodni promet, ako se odnosi na zrakoplov koji dolazi iz domaće zračne luke i nakon pristajanja nastavlja put u inozemstvo.

Članak 106.

Ako se prtljaga pristigla u domaću zračnu luku zrakoplovom iz inozemstva pretovara u zrakoplov koji nastavlja let u carinskom području:

– sve se kontrole i formalnosti koje se odnose na predanu prtljagu izvode u domaćoj zračnoj luci u kojoj se putovanje završava, pod uvjetom da je to zračna luka za međunarodni promet,

– sve kontrole ručne prtljage obavljaju se u prvoj domaćoj zračnoj luci za međunarodni promet; iznimno, ako se nakon kontrole predane prtljage pokaže potreba, može se obaviti dodatna kontrola ručne prtljage u domaćoj zračnoj luci za međunarodni promet u kojoj putovanje završava, te

– iznimno kontrola predane prtljage može se obaviti u prvoj domaćoj zračnoj luci ako se nakon kontrole ručne prtljage to smatra potrebnim.

Ako se u domaćoj zračnoj luci utovari prtljaga u zrakoplov koji leti u drugu domaću zračnu luku, pa se u drugoj domaćoj zračnoj luci pretovari u zrakoplov koji nastavlja put u inozemstvo:

– sve kontrole i formalnosti, koje se odnose na predanu prtljagu, obavljaju se u domaćoj zračnoj luci gdje putovanje počinje pod uvjetom da je to domaća zračna luka za međunarodni promet,

– sve kontrole ručne prtljage obavljaju se u zadnjoj domaćoj zračnoj luci za međunarodni promet; iznimno, kontrola prtljage može se obaviti u zračnoj luci gdje je putovanje započelo, ako se nakon kontrole predane prtljage to smatra potrebnim.

Sve kontrole i formalnosti koje se odnose na prtljagu pristiglu u domaću zračnu luku redovnim ili čarter letom iz inozemstva i koja se u toj zračnoj luci pretovara u turistički ili poslovni zrakoplov namijenjen letu u carinskom području, obavljaju se u zračnoj luci u kojoj redovni ili čarter let završava.

Sve kontrole i formalnosti oko prtljage utovarene u domaćoj zračnoj luci u turistički ili poslovni zrakoplov namijenjen letu u carinskom području radi pretovara u drugoj domaćoj zračnoj luci u zrakoplov na redovnom ili čarter letu u inozemstvo, obavlja se u domaćoj zračnoj luci u kojoj taj redovni ili čarter let počinje.

Članak 107.

Prtljaga predana i registrirana u domaćoj zračnoj luci označava se privjesnicom ili naljepnicom koju u domaćoj zračnoj luci na prtljagu stavlja djelatnik nadležan za preuzimanje prtljage.

Privjesnica ili naljepnica iz stavka 1. ovoga članka mora biti napravljena tako da se ne može ponovo rabiti.

Uzorak privjesnice ili naljepnice iz stavka 1. ovog članka i opis njihovih osobina nalazi se

u Prilogu 14. ove Uredbe, i njezin je sastavni dio.

Glava VI. CARINSKE DEKLARACIJE – REDOVITI POSTUPAK

Poglavlje 1. *Pisana carinska deklaracija*

Odjeljak 1. *Općenito*

Članak 108.

Ako je jednom carinskom deklaracijom obuhvaćena roba koja se razvrstava u dvije ili više tarifnih oznaka u Carinskoj tarifi, podaci za svaku pojedinu tarifnu oznaku smatraju se zasebnom deklaracijom.

Strojevi i oprema u rastavljenom stanju koji se razvrstavaju u jednu tarifnu oznaku u Carinskoj tarifi smatraju se jednom vrstom robe.

Članak 109.

Bez utjecaja na moguće kazneno pravne odredbe, podnošenje deklaracije koju potpiše deklarant ili njegov opunomoćenik smatra se obveznim u skladu sa važećim podacima u pogledu:

- točnosti podataka u deklaraciji,
- ispravnosti priloženih isprava, te
- poštivanja svih obveza u vezi s podnošenjem robe u odgovarajući postupak.

Ako carinski deklarant upotrebljava za podnošenje carinske deklaracije sustav elektroničke razmjene podataka, Carinska uprava može odobriti da se vlastoručni potpis nadomjesti drugim oblikom identifikacije ako su ispunjeni tehnički i upravni uvjeti koje je odredila Carinska uprava.

Carinska uprava može dopustiti da se deklaracije podnesene u sustavu elektroničke razmjene podataka potvrde neposredno u okviru toga sustava, umjesto ručnoga ili mehaničkoga potvrđivanja žigom i potpisom carinskoga službenika.

Pod uvjetima i na način koji odredi Carinska uprava može se dopustiti da se pojedini podaci u pisanoj carinskoj deklaraciji zamijene slanjem tih podataka u elektroničkom obliku carinarnici određenoj za te svrhe i ukoliko je potrebno da se to učini u obliku šifre.

Članak 110.

Isprave koje se prilažu carinskoj deklaraciji carinarnica je dužna čuvati, osim ako nije drugačije određeno ili ako su deklarantu potrebni za druge postupke. U tom slučaju carinarnica mora osigurati da te isprave neće više naknadno biti moguće upotrijebiti drugačije osim kao dokaz o onoj količini i vrijednosti robe na koju se odnose.

Članak 111.

Carinska deklaracija podnosi se carinarnici kojoj je podnesena i roba. Carinska deklaracija se može podnijeti tek kada je podnesena roba.

Iznimno, carinarnica može dopustiti da se carinska deklaracija podnese prije podnošenja robe. U tome slučaju carinarnica uvažavajući okolnosti određuje rok u kojem roba mora biti podnesena. Ako roba nije podnesena u određenom roku smatra se da deklaracija nije bila podnesena.

Ako je carinska deklaracija podnesena prije nego li je roba na koju se odnosi prispjela u carinarnicu ili na drugo mjesto koje je odobrila carinarnica, deklaracija može biti prihvaćena tek nakon što roba bude podnesena carinarnici.

Članak 112.

Carinska deklaracija se podnosi u uredovno vrijeme carinarnice.

Carinarnica može na zahtjev deklaranta odobriti da se deklaracija podnese izvan uredovnog vremena. Moguće troškove snosi deklarant.

Svaka deklaracija koja se podnese ovlaštenom carinskom službeniku na nekom drugom mjestu kojeg je carinarnica odobrila podnositelju deklaracije smatra se da je bila podnesena carinarnici.

Obračun troškova podnošenja deklaracije izvan uredovnog vremena carinarnice i troškove podnošenja deklaracije na drugom mjestu u skladu sa stavkom 3. ovog članka izvršit će se sukladno članku 94. stavak 4. ove Uredbe.

Članak 113.

Datum prihvaćanja carinske deklaracije mora biti zabilježen na carinskoj deklaraciji.

Članak 114.

Carinarnica može dopustiti ili zahtijevati da se ispravak podataka u carinskoj deklaraciji sukladno članku 77. Carinskoga zakona izvrši tako da se podnese nova carinska deklaracija koja će nadomjestiti prvotno podnesenu. U tom slučaju se kao datum prihvaćanja carinske deklaracije koji je mjerodavan za utvrđivanje carinskog duga i primjenu drugih propisa o dotičnom carinskom postupku, smatra datum prihvaćanja prve deklaracije.

Odjeljak 2. *Obrazac pisane carinske deklaracije*

Članak 115.

U ovom potpoglavlju pojedini nazivi imaju sljedeće značenje:

- a) »*jedinstvena carinska deklaracija*« (u daljnjem tekstu: JCD): propisani obrazac koji se upotrebljava kao pisana carinska deklaracija,
- b) »*komplet JCD*«: komplet od osam primjeraka 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7 i 8 ili dva kompleta od pet primjeraka 1/6, 2/7, 3/8 i 4/5 ili 5/4,
- c) »*set JCD*«: primjerci JCD potrebni za provedbu odabranoga carinskoga postupka,
- d) »*dvonamjenska uporaba*«: uporaba potrebnih setova iz kompleta od pet primjeraka, gdje je potrebno na primjercima JCD precrtati neupotrjebljenu brojčanu oznaku,
- e) »*polje*«: dio JCD omeđen crtom i označen brojem ili velikim tiskanim slovom i nazivom polja,
- f) »*podpolje*«: upadljivo omeđen dio polja što ga brojimo s lijeva udesno, te
- g) »*dodatni list JCD*«: obrazac što je sastavni dio JCD-a, a rabi ga se, ako se deklarira robu što je se razvrstava u više od jedne tarifne oznake Carinske tarife.

Članak 116.

JCD se upotrebljava kao obrazac za pisane carinske deklaracije za stavljanje robe u neki od carinskih postupaka, te za ponovni izvoz robe iz carinskoga područja.

Za pisanu carinsku deklaraciju mogu se upotrijebiti i drugi obrasci ako to dopuštaju carinski propisi za zahtijevani carinski postupak, koji se popunjavaju na način propisan za njihovu upotrebu a po potrebi se dopunjavaju sa podacima koji su potrebni za zahtijevani carinski postupak.

Stavak 1. i 2. ovog članka ne sprječava:

- nepodnošenje pisane carinske deklaracije sukladno člancima 132. do 143. ove Uredbe predviđene za puštanje robe u slobodni promet, izvoz ili privremeni uvoz,
- da se pisana carinska deklaracija iz stavka 1. ovog članka ne podnese u slučajevima kada se za poštanske pošiljke (pisma i poštanski paketi) sukladno člancima 144. i 145. ove Uredbe primjenjuju posebne odredbe,
- uporabu posebnih obrazaca koji pojednostavnjuju deklaraciju u pojedinim slučajevima,

ako je Carinska uprava odobrila takve posebne obrasce,

- uporabu popisa pošiljaka za provedbu formalnosti proвозnog postupka kada se pošiljka sastoji od robe istoga statusa,

- tiskanje izvoznih, proвозnih i uvoznih carinskih deklaracija i isprava kojima se dokazuje carinski status robe na službenim ili posebnim računalnim sustavima i ako je to potrebno na praznom primjerku papira, te

- mogućnost da se predviđa u slučaju uporabe računalnog sustava razmjene podataka, da JCD podnesen s pomoću računalnog sustava za razmjenu carinskih deklaracija, predstavlja carinsku deklaraciju iz stavka 1. ovog članka, ako je takav sustav odobrila Carinska uprava.

Članak 117.

JCD se podnosi u setovima koji se sastoje od primjeraka JCD potrebnih za provedbu zahtijevanog carinskog postupka.

Ako se prije ili nakon proвозnog postupka zahtijeva drugi carinski postupak može se podnijeti set sastavljen iz primjeraka JCD potrebnih za provedbu formalnosti proвозnoga i prethodnoga ili naknadnoga carinskog postupka.

Setovi JCD na koje se odnose stavak 1. i 2. ovog članka sastavljeni su:

- bilo od primjeraka iz kompleta od osam primjeraka, u skladu sa obrascem otisnutim u Prilogu 15. ove Uredbe koji je njezin sastavni dio,

- bilo od primjeraka dvonamjenskog kompleta od pet primjeraka, u skladu s obrascem otisnutim u Prilogu 17. ove Uredbe koji je njezin sastavni dio.

Bez obzira na članak 116. stavak 3., članke 127. do 131. ili članke 168. do 203. ove Uredbe, obrasci deklaracija mogu se dopuniti, kada je to potrebno, s jednim ili više dodatnih listova JCD (u daljnjem tekstu dodatni JCD) podnesenih u setu koji sadrži primjerke potrebne za provedbu zahtijevanog carinskog postupka. Dodatni list JCD je sastavni Dio JCD na koji se odnosi.

Oblik i sadržaj setova dodatnih listova JCD koje čine bilo primjerci iz kompleta od osam primjeraka bilo primjerci iz dvonamjenskog kompleta od pet primjeraka propisan je u Prilozima 16. i 18. ove Uredbe i njezinim su sastavnim dijelom.

Bez obzira na stavak 4. ovog članka Carinska uprava – Središnji ured može odrediti da se dodatni listovi JCD ne smiju upotrebljavati kada se za podnošenje deklaracije upotrebljava računalni sustav.

Članak 118.

Ako se za provođenje proвозnog i prethodnog carinskog postupka upotrijebi jedan set JCD, sukladno članku 76. Carinskog zakona svaka je osoba odgovorna samo za one podatke koji se odnose na carinski postupak u kojem ona nastupa kao deklarant, glavni obveznik ili opunomoćenik jedne od njih.

U skladu sa stavkom 1. ovog članka deklarant koji upotrebljava JCD izdan u svezi s prethodnim carinskim postupkom mora prije podnošenja svoje deklaracije provjeriti točnost postojećih podataka u poljima JCD za koje je on odgovoran, kao i upotrebljivost tih podataka za dotičnu robu i carinski postupak kojeg je zahtijevao. Po potrebi deklarant mora te podatke dopuniti.

U slučajevima iz stavaka 1. i 2. ovog članka deklarant mora odmah izvijestiti carinarnicu kojoj je podnio deklaraciju da je uočio nesklad između robe i postojećih podataka. U tom slučaju deklarant mora svoju carinsku deklaraciju popuniti na novom obrascu JCD.

Članak 119.

Ako se JCD upotrebljava za više uzastopnih carinskih postupaka, carinarnica mora provjeriti da se podaci na deklaracijama za različite carinske postupke međusobno

podudaraju.

Članak 120.

Način popunjavanja JCD i dodatnog lista JCD, sustav šifara koji se upotrebljava pri popunjavanju JCD i dodatnog lista JCD i sustav uporabe i popunjavanja polja u JCD, njihovog samokopirnog ispisivanja i šifarskih oznaka koji se u njih upisuju uređuju se propisom koji donosi ministar financija.

Članak 121.

Ako se koriste obrasci iz članka 116. st. 2. ove Uredbe, isti moraju sadržavati određene podatke koji se po potrebi dopunjuju odredbama, koji uređuju zahtijevani carinski postupak.

Članak 122.

JCD i dodatni list JCD su obrasci formata 210 x 297 mm, koji mogu biti kraći najviše 5 mm ili duži 8 mm. Papir mora biti samokopirajući, težine najmanje 40 g/m² i ne smije sadržati celulozu.

Polja JCD moraju biti raspoređena u desetinama inča u vodoravnom i šestinama inča u okomitom smjeru (radi ispisa na pisaču).

Obrazac se tiska na bijelom papiru u zelenoj boji. Polja 1 (prvo i treće potpolje), 2, 3, 4, 5, 6, 8, 15, 17, 18, 19, 21, 25, 27, 31, 32, 33 (prvo potpolje), 35, 38, 40, 44, 50, 51, 52, 53, 55 i 56 na primjercima s rednim brojem 1, 4, 5 i 7 su zelene boje, a ostala su polja i primjerci sa rednim brojevima 2, 3, 6 i 8 bijele boje.

Polje 1 (prvo i treće potpolje), 2, 3, 31, 32, 33 (prvo potpolje), 35, 38, 40 i 44 dodatnog lista JCD-a su na primjercima 1, 4, 5 i 7 zelene boje, a ostala polja na primjercima s rednim brojevima 2, 3, 6 i 8 bijele boje.

Obojana puna crta uzduž desnog ruba široka je 3 mm. Isprekidana crta sastavljena je iz obojenih kvadrata 3x3 mm. Između isprekidane i pune crte dvonamjenskog seta razmak je širine 1 mm.

Carinska uprava – Središnji ured može zahtijevati da se na obrascu upiše naziv tiskare ili druga oznaka, koja omogućuje njezinu (njegovu) identifikaciju. Osim toga, tiskanje obrazaca može se uvjetovati prethodnim tehničkim odobrenjem.

Odjeljak 3. *Isprave koje se prilažu carinskoj deklaraciji*

Članak 123.

Carinskoj deklaraciji za puštanje robe u slobodni promet prilažu se sljedeće isprave:

- a) račun i ostale trgovačke isprave na osnovi kojih je prijavljena carinska vrijednost robe,
- b) deklaracija o carinskoj vrijednosti robe, ako je to potrebno na osnovi članka 91. ove Uredbe popunjena u skladu s uvjetima iz toga članka,
- c) isprave potrebne za utvrđivanje povlaštenog podrijetla robe ili uporabu drugih mjera kojima se odstupa od važećih propisa za deklariranu robu, te
- d) sve druge isprave potrebne za provođenje propisa koji uređuju puštanje deklarirane robe u slobodni promet.

Carinarnica može zahtijevati da se pri podnošenju deklaracije prilože prijevozne isprave ili isprave u svezi s prethodnim carinskim postupkom. Kada se jedna vrsta robe podnosi u dvije ili više pošiljaka, također se može zahtijevati prilaganje popisa pošiljaka ili jednakovrijedne isprave u kojoj je naveden sadržaj pojedinačne pošiljke.

Ako se sukladno članku 20. stavku 2. Carinskog zakona primjenjuje jedinstvena carinska stopa ne treba zahtijevati isprave iz stavka 1. točke b) i c) ovoga članka, osim ako carinarnica smatra da su te isprave potrebne radi pravilne primjene propisa koji uređuju puštanje robe u slobodni promet.

Članak 124.

Deklaraciji za provozni postupak mora biti priložena prijevozna isprava. Otpremna carinarnica može odobriti da se prijevozna isprava ne priloži u trenutku obavljanja formalnosti za početak provoznog postupka. Na zahtjev carinarnice ili drugog nadležnog tijela prijevoznu ispravu treba predočiti tokom prijevoza.

Bez obzira na pojednostavnjenja postupaka, carinska isprava za izvoz ili ponovni izvoz robe iz carinskog područja ili bilo koja druga isprava s jednakim učinkom podnosi se otpremnoj carinarnici zajedno sa deklaracijom za provozni postupak na koju se odnosi.

Carinarnica može zahtijevati podnošenje isprava u svezi s prethodnim carinskim postupkom.

Članak 125.

Deklaraciji za početak carinskog postupka sa gospodarskim učinkom, osim za vanjsku proizvodnju, moraju biti priložene:

a) isprave iz članka 123. ove Uredbe,

b) odobrenje za zahtijevani carinski postupak ili preslik zahtjeva za odobrenje u slučajevima kada se primjenjuje članak 216. ove Uredbe. Odobrenje ili preslik zahtjeva neće se podnositi u slučajevima kada se podnošenje carinske deklaracije za početak postupka smatra kao podnošenje zahtjeva, sukladno članku 209. ove Uredbe,

Deklaraciji za početak carinskog postupka u carinskom skladištu tipa A, B, C, E ili F, nije potrebno prilagati isprave iz članka 123. ove Uredbe ni odobrenje, već je potrebno priložiti samo ispravu iz koje je vidljiva masa, broj pošiljka, količina i trgovački opis robe.

Deklaraciji za početak postupka vanjske proizvodnje moraju biti priložene sljedeće isprave:

a) isprave iz članka 126. ove Uredbe i

b) odobrenje za postupak ili preslik zahtjeva za odobrenje u slučajevima kada se primjenjuje članak 216. ove Uredbe. Odobrenje ili preslik zahtjeva neće se podnositi u slučajevima kada se podnošenje carinske deklaracije za početak postupka smatra kao podnošenje zahtjeva, sukladno članku 209. ove Uredbe,

Članak 123. stavak 2. ove Uredbe primjenjuje se također za deklaracije kojima počinje bilo koji postupak sa gospodarskim učinkom.

Carinarnica može odobriti da se isprave na koje se odnosi stavak 1. točka b) i stavak 3. točka b) ovog članka pohranjuju kod korisnika odobrenja umjesto da se prilažu deklaraciji.

Članak 126.

Deklaracijama za izvozni postupak ili deklaracijama za ponovni izvoz moraju biti priložene sve isprave potrebne za ispravan obračun izvoznih davanja i primjenu drugih mjera za izvoz određene robe.

Pri primjeni stavka 1. ovoga članka odgovarajuće se primjenjuje članak 123. stavak 2. ove Uredbe.

Poglavlje 2. *Carinske deklaracije podnesene uporabom sustava elektroničke razmjene podataka*

Članak 127.

U skladu s člankom 73. stavkom 1. točkom b) Carinskog zakona Carinska uprava – Središnji ured može odobriti podnošenje carinske deklaracije elektroničkom razmjenu podataka.

Carinska uprava – Središnji ured izdavanjem odobrenja iz stavka 1. ovog članka odlučuje također da li deklarant, unatoč odobrenoj elektroničkoj razmjeni podataka, mora podnijeti

pisanu carinsku deklaraciju ili ne.

Kada se za završetak drugih formalnosti zahtijeva papirnati ispis carinske deklaracije, ona se na zahtjev deklaranta podnosi i ovjerava ili pri nadležnoj carinarnici ili na način propisan člankom 109. stavkom 3. ove Uredbe.

Članak 128.

Carinska uprava – Središnji ured izdaje odobrenje za elektroničku razmjenu podataka na pisani zahtjev zainteresirane osobe. Sadržaj zahtjeva i odobrenja propisuje ravnatelj Carinske uprave.

Članak 129.

Smatra se da je deklaracija putem elektroničke razmjene podataka podnesena carinarnici u trenutku kada carinarnica prihvati elektroničku poruku. Jedna elektronička poruka može sadržavati više deklaracija, a carinarnica vodi postupak za svaku deklaraciju posebno.

U slučajevima kada Carinska uprava – Središnji ured sukladno članku 127. stavku 2. ove Uredbe zahtijeva podnošenje pisane deklaracije, u odobrenju određuje rok podnošenja deklaracije.

U slučajevima podnošenja carinske deklaracije elektroničkim putem, Carinska uprava – Središnji ured određuje pravila provođenja sukladno članku 159. ove Uredbe.

Članak 130.

Carinarnica potvrđuje prijem elektroničkih podataka povratnom porukom koja sadrži sve dogovorene identifikacijske podatke o svakoj deklaraciji, vrstu uočenih grešaka ako je neispravna, te broj i datum prihvaćanja carinske deklaracije ako je deklaracija ispravna.

Poruka može sadržavati i podatke o načinu pregleda robe i puštanju robe deklarantu.

Kada je za druge svrhe neophodan papirni izvod carinske deklaracije, na zahtjev deklaranta carinarnica će izdati i potvrditi podatke iz deklaracije.

Članak 131.

Carinska uprava može odobriti elektroničku razmjenu drugih isprava potrebnih za početak odabranog carinskog postupka.

Poglavlje 3. *Usmene i druge deklaracije*

Odjeljak 1. *Usmene carinske deklaracije*

Članak 132.

Usmena carinska deklaracija za puštanje robe u slobodan promet može se podnijeti u sljedećim slučajevima:

a) u slučaju deklariranja robe nekomercijalne naravi, i to:

1. za robu, koja je u putnikovoj osobnoj prtljazi,
2. za robu, koja je poslana fizičkim osobama, te
3. u slučajevima kada postoje uvjeti za primjenu jedinstvene carinske stope,

b) u slučaju ponovnog uvoza robe iz članka 136. ove Uredbe, koji je u skladu sa člankom 188. Carinskog zakona oslobođen od plaćanja carine,

c) ako se podnosi za prijevozna sredstva, koja se ponovno uvoze u carinsko područje u skladu sa člankom 188. Carinskog zakona,

d) za uvoz robe koja je u skladu sa člankom 187. stavkom 1. točkom 9.) Carinskog zakona oslobođena plaćanja carine.

Članak 133.

Usmena carinska deklaracija za izvoz robe može se podnijeti u sljedećim slučajevima:

a) pri izvozu robe nekomercijalne naravi, i to za:

1. robu koja je u putnikovoj osobnoj prtljazi,
2. robu koja se šalje fizičkoj osobi.

b) pri izvozu prijevoznih sredstava registriranih u carinskom području, ako su namijenjeni ponovnom uvozu.

Članak 134.

Carinsku deklaraciju nije moguće podnijeti usmeno u slučaju ako opunomoćenik iz članka 5. Carinskog zakona želi usmenom deklaracijom početi carinski postupak u ime i za račun druge osobe ili u svoje ime i za račun druge osobe.

Carinarnica može zahtijevati od deklaranta da podnese isprave koje dokazuju njegove usmene navode (računi i sl.).

Ako carinarnica sumnja da deklarantovi usmeni navodi nisu ispravni ili potpuni može od deklaranta zahtijevati popunjavanje pisane carinske deklaracije.

Članak 135.

Ako je za robu za koju je podnesena usmena deklaracija nastao carinski dug, carinarnica izdaje deklarantu obračun davanja pri uvozu na obrascu koji je otisnut u Prilogu 19. ove Uredbe i njezinim je sastavnim dijelom.

Ako se deklarant ne slaže sa obračunom carinskog duga, isti će se uputiti na redovan postupak carinjenja uz podnošenje JCD.

Članak 136.

U skladu sa uvjetima iz članka 209. ove Uredbe, pri postupku privremenog uvoza usmeno se može deklarirati sljedeću robu:

1) žive životinje koje se sele radi sezonske ispaše ili za obavljanje poslova, uključujući i prijevoz, kao i ostala roba koja ispunjava uvjete iz članka 274. st. 3. toč. a) ove Uredbe,

2) ambalažu iz članka 278. st. 1. toč. a) ove Uredbe, koja je označena trajnim i neuništivim oznakama osobe sa sjedištem izvan carinskog područja,

3) opremu za radio i televizijsku produkciju i emitiranje, te vozila posebno opremljena za radio i televizijsko emitiranje, uključivši i njihovu opremu, koju uvoze javne ili privatne organizacije s sjedištem izvan carinskog područja, te su ih carinske vlasti koje su izdale odobrenje za postupak, ovlastile za uvoz te opreme i vozila,

4) instrumente i aparate, potrebne liječnicima za pružanje pomoći oboljelima, koji čekaju na presađivanje organa u skladu sa člankom 276. ove Uredbe,

5) robe iz članka 139. ove Uredbe,

6) druge robe, ako carinarnica to odobri.

Carinarnica može prihvatiti usmenu deklaraciju također za ponovni izvoz robe iz stavka 1. ovog članka.

Odjeljak 2. *Deklariranje drugim radnjama*

Članak 137.

Ako se podnesena roba ne deklarira izričito usmeno ili pisano, za sljedeću robu smatrat će se da je deklarirana za puštanje u slobodni promet nekom od radnji iz članka 140. ove Uredbe:

a) roba nekomercijalne naravi koja je u putnikovoj osobnoj prtljazi, a oslobođena je plaćanja carine sukladno članku 187. stavku 1. točki 2. Carinskog zakona ili kao ponovno uvezena roba,

b) roba oslobođena plaćanja carine sukladno članku 187. stavku 1. točki 9. Carinskog zakona,

- c) prijevozna sredstva oslobođena plaćanja carine kao ponovno uvezena roba, te
- d) druga roba manjeg ekonomskog značenja, ako carinarnica to odobri.

Robu koja nije uočljiva i robu koja se ne prevozi u uobičajenom prostoru odnosno prtljažnom prostoru potrebno je deklarirati izričito.

Članak 138.

Ako se podnesena roba ne deklarira izričito, smatrat će se za sljedeću robu da je bila deklarirana za izvoz nekom od radnji iz članka 140. stavka 1. točke b) ove Uredbe:

- a) roba nekomercijalne naravi u putnikovoj osobnoj prtljazi, ako ne podliježe naplati izvozne carine,
- b) prijevozna sredstva koja su registrirana u carinskom području i namijenjena su ponovnom uvozu,
- c) druga roba manjeg ekonomskog značenja, ako carinarnica to odobri.

Članak 139.

Ako sljedeća podnesena roba nije izričito pisano ili usmeno deklarirana smatra se da je bila deklarirana za početak postupka privremenog uvoza nekom od radnji iz članka 140. ove Uredbe:

- a) osobne predmete putnika iz članka 270. stavak 1. ove Uredbe,
- b) prijevozna sredstva, sukladno Aneksu C Konvencije o privremenom uvozu.

Ako roba iz stavka 1. ovog članka nije izričito pisano ili usmeno deklarirana smatra se da je bila deklarirana za ponovni izvoz kojim se završava postupak privremenog uvoza sa nekom od radnji iz članka 140. ove Uredbe.

Članak 140.

Za potrebe članaka 137. do 139. ove Uredbe sljedeće se radnje smatraju carinskom deklaracijom:

a) u slučaju kad je roba prevezena do carinarnice ili drugog mjesta koje je odobrila carinarnica sukladno članku 50. stavku 1. točki a) Carinskog zakona:

1. prijevoz robe preko graničnog prijelaza koji nema odvojene trake čijim prelaskom bi se smatralo da je deklarant podnio carinsku deklaraciju,
2. uporaba zelene trake (»ništa za prijaviti«), ukoliko u carinarnici postoje odvojene kontrolne trake,

b) u slučaju izvoza robe sukladno članku 138. ove Uredbe ili u slučaju ponovnog izvoza robe sukladno članku 139. stavku 2. ove Uredbe, prelazak preko granične crte.

Ako je roba iz članka 137. stavka 1. točke a), članka 138. točke a), članka 139. stavka 1. točke a) ove Uredbe nalazi u putnikovoj prtljazi koja se prevozi u željezničkom prometu, a podnosi se i deklarira pri nadležnoj carinarnici bez prisustva putnika, upotrebljava se carinska deklaracija za registriranu prtljagu, podnijeta na obrascu koji je otisnut u Prilogu 20. ove Uredbe i njezinim je sastavnim dijelom, sukladno uvjetima i ograničenjima utvrđenih tim obrascem.

Članak 141.

Ako su ispunjeni uvjeti iz članka 137. do 139. ove Uredbe smatrat će se da je roba bila podnesena carinarnici i da je deklaracija bila prihvaćena u smislu članka 75. Carinskog zakona, a roba puštena u zahtijevani postupak u onom trenutku kad su izvršene radnje iz članka 140. ove Uredbe.

Ako se u kontroli utvrdi da je izvršena radnja iz članka 140. ove Uredbe, a pri tome propisani uvjeti iz članaka 137. do 139. ove Uredbe nisu bili ispunjeni, smatrat će se da je roba nezakonito unesena ili iznesena iz carinskog područja.

Odjeljak 3. *Zajedničke odredbe za 1. i 2. odjeljak ovog poglavlja*

Članak 142.

Odredbe članaka 132. do 140. ove Uredbe ne primjenjuju se na robu za koju se zahtijeva povrat plaćene carine ili drugih davanja ili za robu koja je predmet ograničenja, zabrana ili drugih posebnih formalnosti.

Članak 143.

Za potrebe 1. i 2. odjeljka ovog poglavlja putnikom se smatra:

a) pri uvozu:

1. osoba koja privremeno dolazi u carinsko područje Republike Hrvatske u kojem nema uobičajeno mjesto stanovanja,

2. osoba koja je privremeno boravila u inozemstvu i vraća se u carinsko područje Republike Hrvatske gdje ima uobičajeno mjesto stanovanja,

b) pri izvozu:

1. osoba koja privremeno napušta carinsko područje Republike Hrvatske, u kojem ima uobičajeno mjesto stanovanja,

2. osoba koja napušta carinsko područje Republike Hrvatske, u kojem je privremeno boravila i gdje nema uobičajeno mjesto stanovanja.

»Uobičajeno mjesto stanovanja« u skladu sa stavkom 1. ovog članka, smatra se mjesto, gdje osoba živi najmanje 185 dana u kalendarskoj godini zbog obiteljskih ili poslovnih veza. U slučaju da osoba nema poslovnih veza ili su te poslovne veze u drugoj državi, kao njeno uobičajeno mjesto stanovanja se smatra mjesto, gdje osoba ima obiteljske veze, ako se u to mjesto redovno vraća.

Odjeljak 4. *Poštanski promet*

Članak 144.

U poštanskom prometu za sljedeće robe smatra se da su deklarirane:

a) za puštanje u slobodni promet:

1. u trenutku unosa u carinsko područje:

- razglednice i pisma, isključivo s osobnim porukama,

- poruke ispisane braillovim pismom,

- tiskovine i televizijske, filmske ili na drugi način snimljene vrpce ili slike za izravnu emisiju preko sredstava javnog priopćavanja koje ne podliježu plaćanju carine, te

– sve druge poštanske pošiljke (pismovne i paketne pošiljke) za koje sukladno stavku 4. članku 50. Carinskog zakona, ne postoji obveza prijevoza radi podnošenja carinarnici.

2. u trenutku kada su podnesene carinarnici:

– sve pismovne i paketne pošiljke koje nisu navedene u točki 1. pod uvjetom da im je priložen obrazac CN 22 (C1), deklaracija CN 23 (C2/CP3) ili drugi međunarodno prihvaćeni obrasci,

b) za izvoz:

1. u trenutku kad ih prihvati pošta, ako se radi o robi iz točke a) podtočke 1. ovog stavka,

2. u trenutku kad su podnesene carinarnici, ako se radi o pismovnim i paketnim pošiljkama, kojima je priložen obrazac CN 22 (C1) ili deklaracija CN 23 (C2/CP3) .

Primatelj iz stavka 1. točke a) ovog članka ili pošiljatelj iz stavka 1. točke b) ovog članka smatra se deklarantom i carinskim dužnikom, osim u slučajevima kada ministar financija propiše da je deklarant i carinski dužnik Hrvatska pošta.

U smislu stavka 1. točke a) podtočke 1. i točke b) podtočke 1. ovog članka za robu za koju

ne postoji obveza plaćanja carine smatra se da je bila podnesena carinarnici, a carinska deklaracija prihvaćena i puštanje robe deklarantu odobreno:

- a) u slučaju uvoza, u trenutku kad je dostavljena primatelju,
- b) u slučaju izvoza, u trenutku kad je prihvaćena od strane pošte.

Ako uz pismovnu ili paketnu pošiljku za koju postoji obaveza podnošenja carinarnici nije priložen obrazac CN 22 (C1), deklaracija CN 23 (C2/CP3) ili drugi međunarodno prihvaćeni obrazac ili ako ta deklaracija nije potpuna, carinarnica će odrediti na kakav način treba carinsku deklaraciju podnijeti ili dopuniti.

Članak 145.

Odredbe članka 144. ove Uredbe ne primjenjuju se:

- a) na pošiljke koje sadrže robu komercijalne naravi čija ukupna vrijednost prelazi 3.000 kuna,
- b) na pošiljke koje sadrže robu komercijalne naravi bez obzira na vrijednost, ako to čini dio uzastopnih pošiljaka istovrsnih operacija,
- c) ako je podnesena carinska deklaracija u pisanom obliku, usmeno ili uporabom elektroničke razmjene podataka, ili
- d) ako pošiljka sadrži robu navedenu u članku 142. ove Uredbe.

Glava VII. PROVJERA DEKLARACIJE, NALAZI CARINARNICE I DRUGE MJERE KOJE PRIMJENJUJE CARINARNICA

Poglavlje 1. *Provjera robe*

Članak 146.

Roba se pregledava na mjestu i u vrijeme koje za to odredi carinarnica.

Na zahtjev deklaranta carinarnica može dozvoliti da se pregled robe obavi na drugom mjestu i/ili izvan uredovnog vremena. Deklarant snosi troškove nastale takvim pregledom.

Obračun troškova iz stavka 2. ovog članka izvršit će se sukladno članku 94. stavku 4. ove Uredbe.

Članak 147.

U slučaju da carinarnica odluči obaviti pregled robe, o tome će obavijestiti deklaranta ili njegovog opunomoćenika. Obavijest se daje usmeno.

Ako se carinarnica odluči za djelomični pregled robe, deklaranta ili njegovog opunomoćenika obavještava koju robu želi pregledati. Odluka carinarnice o načinu i opsegu pregleda je konačna.

Članak 148.

Deklarant ili osoba koju opunomoci da bude prisutna pregledu robe mora carinarnici pružiti svu potrebnu pomoć. Ako pomoć nije dovoljna carinarnica može zahtijevati da deklarant odredi drugu osobu koja može pružiti potrebnu pomoć.

Ako deklarant odbije sudjelovati u pregledu robe ili ne opunomoci drugu osobu koja bi carinarnici pri pregledu pružila potrebnu pomoć, carinarnica određuje rok u kojem deklarant mora ispuniti svoju obvezu. Carinarnica može, umjesto da odredi rok u skladu s ovim stavkom, odlučiti da odustaje od namjeravanog pregleda robe.

Ako deklarant u roku, koji je određen sukladno stavku 2. ovog članka ne ispuni svoje obveze, carinarnica radi provedbe članka 87. Carinskog zakona nastavlja pregled robe na rizik i trošak deklaranta. Ako to okolnosti pojedinog slučaja zahtijevaju, carinarnica može zahtijevati da pregledu prisustvuju i druge službe ili stručni djelatnici u skladu s važećim propisima.

Ako je radi tehničkih osobina robe potrebno da pregledu prisustvuju posebno osposobljene osobe, a deklarant ne može osigurati njihovo prisustvo, o tome mora pisano izvijestiti carinarnicu. U tom slučaju carinarnica određuje rok u kojem deklarant mora osigurati prisustvo osoba koje će carinarnici pružiti potrebnu pomoć u pregledu takve robe.

Pregled robe koji carinarnica obavi sukladno stavku 3. ovog članka ima jednake pravne učinke kao pregled kojeg je carinarnica obavila uz prisustvo deklaranta ili njegova opunomoćenika.

Umjesto primjene stavka 2., 3. i 4. ovog članka, carinarnica može ukinuti carinsku deklaraciju, ako deklarantovo odbijanje prisustvovanja pregledu ili imenovanja opunomoćenika koji bi carinarnici pružio potrebnu pomoć nije spriječilo carinarnicu da utvrdi da li su propisi koji uređuju puštanje robe u zahtijevani carinski postupak bili kršeni i ako takvim postupanjem deklarant ne izigrava ili ne pokušava izigravati odredbe članka 78. i članka 92. Carinskog zakona.

Poglavlje 2. *Uzimanje uzoraka*

Članak 149.

Ako carinarnica odluči uzeti uzorke robe za analizu ili drugo odgovarajuće ispitivanje, o svojoj odluci izvješćuje deklaranta ili njegovog opunomoćenika. Obavijest se daje usmeno.

Carinarnica uzima uzorke sama ili ih uzima deklarant ili njegov opunomoćenik u prisutnosti carinskog službenika. Uzorci se uzimaju u količini koja je neophodno potrebna za analizu ili druge provjere uključujući i superanalizu.

Uzimanje uzoraka se bilježi na carinskoj deklaraciji ili na dodatnom listu koji se priključuje carinskoj deklaraciji i sastavlja se zapisnik o uzimanju uzoraka, koji se prilaže deklaraciji.

Članak 150.

Zapisnik o uzimanju uzoraka iz članka 149. stavka 3. ove Uredbe sastavlja se na obrascu koji je u Prilogu 21. ove Uredbe i njezin je sastavni dio.

Zapisnik o uzimanju uzoraka tiska se na samokopirajućem papiru, u tri primjerka, od kojih se po jedan dostavlja:

- a) carinskom laboratoriju,
- b) carinarnici koja je uzela uzorak, te
- c) deklarantu.

Carinski laboratorij će prihvatiti sve potrebne isprave priložene carinskoj deklaraciji koje pojašnjavaju vrstu robe, njezinu namjenu, količinu i tehničke karakteristike.

Za uzorke robe koja se smatra opasnom tvari, uz zapisnik o uzimanju uzoraka koji je namijenjen carinskom laboratoriju mora biti priložen primjerak uputstva za sigurnu uporabu.

Zapisnik iz stavka 1. ovog članka može se napisati i u obliku računalnog zapisa, ako takav zapis udovoljava uvjetima utvrđenim ovim člankom i sadržaju obrasca iz stavka 1. ovoga članka.

Članak 151.

Za robu koja bi se pri uzimanju uzoraka mogla oštetiti ako bi se uzorci uzimali na mjestu carinskog pregleda (npr. sterilna roba, roba osjetljiva na svjetlost, vlagu i dr.) , carinarnica kojoj je roba podnesena može dopustiti da se uzorci uzmu uz prisutnost carinarnice nadležne s obzirom na mjesto uzimanja uzoraka u prostorima deklaranta ili drugim prikladnim prostorima.

Članak 152.

Deklarant ili njegov opunomoćenik moraju carinarnici pružiti svu potrebnu pomoć pri uzimanju uzoraka.

Ako deklarant odbije prisustvovati i pružiti pomoć pri uzimanju uzoraka, carinarnica postupa u skladu s člankom 148. stavcima 2. do 6. ove Uredbe.

Članak 153.

Sukladno članku 149. ove Uredbe carinarnica, u pravilu, uzima dva reprezentativna uzorka. Iz robe se u dogovoru s deklarantom uzima prosječni uzorak robe (npr. kod tekućina, praškova i dr.).

Količine iz članka 149. stavka 2. ove Uredbe iznose:

- a) za tekućine, paste, krute tvari 10 – 20 g ili do 100 ml,
- b) za robu u omotima: cca 10 cm po cijeloj širini,
- c) za robu u listovima ili pločama: cca 30 x 30 cm,
- d) za žice, monofilamente, pređu, užad i dr. cca 10 m,
- e) za robu pakiranu za prodaju na malo: jedan primjerak u izvornoj ambalaži, te
- f) za druge vrste robe: količine navedene u točkama a) do e) ovog stavka.

Ako okolnosti pojedinog slučaja to dopuštaju ili zahtijevaju, mogu se uzeti manje ili veće količine robe od onih navedenih u stavku 2. ovog članka.

Strojevi ili naprave mogu se usporediti sa prospektima, nacrtima, skicama, fotografijama ili kakvim drugim pisanim ispravama koje sadrže podatke potrebne za određivanje vrste robe.

Članak 154.

Carinarnica prikladno označava svaki uzorak radi utvrđivanja njegove istovjetnosti, uključujući i postavljanje carinskih obilježja kao što su pečat ili carinska plomba.

Članak 155.

Carinarnica koja je uzela uzorke robe šalje jedan primjerak uzorka zajedno s odgovarajućim primjerkom zapisnika o uzimanju uzoraka carinskom laboratoriju koji obavlja potrebne analize i drugo odgovarajuće ispitivanje.

Ako potrebne analize i druga odgovarajuća ispitivanja nije moguće obaviti u carinskom laboratoriju, uzorak se šalje stručnoj ustanovi.

Članak 156.

Količine robe uzete za uzorke ne oduzimaju se od količine robe prijavljene u carinskoj deklaraciji.

U slučaju provjere carinske deklaracije za postupak izvoza ili deklaracije za postupak vanjske proizvodnje, carinarnica može odobriti deklarantu, ako to dopuštaju okolnosti pojedinog slučaja, da u svrhu popunjavanja pošiljke, nadomjesti količinu robe uzetu za uzorak s jednakom količinom istovjetne robe.

Članak 157.

Uzorci koji se prilikom analize ili drugog odgovarajućeg ispitivanja ne unište vraćaju se deklarantu na njegov zahtjev i trošak ako više nisu potrebni u postupku, a svakako nakon što su iscrpljena sva pravna sredstva koja je deklarant imao na raspolaganju protiv rješenja carinarnice donesenog na osnovi rezultata analize uzorka ili drugog odgovarajućeg ispitivanja.

Ako deklarant ne zahtijeva da mu se vrte uzorci, uzorci se mogu uništiti ili pohraniti kod carinarnice. U pojedinim slučajevima, posebno kada se radi o uzorcima koji su štetni za okoliš ili spadaju u otrove I. skupine, carinarnica može zahtijevati od deklaranta da ukloni ostatak uzorka.

Deklarant snosi troškove koji nastaju ako mu se uzorci vraćaju ili ako se uzorke uništava jer ih deklarant nije preuzeo.

Članak 158.

Carinarnica izdaje deklarantu obračun troškova obavljanja analize ili drugoga odgovarajućeg ispitivanja pri čemu vodi računa o podacima carinskog laboratorija, navedenih u zapisniku o rezultatu analize.

Tarifu troškova iz stavka 1. ovog članka propisuje ministar financija.

Obračun troškova iz stavka 1. ovog članka izdaje se samo ako:

a) se analizom ili drugim odgovarajućim ispitivanjem uzoraka ustanovi da je u carinskoj deklaraciji bio naveden pogrešni tarifni stavak iz Carinske tarife, ili

b) su uzorci bili uzeti na zahtjev deklaranta.

Troškove iz ovog članka deklarant mora podmiriti u roku od 30 dana po prijemu obračuna.

Poglavlje 3. *Rezultati provjere deklaracije i puštanje robe deklarantu*

Članak 159.

Ako carinarnica provjerava carinsku deklaraciju i priložene isprave ili obavi pregled robe mora na primjerku deklaracije, kojeg zadržava, na listu ili na ispravi koja se prilaže zabilježiti osnove i rezultate provjere ili pregleda. Ako je provjera obavljena djelomičnim pregledom robe moraju se zabilježiti podaci o robi ili dijelu robe koji je pregledan.

U bilješci iz stavka 1. ovog članka carinarnica navodi također podatak da li je deklarant ili njegov opunomoćenik prisutan pregledu robe.

Ako se rezultati provjere ne slažu s podacima navedenim u carinskoj deklaraciji, carinarnica to bilježi na deklaraciji ili na posebnoj ispravi koja se prilaže deklaraciji. Carinarnica navodi osnovu za obračun carinskog duga i drugih davanja za deklariranu robu kao i osnovu za obračun povrata ili davanja za izvoz robe, te druge činjenice i nalaze koji su važni za primjenu propisa za zahtijevani carinski postupak u koji je roba puštena.

U rezultatima provjere carinarnica može po potrebi navesti koje su mjere primijenjene za utvrđivanje istovjetnosti robe. Također mora biti naveden datum i potpis osobe koja je obavila provjeru.

Ako carinarnica ne provjerava deklaraciju, ne upisuje bilješku na deklaraciju ili na ispravu koju prilaže u skladu sa stavkom 1. ovog članka.

Članak 160.

Puštanjem robe nastaje obveza knjiženja duga utvrđenog na osnovi podataka u carinskoj deklaraciji.

Ako je vjerojatno da bi rezultati provjere carinske deklaracije mogli prouzročiti viši carinski dug od duga koji bi carinarnica obračunala na osnovi podataka navedenih u carinskoj deklaraciji, deklarant mora prije nego mu se roba pusti, bez obzira na rezultat provjere, položiti prikladan instrument osiguranja također i za moguću razliku u visini obračunatog carinskog duga.

Ako carinarnica na osnovi provjere deklaracije ustanovi da iznos carinskog duga ne odgovara podatku koji je deklarant naveo u deklaraciji, robu može pustiti deklarantu ako je tako utvrđeni carinski dug plaćen ili za njega podnesen odgovarajući instrument osiguranja.

Ako carinarnica uzima uzorke robe radi provjere točnosti i pravilnosti prihvaćene deklaracije, robu može pustiti deklarantu prije završetka ispitivanja uzorka, ako je nastali ili mogući carinski dug u svezi s tom robom prikladno osiguran i ako puštanje robe ne onemogućavaju drugi razlozi.

Ako carinarnica do okončanja provjere carinske deklaracije ne može ustanoviti je li roba na koju se deklaracija odnosi predmet kakvih ograničenja ili zabrana, robu se ne može pustiti deklarantu sve dok nisu poznati rezultati provjere.

Članak 161.

Način puštanja robe deklarantu ovisi o mjestu na kojem se roba nalazi i načinu na koji se provodi carinski nadzor.

Ako je za robu podnesena pisana carinska deklaracija, datum puštanja robe navodi se na deklaraciji ili po potrebi na ispravi koja joj je priložena, primjerak deklaracije ili isprave se uručuje deklarantu.

Poglavlje 4. *Druge mjere carinarnice*

Članak 162.

U slučaju kada ne može pustiti robu deklarantu radi jednog od razloga iz članka 87. stavka 1. točke a) alineja druga do četvrte Carinskog zakona, carinarnica mora odrediti deklarantu rok u kojem mora ispuniti propisane obveze.

Ako deklarant u slučaju iz članka 87. stavka 1. točke a) alineja druga Carinskog zakona ne priloži zahtijevane isprave u roku koji je odredila carinarnica sukladno stavku 1. ovog članka, carinska deklaracija smatra se nevažećom i carinarnica je ukida.

Ako carinarnica deklaraciju ukida, na deklaraciji to vidljivo označava, a u polju primjedbe navodi razlog za ukidanje, a deklaraciju, osim primjerka broj 1. (pri izvoznim postupcima) ili primjerka broj 6. (pri uvoznim postupcima) zajedno s priloženim ispravama vraća deklarantu.

Ako deklarant u slučaju iz članka 87. stavka 1. točke a) alineja treća Carinskog zakona, ne položi odgovarajući instrument osiguranja za plaćanje carinskog duga ili ako ne plati nastali carinski dug u roku koji odredi carinarnica sukladno prvom stavku ovog članka, carinarnica će provesti mjere za oduzimanje robe, osim ako deklarant nije postupio sukladno članku 78. stavku 1. Carinskog zakona ili članku 185. Carinskog zakona. Ako prije oduzimanja robe deklarant ispuni svoju obvezu i plati carinski dug ili položi odgovarajući instrument osiguranja, roba se može pustiti deklarantu.

Do trenutka oduzimanja robe iz stavka 4. ovog članka carinarnica može na rizik i trošak deklaranta premjestiti robu u poseban prostor koji je pod carinskim nadzorom.

Ako se u slučaju iz članka 87. stavka 1. točke a) alineja četvrta Carinskog zakona u propisanom roku ne otklone zabrane i ograničenja koje onemogućavaju provedbu izabranoga carinskog postupka, a deklarant nije zahtijevao ukidanje deklaracije ili drugo carinski dopušteno postupanje ili uporabu robe, roba se oduzima. Carinarnica smije dati robu u prodaju ako zainteresirana osoba dokaže da za nju ne važe, ili više ne važe, zabrane ili ograničenja koje su onemogućavale provedbu odabranoga carinskog postupka.

Članak 163.

Sukladno članku 78. stavak 3. Carinskog zakona carinarnica može ukinuti carinsku deklaraciju i nakon puštanja robe deklarantu:

a) ako utvrdi da je za robu bio greškom započet carinski postupak radi kojeg je nastao carinski dug, umjesto da je roba bila deklarirana za drugi carinski postupak. Carinarnica će u tom slučaju odobriti ukidanje deklaracije ako deklarant podnese pisani zahtjev u roku tri mjeseca od dana prihvaćanja carinske deklaracije i ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

1. da roba nije bila upotrebljavana pod drugim uvjetima koje predviđa carinski postupak u kojeg je trebala biti stavljena,
2. da je roba u trenutku kad je bila deklarirana za prvi postupak ispunjavala također uvjete za odobravanje drugog postupka, te
3. da je roba bez odlaganja deklarirana za postupak za koji je stvarno namijenjena.

Carinska deklaracija za drugi carinski postupak važi od dana prihvaćanja ukinute carinske deklaracije. U opravdanim slučajevima carinarnica može prihvatiti zahtjev deklaranta za ukidanjem deklaracije i po proteku roka od tri mjeseca.

b) ako utvrdi da je roba bila greškom deklarirana umjesto neke druge robe u carinski postupak radi kojeg je nastao carinski dug. Carinarnica će u tom slučaju dopustiti ukidanje deklaracije ako deklarant podnese pisani zahtjev u roku tri mjeseca od dana prihvaćanja carinske deklaracije i ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

1. roba za koju je bio postupak prvotno započet:

– nije bila uporabljena drugačije nego kako je to dopuštao prvi postupak,

– vraćena je ponovno u prvotno stanje, te

– za nju je bilo s obzirom na okolnosti slučaja također zahtijevano drugo carinski dopušteno postupanje ili uporaba; u tom slučaju deklaracija za novi postupak ima učinak od dana prihvaćanja ukinute deklaracije;

2. roba za koju bi morao biti započet zahtijevani carinski postupak:

– bi mogla biti u trenutku podnošenja prve deklaracije podnešena istoj carinarnici, te

– je deklarirana za isti carinski postupak koji je bio naveden u prvoj deklaraciji.

U opravdanim slučajevima carinarnica može prihvatiti zahtjev deklaranta za ukidanjem deklaracije i po proteku roka od tri mjeseca.

c) ako je roba bila naručena u okviru kataloške prodaje. Carinarnica može ukinuti carinsku deklaraciju ako je deklarant podnio zahtjev u roku od tri mjeseca od dana prihvaćanja carinske deklaracije i ako je roba bila izvezena dobavljaču ili na ime osobe koju je on odredio.

d) ako je roba deklarirana za izvoz ili vanjsku proizvodnju i ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

1. u slučaju da je roba predmet izvoznih davanja, izvoznih poticaja, zahtjeva za povrat uvoznog duga pri izvozu ili drugih posebnih mjera za izvoz, deklarant:

– podnosi carinarnici, koja je prihvatila carinsku deklaraciju za izvoz robe, dokaz da roba nije napustila carinsko područje,

– podnosi carinarnici sve primjerke carinske deklaracije zajedno sa svim drugim ispravama koje mu je ta carinarnica predala po prihvaćanju carinske deklaracije,

– podnosi carinarnici dokaze da je vraćen uvozni dug i druge poticajne mjere za izvoz robe ili da su nadležna tijela poduzele mjere za povrat tih iznosa, te

– u skladu s važećim propisima mora izvršiti sve druge obaveze koje je s obzirom na okolnosti pojedinih slučajeva carinarnica odredila za rješavanje slučaja.

Nakon ukidanja carinske deklaracije, otpis količina po potvrdama ili drugim ispravama koje su bile priložene izvoznju carinskoj deklaraciji vraćaju se u prvotno stanje.

Ako je za robu deklariranu za izvoz određeno da mora u određenom roku napustiti carinsko područje, takvu deklaraciju carinarnica smatra ukinutom ako roba u tom roku ne napusti carinsko područje. O ukidanju deklaracije carinarnica pisano obavještava deklaranta.

2. u slučaju druge robe od one navedene u podtočki 1. ove točke, ako je carinski deklarant izvijestio carinarnicu koja je prihvatila carinsku deklaraciju za izvoz robe o tome da roba nije napustila carinsko područje i ako je vratio sve primjerke deklaracije zajedno sa svim drugim dokumentima koje mu je carinarnica predala po prihvaćanju carinske deklaracije;

e) ako je radi ponovnog izvoza robe bila podnesena deklaracija. Za ukidanje takve deklaracije odgovarajuće se primjenjuje odredba točke d) ovoga članka.

f) ako je domaća roba bila stavljena u postupak carinskog skladištenja sukladno članku 110. stavku 1. točki b) Carinskog zakona. Carinarnica može odobriti ukidanje carinske deklaracije za taj postupak, ako deklarant dokaže da su ispunjeni uvjeti za neko od dopuštenih postupanja ili uporaba. Ako do proteka roka koji je bio određen za skladištenje nije bio podnesen zahtjev za početak nekog od dopuštenih postupanja ili uporaba, carinarnica poduzima mjere propisane na osnovi članka 110. stavka 1. točke b) Carinskog zakona.

Poglavlje 5. *Naknadna provjera deklaracije*

Članak 164.

Carinarnica može provesti postupak provjere deklaracije i nakon puštanja robe deklarantu kako bi provjerom trgovačke i druge dokumentacije kod deklaranta ili druge osobe koja raspolaže potrebnim podacima, a po mogućnosti također i pregledom robe, ustanovila da li je bio ispravno utvrđen carinski dug, da li su bile ispravno primijenjene trgovinske i druge mjere i da li se poštuju obveze koje proizlaze iz odobrenog carinskog postupka. Naknadna provjera može se izvršiti također na zahtjev drugih carinskih tijela u okvirima međunarodne suradnje.

Ako carinarnica na osnovi rezultata naknadne provjere ustanovi da je carinski dug bio krivo obračunat, poduzet će sve potrebne mjere za naknadnu naplatu, povrat, ili otpust duga. U slučaju kršenja odredbi trgovinskih ili drugih mjera carinarnica o svojim nalazima izvještava nadležna državna tijela. Na osnovi međunarodne suradnje moguće je kontrolne nalaze dostaviti carinskim tijelima drugih država.

U naknadnoj provjeri odgovarajuće se primjenjuju prvo, drugo i treće potpoglavlje ovog poglavlja. Carinarnica sastavlja zapisnik o rezultatima naknadne provjere.

Ako se pri naknadnoj provjeri uzimaju uzorci, to se navodi u zapisniku o naknadnoj provjeri deklaracije.

Glava VIII. POJEDNOSTAVNjeni POSTUPCI DEKLARIRANJA

Poglavlje 1. *Opće odredbe*

Članak 165.

Deklarant može zahtijevati da robu deklarira na osnovi nepotpune deklaracije, koja ne sadrži sve podatke koji bi morali biti navedeni za odobravanje zahtijevanog carinskog postupka ili kojoj nisu priložene sve isprave koje bi morale biti priložene za odobravanje zahtijevanog carinskog postupka.

Deklarant može umjesto deklaracije za robu podnijeti neku od trgovačkih ili službenih isprava priloženih uz zahtjev za stavljanje robe u carinski postupak.

Deklariranje na osnovi knjigovodstvenog zapisa omogućava da se za robu započne carinski postupak u prostorima korisnika odobrenja ili u drugom prostoru, koji odobri carinarnica.

Pojednostavnjeni postupak deklariranja omogućava da se za robu započne carinski postupak na osnovi nepotpune deklaracije sukladno stavku 1. ovog članka ili na osnovi isprava sukladno stavku 2. ovog članka, uz obavezu naknadnog podnošenja dopunske deklaracije, koja je s obzirom na okolnosti slučaja opća, periodična ili rekapitulativna.

Članak 166.

Zahtjev za odobravanje pojednostavnjenog postupka deklariranja iz članka 174. ove Uredbe ili za deklariranje na osnovi knjigovodstvenih zapisa podnosi se carinarnici koja je mjesno nadležna s obzirom na sjedište i glavno knjigovodstvo podnosioca zahtjeva.

Carinarnica iz stavka 1. ovog članka šalje zahtjev zajedno sa svojim mišljenjem na nadležno rješavanje Carinskoj upravi – Središnjem uredu. O zahtjevu odlučuje Carinska uprava – Središnji ured.

Članak 167.

Ako se za pojednostavnjeni postupak upotrebljava sustav za obradu podataka ili sustav za elektroničku razmjenu podataka, odgovarajuće se primjenjuju odredbe članka 109. i članka 127. do 131. ove Uredbe.

Poglavlje 2. *Deklaracije za puštanje robe u slobodni promet*

Odjeljak 1. *Nepotpune deklaracije*

Članak 168.

Deklaracija za puštanje robe u slobodni promet koju carinarnica može prihvatiti na osnovi pisanog zahtjeva deklaranta bez obzira na to što ne sadrži sve propisane podatke, mora sadržati najmanje sljedeće podatke:

- podatke u polju 1 (drugo podpolje), 14, 21, 31, 33, 37, 40 i 54 JCD-a,
- opis robe koji omogućava carinarnici da utvrdi tarifni stavak iz Carinske tarife,
- carinsku vrijednost robe, a ako je očito da deklarant ne može deklarirati carinsku vrijednost, navodi se privremena vrijednost robe koja je prihvatljiva za carinarnicu uzimajući u obzir podatke koji su na raspolaganju deklarantu, te
- sve druge podatke koji trebaju carinarnici da bi se osiguralo prepoznavanje robe, primjena propisa o puštanju robe u slobodni promet i utvrđivanje visine osiguranja koje treba položiti da bi se roba mogla pustiti deklarantu.

Članak 169.

Deklaraciji za puštanje robe u slobodni promet koju carinarnica prihvaća na osnovi zahtjeva deklaranta bez da su joj priložene sve propisane isprave, moraju biti priložene barem one isprave koje su potrebne da bi se deklarirana roba mogla pustiti u slobodni promet.

Iznimno od stavka 1. ovog članka može se prihvatiti carinska deklaracija kojoj nisu priložene sve isprave koje bi morale biti priložene prije puštanja robe u slobodni promet ako se carinarnici prethodno dokaže:

- da isprave koje nisu priložene postoje i da su važeće,
- da isprave nisu mogle biti priložene deklaraciji iz razloga na koje deklarant nije mogao utjecati, te
- da bi odgađanje prihvaćanja takve carinske deklaracije sprječavalo puštanje robe u slobodni promet ili bi radi odlaganja trebalo obračunati uvoznú carinu po višoj stopi.

Isprave koje nedostaju moraju biti navedene na deklaraciji.

Članak 170.

Ako carinarnica prihvati nepotpunu deklaraciju mora odrediti rok u kojem će deklarant priložiti sve podatke ili isprave. Rok ne smije biti duži od 30 dana od dana prihvaćanja nepotpune deklaracije.

Ako nedostaje isprava koja je potrebna za odobravanje povlaštene carine i carinarnica osnovano smatra da bi se za robu deklariranu nepotpunom deklaracijom mogla odobriti povlaštena carina, na zahtjev deklaranta može se produljiti rok za podnošenje te isprave. Produljeni rok ne smije biti duži od tri mjeseca.

Ako se podaci ili isprave koje nedostaju odnose na carinsku vrijednost, carinarnica može, ako je to s obzirom na okolnosti neophodno, produljiti rok. Produljeni rok ne može biti dulji od tri mjeseca.

Ako se povlaštena carina primjenjuje na robu puštenu u slobodni promet u okviru količinskih kvota ili plafona ili u okviru povlaštenih mjera, carinarnica može odobriti uporabu kvote ili povlaštenog postupanja samo uz prilaganje isprave koja je uvjet za odobravanje kvote ili povlaštenog postupanja. Isprava mora biti u svakom slučaju priložena:

- prije nego li je kvota iskorištena, ili
- u drugim slučajevima, prije nego li se ponovno uvedu propisane carinske stope.

Ako su isprave od kojih zavisi uporaba povlaštene carine priložene nadležnoj carinarnici, sukladno ovom članku, po isteku roka važenja povlaštene carinske stope, snižena stopa može se primijeniti ako je deklaracija za puštanje robe prihvaćena prije isteka roka važenja

povlaštenih carinskih stopa.

Članak 171.

Prihvatanje nepotpune deklaracije ne može spriječiti ili odgoditi puštanje robe deklarantu, osim ako za to ne postoje drugi razlozi. Iznimno od članka 160. ove Uredbe, carinarnica pušta robu deklarantu sukladno uvjetima iz ovog članka.

Ako naknadno prilaganje podataka ili isprava koje nisu bile priložene u trenutku prihvatanja nepotpune deklaracije ne utječu na visinu uvozne carine, carinarnica će za tako deklariranu robu obračunati uvoznju carinu po redovitom postupku.

Ako je deklarant sukladno članku 168. alineje 3. ove Uredbe naveo samo privremene podatke o vrijednosti robe, carinarnica će:

- obračunati iznos uvozne carine na osnovi tog navoda, te
- zahtijevati da deklarant priloži instrument osiguranja u visini razlike između iznosa obračunatog na osnovi privremenih podataka i najvećeg mogućeg iznosa uvozne carine koju bi trebalo obračunati za robu.

U drugim slučajevima od onih navedenih u stavku 3. ovog članka, kada naknadno prilaganje podataka ili isprava može utjecati na visinu uvozne carine koju treba obračunati za deklariranu robu, treba postupati u skladu sa sljedećim pravilima:

a) u slučaju kada bi se mogla radi naknadnog prilaganja podatka ili isprave odobriti uporaba snižene carinske stope, carinarnica će:

- obračunati uvoznju carinu koja se plaća po sniženoj stopi, te
- zahtijevati da deklarant položi instrument osiguranja u visini razlike između iznosa obračunatog na osnovi alineje 1. točke a) i iznosa uvozne carine koju bi trebalo obračunati za tu robu, ako bi se primijenila propisana carinska stopa;

b) u slučaju kada bi se moglo radi naknadnog prilaganja podataka ili isprava odobriti potpuno oslobođenje od plaćanja carine, carinarnica će zahtijevati polaganje instrumenta osiguranja u visini iznosa koji bi morao biti plaćen ako bi se uvozna carina izračunala po propisanoj carinskoj stopi.

Bez obzira na moguće naknadne izmjene, deklarant može umjesto polaganja instrumenta osiguranja u slučajevima iz stavka 3. i stavka 4. ovog članka zahtijevati da carinarnica odmah obračuna carinu u iznosu:

- ako se primjenjuje stavak 3. druga alineja ili stavak 4. točka a) druga alineja ovog članka iznos uvozne carine koja bi se obračunala na osnovi propisane carinske stope, ili
- ako se primjenjuje stavak 4. točka b) ovog članka iznos uvozne carine obračunatoj po propisanoj carinskoj stopi.

Članak 172.

Ako do proteka roka iz članka 170. ove Uredbe deklarant ne podnese podatke koji su potrebni za konačno utvrđivanje carinske vrijednosti robe ili ne podnese podatke ili isprave koji nedostaju, carinarnica će obračunati carinu u visini za koju je deklarant položio instrument osiguranja sukladno članku 171. ove Uredbe.

Članak 173.

Deklarant mora nepotpunu deklaraciju koju je carinarnica prihvatila sukladno člancima 168. do 171. ove Uredbe dopuniti ili uz suglasnost carinarnice zamijeniti potpunom carinskom deklaracijom koja udovoljava uvjetima iz članka 74. Carinskog zakona.

U slučaju kada se nepotpuna deklaracija zamjenjuje novom, kao datum za određivanje iznosa carine i primjenu drugih mjera za puštanje robe u slobodni promet uzima se datum prihvatanja nepotpune deklaracije.

Odjeljak 2. *Pojednostavnjeni postupak deklariranja*

Članak 174.

Deklarant može na osnovi pisanog zahtjeva koji sadrži sve potrebne podatke, ishoditi odobrenje da pod uvjetima i na način propisan u člancima 175. i 176. ove Uredbe, za robu podnese deklaraciju za puštanje u slobodni promet u pojednostavnjenom obliku.

Pojednostavnjena deklaracija može biti u obliku:

- a) nepotpune carinske deklaracije, podnesene na obrascu JCD, ili
- b) trgovačke ili druge isprave, koje su navedene u pisanom zahtjevu deklaranta za puštanje robe u slobodni promet.

Pojednostavnjena deklaracija mora sadržavati podatke potrebne za prepoznavanje robe.

Pisani zahtjev iz stavka 2. točke b) ovog članka može nadomjestiti opći zahtjev koji važi za sve u određenom razdoblju započete postupke za puštanje robe u slobodni promet. U tom slučaju mora u ispravi iz stavka 2. točke b) ovog članka biti jasno naznačeno opće odobrenje izdano sukladno ovom stavku.

Pojednostavnjenoj deklaraciji moraju biti priložene sve isprave o kojima ovisi puštanje u slobodni promet. Iznimno, deklaraciji ne moraju biti priložene isprave ako su ispunjeni uvjeti iz članka 169. stavka 2. ove Uredbe.

Ovaj članak ne utječe na primjenu članka 194. ove Uredbe.

Članak 175.

Pojednostavnjeni postupak deklariranja iz članka 174. ove Uredbe može se odobriti ako je omogućena učinkovita kontrola poštivanja ograničenja i zabrana, te kontrola drugih propisa koji se odnose na puštanje robe u slobodni promet.

Odobrenje se neće dati:

- a) podnositelju zahtjeva koji je višekratno kršio carinske propise, ili
- b) podnositelju zahtjeva koji deklarira robu za puštanje u slobodni promet samo povremeno.

Odobrenje se neće dati podnositelju zahtjeva koji nastupa za račun druge osobe koja deklarira robu za puštanje u slobodni promet samo povremeno.

Ako po izdavanju odobrenja nastupe okolnosti iz stavka 2. ovog članka, odobrenje se može ukinuti.

Članak 176.

U odobrenju iz članka 174. ove Uredbe treba odrediti:

- a) carinarnicu ili carinarnice koje su nadležne za prihvaćanje pojednostavnjenih deklaracija,
- b) sadržaj i oblik pojednostavnjenih deklaracija,
- c) vrste roba na koje se pojednostavnjene deklaracije odnose i podatke, koje pojednostavnjene deklaracije moraju sadržati radi prepoznavanja robe,
- d) instrumente osiguranja, te
- e) oblik i sadržaj dopunske deklaracije, rok u kojem treba podnijeti dopunsku carinsku deklaraciju, kao i carinarnicu nadležnu za prihvaćanje dopunske carinske deklaracije.

Odjeljak 3. *Deklariranje na osnovi knjigovodstvenih zapisa*

Članak 177.

Carinska uprava – Središnji ured može sukladno člancima 178. do 180. ove Uredbe dati odobrenje za deklariranje na osnovi knjigovodstvenih zapisa osobi koja zahtijeva da se

postupak puštanja robe u slobodni promet izvrši u njenim prostorima ili na drugim mjestima koje odobri carinarnica. Pisani zahtjev mora sadržavati sve potrebne podatke za odobravanje pojednostavnjenja i odnositi se na sljedeće slučajeve ako se zahtijeva:

a) za robu koja je prije puštanja u slobodni promet bila u carinskom postupku provoza u okviru kojega je bilo podnositelju zahtjeva izdano odobrenje za uporabu pojednostavnjenih formalnosti pri određenoj carinarnici u provoznom postupku, sukladno člancima 354. do 357. ove Uredbe,

b) za robu koja je prije puštanja u slobodni promet bila u carinskom postupku s gospodarskim učinkom osim slučajeva iz članka 194. ove Uredbe,

c) za robu koja je nakon što je podnesena carinarnici sukladno članku 52. Carinskog zakona, prevezena u te prostore u skladu s provoznim carinskim postupkom, u drugim slučajevima od onih navedenih u točki a) ovog članka, te

d) za robu koja je unesena u carinsko područje, ali za nju ne postoji obveza podnošenja sukladno članku 53. Carinskog zakona.

Članak 178.

Odobrenje iz članka 177. ove Uredbe Carinska uprava – Središnji ured može dati ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

a) knjigovodstvo podnositelja zahtjeva omogućava carinarnici učinkovitu kontrolu, kao i naknadnu kontrolu,

b) omogućena je učinkovita kontrola uvoznih ili izvoznih zabrana ili ograničenja kao i drugih mjera za puštanje robe u slobodni promet.

Odobrenje se neće dati:

a) podnositelju zahtjeva koji je višekratno kršio carinske propise, ili

b) podnositelju zahtjeva koji deklarira robu za puštanje u slobodni promet samo povremeno.

Članak 179.

Iznimno od članka 10. Carinskog zakona, Carinska uprava – Središnji ured može odlučiti da dano odobrenje ne ukida, ako korisnik odobrenja svoje obveze izvrši u roku koji odredi Carinska uprava – Središnji ured ili ako neizvršenje obveze nema stvarnih posljedica na pravilnu uporabu pojednostavnjenja.

Carinska uprava će odobrenje ukinuti, ako su nastupile neke od okolnosti iz članka 178. stavka 2. ove Uredbe.

Članak 180.

U svrhu kontrole pravilnosti obavljanja pojednostavnjenja deklariranja, korisnik odobrenja iz članka 177. ove Uredbe mora:

a) u slučajevima iz članka 177. točke a) i točke c) ove Uredbe:

1. ako se roba pušta u slobodan promet po prispjeću na mjesto određeno u te svrhe:

– u obliku i na način određen u odobrenju pravodobno obavijestiti carinarnicu o prispjeću robe kako bi mu roba mogla biti puštena i

– upisati robu u svoje knjigovodstvo.

2. ako je roba prije puštanja u slobodni promet bila u privremenom smještaju sukladno članku 62. Carinskog zakona, prije protoka roka iz članka 61. Carinskog zakona:

– u obliku i na način određen u odobrenju obavijestiti carinarnicu o svojem zahtjevu da se roba pusti u slobodni promet kako bi mu roba mogla biti puštena, te

– upisati robu u svoje knjigovodstvo;

b) u slučajevima iz članka 177. točke b) ove Uredbe:

- u obliku i na način određen u odobrenju obavijestiti carinarnicu o svojem zahtjevu da se roba pusti u slobodni promet kako bi mu roba mogla biti puštena, te
- upisati robu u svoje knjigovodstvo.

Obavijest iz prve podtočke ove točke nije potrebna ako je roba koja bi se puštala u slobodni promet prethodno bila u postupku carinskog skladištenja u skladištu tipa D.

c) u slučaju iz članka 177. točke d) ove Uredbe po prispijeću robe na mjesto određeno u te svrhe:

- upisati robu u svoje knjigovodstvo,

d) od trenutka upisa robe u knjigovodstvo dati carinarnici na raspolaganje sve isprave čije je podnošenje potrebno radi provođenja propisa koji se odnose na puštanje robe u slobodni promet.

Pod uvjetom da to ne utječe na kontrolu obavljanja pojednostavnjenja deklariranja, Carinska uprava – Središnji ured može:

a) dopustiti korisniku odobrenja da najavi carinarnici prispijeće robe iz stavka 1. točke a) ili točke b) ovog članka neposredno pred njezino prispijeće,

b) dopustiti, ako to opravdava vrsta robe i učestalost uvoza, da korisnik odobrenja ne obavještava carinarnicu o svakom prispijeću robe ako korisnik odobrenja carinarnici dostavi sve podatke potrebne za mogući pregled robe.

U slučaju iz stavka 2. točke b) ovog članka knjigovodstveni se upis robe smatra kao puštanje robe.

Upis u knjigovodstvo iz stavka 1. točaka a), b) i c) ovoga članka može se nadomjestiti kakvim drugim oblikom koji daje jednako jamstvo i koji odobri Carinska uprava – Središnji ured. Upis mora sadržavati datum i podatke potrebne za prepoznavanje robe.

Članak 181.

Odobrenje iz članka 177. ove Uredbe mora sadržavati sve uvjete u svezi s obavljanjem pojednostavnjenja, a naročito:

- a) podatke o robi na koju se odnosi,
- b) oblik obveza iz članka 180. ove Uredbe i podatke o osiguranju koje osoba treba položiti,
- c) rok u kojem treba podnijeti dopunsku carinsku deklaraciju i pri kojoj carinarnici, te
- d) oblik i sadržaj dopunske deklaracije, te uvjete pod kojima treba za robu podnijeti opću, periodičnu ili rekapitulativnu deklaraciju.

Poglavlje 3. ***Deklaracije za carinske postupke s gospodarskim učinkom***

Odjeljak 1. *Početak carinskog postupka s gospodarskim učinkom*

Pododjeljak 1. *Početak postupka carinskog skladištenja*

Odsjek A. *NEPOTPUNE DEKLARACIJE*

Članak 182.

Nepotpunu deklaraciju za početak postupka carinskog skladištenja koja ne sadrži sve propisane podatke, carinarnica može prihvatiti ako takva deklaracija sadrži barem one podatke koji su potrebni za prepoznavanje robe obuhvaćene takvom deklaracijom, uključujući količinu robe.

U svezi s nepotpunom deklaracijom iz stavka 1. ovog članka odgovarajuće se primjenjuju članci 169., 170. i 173. ove Uredbe.

Odsjek B. *POJEDNOSTAVNJENI POSTUPAK DEKLARIRANJA*

Članak 183.

Carinska uprava može na osnovi zahtjeva deklaranta odobriti da se po podnošenju robe carinarnici i u skladu s uvjetima i na način propisan u članku 186. ove Uredbe, podnese carinska deklaracija za početak postupka carinskog skladištenja na pojednostavnjen način.

Pojednostavnjeni postupak deklariranja može biti u obliku podnošenja:

- nepotpune carinske deklaracije iz članka 182. ove Uredbe ili
- trgovačke ili druge isprave uz pisani zahtjev deklaranta za unos robe u carinsko skladište.

Nepotpuna deklaracija i druge isprave iz stavka 2. ovog članka moraju sadržati barem podatke iz članka 182. stavka 1. ove Uredbe.

Članak 184.

Ako se pojednostavnjeni postupak deklariranja koristi za početak postupka skladištenja robe u carinskom skladištu tipa D, pojednostavnjena deklaracija mora sadržati također:

- a) detaljne podatke o vrsti robe koji omogućavaju ispravno i nedvosmisleno određivanje tarifnog stavka u Carinskoj tarifi, te
- b) carinsku vrijednost robe.

Članak 185.

Pojednostavnjeni postupak deklariranja ne može se koristiti za:

- početak postupka carinskog skladištenja pri unosu robe u carinsko skladište tipa F ili
- početak postupka carinskog skladištenja pri unosu domaćih poljoprivrednih proizvoda u carinsko skladište bilo kojeg tipa.

Pri pojednostavnjenom postupku deklariranja iz članka 183. stavka 2. druge alineje ove Uredbe, za početak postupka carinskog skladištenja u carinskom skladištu tipa B nije moguće koristiti trgovačke isprave. Ako neka druga isprava ne sadrži podatke, koji se u JCD upisuju u polje 1. (drugo podpolje), 3, 5, 14, 19, 26, 31, 32, 37, 38, 49 i 54, te podatke treba posebno priložiti.

Članak 186.

Pisani zahtjev iz članka 183. ove Uredbe mora sadržati sve podatke potrebne za izdavanje odobrenja.

Ako okolnosti slučaja to dopuštaju može se višekratni pisani zahtjev iz članka 183. stavka 2. alineje druge ove Uredbe nadomjestiti općim zahtjevom za obavljanje ovog postupka u određenom vremenskom razdoblju.

U slučaju iz stavka 2. ovog članka podnosi se zahtjev sukladno člancima 209. do 211. ove Uredbe, koji mora biti priložen zahtjevu za otvaranje carinskog skladišta ili kao zahtjev za izmjenu ili dopunu već izdanog odobrenja za otvaranje carinskog skladišta. Zahtjev se podnosi carinarnici koja je izdala odobrenje za otvaranje carinskog skladišta.

Carinska uprava – Središnji ured izdaje odobrenje iz članka 183. ove Uredbe samo u slučaju ako nije ugroženo pravilno obavljanje postupka carinskog skladištenja.

Odobrenje nije moguće izdati:

- a) ako podnositelj zahtjeva ne nudi dovoljno jamstvo za pravilno obavljanje postupka carinskog skladištenja,
- b) podnositelju zahtjeva koji je višekratno kršio carinske propise, ili
- c) podnositelju zahtjeva koji deklarira robu za početak postupka carinskog skladištenja samo povremeno.

Iznimno od članka 10. Carinskog zakona odobrenje se može ukinuti ako nastupe okolnosti iz stavka 5. ovog članka.

Članak 187.

Odobrenje iz članka 183. ove Uredbe mora sadržati sve uvjete za obavljanje pojednostavnjenja deklariranja uključujući i podatke o:

- a) carinarnici ili carinarnicama pri kojima se može podnijeti carinska deklaracija za početak postupka carinskog skladištenja,
- b) obliku i sadržaju pojednostavnjene deklaracije.

Odsjek C. *DEKLARIRANJE NA OSNOVI KNJIGOVODSTVENIH ZAPISA*

Članak 188.

Carinska uprava – Središnji ured izdaje odobrenje za deklariranje robe na osnovi knjigovodstvenih zapisa sukladno uvjetima i na način propisan u stavku 2. ovoga članka i u člancima 189. i 190. ove Uredbe.

Carinska uprava – Središnji ured ne može odobriti da se roba deklarira na osnovi knjigovodstvenih zapisa, ako se roba unosi u carinsko skladište tipa B ili F ili ako se u carinsko skladište bilo kojega tipa unose domaći poljoprivredni proizvodi.

Ako Carinska uprava – Središnji ured odobri da se roba deklarira na osnovi knjigovodstvenih zapisa, za izdavanje odobrenja i provođenja pojednostavnjenog postupka deklariranja odgovarajuće se primjenjuje članak 186. ove Uredbe.

Članak 189.

Korisnik odobrenja mora, radi provedbe propisane kontrole od strane carinarnice, po prispieću robe na mjesto navedeno u odobrenju:

- a) odmah izvijestiti nadležnu carinarnicu o prispieću robe, u obliku i na način koji odredi carinarnica,
- b) odmah upisati robu u knjigovodstvo, te
- c) dati nadležnoj carinarnici na raspolaganje sve isprave kojih je prilaganje potrebno za puštanje robe u postupak.

Knjigovodstveni zapis robe iz stavka 1. točke b) ovog članka mora sadržati barem one podatke koji su potrebni da bi se utvrdio trgovinski opis robe i njezine količine.

Članak 180. stavak 2. i 3. ove Uredbe odgovarajuće se primjenjuju u slučajevima iz ovoga članka.

Članak 190.

Odobrenje iz članka 188. stavka 1. ove Uredbe mora sadržati sve uvjete za provođenje pojednostavnjenog postupka deklariranja, a naročito vrstu robe na koju se odnosi pojednostavnjene, vrstu obveze iz članka 189. i trenutak prepuštanja robe.

Pododjeljak 2. *Početak postupka unutarnje proizvodnje, postupka prerade pod carinskim nadzorom i postupka privremenog uvoza*

Odsjek A. *NEPOTPUNE DEKLARACIJE*

Članak 191.

Deklaraciju za početak carinskog postupka unutarnje proizvodnje, postupka prerade pod carinskim nadzorom i postupka privremenog uvoza, carinarnica nadležna za početak carinskog postupka može, na osnovi pisanog zahtjeva deklaranta, prihvatiti ako ne sadrži sve propisane podatke, ali mora sadržati barem one podatke koji se upisuju u polja: 14, 21, 31, 33, 37, 40 i 54 JCD, a u polju 44 treba upisati broj odobrenja ili zahtjeva, ako se primjenjuje članak 216. ove Uredbe.

Za primjenu ovog članka odgovarajuće se primjenjuju članci 169., 170. i 173. ove Uredbe.

Ako se u postupku unutarnje proizvodnje primjenjuje sustav povrata plaćene carine,

odgovarajuće se primjenjuje članak 171. i 172. ove Uredbe.

Odsjek B. *POJEDNOSTAVNJNI POSTUPAK DEKLARIRANJA I DEKLARIRANJE NA OSNOVI KNJIGOVODSTVENIH ZAPISA*

Članak. 192.

Odredbe članka 174. do 181. ove Uredbe odgovarajuće se primjenjuju za izdavanje odobrenja za uporabu pojednostavnjenog postupka deklariranja i deklariranja na osnovi knjigovodstvenih zapisa u slučaju deklariranja robe za početak postupka unutarnje proizvodnje, postupka prerade pod carinskim nadzorom ili privremenog uvoza.

Pododjeljak 3. *Početak postupka vanjske proizvodnje*

Članak 193.

Za pojednostavnjenja u svezi s carinskim deklaracijama za početak postupka vanjske proizvodnje odgovarajuće se primjenjuju članci 195. do 203. ove Uredbe.

Odjeljak 2. *Završetak postupka s gospodarskim učinkom*

Članak 194.

Za završetak postupka s gospodarskim učinkom, osim postupka vanjske proizvodnje i carinskog skladištenja, može se odobriti uporaba pojednostavnjenih postupaka predviđenih za puštanje u slobodni promet, izvoz ili ponovni izvoz. U slučaju ponovnog izvoza odgovarajuće se primjenjuju članci 195. do 203. ove Uredbe.

Za završetak postupka vanjske proizvodnje mogu se odobriti pojednostavnjenja predviđena za puštanje robe u slobodni promet. Pri tome se odgovarajuće primjenjuju članci 168. do 181. ove Uredbe.

Za završetak postupka carinskog skladištenja može se odobriti pojednostavnjenje predviđeno za puštanje robe u slobodni promet, za izvoz ili ponovni izvoz.

Bez obzira na stavak 3. ovog članka:

a) za robu koja je bila unesena u carinsko skladište tipa F nije moguće odobriti niti jedno od predviđenih pojednostavnjenja,

b) za robu koja je bila unesena u carinsko skladište tipa B može se odobriti upotreba nepotpunih deklaracija i pojednostavnjeni postupak deklariranja,

c) izdavanje odobrenja za otvaranje carinskog skladišta tipa D uključuje također odobrenje za deklariranje robe na osnovi knjigovodstvenih zapisa za puštanje robe u slobodni promet. Ovo se pojednostavnjenje ne može odobriti, ako podnositelj zahtjeva želi na takav način završiti postupak s robom za koju se osnova za određivanje uvozne carine ne može provjeriti bez pregleda robe. U tom slučaju može se odobriti drugi postupak koji uključuje podnošenje robe carinarnici, te

d) za završetak postupka za domaće poljoprivredne proizvode nije moguće odobriti ni jedno od predviđenih pojednostavnjenja.

Poglavlje 4. *Deklaracije za izvoz*

Članak 195.

Formalnosti koje treba obaviti pri carinarnici izvoza i koji su propisani u članku 309. ove Uredbe mogu se pojednostaviti sukladno odredbama ovog poglavlja.

Odredbe članka 310. i 313. ove Uredbe primjenjuju se i za ovo poglavlje.

Odjeljak 1. *Nepotpune deklaracije*

Članak 196.

Carinarnica može na osnovi zahtjeva deklaranta prihvatiti carinsku deklaraciju za izvoz

robe i u slučaju kada deklaracija ne sadrži sve propisane podatke, ali mora sadržati barem sljedeće podatke:

a) podatke koji se upisuju u polje 1. (druga i treća podjela), 2, 14, 17, 31, 33, 38, 44 i 54 JCD,

b) sve podatke koji su potrebni za primjenu posebnih mjera poljoprivredne politike ili obračun izvozne carine, ako je roba predmet posebnih mjera politike ili podliježe plaćanju izvozne carine, te

c) sve druge podatke koji su potrebni da bi se roba mogla prepoznati, da bi se mogli primijeniti propisi koji se odnose na njezin izvoz ili da se odredi iznos mogućeg osiguranja koje se zahtijeva prije izvoza robe.

Bez obzira na stavak 1. točku a) ovog članka carinarnica može odobriti deklarantu da ne popuni polje 17. i 33. JCD, ako:

a) deklarant izjavi da roba na koju se deklaracija odnosi nije predmet izvoznih zabrana ili ograničenja i

b) carinarnica ne sumnja u točnost izjave iz točke a) ovog stavka i ako

c) opis robe u deklaraciji omogućava točno i nedvosmisleno raspoređivanje robe u Carinsku tarifu.

Primjerak broj 3. JCD mora u polju 44. sadržati navod: »Pojednostavnjeni izvoz«.

Za izvoznju deklaraciju ispunjenu sukladno ovom članku odgovarajuće se primjenjuju članci 169. do 173. ove Uredbe.

Članak 197.

Ako se primjenjuje članak 307. ove Uredbe, dopunska ili nadomjesna deklaracija može se podnijeti carinarnici koja je mjesno nadležna prema sjedištu izvoznika. Ako proizvođač ima sjedište na području druge carinarnice, dopunska carinska deklaracija može se podnijeti carinarnici koja je mjesno nadležna prema sjedištu proizvođača.

U slučaju iz prethodnog stavka carinarnica koja je prihvatila nepotpunu deklaraciju poslat će primjerke 1. i 2. JCD carinarnici kojoj će biti podnesena dopunska ili nadomjesna carinska deklaracija.

Odjeljak 2. *Pojednostavnjeni postupak deklariranja*

Članak 198.

Na osnovi pisanog zahtjeva deklaranta koji sadrži sve potrebne podatke za izdavanja odobrenja, Carinska uprava može odobriti da uz podnošenje robe carinarnici deklarant podnese carinsku deklaraciju za izvoz robe na pojednostavnjeni način. Pri određivanju uvjeta za pojednostavnjeni postupak deklariranja odgovarajuće se primjenjuju članci 175. i 176. ove Uredbe.

Osim u slučajevima iz članka 203. ove Uredbe, pojednostavnjena deklaracija podnosi se na obrascu JCD koji sadrži sve podatke potrebne za prepoznavanje robe. Odgovarajuće se primjenjuje članak 196. stavak 3. i stavak 4. ove Uredbe.

Odjeljak 3. *Deklariranje na osnovi knjigovodstvenih zapisa*

Članak 199.

Na osnovi pisanog zahtjeva Carinska uprava – Središnji ured može odobriti deklariranje robe za izvoz na osnovi knjigovodstvenih zapisa sukladno uvjetima iz stavka 2. ovog članka, osobi koja želi izvozne formalnosti obavljati u svojim prostorima ili na drugom mjestu koje je odobrila Carinska uprava – Središnji ured (u nastavku: ovlaštenu izvozniku).

Na postupak davanja odobrenja iz stavka 1. ovoga članka, odgovarajuće se primjenjuju članci 178. i 179. ove Uredbe.

Članak 200.

Da bi carinarnici omogućio kontrolu provedbe odobrenog postupka, ovlaštenu izvoznik mora prije iznošenja robe iz prostora ili mjesta navedenog u članku 199. ove Uredbe:

- a) pravodobno izvijestiti nadležnu carinarnicu o pripremljenosti robe za izvoz, u obliku i na način određen u odobrenju sa svrhom da mu se dozvoli izvoz,
- b) upisati robu u knjigovodstvo. Takav upis može nadomjestiti drugi postupak koji daje jednako jamstvo i koji odobri carinarnica. Upis mora sadržavati datum, vrijeme kad je obavljen i podatke koji su potrebni za prepoznavanje robe, te
- c) dati nadležnoj carinarnici na raspolaganje sve isprave potrebne za primjenu propisa o izvozu robe.

U opravdanim slučajevima, kad je to potrebno radi vrste robe i učestalosti izvoznog postupka, carinarnica može ovlaštenog izvoznika osloboditi obveze pravodobnog izvještavanja carinarnice sukladno stavku 1. podtočki a) ovoga članka. U tom slučaju ovlaštenu izvoznik dužan je carinarnici dati na raspolaganje sve podatke koji su potrebni za mogući pregled robe.

U slučaju iz stavka 2. ovog članka, upisom robe u knjigovodstveni zapis smatra se da je odobren izvoz.

Članak 201.

Za nadzor i kao dokaz da je roba stvarno napustila carinsko područje, koristi se primjerak broj 3. JCD.

U odobrenju za uporabu pojednostavnjenja mora biti određeno da li treba primjerak broj 3. JCD unaprijed ovjeriti.

Ovjera iz stavka 2. ovoga članka provodi se na jedan od sljedećih načina:

- a) carinarnica, određena u odobrenju unaprijed ovjerava i potpisuje polje A JCD, ili
- b) ovlaštenu izvoznik, po carinarnici opunomoćen da ovjerava deklaraciju; ovjera deklaracije obavlja se pečatom.

Sadržaj i oblik pečata iz stavka 3. ovoga članka nalazi se u prilogu 22. ove Uredbe, koja je njezin sastavni dio. Otisak pečata može na propisanom obrascu biti otisnut i unaprijed, ako je tiskar obrasca dobio za to odobrenje Carinske uprave – Središnjeg ureda.

Prije otpreme robe, ovlaštenu izvoznik mora:

- a) izvršiti obveze iz članka 200. ove Uredbe,
- b) u polje 44. na primjerku broj 3. JCD navesti redni broj i datum upisa robe u knjigovodstvo.

Primjerak broj 3. JCD mora pored navoda u polju 44. sadržati također:

- a) broj odobrenja,
- b) navod: »Pojednostavnjeni izvoz«.

Članak 202.

U odobrenju iz članka 199. ove Uredbe treba odrediti sve uvjete za provedbu pojednostavnjenja, a naročito:

- a) robu na koju se pojednostavnjenje odnosi,
- b) način postupanja iz članka 200. ove Uredbe,
- c) trenutak puštanja robe,
- d) sadržaj primjerka broj 3. JCD i način njegovog ovjeravanja, te
- e) postupak podnošenja dopunske deklaracije i rok u kojem mora biti podnesena.

Odobrenje mora sadržavati obvezu ovlaštenog izvoznika da će poduzeti potrebne mjere za osiguranje čuvanja posebnoga pečata ili obrazaca koji sadrže unaprijed otisnut pečat izvozne

carinarnice ili otisak posebnoga pečata.

Odjeljak 4. *Zajedničke odredbe za drugi i treći odjeljak ovog poglavlja*

Članak 203.

Umjesto JCD, Carinska uprava može odobriti da deklarant koristi trgovačku ili drugu ispravu ili drugog nositelja podataka ako takva isprava ili nositelj podataka sadrži:

- a) podatke koji omogućavaju prepoznavanje robe,
- b) navod »Pojednostavnjen izvoz«, te
- c) zahtjev za izvoz.

Zahtjev iz točke c) stavka 1. ovog članka može nadomjestiti opći zahtjev koji vrijedi za sve u određenom razdoblju započete, izvozne postupke. U tom slučaju u ispravi ili drugom nositelju podataka iz stavka 1. ovog članka mora biti jasno označeno odobrenje na osnovi kojeg se prihvaća opći zahtjev sukladno ovom stavku.

Trgovačka ili druga isprava se koristi kao dokaz o stvarnom iznosu robe iz carinskog područja, jednako kao primjerak broj 3. JCD. Ako Carinska uprava – Središnji ured odobri uporabu drugog nositelja podataka mora u isto vrijeme odrediti na koji će se način potvrditi da je roba stvarno iznesena iz carinskog područja.

Dio II. CARINSKI DOPUŠTENI POSTUPANJE ILI UPORABA

Glava I. PUŠTANJE U SLOBODNI PROMET

Poglavlje 1. *Opća odredba*

Članak 204.

Ako je domaća roba bila izvezena sa ATA karnetom sukladno članku 314. ove Uredbe, može se pustiti u slobodni promet na osnovu ATA karneta.

U slučaju iz stavka 1. ovoga članka, carinarnica u kojoj se roba pušta u slobodni promet mora:

- a) provjeriti podatke iz polja A do G kupona ponovnoga uvoza,
- b) ispuniti talon i polje H kupona ponovnoga uvoza, te
- c) zadržati kupon ponovnoga uvoza.

Ako se formalnosti za završetak privremenoga izvoza domaće robe obavljaju u drugoj carinarnici od one preko koje je roba bila unesena u carinsko područje, roba se od ulazne do odredišne carinarnice, gdje će biti puštena u slobodni promet, prevozi bez dodatnih formalnosti.

Poglavlje 2. *Uporaba jedinstvene carinske stope*

Članak 205.

Jedinstvena carinska stopa se sukladno članku 20. stavku 2. Carinskog zakona može primijeniti na nekomercijalnu robu čija vrijednost ne prelazi 5 000 kuna.

Članak 206.

Jedinstvena carinska stopa ne može se primijeniti na duhan, duhanske proizvode, alkohol, alkoholna pića, pogonsko gorivo i parfeme.

Članak 207.

Ako putnik ili primatelj pošiljke zahtijeva da se roba carini po stopi koja je za nju propisana u Carinskoj tarifi, propisane stope primjenjuju se za svu robu odnosno za cijelu pošiljku.

Glava II. CARINSKI POSTUPCI S GOSPODARSKIM UČINKOM

Poglavlje 1. *Opće odredbe*

Odjeljak 1. *Pojmovna određenja*

Članak 208.

U ovom poglavlju pojedini izrazi imaju sljedeće značenje:

- a) »*postupak*«: carinski postupak s gospodarskim učinkom,
- b) »*odobrenje*«: odobrenje carinarnice za uporabu postupka,
- c) »*korisnik*«: korisnik odobrenja je osoba kojoj je odobrenje izdano,
- d) »*nadzorna carinarnica*«: carinarnica, koja je u odobrenju naznačena kao ovlaštena za provedbu postupka nadzora,
- e) »*carinarnica početka postupka*«: carinarnica odnosno carinarnice koje su u odobrenju naznačene kao ovlaštene za prihvatanje carinskih deklaracija za stavljanje robe u odnosni carinski postupak,
- f) »*carinarnica završetka postupka*«: carinarnica odnosno carinarnice, koje su u odobrenju naznačene kao ovlaštene za prihvatanje carinskih deklaracija, na podlozi kojih se za robu po stavljanju u postupak utvrđuje novo carinski dopušteno postupanje ili uporaba, ili u slučaju vanjske proizvodnje, deklaracija za puštanje robe u slobodan promet,
- g) »*postupak kod više carinarnica*«: postupak, kod kojega carinarnica završetka postupka nije istovjetna s carinarnicom početka postupka,
- h) »*knjigovodstvo*«: poslovna, porezna ili druga knjigovodstvena dokumentacija korisnika ili za njegov račun vođene poslovne knjige,
- i) »*evidencije*«: evidencije koje sadrže sve potrebne podatke na bilo kojem nositelju, koji omogućuju nadzor i kontrolu postupka, prije svega o tokovima robe ili promjene njezinog statusa; evidencije u postupku carinskog skladištenja nazivaju se »*evidencija robe*«;
- j) »*glavni dobiveni proizvod*«: dobiveni proizvod, za čiju proizvodnju je bio odobren postupak,
- k) »*sporedni dobiveni proizvod*«: drugi proizvodi, koji su pored glavnih dobivenih proizvoda navedeni u odobrenju i nužni su sporedni proizvodi u postupku proizvodnje,
- l) »*rok za završetak postupka*«: rok, unutar kojega strana roba ili dobiveni proizvodi moraju dobiti novo carinski dopušteno postupanje ili uporabu, uključujući po potrebi i zahtjev za povrat carinskog duga po obavljenoj unutarnjoj proizvodnji (sustav povrata) ili za odobravanje potpunog ili djelomičnog oslobođenja od carinskog duga kod puštanja u slobodan promet nakon postupka vanjske proizvodnje.

Odjeljak 2. *Zahtjev za izdavanje odobrenja*

Članak 209.

Zahtjev za izdavanje odobrenja za provedbu nekog postupka podnosi se pisano i sukladno obrascu koji je u Prilogu 23. ove Uredbe i njezin je sastavni dio.

Carinarnica može dopustiti da se zahtjev za produljenje ili izmjenu odobrenja podnese u obliku uobičajenog pisanog zahtjeva (a ne na propisanom obrascu).

U sljedećim slučajevima odobrenje se može zahtijevati podnošenjem carinske deklaracije, u pisanom obliku ili korištenjem računalnog sustava razmjene podataka po uobičajenom postupku:

- a) u postupku unutarnje proizvodnje, ukoliko su gospodarski uvjeti prema članku 245. ove Uredbe ispunjeni, osim zahtjeva koji se odnose na zamjensku robu,
- b) u postupku prerade pod carinskim nadzorom, ako su gospodarski uvjeti prema članku 259. stavak 1. podstavak 1. ove Uredbe ispunjeni,

c) u postupku privremenog uvoza, uključujući i primjenu ATA- ili CPD-karneta,

d) u postupku vanjske proizvodnje:

– kod popravaka, uključujući primjenu sustava zamjene bez prethodnoga uvoza,

– kod puštanja u slobodan promet nakon postupka vanjske proizvodnje uz uporabu sustava zamjene s prethodnim uvozom,

– kod puštanja u slobodan promet nakon postupka vanjske proizvodnje uz primjenu sustava zamjene bez prethodnog uvoza, ako već postojeće odobrenje toga postupka to ne predviđa a carinarnica dopušta njegovu promjenu,

– kod puštanja u slobodan promet nakon postupka vanjske proizvodnje, ukoliko se proizvodne radnje odnose na robu, koja nije namijenjena u komercijalne svrhe.

Zahtjev za odobrenje može se podnijeti s usmenom carinskom deklaracijom za privremeni uvoz sukladno članku 136. ove Uredbe, uz uvjet da se podnese isprava popunjena sukladno članku 211. stavak 3. ove Uredbe.

Zahtjev za odobrenje može se podnijeti s carinskom deklaracijom za privremeni uvoz ili nekom drugom radnjom u skladu sa člankom 139. stavak 1. ove Uredbe.

Zahtjevi za izdavanje odobrenja u postupcima u čijoj provedbi sudjeluje više carinarnica, osim kod privremenog uvoza, podnose se sukladno stavku 1. ovoga članka.

Carinarnica može zahtijevati da se zahtjevi za privremeni uvoz uz potpuno oslobođenje od plaćanja carinskog duga iz članka 285. ove Uredbe podnesu sukladno stavku 1. ovog članka.

Članak 210.

Zahtjev za odobrenje prema članku 209. ove Uredbe podnosi se:

a) za postupak carinskog skladištenja: carinarnici, nadležnoj prema mjestu u kojem će se nalaziti prostorije carinskog skladišta ili gdje se vodi glavno knjigovodstvo podnositelja zahtjeva,

b) u postupku unutarne proizvodnje i preradbe pod carinskim nadzorom: carinarnici, nadležnoj prema mjestu u kojem će se roba proizvoditi ili prerađivati,

c) za postupak privremenog uvoza: carinarnici, nadležnoj prema mjestu u kojem će se roba upotrebljavati, bez utjecaja na članak 287. ove Uredbe,

d) u postupku vanjske proizvodnje: carinarnici, nadležnoj prema mjestu u kojem se nalazi roba koja će biti deklarirana za privremeni izvoz.

Članak 211.

Smatra li carinarnica da podaci iskazani u zahtjevu nisu potpuni ili dovoljni za donošenje odobrenja može zatražiti od podnositelja zahtjeva dopunske podatke ili obavijesti.

U posebnim slučajevima, u kojima se izdavanje odobrenja zahtijeva podnošenjem carinske deklaracije, carinarnica može zahtijevati, ne isključujući pri tome odredbe članka 125. ove Uredbe, da se zahtjevu priloži isprava, koju podnosi deklarant i koja sadrži sljedeće podatke, osim ako takvi podaci nisu potrebni ili su već uneseni u obrazac pisane deklaracije:

a) ime i adresa podnositelja zahtjeva, deklaranta i drugih sudionika postupka,

b) vrsta proizvodnih radnji ili uporabe robe,

c) komercijalne i/ili tehničke oznake robe, oplemenjenih ili prerađenih proizvoda i sredstva za utvrđenje njihove istovjetnosti,

d) oznake i potrebna mjerila gospodarskih uvjeta prema Prilogu 24. ove Uredbe i njezin je sastavni dio,

e) predviđeni normativi ili metode za njihovo određivanje,

f) predviđeni rok za završetak postupka,

g) predložena carinarnica završetka postupka,

- h) mjesto provedbe proizvodnih radnji, prerade ili uporabe,
- i) predložene formalnosti za premještaj robe, te
- j) kod usmenih carinskih deklaracija, vrijednost i količina robe.

Prilozi iz stavka 2. ovog članka koji se odnose na usmene carinske deklaracije za privremeni uvoz podnose se u 2 primjerka, koje ovjerava carinarnica i jedan ovjereni primjerak vraća podnositelju.

Odjeljak 3. *Gospodarski uvjeti*

Članak 212.

Osim u slučajevima kada se prema odjeljcima 3., 4. i 6. ovoga poglavlja smatra da su ispunjeni gospodarski uvjeti, carinarnica ne može izdati odobrenje bez prethodne provjere gospodarskih uvjeta.

Kod postupaka unutarnje proizvodnje provjeravanjem se utvrđuju mogućnosti uporabe domaćih izvora, posebice na osnovu mjerila potanje opisanih u Prilogu 24. ove Uredbe, i to:

- a) nedostupnost u Republici Hrvatskoj proizvedene robe jednake kakvoće i istih tehničkih obilježja kao i robe koja se uvozi radi njezine uporabe u postupku unutarnje proizvodnje,
- b) razlika u cijenama između roba proizvedenih u Republici Hrvatskoj i roba koje se namjeravaju uvesti,
- c) ugovorne obveze.

Kod postupka preradbe pod carinskim nadzorom provjeravanjem se utvrđuje da li uporaba uvozne robe onemogućuje da se odnosna preradbena djelatnost razvija ili održi u Republici Hrvatskoj.

Kod postupka vanjske proizvodnje provjeravanjem se utvrđuje da li se provedbom toga postupka:

- a) bitno oštećuju interesi hrvatskih prerađivača, zbog organiziranja odnosnih postupaka izvan Republike Hrvatske, te
- b) proizvodnja u Republici Hrvatskoj ekonomski nije opravdana ili nije moguća zbog posebnih tehničkih razloga ili ugovornih obveza.

Odjeljak 4. *Donošenje odobrenja*

Članak 213.

Carinarnica nadležna za donošenje odobrenja, izdaje odobrenje kako slijedi:

- a) kod zahtjeva prema članku 209. stavak 1. sukladno obrascu koji je u Prilogu 23. ove Uredbe,
- b) kod zahtjeva prema članku 209. stavak 3. prihvatom carinske deklaracije, te
- c) kod zahtjeva za produženje ili izmjenu odobrenja bilješkom na zahtjevu.

Članak 214.

Odobrenje ili obrazloženo rješenje o odbijanju zahtjeva za izdavanje odobrenja dostavlja se podnositelju zahtjeva u roku od 30 dana odnosno 60 dana u slučaju carinskog skladišta, računajući od dana kada je zahtjev bio podnesen ili od dana kada je carinarnica utvrdila da su joj dostavljeni manjkajući ili nedostajući podaci.

Članak 215.

Ne isključujući odredbu članka 216. ove Uredbe, odobrenje počinje važiti na dan donošenja odobrenja ili od kasnijeg dana naznačenog u odobrenju. Iznimno, kod privatnih carinskih skladišta carinarnica može i prije izdavanja odobrenja pisano izvijestiti podnositelja o suglasnosti za provedbu odnosnoga postupka.

U odobrenju za vođenje carinskog skladišta ne određuje se rok važenja odobrenja.

Kod unutarnje proizvodnje, preradbe pod carinskim nadzorom i vanjske proizvodnje rok važenja odobrenja izdaje se za razdoblje ne duže od 3 godine, osim u posebno opravdanim i obrazloženim slučajevima.

U slučaju izdavanja odobrenja za proizvodnju ili preradu mliječnih proizvoda iz tarifnih brojeva od 0401 do 0406 Carinske tarife, razdoblje važenja odobrenja ne može biti duže od 3 mjeseca.

Članak 216.

Osim u postupku carinskog skladištenja, carinarnica može izdati odobrenje s povratnim djelovanjem, ali ne dalje od dana podnošenja zahtjeva.

Odjeljak 5. *Druge odredbe za provođenje postupka*

Pododjeljak 1. *Opće odredbe*

Članak 217.

Propisima utvrđene trgovinske mjere primjenjuju se na stranu robu koja se stavlja u carinski postupak, samo, ako se ove mjere odnose na unos robe u hrvatsko carinsko područje.

Kada se dobiveni proizvodi dobiveni u postupku unutarnje proizvodnje, puštaju u slobodan promet, primjenjuju se mjere trgovinske politike, koje se primjenjuju za puštanje robe u slobodan promet.

Kada se proizvodi dobiveni u postupku preradbe pod carinskim nadzorom puštaju u slobodan promet, na te se proizvode primjenjuju trgovinske mjere, koje se primjenjuju na istovrsnu uvoznju robu.

Propisane trgovinske mjere koje se odnose na puštanje robe u slobodan promet, ne primjenjuju se na dobivene proizvode u postupku vanjske proizvodnje:

- a) koji su zadržali hrvatsko podrijetlo robe u skladu sa člankom 24. i 25. Carinskog zakona,
- b) koji su popravljani, uključujući također i sustav zamjene,
- c) kod dodatnih proizvodnih postupaka prema članku 132. Carinskog zakona.

Članak 218.

Ne isključujući odredbe članka 169. Carinskog zakona, nadzorna carinarnica može odobriti da se carinska deklaracija podnese drugoj carinarnici od carinarnice naznačene u odobrenju. Nadzorna carinarnica utvrđuje na koji način će ju o tome izvijestiti.

Pododjeljak 2. *Premještanje*

Članak 219.

Osim u slučaju privremenog uvoza, carinarnica u odobrenju odlučuje da li se i pod kojim uvjetima roba ili proizvodi u postupku s odgodom plaćanja smiju premještati između različitih mjesta ili između prostorija različitih korisnika odobrenja bez završetka postupka (premještanje), te o vođenju potrebnih evidencija.

Premještanje nije moguće ako je mjesto odlaska ili dolaska roba carinsko skladište tipa »B«.

Članak 220.

Premještanje između dva u istom odobrenju naznačena mjesta može se provesti bez carinskih formalnosti.

Premještanje robe od carinarnice početka postupka do korisnikovih ili izvođačevih prostora ili do mjesta njezine uporabe, može se obaviti istom deklaracijom kojom je stavljena u postupak.

Premještanje robe namijenjene za ponovni izvoz, do izlazne carinarnice, moguće je u okviru toga postupka. U tom slučaju postupak završava nakon što roba deklarirana za ponovni izvoz stvarno napusti hrvatsko carinsko područje.

Članak 221.

Premještanje robe od jednog do drugog korisnika odobrenja može se obaviti samo ako posljednji korisnik odobrenja premještenu robu ili proizvode stavi u postupak u okviru odobrenja za deklariranje na podlozi knjigovodstvenih zapisa. Odmah po prispjeću robe ili proizvoda u prostorije drugog korisnika mora se obavijestiti carinarnica, a roba ili proizvodi proknjižiti sukladno članku 180. ove Uredbe. Dopunska deklaracija se neće zahtijevati.

U slučaju privremenog uvoza može se premještanje od jednog do drugog korisnika odobrenja također obaviti, ako drugi korisnik odobrenja robu stavlja u postupak pisanom carinskom deklaracijom u redovnom postupku.

Po primitku robe ili proizvoda, drugi korisnik odobrenja obavezan je tu robu staviti u odnosni carinski postupak. Postupanje i način premještanja robe propisuje ministar financija.

Članak 222.

Kod premještanja robe, za mogući carinski dug odgovoran je prvi korisnik odobrenja do trenutka na propisan način preuzete robe od strane drugog korisnika odobrenja.

Pododjeljak 3. *Vođenje evidencije*

Članak 223.

Korisnici odobrenja, sudionici u gospodarskim postupcima ili posjednici skladišta moraju voditi evidencije. Evidenciju nije potrebno voditi u slučajevima kada carinarnica izričito utvrdi da vođenje određenih evidencija nije potrebno.

Carinarnica može odobriti da se za potrebe evidencije iz stavka 1. ovog članka koristi postojeće knjigovodstvo korisnika odobrenja, ako sadrži sve potrebne podatke.

Nadzorna carinarnica može zahtijevati da se provede inventura za svu ili dio robe stavljene u postupak.

Članak 224.

Evidencija u smislu članka 223. i evidencija prema članku 288. stavak 2. ove Uredbe za privremeni uvoz kada se to izričito zahtijeva, moraju sadržavati sljedeće:

- a) podatke iz carinskih deklaracija s kojima se roba stavlja pod carinski nadzor odnosno deklaracija s kojima se određuje carinsko dopušteno postupanje ili uporaba robe sve do završetka postupka,
- b) datum i referentni podaci o drugim carinskim ispravama i svim drugim priložima koji se odnose na puštanje u postupak i njegovo okončanje,
- c) vrste postupaka za doradu i preradu, obradu ili privremenu uporabu,
- d) normative uporabe, a po potrebi i metodu za njegov izračun,
- e) podatke, koji omogućuju nadzor robe na mjestu gdje se nalazi i podatke o bilo kojem njezinom premještanju,
- f) trgovački i tehnički opis za utvrđivanje istovjetnosti robe, te
- g) podatke, koji omogućuju praćenje i nadzor kretanja u postupku unutarnje proizvodnje, istovrijedne – nadomjesne robe.

Carinarnica može odobriti da se neki podaci iz stavka 1. ovoga članka ne iskazuju, ako za provedbu kontrole ili carinskog nadzora postupaka glede skladištenja, prerade ili uporabe robe ne nanose štetu.

Pododjeljak 4. *Normativi i način obračuna*

Članak 225.

Ukoliko je to za provedbu postupaka iz glava 3., 4. i 6. ove Uredbe potrebno utvrditi, normativi uporabe i metode za njihovo određivanje, uključujući i uprosječivanje, isti će se utvrditi u odobrenju ili u trenutku stavljanja odnosne robe u postupak. Normativi se utvrđuju, kada je to moguće, na osnovi proizvodnih i drugih tehničkih podataka, a ako takvi podaci nisu dostupni, na osnovi podataka koji se odnose na istovrsne proizvodne radnje.

U posebnim slučajevima carinarnica može normative utroška robe utvrditi i nakon stavljanja robe u postupak, ali najkasnije kod određivanja novog carinski dopuštenog postupanja ili uporabe.

Ovlašćuje se ministar financija da na prijedlog Ministarstva gospodarstva i Ministarstva poljoprivrede i šumarstva, u slučaju potrebe, za određenu robu u postupku unutarnje proizvodnje može propisati paušalne normative uporabe.

Članak 226.

Udio uvozne robe ili robe u postupku privremenog izvoza u dobivenim proizvodima izračunava se u svrhu:

- određenja uvoznih davanja, koja se moraju platiti,
- određivanja iznosa koji se odbija pri nastanku carinskog duga, te
- primjena mjera trgovinske politike.

Udio iz stavka 1. ovoga članka izračunava se primjenom količinske ili vrijednosne metode ovisno o okolnostima ili kojom drugom metodom, koja daje jednake ili odgovarajuće rezultate. Prerađeni proizvodi ili međuproizvodi (poluproizvodi) smatraju se za potrebe izračuna dobivenim proizvodima.

Postupak izračuna provodi se primjenom količinskih metoda, kada se:

a) proizvodi samo jedna vrsta dobivenih proizvoda; u tom slučaju odgovarajuća količina uvezene ili privremeno izvezene robe, za koju se smatra da je sadržana u dobivenim proizvodima, za koje je carinski dug nastao, srazmjerna je postotku tih dobivenih proizvoda u odnosu na ukupnu količinu dobivenih proizvoda,

b) proizvodi nekoliko vrsta dobivenih proizvoda i u svakom od tih proizvoda su sadržani svi sastavni dijelovi uvezene ili privremeno izvezene robe ulaze u svaki dobiveni proizvod; u tom slučaju smatra se da je u dobivenim proizvodima sadržana odgovarajuća količina uvezene ili privremeno izvezene robe, za koju je carinski dug nastao:

– udjelu između svih vrsta dobivenih proizvoda, neovisno o tome da li je carinski dug nastao i ukupne količine svih dobivenih proizvoda, te

– udjelu između količine dobivenih proizvoda, za koje je carinski dug nastao i ukupne količine dobivenih proizvoda iste vrste.

Pri odlučivanju, da li su ispunjeni uvjeti za primjenu izračuna opisanih po točkama a) i b) stavka 3. ovog članka, gubici se ne računavaju. Ne isključujući odredbe članka 467. ove Uredbe, gubici podrazumijevaju razliku između uvozne robe ili privremeno izvezene robe, koja se u proizvodnji uništi ili izgubi, naročito ishlapljivanjem, sušenjem, otplinjenjem ili izluženjem. U postupku vanjske proizvodnje, sporedni dobiveni proizvodi koji predstavljaju otpatke, talog, odreske i ostatke smatraju se gubicima.

Postupak izračuna primjenom vrijednosnih metoda primjenjuje se, ako se ne može primijeniti postupak izračuna primjenom količinskih metoda.

Količina uvezene ili privremeno izvezene robe, za koju se smatra da je sadržana, u dobivenim proizvodima za koje je carinski dug nastao, srazmjerna je:

a) vrijednosti određene vrste dobivenih proizvoda, neovisno o tome da li je carinski dug nastao, kao postotak u ukupnoj vrijednosti svih dobivenih proizvoda, te

b) vrijednosti dobivenih proizvoda, za koje je nastao carinski dug, kao postotak ukupne vrijednosti dobivenih proizvoda iste vrste.

Kod primjene vrijednosnih metoda, kao vrijednost svakoga od dobivenih proizvoda uzima se zadnja tvornička cijena u Republici Hrvatskoj ili zadnja prodajna cijena u Republici Hrvatskoj za istu ili istovrsnu robu, ukoliko ne postoji povezanost kupca i prodavatelja.

Ako vrijednost nije moguće utvrditi prema stavku 5. do 7. ovoga članka, može se primijeniti svaka druga prihvatljiva metoda, koja daje jednake ili odgovarajuće rezultate.

Pododjeljak 5. *Zatezne kamate*

Članak 227.

Nastane li carinski dug za dobivene proizvode ili uvoznju robu u postupku unutarnje proizvodnje ili privremenom uvozu, obračunat će se i zatezne kamate na iznos carinskog duga za odnosno razdoblje.

Kamate se plaćaju u visini i na način propisan za zatezne kamate.

Kamate se obračunavaju mjesečno, počevši od prvoga dana sljedećeg mjeseca u kojem je uvozna roba, za koju nastaje carinski dug, prvi puta stavljena u odnosni carinski postupak, pa do posljednjega dana u mjesecu u kojem je carinski dug nastao.

Ako je u okviru postupka unutarnje proizvodnje (sustav povrata) roba stavljena u slobodan promet prema članku 137. stavak 4. Carinskog zakona, tada kamate počinju teći od prvoga dana sljedećeg mjeseca u kojem je carinski dug otpušten ili vraćen.

Kamate se neće obračunati u sljedećim slučajevima:

- a) ako se moraju obračunati za razdoblje kraće od mjesec dana,
- b) ako iznos obračunatih kamata po jednom nastalom carinskom dugu ne premašuje 40,00 kn,
- c) ako carinski dug nastane, zbog toga da bi se sukladno ugovoru sklopljenom s drugom zemljom, pri uvozu robe u tu zemlju omogućilo plaćanje povoljnije carine,
- d) pri puštanju u slobodan promet otpadaka i ostataka nastalih uništenjem robe,
- e) pri puštanju u slobodan promet sporednih dobivenih proizvoda, ako je njihova količina srazmjerna količini glavnih dobivenih proizvoda,
- f) ako je kod puštanja u slobodan promet prema članku 137. stavak 4. Carinskog zakona nastao carinski dug, a dugovana svota još nije stvarno otpuštena ili vraćena,
- g) ako korisnik odobrenja zahtijeva puštanje robe u slobodan promet i pruži dokaz da zbog posebnih okolnosti koje nisu posljedica njegove nemarnosti ili prijevornih namjera, nije moguće ili nije gospodarski opravdano obaviti ponovni izvoz pod uvjetima koje je predvidio, zahtijevao, ispunjavao i odgovarajuće dokazao kad je podnosio zahtjev za odobrenje postupka,
- h) kada nastane carinski dug i taj dug se osigura gotovinskim pologom,
- i) ako je carinski dug nastao sukladno članku 204. stavak 1. točka b) Carinskog zakona ili puštanjem u slobodan promet robe prethodno privremeno uvezene sukladno člancima 263. do 268., 270., 272., 275., 280. st. 1. toč. b) i 283. ove Uredbe.

Pododjeljak 6. *Završetak postupka*

Članak 228.

Ako je za uvoznju robu ili privremeno izvezenu robu započet postupak na osnovu jednog odobrenja, ali s nekoliko deklaracija:

– u slučaju postupka s odgodom, smatra se da je određivanjem novoga carinski dopuštenoga postupanja ili uporabe za robu ili dobivene proizvode okončan carinski postupak u koji je bila stavljena prema prethodno važećoj deklaraciji;

– u slučaju postupka unutarnje proizvodnje (sustav povrata) ili postupka vanjske proizvodnje, smatra se da su dobiveni proizvodi proizvedeni iz odgovarajuće uvozne ili privremeno izvezene robe, koja je po najranije podnesenoj deklaraciji bila stavljena u postupak.

Primjena stavka 1. ovog članka ne smije dovesti do umanjena carinskog duga.

Korisnik odobrenja može zahtijevati da se okonča postupak za točno određenu uvezenu ili privremeno izvezenu robu.

Ako je roba iz stavka 1. ovoga članka stavljena u postupak zajedno s drugom robom i dođe do potpunog uništenja ili nepovratnog gubitka robe, korisnik odobrenja carinarnici podnosi dokaze o stvarnoj količini u postupak stavljene i uništene ili nepovratno izgubljene robe. Ako korisnik odobrenja ne raspolaže takvim dokazima, tada se količina uništene ili nepovratno izgubljene robe određuje prema srazmjernom udjelu istovrsne robe koja se nalazila u postupku u trenutku uništenja ili nepovratnoga gubitka.

Članak 229.

Najkasnije po isteku roka za završetak postupka, ne isključujući pri tome odredbe o posebnom načinu utvrđivanja rokova pri globalizacijskom načinu njihovoga određenja, nadzornoj carinarnici se:

– kod postupka unutarnje proizvodnje (sustav odgode) ili postupku preradbe pod carinskim nadzorom podnosi obrazac za završetak postupka u roku 30 dana,

– kod postupka unutarnje proizvodnje (sustav povrata) zahtjev za otpust ili povrat može se podnijeti u roku šest mjeseci.

Ako to posebne okolnosti opravdavaju, carinarnica može rok iz stavka 1. ovoga članka produžiti, pa i u slučaju da je prvotni rok bio produžavan.

Obrazac za završetak postupka ili zahtjev za otpust ili povrat moraju sadržavati:

- a) identifikacijske podatke o odobrenju,
- b) količinu svake vrste robe za koju se završava postupak, zahtijeva otpust ili povrat, te za koju je odobreno puštanje u postupak kod druge carinarnice,
- c) tarifnu oznaku uvozne robe,
- d) za uvoznu robu važeće stope carine, a po potrebi i njezinu carinsku vrijednost,
- e) identifikacijske podatke o carinskim deklaracijama s kojima je roba bila stavljena u postupak,
- f) vrstu i količinu dobivenih ili prerađenih proizvoda ili robe u nepromijenjenom stanju, kao i odobravanju carinski dopuštenih postupanja ili uporabe, te podatke o carinskim deklaracijama ili drugim carinskim ispravama i drugim priložima, koji se odnose na završetak postupka i s tim povezane rokove,
- g) vrijednost dobivenih proizvoda, ako se kod obračuna proizvodnih postupaka primjenjuju vrijednosne metode,
- h) normativ uporabe,
- i) iznos uvoznih davanja, koje treba platiti, otpustiti ili vratiti, te po potrebi i kamata koje treba platiti; odnosi li se ovaj iznos na primjenu članka 254. ove Uredbe, valja ga posebno iskazati, te
- j) kod postupka preradbe pod carinskim nadzorom: tarifnu oznaku prerađenih proizvoda i podatke neophodne za određivanje carinske vrijednosti.

Obrasci iz stavka 1. ovog članka nalaze se u Prilogu 25. ove Uredbe i njezin su sastavni dio.

Pododjeljak 7. *Suradnja carinarnica*

Članak 230.

Da bi se svim carinarnicama uključenim u provedbu postupaka, omogućio pravodoban pristup raspoloživim podacima, na zahtjev sudionika postupka ili po odluci sudjelujućih carinarnica, koriste se informativni obrasci iz Priloga 26. ove Uredbe, koji su njezin sastavni dio, osim ako nadzorna carinarnica ne utvrdi drugi način razmjene podatka:

a) u postupku carinskog skladištenja: Informativni obrazac 8 (INF 8) za podatke o osnovama za obračun carinskog duga za odnosnu robu, prema stanju prije provedbe uobičajenih oblika postupanja,

b) za postupak unutarnje proizvodnje:

– Informativni obrazac 1 (INF 1) za podatke o svoti carinskog duga, kamata, položenom osiguranju i trgovačkim mjerama,

– Informativni obrazac (INF 7) s podacima potrebnim za otpust ili povrat uvoznih davanja u sustavu povrata carine,

c) za postupak privremenog uvoza Informativni obrazac 6 (INF 6) za podatke o osnovama za izračun ili izračunatoj svoti carinskog duga za premještenu robu.

Poglavlje 2. *Carinsko skladištenje*

Odjeljak 1. *Opće odredbe*

Članak 231.

Carinska skladišta mogu biti javna ili privatna.

Posjednik carinskog skladišta odgovoran je:

- da se roba smještena u carinskome skladištu ne uzima ispod carinskog nadzora,
- za ispunjenje svih obveza koje proizlaze iz smještaja robe u carinsko skladište,
- za ispunjenje posebnih uvjeta sadržanih u odobrenju za vođenje carinskog skladišta.

Iznimno, kada je to propisom predviđeno odgovornost snosi korisnik skladišta.

Javna carinska skladišta se razvrstavaju kako slijedi:

a) skladište tipa A, kod kojega odgovornost iz stavka 2. ovog članka snosi posjednik skladišta,

b) skladište tipa B, kod kojega odgovornost snosi korisnik skladišta,

c) skladište tipa F, kojim upravlja Carinska uprava.

Privatna carinska skladišta, kod kojih odgovornost snosi posjednik skladišta, koji je ujedno i korisnik, koji ne mora biti i vlasnik robe, razvrstavaju se kako slijedi:

a) skladište tipa D, kod kojega se roba pušta u slobodan promet na temelju knjigovodstvenih zapisa, pri čemu su mjerodavna svojstva, carinska vrijednost i količina robe utvrđeni u trenutku stavljanja robe u postupak skladištenja,

b) skladište tipa E, kod kojega za postupak nije nužno da se roba skladišti na mjestu koje je odobreno kao carinsko skladište,

c) skladište tipa C, kod kojega se ne mogu primijeniti odredbe propisane u točkama a) i b) ovoga stavka.

Odobrenjem za skladište tipa E može se odrediti, primjenjivanje odredbi važećih za skladište tipa D.

Odjeljak 2. *Dodatni uvjeti za izdavanje odobrenja*

Članak 232.

U odobrenju carinarnica naznačuje prostorije ili druga mjesta, koja je dopušteno koristiti kao carinsko skladište tipa A, B, C ili D. Carinarnica može dopustiti uporabu skladišta i za privremeni smještaj robe kao carinskog skladišta ili njihovo poslovanje kao carinskog skladišta tipa F.

Isti prostor ne može se odobriti za poslovanje više carinskih skladišta istodobno.

Ako će se skladištiti roba koja po svojoj naravi predstavlja opasnost ili može štetiti drugoj robi ili iz drugih razloga zahtijeva posebno postupanje, u odobrenju treba navesti da se smije skladištiti samo u posebno opremljenim prostorijama.

Carinarnica može odobriti da se carinska skladišta tipa A, C, D i E koriste kao opskrbna skladišta za opskrbu živežnim namirnicama pomorskih brodova i zrakoplova u međunarodnom prometu te platformi za bušenje i pridobivanje nafte u međunarodnim vodama.

Članak 233.

Odobrenje za postupak carinskog skladištenja može se izdati, samo ako uobičajeni oblici rukovanja ili postupci unutarne proizvodnje ili preradbe pod carinskim nadzorom ne prevladavaju u odnosu na skladištenje robe.

Odobrenje se neće izdati ako se objekti carinskog skladišta ili skladišni prostori koriste za prodaju robe na malo.

Iznimno, u prostorijama carinskog skladišta dozvoljena je prodaja robe na malo u slučajevima kada se prodaje roba uz oslobođenje od plaćanja carine:

- a) putnicima u putničkom prometu prema drugoj državi,
- b) diplomatskom ili konzularnom osoblju koje prema međunarodnim sporazumima ima po toj osnovi pravo na oslobođenje od plaćanja carine,
- c) članovima međunarodnih organizacija,
- d) postrojbama ili pripadnicima stranih oružanih snaga, prema posebno zaključenim sporazumima,
- e) osobama iz članka 187. stavak 1. točka 11) i 12) u svezi sa stavkom 5. istoga članka Carinskog zakona,
- f) braniteljima koji su oslobođeni od plaćanja carine sukladno Zakonu o pravima hrvatskih branitelja iz Domovinskog rata i članova njihovih obitelji.

Pri provjeri ispunjavanja gospodarskih uvjeta za izdavanje odobrenja za poslovanje carinskog skladišta, carinarnica vodi računa i o visini troškova koje bi mogla imati carinarnica u svezi s nadzorom i kontrolom postupka, posebice s obzirom na tip carinskog skladišta i vrstu carinskih postupaka.

Odjeljak 3. *Evidencija robe*

Članak 234.

U carinskim skladištima tipa A, C, D i E za vođenje s carinskim propisima usklađenih poslovnih evidencija o robi odgovoran je posjednik carinskog skladišta.

U carinskim skladištima tipa F umjesto evidencije iz stavka 1. ovoga članka vode se evidencije sukladno carinskim propisima.

U carinskom skladištu tipa B nadzorna carinarnica umjesto evidencije iz stavka 1. ovoga članka, zadržava i čuva carinske deklaracije o stavljanju robe u postupak.

Članak 235.

Iz podataka iskazanih u knjigovodstvenim evidencijama mora u svakom trenutku biti vidljivo stvarno stanje robe puštene u postupak carinskog skladištenja. Posjednik carinskog skladišta obavezan je nadzornoj carinarnici, u roku koji ona odredi, dostaviti popisom robe iskazano stanje (inventurno stanje).

U slučajevima kada je roba sukladno članku 122. stavak 2. Carinskog zakona predmet uobičajenih rukovanja, carinska vrijednost robe u evidencijama iskazuje se prije provedbe uobičajenih rukovanja.

U knjigovodstvenim evidencijama o robi obvezatno se iskazuju i odgovarajući podaci o privremenom premještanju ili zajedničkom skladištenju robe prema članku 240. ove Uredbe.

Članak 236.

Kada je roba stavljena u postupak skladištenja, u skladištu tipa E mora se po prispijeću robe u posjednikove skladišne prostore upisati u evidenciju.

Koristi li se carinsko skladište istodobno i kao skladište za privremeni smještaj, upis u evidenciju robe vrši se istovremeno sa prihvatom deklaracije za privremeni smještaj.

Knjiženje podataka u evidencijama o završetku carinskog postupka obavlja se najkasnije u trenutku kad je roba napustila carinsko skladište ili posjednikove skladišne prostore.

Odjeljak 4. *Posebne odredbe o provedbi postupka*

Članak 237.

Strana roba može se podvrći uobičajenim oblicima rukovanja. Uobičajenim oblicima rukovanja smatraju se radnje propisane u Prilogu 27. ove Uredbe, koji je njezin sastavni dio.

Članak 238.

Roba se može privremeno iznijeti iz carinskog skladišta za razdoblje ne duže od tri mjeseca. Ako to posebne okolnosti zahtijevaju, navedeni rok se može produžiti.

Članak 239.

Zahtjev za odobrenje uobičajenih oblika rukovanja ili privremenog iznošenja robe iz carinskog skladišta podnosi se nadzornoj carinarnici, u pisanom obliku i posebno za svaki slučaj. Zahtjev mora sadržavati sve podatke potrebne za provedbu postupka.

Odobrenja iz stavka 1. ovoga članka mogu se dati i u odobrenju za provedbu postupka carinskog skladištenja. U tom slučaju nadzorna carinarnica se treba izvijestiti, na način koji ona odredi, prije poduzimanja uobičajenih oblika rukovanja ili privremenog iznošenja.

Članak 240.

Kada se domaća roba skladišti u prostorijama carinskog skladišta ili drugim prostorijama koje se koriste za skladištenje robe stavljene u postupak carinskog skladištenja, mogu se utvrditi posebne metode za prepoznavanje te robe, naročito sa namjenom njezinog prepoznavanja od robe koja je stavljena u postupak carinskog skladištenja.

Carinarnica može dopustiti zajedničko skladištenje strane i domaće robe, samo ako je moguće u svakom trenutku utvrditi carinski status svake vrste uskladištene robe.

Roba koja se zajednički skladišti mora imati istovjetnu osmeroznamenkastu tarifnu oznaku, te posjedovati istu trgovačku kakvoću i ista tehnička obilježja.

U slučaju deklariranja za carinski dopušteno postupanje ili uporabu, roba koja ispunjava uvjete iz stavka 3. ovoga članka, u posebnim slučajevima, ako je njezin carinski status utvrdiv, u odnosu na carinsku deklaraciju za određenje carinski dopuštenoga postupanja ili uporabe može se smatrati domaćom ili stranom robom.

Kada je carinarnica odobrila primjenu stavka 2. ovog članka, ne smije dozvoliti carinski status robe za veću količinu robe od one koja je stvarna količina strane robe, skladištene u carinskom skladištu, za koju će se odrediti carinsko dopušteno postupanje ili uporaba, u vrijeme iznosa robe iz skladišta.

Članak 241.

Kada se provodi u prostorijama carinskoga skladišta ili drugim skladišnim prostorima postupak unutarnje proizvodnje ili postupak preradbe pod carinskim nadzorom, na robu stavljenu u odnosni postupak odgovarajuće se primjenjuju odredbe članka 240. ove Uredbe.

Ako se u postupku unutarnje proizvodnje ne koristi istovrijedna roba ili se provodi

postupak preradbe pod nadzorom, ne primjenjuju se odredbe članka 240. ove Uredbe o zajedničkom skladištenju robe, u dijelu koji se odnosi na domaću robu.

Podaci iz evidencija moraju omogućiti carinarnici, da u svakom trenutku može pratiti točno stanje robe ili proizvodnje u postupku.

Poglavlje 3. *Postupak unutarnje proizvodnje*

Odjeljak 1. *Opće odredbe*

Članak 242.

Za potrebe ovog poglavlja:

a) »*prethodni izvoz*« podrazumijeva sustav koji omogućuje da se dobiveni proizvodi, proizvedeni iz istovrijedne robe, izvezu prije nego je uvozna roba stavljena u postupak unutarnje proizvodnje (sustav odgode),

b) »*posao oplemenjivanja*« podrazumijeva proizvodnju uvozne robe koja je posredno ili neposredno dana korisniku odobrenja na raspolaganje radi proizvodnje prema specifikacijama i uputama, te za račun naručitelja sa sjedištem u drugoj zemlji, pri čemu plaćanja obično obuhvaćaju samo troškove proizvodnje.

Odjeljak 2. *Dodatni uvjeti za dobivanje odobrenja*

Članak 243.

Odobrenje će se izdati samo, ako podnositelj zahtjeva namjerava glavni dobiveni proizvod izvesti ili ponovno izvesti.

Članak 244.

Odobrenje se također može izdati za robu iz članka 124. stavak 2. točka a) alineja četvrta Carinskog zakona, osim za sljedeće robe:

a) gorivo i druge izvore energije, osim onih, koji su nužno potrebni za ispitivanje dobivenih proizvoda ili za utvrđivanje grešaka kod popravaka konkretne uvozne robe,

b) druga maziva osim onih, koja su nužno potrebna za probni pogon, ispitivanje, kalibriranje i reguliranje dobivenih proizvoda, te

c) opremu i alate.

Članak 245.

Smatra se da su gospodarski uvjeti ispunjeni pod uvjetom da:

a) se zahtjev odnosi na:

- proizvodne radnje koje se obavljaju s robom koja nema komercijalnu namjenu,
- proizvodnja na osnovi ugovora o oplemenjivanju,
- proizvodnja dobivenih proizvoda, koji su dobiveni u proizvodnji po ranijem odobrenju, za čiju su proizvodnju bili provjereni gospodarski uvjeti,
- uobičajeni oblici rukovanja iz članka 237. ove Uredbe, te
- popravke,

b) ukupna vrijednost uvezene robe prema osmeroznamenastoj tarifnoj oznaci po podnositelju zahtjeva i kalendarskoj godini ne prelazi iznos od 100.000 kuna.

Članak 246.

U iznimnim slučajevima, podnositelj zahtjeva može kod Carinske uprave – Središnji ured dokazivati da su ispunjeni drugi gospodarski uvjeti, osim onih koji su navedeni u članku 245. ove Uredbe. U tom slučaju u zahtjevu mora navesti i obrazložiti te razloge.

U slučaju iz stavka 1. ovog članka, ako Carinska uprava – Središnji ured smatra da su gospodarski uvjeti ispunjeni, može se izdati odobrenje za postupak unutarnje proizvodnje, ali

samo za razdoblje koje ne može biti dulje od devet mjeseci.

O donošenju odobrenja iz stavka 2. ovoga članka Carinska uprava – Središnji ured pisano izvješćuje Ministarstvo gospodarstva.

Na osnovi izvješća iz stavka 3. ovog članka, Ministarstvo gospodarstva ocjenjuje, može li se smatrati da su gospodarski uvjeti navedeni u odobrenju ispunjeni i u slučaju proteka roka iz stavka 2. ovog članka. U tom slučaju, Carinska uprava – Središnji ured može produljiti valjanost odobrenja iz stavka 2. ovog članka.

Kada Carinska uprava – Središnji ured smatra, da nisu ispunjeni gospodarski uvjeti za odobrenje postupka unutarnje proizvodnje, dužna je o tome izvijestiti podnositelja zahtjeva i Ministarstvo gospodarstva.

Članak 247.

Kada okolnosti pojedinog slučaja ukazuju da bi primjena postupka unutarnje proizvodnje mogla negativno utjecati na interese domaćih proizvođača, iako je ispunjen jedan od uvjeta iz članka 245. ili 246. ove Uredbe, postupit će se u skladu sa ovim člankom.

Ugroženi domaći proizvođač može u slučaju iz stavka 1. ovoga članka, podnijeti zahtjev Carinskoj upravi – Središnjem uredu, da se zabrani izvođenje postupka unutarnje proizvodnje. Zahtjev mora sadržavati sve podatke koji omogućuju odlučivanje o pitanju da li su ugroženi osnovni interesi domaćih proizvođača na osnovi osporenog gospodarskog uvjeta.

Carinska uprava – Središnji ured odlučuje o zahtjevu iz stavka 2. ovog članka, nakon što dobije mišljenje Ministarstva gospodarstva. Ako je zahtjev usvojila, Carinska uprava - Središnji ured treba u rješenju točno odrediti okolnosti zbog kojih se smatra da nije ispunjen pojedini gospodarski uvjet.

Carinarnica ne može dopustiti da postupak unutarnje proizvodnje započne na osnovi osporenih gospodarskih uvjeta, računajući od dana donošenja rješenja kojim je usvojen zahtjev iz stavka 2. ovoga članka.

Odobrenja za postupak unutarnje proizvodnje, koja su bila donesena na osnovi osporenih gospodarskih uvjeta prije donošenja rješenja iz stavka 4. ovog članka, ukinut će se u skladu sa člankom 10. Carinskog zakona.

Članak 248.

U odobrenju se određuju način i druge mjere za prepoznavanje uvozne robe ugrađene u dobivene proizvode, kao i uvjeti za provedbu postupka s istovrijednom robom.

Način i druge mjere za prepoznavanje robe iz stavka 1. ovoga članka podrazumijevaju i provjeru evidencije.

Odjeljak 3. *Odredbe o provedbi postupka*

Članak 249.

U odobrenju se navodi, da li i pod kojim uvjetima se istovrijedna roba u smislu članka 124. stavak 2. točka c) Carinskog zakona, koja se razvrstava u istu osmeroznamenkastu tarifnu oznaku, ima istu trgovačku kakvoću i ista tehnička svojstva kao i uvozna roba, može koristiti u postupcima unutarnje proizvodnje.

Može se dopustiti, da je istovrijedna roba višeg stupnja obrade nego uvozna roba, ako se – izuzimajući izvanredne slučajeve – bitni dio procesa unutarnje proizvodnje, kojemu je istovrijedna roba podvrgnuta, provodi u pogonima korisnika ili za njegov račun u drugim pogonima.

Članak 250.

U odobrenju se navodi rok za završetak postupka.

Na zahtjev korisnika odobrenja, nadležna carinarnica može odobriti globalizaciju, u

slučajevima kada se očekuje da će za uveznu robu redovno biti započet postupak unutarnje proizvodnje, a da je za dobivene proizvode postupak ponovnog izvoza u pravilu stalan.

Globalizacija može biti mjesečna ili tromjesečna.

U slučaju globalizacije, rokovi koji počinju teći unutar kalendarskog mjeseca ili tromjesečja, proteći će zadnjeg dana sljedećeg kalendarskog mjeseca ili tromjesečja.

Ako to posebne okolnosti opravdavaju, rokovi određeni odobrenjem mogu se produžiti.

Ističe li u istom trenutku rok za završetak postupka za svu robu, stavljen unutar određenog razdoblja u postupak, u odobrenju se može odrediti da se rok za završetak postupka istovremeno produžava za svu robu koja se u odnosnom trenutku nalazi u postupku. Carinarnica može zahtijevati, da se toj robi, unutar utvrđenoga roka, odredi novo carinski dopušteno postupanje ili uporaba.

Neovisno da li je primijenjena globalizacija ili stavak 6. ovoga članka, sljedećim dobivenim proizvodima ili robi u nepromijenjenom stanju, rok za završetak postupka ne smije se prekoračiti:

a) četiri mjeseca za mlijeko i mliječne proizvode razvrstane u tarifne brojeve 0401 do 0406 Carinske tarife,

b) dva mjeseca kod klanja netovljenih životinja iz poglavlja 1 Carinske tarife,

c) tri mjeseca za tovljene (po potrebi uključujući i klanje) životinje iz tarifnih brojeva 0104 i 0105 Carinske tarife,

d) šest mjeseci za tovljenje (po potrebi uključujući i klanje) drugih životinja iz poglavlja 1 Carinske tarife, te

e) šest mjeseci u slučaju preradbe mesa.

U slučaju obavljanja dodatnih postupaka oplemenjivanja ili zbog posebnih okolnosti, na zahtjev korisnika odobrenja, rok se može produžiti, pri čemu ukupno razdoblje ne smije biti duže od 12 mjeseci.

Članak 251.

U slučaju prethodnog izvoza, u odobrenju se određuje rok u kojem uveznu robu treba staviti u postupak, poštivajući vrijeme potrebno za nabavu i prijevoz u Republiku Hrvatsku.

Rok iz stavka 1. ovoga članka ne smije prekoračiti:

a) tri mjeseca za robu na koju se primjenjuju mjere trgovinske politike,

b) šest mjeseci za ostalu robu.

Rok od šest mjeseci može se ipak na obrazloženi zahtjev korisnika produžiti, s tim da se ne smije prekoračiti ukupni rok od 12 mjeseci.

Članak 252.

U svrhu završetka postupka ili podnošenja zahtjeva za otpust ili povrat carinskog duga izvozom ili ponovnim izvozom smatra se:

a) isporuka dobivenih proizvoda diplomatskim ili konzularnim predstavništvima ili diplomatskom i konzularnom osoblju, kojima je priznato pravo na oslobođenje od plaćanja carine sukladno međunarodnim sporazumima koje je Republika Hrvatska sklopila ili im je pristupila,

b) isporuka dobivenih proizvoda stranim vojnim postrojbama ili osoblju u carinskom području, sukladno međunarodnim sporazumima koje je Republika Hrvatska sklopila ili im je pristupila,

c) isporuka civilnih zrakoplova; carinarnica može dozvoliti završetak postupka, ako je uvezna roba prvotno upotrebljena za izradu, popravak, opremanje ili preuređivanje civilnih zrakoplova ili dijelova za njih, pod uvjetom da korisnikove evidencije omogućuju provjeru pravilne uporabe i izvođenje postupka,

d) raspolaganje sa sporednim dobivenim proizvodima, koji se prema propisima o zaštiti okoliša ne smiju uništiti pod carinskim nadzorom; pri tome korisnik mora dokazati, da je završetak postupka prema carinskim propisima nemoguć ili gospodarski neopravdan, te da je postupljeno sukladno propisima o zaštiti okoliša.

Odjeljak 4. *Posebne odredbe o provedbi postupka u sustavu odgode*

Članak 253.

Pri uporabi istovrijedne robe u postupku unutarnje proizvodnje prema članku 125. Carinskog zakona ne treba obaviti formalnosti za njezino stavljanje u postupak.

Istovrijedna roba i iz nje dobiveni proizvodi postaju stranom robom i uvoznom robom, odnosno domaćom robom odmah po prijehu carinske deklaracije kojom se završava postupak.

Kada je uvozna roba stavljena u promet prije završetka postupka, njezin se carinsko-pravni status mijenja u trenutku stavljanja u promet. U iznimnim slučajevima, kada se za istovrijednu robu očekuje da u tom trenutku neće biti dostupna, carinarnica može, na zahtjev korisnika odobrenja, odobriti da istovrijedna roba u nekom kasnijem trenutku i unutar primjerenoga roka mora biti dostupna.

U slučaju prethodnog izvoza:

- dobiveni proizvodi postaju stranom robom u trenutku prihvaćanja izvozne carinske deklaracije, pod uvjetom da se roba koja se uvozi stavi u postupak,
- uvozna roba postaje domaćom robom u trenutku njezinoga stavljanja u postupak.

Članak 254.

U odobrenju se određuje, da li se dobiveni proizvodi ili roba u nepromijenjenom stanju, mogu pustiti u slobodan promet bez podnošenja carinske deklaracije, vodeći računa o eventualnim ograničenjima ili zabranama. U tom slučaju smatra se da je roba u trenutku isteka roka za završetak postupka puštena u slobodan promet, ako nije prije toga određeno carinski dopušteno postupanje ili uporaba.

Za potrebe članka 222. stavak 1. Carinskog zakona smatra se, da je u trenutku podnošenja obračuna, carinska deklaracija za puštanje robe u slobodan promet podnijeta i prihvaćena, te puštanje robe odobreno.

Proizvodi ili roba smatraju se domaćom robom od trenutka njihovoga stavljanja u promet.

Članak 255.

Puštaju li se u slobodan promet dobiveni proizvodi, podaci u poljima 15., 16., 34., 41. i 42. carinske deklaracije odnose se na uvoznju robu. Navedeni podaci mogu se također iskazati i putem Informativnog obrasca INF 1 ili druge, uz carinsku deklaraciju, priložene isprave.

Članak 256.

Ako se za dobivene proizvode ili robu u nepromijenjenom stanju postupak završava njihovim stavljanjem u postupak s odgodom ili smještajem u slobodnu zonu ili slobodno skladište, mora se na ispravama ili u evidencijama koje se primjenjuju u postupku stjecanja novog carinski dopuštenog postupanja ili uporabe staviti bilješka: »U-I roba«.

Podliježe li roba iz stavka 1. ovog članka i primjeni posebnih mjera trgovinske politike, pored bilješke iz stavka 1. ovoga članka dodaje se i sljedeća bilješka: »Trgovinske mjere«.

Odjeljak 5. *Posebne odredbe o provedbi postupka u sustavu povrata*

Članak 257.

Dobiveni proizvodi, stavljeni u carinski postupak ili u slobodnu zonu ili slobodno skladište, mogu se pustiti u slobodni promet, kada to odobri carinarnica koja izdaje takvo

odobrenje, i kada to okolnosti opravdavaju.

Kada se roba, koja je u sustavu povrata, odredi carinski dopušteno postupanje ili uporaba sukladno članku 256. st. 1. ove Uredbe, tada se umjesto bilješke iz navedene odredbe stavlja sljedeća bilješka: »U-I roba / sustav povrata«.

Poglavlje 4. *Preradba pod carinskim nadzorom*

Članak 258.

Postupak preradbe pod carinskim nadzorom primjenjuje se za robu, čijom preradbom se dobivaju proizvodi za koje je propisana niža carina nego za uveznu robu.

Ovaj postupak se također primjenjuje za robu, koju treba podvrgnuti proizvodnim radnjama da bi se kod njezinog puštanja u slobodni promet osigurali propisani tehnički uvjeti.

Članak 250. stavak 1. i 2. ove Uredbe odgovarajuće se primjenjuje i na ovaj postupak.

U svrhu određivanja carinske vrijednosti dobivenih proizvoda deklariranih za slobodni promet, deklarant može izabrati bilo koju metodu iz članka 32. – 35. Carinskog zakona ili carinskoj vrijednosti uvezne robe dodati troškove preradbe.

Članak 259.

Za vrste roba i postupke preradbe navedene u Prilogu 28. ove Uredbe, koji je njezin sastavni dio, smatra se da su gospodarski uvjeti ispunjeni.

Za druge vrste roba i druge postupke preradbe, carinarnica provjerava da li su ispunjeni gospodarski uvjeti za provedbu postupka.

Poglavlje 5. *Privremeni uvoz*

Odjeljak 1. *Opće odredbe*

Članak 260.

Životinje, koje se okote od životinja, privremeno uvezene u carinsko područje Republike Hrvatske, izuzev ako imaju zanemarivu tržišnu vrijednost, smatraju se carinskom robom stavljenom u postupak privremenog uvoza.

Carinska uprava je dužna osigurati da ukupno razdoblje u kojem se roba nalazi u postupku privremenog uvoza u cilju ispunjenja iste svrhe i kod istog korisnika postupka, ne bude dulje od 24 mjeseca, pa čak i kada je postupak privremenog uvoza završen stavljanjem odnosne robe u drugi carinski postupak s odgodom, te je ponovno stavljena u postupak privremenog uvoza.

Ipak, na zahtjev korisnika postupka, može se odobriti produljenje roka za ponovni izvoz robe, isključivo za razdoblje u kojem roba nije bila korištena u skladu s utvrđenim uvjetima.

U smislu članka 148. stavak 3. Carinskog zakona, pod iznimnim okolnostima smatraju se svi događaji, zbog kojeg je robu potrebno upotrebljavati u produženom razdoblju kako bi se ispunila svrha prvotno odobrenog privremenog uvoza.

Roba, koja je stavljena u postupak privremenog uvoza, mora ostati u nepromijenjenom stanju.

Dopušteni su popravci i održavanje, uključivši i remont i prilagodbu, te mjere potrebne za održavanje robe ili osiguravanje tehničkih uvjeta potrebnih za uporabu iste.

Članak 261.

Privremeni uvoz s potpunim oslobođenjem od plaćanja carine (u daljnjem tekstu: potpuno oslobođenje), odobrit će se u skladu sa člancima 262. do 285. ove Uredbe.

Privremeni uvoz s djelomičnim oslobođenjem od plaćanja carine (u daljnjem tekstu: djelomično oslobođenje) neće se odobriti za:

– potrošnu robu, te

– osobna vozila bez obzira na njihovu namjenu.

Odjeljak 2. *Uvjeti za odobravanje privremenog uvoza s potpunim oslobođenjem*

Pododjeljak 1. *Prijevozna sredstva*

Članak 262.

Pojedini izrazi u ovom poglavlju imaju sljedeće značenje:

- a) komercijalna uporaba: upotreba prijevoznih sredstava za prijevoz ljudi i robe uz naknadu ili u okviru gospodarske djelatnosti;
- b) privatna uporaba: upotreba prijevoznih sredstava isključivo u privatne svrhe, što isključuje komercijalnu upotrebu prijevoznih sredstava;
- c) unutrašnji promet: prijevoz ljudi i robe, ukrcanih ili utovarenih u carinskom području Republike Hrvatske radi iskrcaja ili istovara unutar istog carinskog područja.

Prijevozno sredstvo uključuje i uobičajene zamjenske dijelove, dodatke i opremu.

Članak 263.

Potpuno oslobođenje odobrit će se za privremeni uvoz paleta.

Postupak se također završava i kada se palete istog tipa i iste ili približno iste vrijednosti izvoze ili ponovno izvoze.

Članak 264.

Potpuno oslobođenje odobrit će se za privremeni uvoz kontejnera, ako su trajno označeni na primjerenom i jasno vidljivom mjestu, sa sljedećim podacima:

- a) identitetom vlasnika ili operatera, s upisanim imenom i prezimenom/nazivom, odnosno prepoznatljivom identifikacijskom oznakom, bez simbola kao što su grb ili zastava,
- b) iznimno, kod kontejnera posebno namijenjenih za kombinirani željezničko-cestovni prijevoz: s identifikacijskim oznakama i brojem kontejnera, danim od vlasnika ili operatera, tara-težinom, uključivši svu trajno pričvršćenu opremu,
- c) iznimno, kod kontejnera koji služe za zračni prijevoz: s oznakom zemlje kojoj kontejner pripada, navedenom s punim imenom ili ISO alpha-2 šifrom za odnosnu zemlju, utvrđenu međunarodnim standardom ISO 3166 ili 6346, ili s karakterističnim inicijalnim oznakama zemlje u kojoj je registrirano motorno vozilo u međunarodnom cestovnom prometu, ili s brojevima, ako je riječ o kontejnerima s pomičnim dijelovima, koji se koriste za kombinirani željezničko-cestovni prijevoz.

Kada se zahtjev za odobravanje postupka privremenog uvoza podnese sukladno članku 209. stavku 3. točki c) ove Uredbe, kontejnere nadzire zastupnik u carinskom području, koji lako u svakom trenutku može obavijestiti gdje se kontejneri nalaze, kao i pružiti podatke o njihovom stavljanju u postupak i završetku postupka.

Kontejneri se mogu koristiti u unutarnjem prometu, prije njihova ponovnog izvoza. Ipak, smiju se koristiti samo jednom tijekom svog boravka u carinskom području, i to za prijevoz robe ukrcate i istovarene u carinskom području, ako bi inače istim područjem kontejneri prometovali prazni.

Pod uvjetima iz Ženevske konvencije od 21. siječnja 1994. godine o kontejnerima, carinarnica će dopustiti završetak postupka izvozom ili ponovnim izvozom kontejnera iste vrste i približno iste vrijednosti.

Članak 265.

Potpuno oslobođenje će se odobriti za cestovna prijevozna sredstva, te željeznička, zračna, morska i riječna prijevozna sredstva u sljedećim slučajevima:

- a) ako su registrirana izvan carinskog područja Republike Hrvatske i na ime osobe izvan

carinskog područja Republike Hrvatske, a u slučaju da prijevozna sredstva nisu registrirana, smatra se da je navedeni uvjet zadovoljen, ako su u vlasništvu osobe sa sjedištem, odnosno uobičajenim mjestom stanovanja izvan carinskog područja Republike Hrvatske,

b) ako ih upotrebljava osoba s uobičajenim boravkom izvan carinskog područja Republike Hrvatske, ne isključujući primjenu članaka 267., 268. i 269. ove Uredbe, te

c) ako se, u slučaju komercijalne uporabe, i uz izuzetak željezničkih prijevoznih sredstava, upotrebljavaju isključivo za prijevoz koji počinje ili završava izvan carinskog područja, uz mogućnost upotrebe i u unutrašnjem prometu, kada to propisuju važeći propisi u području transporta.

Kada su prijevozna sredstva iz stavka 1. ovog članka ponovno iznajmljena od osobe registrirane za iznajmljivanje u carinskom području Republike Hrvatske, osobi sa sjedištem, odnosno uobičajenim mjestom stanovanja izvan carinskog područja Republike Hrvatske, iste je potrebno ponovno izvesti u roku od osam dana od početka važenja ugovora.

Članak 266.

Osobe sa sjedištem u carinskom području Republike Hrvatske imaju pravo na privremeni uvoz s potpunim oslobođenjem u sljedećim slučajevima:

a) željeznička prijevozna sredstva su dana na raspolaganje tim osobama u skladu s ugovorom, temeljem kojeg svaka željeznička mreža može upotrebljavati tračnička vozila druge željezničke mreže kao svoje,

b) prijevozna sredstva se koriste samo u hitnim slučajevima i nisu u upotrebi dulje od pet dana, te

c) prijevozna sredstva upotrebljavaju osobe registrirane za iznajmljivanje, s obvezom ponovnog izvoza u roku od pet dana.

Članak 267.

Domaće fizičke osobe sa prebivalištem u carinskom području Republike Hrvatske, imaju pravo na potpuno oslobođenje kada privatno upotrebljavaju prijevozna sredstva povremeno i u posebno opravdanim situacijama, na temelju naloga nositelja registracije, koji je u trenutku upotrebe u carinskom području Republike Hrvatske.

Navedene osobe također mogu upravljati prijevoznim sredstvima u privatne svrhe, kada su iznajmljene, temeljem pisanog ugovora, u sljedeće svrhe:

a) za povratak u područje svojeg prebivališta u Republici Hrvatskoj, te

b) da napuste carinsko područje Republike Hrvatske.

Prijevozna sredstva treba ponovno izvesti ili vratiti osobi registriranoj za iznajmljivanje sa sjedištem u carinskom području Republike Hrvatske u roku:

– od pet dana od dana zaključenja ugovora iz stavka 1. točka a) ovog članka,

– od dva dana od dana zaključenja ugovora iz stavka 1. točka b) ovog članka.

Članak 268.

Privremeni uvoz uz potpuno oslobođenje odobrit će se kada je prijevozno sredstvo potrebno privremeno registrirati u carinskom području Republike Hrvatske, uz namjeru ponovnog izvoza, na ime jedne od sljedećih osoba:

a) osobe sa sjedištem izvan carinskog područja Republike Hrvatske,

b) fizičke osobe s prebivalištem u carinskom području Republike Hrvatske, kada se seli izvan carinskog područja Republike Hrvatske.

U slučaju iz stavka 1. točke b) ovog članka, prijevozno sredstvo je obvezno izvesti u roku od tri mjeseca od dana registracije.

Privremeni uvoz uz potpuno oslobođenje odobrit će se kada prijevozno sredstvo, u

komercijalne ili privatne svrhe, koristi fizička osoba s prebivalištem u carinskom području Republike Hrvatske, zaposlena kod vlasnika prijevoznog sredstva, koji ima sjedište izvan carinskog područja.

Privatna uporaba mora biti navedena u ugovoru o radu odnosne osobe.

Carinarnica može ograničiti privremeni uvoz prijevoznih sredstava u slučaju višekratne uporabe prijevoznih sredstava sukladno ovim odredbama.

Privremeni uvoz uz potpuno oslobođenje može se, u iznimnim slučajevima, odobriti osobama sa sjedištem u carinskom području Republike Hrvatske, kada se prijevozno sredstvo koristi za određeni pojedinačni posao.

Članak 269.

Ne isključujući primjenu drugih posebnih odredaba, rok za završetak postupka privremenog uvoza je:

- a) za željeznička prijevozna sredstva: 12 mjeseci,
- b) za komercijalnu uporabu prijevoznih sredstava, osim željezničkih prijevoznih sredstava: razdoblje potrebno za obavljanje prijevoza,
- c) za cestovna prijevozna sredstva koja privatno upotrebljavaju:
 - studenti: razdoblje tijekom kojega studenti ostaju u carinskom području Republike Hrvatske, isključivo radi studiranja,
 - osobe, koje obavljaju poslove u određenom vremenskom trajanju: razdoblje potrebno za obavljanje odnosnog posla,
 - u drugim slučajevima, uključivši jahaću i zaprežnu stoku i zaprežna vozila: šest mjeseci u dvanaestomjesečnom razdoblju,
- d) prijevozna sredstva u zračnom prometu za privatnu upotrebu: šest mjeseci u dvanaestomjesečnom razdoblju,
- e) prijevozna sredstva za morski i riječni promet za privatnu upotrebu: šest mjeseci u dvanaestomjesečnom razdoblju.

Pododjeljak 2. *Osobni i sportski predmeti putnika, roba za potrebe pomoraca*

Članak 270.

Privremeni uvoz uz potpuno oslobođenje odobrit će se putnicima za osobne predmete, koji su potrebni tijekom putovanja i predmete u sportske svrhe.

Osobni predmeti označuju sve predmete, nove ili rabljene, koje putnik s razlogom može trebati za osobnu uporabu tijekom putovanja, uzimajući u obzir sve okolnosti putovanja, ali isključujući svu robu uvezenu u komercijalne svrhe.

Putnik, u smislu st. 1. ovog članka, označava osobu iz članka 143. st. 1. alineja a) toč. 1. ove Uredbe.

Članak 271.

Privremeni uvoz uz potpuno oslobođenje odobrit će se za robu za potrebe pomoraca, pod sljedećim uvjetima:

- a) ako se upotrebljava na stranom brodu u međunarodnom pomorskom prometu,
- b) ako je iskrcana s takvog broda kako bi ju privremeno na kopnu rabila posada broda, ili
- c) ako je upotrebljava posada broda u kulturnim ili socijalnim ustanovama, kojima upravljaju neprofitne organizacije, ili u prostorima u kojima se uobičajeno obavlja vjerska služba za pomorce.

Pododjeljak 3. *Materijali za pomoć žrtvama katastrofa, te medicinska, kirurška i laboratorijska oprema, kao i životinje i oprema za uporabu u pograničnom području*

Članak 272.

Privremeni uvoz uz potpuno oslobođenje odobrit će se za pošiljke pomoći u slučaju elementarnih nepogoda ili sličnih katastrofa, kada se upotrebljavaju zajedno s mjerama koje se poduzimaju radi uklanjanja posljedica nepogoda i sličnih katastrofa, u carinskom području Republike Hrvatske i namijenjene su državnim tijelima ili drugim javnim tijelima koje ovlasti Ministarstvo rada i socijalne skrbi.

Članak 273.

Privremeni uvoz uz potpuno oslobođenje odobrit će se za medicinsku, kiruršku i laboratorijsku opremu, koja se posuđuje na zahtjev bolnice ili druge medicinske institucije, kojoj je nužno potrebna takva oprema, a zbog nedostatne vlastite opreme, te kada je namijenjena dijagnosticiranju ili terapiji.

Članak 274.

Privremeni uvoz uz potpuno oslobođenje odobrit će se za životinje, koje su u vlasništvu osobe s sjedištem, odnosno prebivalištem izvan carinskog područja Republike Hrvatske.

Pogranično područje u smislu ovog članka, obuhvaća područje uz državnu granicu koje širinom obuhvaća 5 km od granične crte u dubinu teritorija Republike Hrvatske, a uključuje i naselja koja se samo jednim dijelom nalaze u tom području, osim ako drugačije nije utvrđeno ugovorom kojeg je Republika Hrvatska zaključila i ratificirala s drugom susjednom državom.

Privremeni uvoz uz potpuno oslobođenje odobrit će se za sljedeću robu, namijenjenu za djelatnosti, specifične za pogranično područje, u skladu sa sljedećim:

a) oprema mora biti u vlasništvu osobe sa sjedištem, odnosno prebivalištem u pograničnom području, uz pogranično područje Republike Hrvatske, određeno važećim propisima,

b) oprema namijenjena gradnji, popravku ili održavanju infrastrukture u pograničnom području, za koje su odgovorna upravna tijela.

Pododjeljak 4. Nosači tona, slike ili podataka, tiskani materijali, profesionalna oprema, te pedagoški materijal i znanstvena oprema

Članak 275.

Privremeni uvoz uz potpuno oslobođenje odobrit će se za opremu:

a) nosače zvuka, slike ili podataka, u cilju prezentacije prije prodaje, ili je ista poslana besplatno, ili je namijenjena za presnimavanje tona, sinkroniziranje ili reprodukciju, te

b) koja se koristi isključivo za reklamne svrhe.

Članak 276.

Privremeni uvoz uz potpuno oslobođenje odobrit će se za profesionalnu opremu koja je:

a) u vlasništvu osobe sa sjedištem, odnosno prebivalištem izvan carinskog područja Republike Hrvatske,

b) privremeno uvezena ili od osobe sa sjedištem, odnosno prebivalištem izvan carinskog područja Republike Hrvatske, ili od zaposlenika vlasnika, koji može imati sjedište, odnosno prebivalište u carinskom području Republike Hrvatske, te

c) upotrebljena od uvoznika ili pod njegovim nadzorom, izuzev u slučaju audiovizualne koprodukcije.

Privremeni uvoz uz potpuno oslobođenje neće se odobriti za opremu, koja bi se koristila za industrijsku proizvodnju ili pakiranje robe (izuzev ručnog alata), opreme za eksploataciju prirodnih izvora, za gradnju, popravke ili održavanje zgrada, ili za zemljane ili slične radove.

Članak 277.

Privremeni uvoz uz potpuno oslobođenje odobrit će se za pedagoški materijal i znanstvenu opremu koja:

- a) je u vlasništvu osobe sa sjedištem, odnosno prebivalištem izvan carinskog područja Republike Hrvatske,
- b) je privremeno uvezena od strane javnih ili privatnih znanstvenih, pedagoških ustanova ili ustanova za stručno osposobljavanje, koja su neprofitna i služe isključivo za poduku, stručno osposobljavanje ili znanstvena istraživanja pod njihovom odgovornošću,
- c) je privremeno uvezena u prihvatljivoj količini, sukladno svrsi privremenog uvoza, te
- d) se neće koristiti za komercijalne svrhe.

Pododjeljak 5. Ambalaža, modeli, matrice, kalupi, crteži, skice te mjerni, kontrolni i pokusni uređaji i slične stvari

Članak 278.

Privremeni uvoz uz potpuno oslobođenje odobrit će se za ambalažu:

- a) ako se privremeno uvozi puna, pa se ponovno izvozi prazna ili puna,
- b) ako se privremeno uvozi prazna, pa se ponovno izvozi puna.

Ambalaže se ne smije upotrebljavati u unutarnjem prometu, osim za predviđen ponovni izvoz robe. U slučaju ambalaže, koja se privremeno uvozi puna, to ograničenje vrijedi tek od trenutka kada je se isprazni.

Članak 279.

Privremeni uvoz uz potpuno oslobođenje odobrit će se za modele, matrice, kalupe, crteže, skice, mjerne, kontrolne i pokusne naprave, te druge slične predmete:

- a) koji su vlasništvo osobe sa sjedištem, odnosno prebivalištem izvan carinskog područja Republike Hrvatske,
- b) koje u proizvodnji upotrebljava osoba sa sjedištem, odnosno prebivalištem u carinskom području, ako se najmanje 75% proizvoda, koji se proizvode uz njihovu uporabu, izvozi iz Republike Hrvatske.

Privremeni uvoz uz potpuno oslobođenje odobrit će se za specijalni alat i instrumente, ako su isti:

- a) u vlasništvu osobe sa sjedištem, odnosno prebivalištem izvan carinskog područja Republike Hrvatske, te
- b) besplatno dani na raspolaganje osobi sa sjedištem u carinskom području Republike Hrvatske, za proizvodnju robe, koja se u potpunosti izvozi.

Članak 280.

Privremeni uvoz uz potpuno oslobođenje odobrit će se za sljedeće:

- a) robu, na kojoj je potrebno obaviti testiranje, eksperimente ili demonstriranje,
- b) uvoznu robu, na kojoj se mora obaviti testiranje, povezano s prodajnim ugovorom, koji sadrži klauzulu o probnom roku, i koje se stvarno i obave,
- c) robu, koja se upotrebljava radi obavljanja testiranja, eksperimenata ili predstavljanja bez financijske naknade.

Za robu iz prethodnog stavka, rok za završetak postupka je šest mjeseci.

Članak 281.

Privremeni uvoz uz potpuno oslobođenje odobrit će se za uzorke robe, koji se uvoze u razumnim količinama i to isključivo za izložbu ili predstavljanje u carinskom području Republike Hrvatske.

Članak 282.

Privremeni uvoz uz potpuno oslobođenje odobrit će se kada dobavljač ili serviser privremeno daju stranci na raspolaganje zamjenska sredstva za proizvodnju za vrijeme do isporuke ili popravka slične robe.

Rok za završetak postupka je šest mjeseci.

Pododjeljak 6. *Roba za izložbene ili prodajne svrhe*

Članak 283.

Privremeni uvoz uz potpuno oslobođenje odobrit će se za robu namijenjenu izlaganju ili upotrijebljenu na javnom događaju, koji nisu organizirani radi komercijalne prodaje robe, ili dobiveni na takvim priredbama iz robe stavljene u postupak.

U izuzetnim okolnostima, nadležna carinarnica može odobriti privremeni uvoz i za druge priredbe.

Privremeni uvoz uz potpuno oslobođenje odobrit će se za robu radi predstavljanja, ako istu nije moguće uvesti kao uzorke, i pošiljatelj je želi prodati, a primatelj robe se nakon predstavljanja može odlučiti za kupnju.

Rok za završetak postupka je dva mjeseca.

Privremeni uvoz uz potpuno oslobođenje odobrit će se za:

- a) umjetnička djela, zbirke i antikviteti, privremeno uvezene za izložbu, s namjerom potencijalne prodaje,
- b) roba, koja nije novije proizvodnje, s namjerom prodaje na dražbi.

Pododjeljak 7. *Zamjenski dijelovi, pribor i oprema, te druga roba*

Članak 284.

Privremeni uvoz uz potpuno oslobođenje odobrit će se kada se zamjenski dijelovi, pribor i oprema upotrebljavaju za popravak i održavanje, uključivši i remont, prilagođavanje i održavanje robe, stavljene u postupak.

Članak 285.

Privremeni uvoz uz potpuno oslobođenje može se odobriti i za robu, koja nije navedena u članku 263. do 285. ove Uredbe, ili robe, koja ne ispunjava uvjete propisane tim člancima, ako se privremeno uvoze:

- a) povremeno i za najdulje tri mjeseca,
- b) u specifičnim situacijama, za robu nekomercijalne naravi.

Odjeljak 3. *Odredbe o provedbi postupka*

Pododjeljak 1. *Zajedničke odredbe*

Članak 286.

Kada se osobne stvari i športski predmeti putnika, te prijevozna sredstva uz potpuno oslobođenje privremeno uvoze uz usmeno deklariranje ili deklariranje drugim radnjama, carinarnica može zatražiti pisanu deklaraciju, u slučaju visokog iznosa uvoznih davanja ili ako postoji rizik da se postupak neće završiti u skladu s propisanim obvezama.

Članak 287.

ATA karnet kao isprava za privremeni uvoz robe će se prihvatiti ako je izdan u državi koja je ugovorna članica ATA Konvencije ili Konvencije o privremenom uvozu, te potvrđen od strane udruženja izdavatelja koji je sastavni Dio istog međunarodnog lanca udruženja izdavatelja.

Carinarnica može prihvatiti ATA karnet samo:

a) ako se ATA karnet odnosi na robu i za upotrebu propisanu Konvencijom o privremenom uvozu,

b) ako je ovjeren od strane carinarnice zemlje izdavatelja na prednjoj stranici karneta.

ATA karnet se podnosi na graničnim carinskim ispostavama, osim ako odnosne carinske ispostave ne mogu provjeriti ispunjavanje propisanih uvjeta za provedbu postupka.

Članak 288.

Pri stavljanju robe u postupak privremenog uvoza uz podnošenje pisane carinske deklaracije, obvezno se podnosi instrument osiguranja, osim u slučajevima navedenima u Prilogu 29. ove Uredbe, koja je njezin sastavni Dio.

Kako bi olakšali nadzor nad postupkom, carinarnica može tražiti vođenje evidencije.

Članak 289.

Kada je roba stavljena u postupak sukladno članku 283. ove Uredbe, puštena u slobodan promet, iznos duga se utvrđuje na osnovi elemenata za obračun na dan prihvaćanja deklaracije za puštanje u slobodan promet.

Kada je roba stavljena u postupak sukladno članku 283. ove Uredbe stavljena na tržište, smatra se da je podnesena carinarnici kada je deklarirana za puštanje u slobodan promet prije protoka roka za završetak postupka.

U svrhu zaključenja postupka za robu iz članka 283. ove Uredbe, njezina upotreba, uništenje ili besplatna raspodjela tijekom održavanja priredbe, smatra se ponovnim izvozom, pod uvjetom da njezina količina odgovara vrsti priredbe, broju posjetitelja i opsegu sudjelovanja na priredbi.

Stavak 3. ovog članka ne primjenjuje se na alkoholna pića, duhan i duhanske prerađevine, te gorivo.

Članak 290.

Kada je roba iz postupka privremenog uvoza stavljena u neki od carinskih postupaka s odgodom ili unesena u slobodnu zonu, čime se završava postupak privremenog uvoza, tada se obavezno mora u odgovarajuće isprave ili ako se radi o pojednostavnjenom postupku, u komercijalne isprave ili evidencije, upisati oznaka »PU roba«.

Članak 291.

Za željeznička prijevozna sredstva, koja se sukladno dogovoru upotrebljavaju zajednički, postupak privremenog uvoza se završava kada se željeznička prijevozna sredstva iste vrste ili vrijednosti kao i sredstva koja su dana na raspolaganje osobama sa sjedištem u carinskom području Republike Hrvatske, izvezu ili ponovno izvezu.

Članak 292.

Na uvjete i postupak privremenog uvoza robe koji nisu propisani člancima 260. do 297. ove Uredbe, primjenjuju se odgovarajuće odredbe Konvencije o privremenom uvozu.

Članak 293.

Roba za koju se može odobriti privremeni uvoz uz potpuno oslobođenje od plaćanja carine i poreza propisana je prilogima uz Anekse Konvencije o privremenom uvozu.

Pododjeljak 2. *Posebne odredbe u vezi ATA karneta*

Članak 294.

U slučaju da roba privremeno uvezena uz podnošenje ATA karneta nije ponovno izvezena ili za istu nije utvrđeno drugo carinski dopušteno postupanje ili uporaba, carinarnica šalje izdavateljskom udruženju obavijest o nerazduženom ATA karnetu i obračunu carinskog duga, sukladno obrascu iz Priloga 30. ove Uredbe, koja je njezin sastavni Dio.

Obavijest sa obračunom carinskog duga dostavlja se jamstvenom udruženju nakon proteka valjanosti karneta, a najkasnije u roku od godine dana od dana proteka valjanosti karneta.

Pododjeljak 3. Posebne odredbe za završetak postupka privremenog uvoza prijevoznih sredstava

Članak 295.

Postupak privremenog uvoza prijevoznih sredstava završava se njihovim ponovnim izvozom, stavljanjem u neko od carinski dopuštenih postupanja ili uporabe te istekom propisanog roka njihovog privremenog uvoza, odnosno korištenja u carinskom području od strane osobe koja je to prometno sredstvo privremeno uvezla.

Za privremeno uvezena prijevozna sredstva ili plovila iz članka 512. ove Uredbe, za koja carinarnica prema okolnostima slučaja može zaključiti da su napuštena, smatra se da je istekao rok njihovoga privremenoga uvoza.

Napuštenim prijevoznim sredstvima u smislu stavka 2. ovoga članka smatraju se i prijevozna sredstva za koja su provedeni postupci propisani člankom 296. i 297. ove Uredbe, ako u roku 45 dana od dana njihovoga stavljanja u privremeni smještaj nisu stavljena u carinski dopušteni postupak ili uporabu.

Prijevozna sredstva iz stavka 2. i 3. ovoga članka nadležna carinarnica će staviti pod carinski nadzor i odobriti njihov privremeni smještaj u prostorijama ili prostorima Hrvatskog autokluba.

Članak 296.

Ako policijsko tijelo ili Hrvatski autoklub pri obavljanju poslova iz svojeg djelokruga sazna za strana prijevozna sredstva za koja se prema okolnostima slučaja može zaključiti da su napuštena, bez odlaganja će o tome izvijestiti nadležnu carinarnicu, navodeći pri tome podatke o vozilu i osobi koja je uvezla prijevožno sredstvo u carinsko područje i adresi njezinoga prebivališta ili boravišta u Republici Hrvatskoj ili inozemstvu, koji su im dostupni iz službenih evidencija koja vode policijska tijela ili u vezi s obavljanjem drugih poslova iz njihovoga djelokruga.

Ako carinarnica izravno sazna za prijevožno sredstvo u okolnostima iz stavka 1. ovog članka, bez odlaganja će o tome izvijestiti nadležno policijsko tijelo radi provedbe postupka iz stavka 1. ovoga članka.

Ako u roku 8 dana od dana saznanja za napušteno prijevožno sredstvo iz stavka 1. ovoga članka ili prijama zahtjeva iz stavka 2. ovoga članka nadležno policijsko tijelo nije u mogućnosti izvijestiti carinarnicu o utvrđenim ili traženim podacima, o tome će pisano izvijestiti carinarnicu o poduzetim mjerama i roku u kojem se može očekivati dostava izviješća s traženim podacima.

Ako na temelju vlastitih podataka ili podataka koje je dostavilo nadležno policijsko tijelo carinarnica utvrdi da je mjesto prebivališta ili boravišta osobe koja je odnosno prijevožno sredstvo uvezla u carinsko područje ili njegovoga vlasnika na području Republike Hrvatske, carinarnica će bez odlaganja odnosnu osobu pisano izvijestiti o carinsko-pravnome statusu odnosnoga prijevoznoga sredstva i mjestu njegovoga privremenoga smještaja, okvirnoj visini troškova koje valja nadoknaditi u slučaju njegovoga preuzimanja, te napatkom o obvezatnoj provedbi postupka javne prodaje, ukoliko u određenom roku odnosno prijevožno sredstvo ne bude stavljeno u dopušteno carinsko postupanje ili uporabu.

Ako u roku od 45 dana od dana kada je napušteno prijevožno sredstvo stavljeno pod carinski nadzor u Hrvatski autoklub, osoba koja je privremeno uvezla prijevožno sredstvo ili vlasnik prijevoznoga sredstva ne završi postupak privremenog uvoza na propisani način, prijevožno sredstvo izložit će se prodaji.

Javnu prodaju prijevoznih sredstava provodi Hrvatski autoklub, odgovarajućom

primjenom propisa kojima se uređuje provedba postupka javne prodaje oduzete ili državi ustupljene strane robe.

Članak 297.

Ako za poznatog vlasnika prijevoznog sredstva nije utvrđeno da ima prebivalište ili boravište u Republici Hrvatskoj ili se identitet i adresa vlasnika prijevoznoga sredstva mogu utvrditi na osnovi registarskih oznaka ili isprava, carinarnica će putem Ministarstva vanjskih poslova bez odlaganja izvijestiti diplomatsko ili konzularno predstavništvo države čiju registraciju nosi o pronalasku napuštenoga prijevoznoga sredstva, njegovome carinsko pravnome statusu, mjestu gdje je privremeno smješteno pod carinskim nadzorom, te njegovome općem i voznom stanju i visini troškova koje treba platiti prilikom preuzimanja, te zatražiti da predstavništvo pronade i izvijesti vlasnika prijevoznog sredstva da će isto biti prodano, ako ga u roku 15 dana od dana prijema obavijesti ne izveze odnosno prijevozno sredstvo iz carinskog područja Republike Hrvatske ili ga ne stavi u neki od oblika carinski dopuštenoga postupanja ili uporabe.

Ako u roku 45 dana od dana dostave zahtjeva carinarnice diplomatskom ili konzularnom predstavništvu države iz stavka 1. ovog članka, vlasnik napuštenog prijevoznog sredstva ne izveze prijevozno sredstvo ili ga stavi u neki od oblika carinski dopuštenog postupanja ili uporabe, prijevozno sredstvo izložit će se javnoj prodaji, u skladu s ovom Uredbom i drugim carinskim propisima.

Do početka postupka ili ponovljenog postupka javne prodaje, carinarnica može odobriti vlasniku prijevoznog sredstva ili osobi koja ga je privremeno uvezla da nakon namirenja svih troškova u svezi sa zbrinjavanjem, smještajem i čuvanjem, te troškova nastalih u postupku javne prodaje, da odnosno prijevozno sredstvo stavi u neki od oblika carinski dopuštenoga postupanja ili uporabe.

Poglavlje 6. *Vanjska proizvodnja*

Odjeljak 1. *Dodatni uvjeti za izdavanje odobrenja*

Članak 298.

Kod provjeravanja gospodarske opravdanosti, smatra se da osnovni interesi hrvatskih proizvođača iz članka 156. stavak 1. točka c) Carinskog zakona nisu povrijeđeni, osim ako ne postoje dokazi o suprotnome.

Kada zahtjev za odobrenje podnese osoba, koja privremeno izvozi robu, ali nije organizator vanjske proizvodnje, carinarnica će na osnovi podnijetih isprava i drugih priloga, prethodno provjeriti ispunjavanje uvjeta propisanih člankom 155. stavak 2. Carinskog zakona.

Članak 299.

U odobrenju se određuju sredstva i metode za prepoznavanje dobivenih proizvoda iz privremeno izvezene robe ili za provjeru, da li su ispunjeni uvjeti za primjenu sustava zamjene.

Sredstva i metode iz stavka 1. ovoga članka mogu uključivati i primjenu informativnog obrasca koji je u Prilogu 31. ove Uredbe, i njezin je sastavni dio, i provjeru knjigovodstvene evidencije.

Kada zbog vrste posla oplemenjivanja nije moguće utvrditi da li su dobiveni proizvodi nastali iz privremeno izvezene robe, odobrenje se može u posebnim slučajevima izdati pod uvjetom, da podnositelj zahtjeva carinarnici na odgovarajući način dokaže da roba, uporabljena u postupku vanjske proizvodnje, ima istu osmeroznamenkastu tarifnu oznaku, te da je iste trgovačke kakvoće i tehničkih svojstava, kao i privremeno izvezena roba.

Članak 300.

Kada se postupak zahtijeva radi popravka robe, privremeno izvezena roba mora biti podobna za popravak i popravak se ne smije koristiti u svrhu poboljšanja njezinih tehničkih ili drugih uporabnih svojstava.

Odjeljak 2. *Odredbe o provedbi postupka*

Članak 301.

U odobrenju se određuje rok za završetak postupka. Ako to opravdavaju okolnosti, taj se rok može produžiti, pa čak i ako je prvotno utvrđeni rok već produžavan.

Članak 302.

Carinska deklaracija za privremeni izvoz se popunjava sukladno odredbama koje se odnose na izvoz.

U slučaju prethodnog izvoza, uz deklaraciju za puštanje robe u slobodan promet prilaže se prijepis ili kopija odobrenja, osim ako se takvo odobrenje zahtijeva prema članku 209. stavak 3. točka d) ove Uredbe. Članak 125. stavak 3. ove Uredbe odgovarajuće se primjenjuje.

Odjeljak 3. *Odredbe o obračunu oslobođenja od plaćanja carinskog duga*

Članak 303.

Pri izračunu svote za koju se umanjuje obračunati carinski dug moguća antidampinška i/ili izjednačena davanja ne uzimaju se u obzir.

Sporedni dobiveni proizvodi koji predstavljaju otpatke, taloge, odreske ili ostatke smatraju se uključenima.

Pri određivanju carinske vrijednosti robe koja je privremeno izvezena, u skladu s jednom od metoda iz članka 159. stavak 3. Carinskog zakona, troškovi utovara, prijevoza i osiguranja za privremeno izvezenu robu do mjesta, u kojem su obavljene proizvodne radnje ili posljednjega mjesta obavljanja tih radnji, ne uključuju se u:

a) vrijednost privremeno izvezene robe, koja se uzima u obzir kod utvrđivanja carinske vrijednosti dobivenih proizvoda sukladno članku 38. stavak 1. točka b) podtočka 1. Carinskog zakona,

b) troškove proizvodnih radnji, ako se vrijednost privremeno izvezene robe nije mogla odrediti prema članku 38. stavak 1. točka b) podtočka 1. Carinskog zakona.

Troškovi utovara, prijevoza i osiguranja dobivenih proizvoda od mjesta obavljanja ili posljednjeg mjesta obavljanja proizvodnih radnji do mjesta njihova unosa u carinsko područje uključuju se u troškove proizvodnih radnji.

Troškovima utovara, prijevoza i osiguranja smatraju se:

- a) provizije i posredničke nagrade, izuzimajući nabavne provizije,
- b) troškovi ambalaže, koja se ne smatra jedinstvenim dijelom privremeno izvezene robe,
- c) troškovi pakiranja, uključujući materijal i rad,
- d) troškovi postupanja s robom, vezani uz njezin prijevoz.

Članak 304.

Djelomično oslobođenje od carinskog duga, pri primjeni troškova proizvodnih radnji kao osnovice za obračun carinskog duga, odobrava se na osnovi zahtjeva.

Iznimno, za nekomercijalnu robu odredba stavka 1. ovoga članka ne primjenjuje se kada privremeno izvezena roba nema hrvatsko podrijetlo u smislu dijela II., glave II. odjeljka a) Carinskog zakona, a puštena je u slobodan promet uz carinsku stopu slobodno.

Odredbe dijela II. glave 3. Carinskog zakona odgovarajuće se primjenjuju pri obračunu troškova obavljanja proizvodnih radnji, u koje nije uključena privremeno izvezena roba.

Članak 305.

Ako poduzetnik učestalije obavlja proizvodne radnje u okviru jednoga odobrenja, koje ne uključuje popravke, carinarnica može na zahtjev korisnika odobriti primjenu prosječne carinske stope (globalni obračun).

Stopa iz stavka 1. ovoga članka određuje se za razdoblje ne duže od 12 mjeseci i odgovarajuće primjenjuje na dobivene proizvode koji se unutar toga roka puštaju u slobodan promet. Nakon isteka naznačenoga razdoblja carinarnica sačinjava konačni obračun i po potrebi primjenjujući članak 224. stavak 1. ili članak 232. Carinskog zakona.

Glava III. PROVEDBENI PROPISI O IZVOZU

Poglavlje 1. *Konačni izvoz*

Članak 306.

Kao izvoznik iz članka 169. stavak 4. Carinskog zakona podrazumijeva se osoba za račun koje je izvozna carinska deklaracija podnesena, i koja je u trenutku prihvata izvozne carinske deklaracije vlasnik robe, odnosno osoba koja ima pravo raspolaganja robom.

Ako u skladu s ugovorom robom raspolaže osoba sa sjedištem izvan carinskog područja, kao izvoznik se podrazumijeva ugovorni partner sa sjedištem ili prebivalištem na carinskom području.

Članak 307.

Ako se izvoz vrši kod proizvođača, izvoznu carinsku deklaraciju može se podnijeti carinarnici nadležnoj prema sjedištu proizvođača.

Članak 308.

Kada se iz opravdanih razloga ne može primijeniti članak 169. stavak 4. Carinskog zakona, izvozni carinski postupak će se započeti pri bilo kojoj carinarnici u carinskom području.

Za provedbu carinskog nadzora za robu koja se izvozi odgovarajuće se primjenjuju članci 330., 332., 333., 335., 339. i 342. ove Uredbe.

Članak 309.

Ako se za izvoznu carinsku deklaraciju koristi jedinstvena carinska deklaracija (u daljnjem tekstu: JCD), rabe se primjerci broj 1, 2 i 3. Carinarnica kod koje je bila podnesena izvozna carinska deklaracija (u daljnjem tekstu: carinarnica izvoznog carinjenja), potvrđuje polje A, i ako je to potrebno ispunjava polje D. Po puštanju robe carinarnica izvoznog carinjenja zadržava primjerak broj 1 i 2, a primjerak broj 3 vraća podnositelju.

Članak 310.

Primjerak broj 3 JCD-a i roba se podnose izlaznoj carinarnici.

Za potrebe ovog članka »izlazna carinarnica« znači:

a) u slučaju izvoza robe željeznicom, poštom, zrakom ili morem, mjesno nadležnu carinarnicu s obzirom na mjesto u kojem je roba obuhvaćena jedinstvenim ugovorom o prijevozu u drugu državu, preuzete od strane željezničkog poduzeća, pošte, zrakoplovnog ili brodskog poduzeća,

b) u slučaju izvoza robe cjevovodima i električnim vodovima, nadležna carinarnica je carinarnica u kojoj izvoznik ima sjedište,

c) u slučaju robe izvezene s ostalim prijevoznim sredstvima ili u okolnostima, koje nisu navedene u točkama a) i b), izlaznom carinarnicom smatra se posljednja carinarnica prije nego što roba napusti carinsko područje.

Izlazna carinarnica provjerava da li podnesena roba odgovara robi koja je prijavljena za izvozni carinski postupak i potvrđuje stvarni istup robe u polju C primjerka broj 3, s

navođenjem broja istupa, datumom i pečatom carinarnice.

Istup u skladu sa stavkom 3. ovog članka se ne potvrđuje za robu izvezenu cjevovodima ili električnim vodovima.

Ako izlazna carinarnica utvrdi da postoji manjak robe, to će zabilježiti kao primjedbu u polju I JCD pri potvrđivanju istupa i na taj način obavijestiti carinarnicu izvoznog carinjenja.

Ako izlazna carinarnica utvrdi višak robe, neće dopustiti istup dok nije obavljen izvozni carinski postupak za svu robu.

Ako izlazna carinarnica utvrdi da postoje razlike u vrsti robe, neće dopustiti istup dok se ne obavi izvozni carinski postupak za pravu vrstu robe i obavijesti o tome carinarnicu izvoznog carinjenja.

Ako je roba poslana u drugu državu ili na izlaznu carinarnicu koja je nadležna za postupak provoza, otpremna carinarnica potvrdit će primjerak broj 3 JCD u skladu sa stavkom 3. ovog članka, te će je vratiti deklarantu nakon što u svim primjercima provozne isprave ili bilo koje druge isprave koja zamjenjuje provoznu ispravu upiše riječi »Izvoz«. Izlazna carinarnica kontrolira stvarni izlazak robe.

Otpremna carinarnica može od izvoznika zahtijevati da predoči dokaz, da je roba stvarno napustila carinsko područje.

Članak 311.

Usmenu deklaraciju za izvoz robe moguće je podnositi samo u izlaznim carinarnicama.

Članak 312.

Ukoliko roba napušta carinsko područje bez izvozne deklaracije, izvoznik deklaraciju podnosi naknadno carinarnici, koja je nadležna prema mjestu u kojem izvoznik ima svoje sjedište ili prebivalište. U ovim slučajevima primjenjuje se odredba članka 308. ove Uredbe.

Da bi carinarnica mogla prihvatiti deklaraciju iz stavka 1. ovog članka, izvoznik mora priložiti nadležnoj carinarnici zadovoljavajući dokaz koji se odnosi na vrstu i količinu dotične robe, kao i okolnosti u kojima je roba napustila carinsko područje. Ta carinarnica također potvrđuje primjerak broj 3 JCD s odgovarajućom oznakom.

Naknadno prihvaćena deklaracija u skladu s ovim člankom ne isključuje primjenu kazni koje su na snazi, kao ni posljedice koje mogu nastati u svezi s mjerama poljoprivredne politike.

Članak 313.

Ako roba, koja je bila deklarirana za izvoz, nije stvarno izvezena iz carinskog područja, deklarant mora o tome odmah obavijestiti carinarnicu izvoznog carinjenja i vratiti primjerak 3. carinske deklaracije.

Ukoliko se u slučajevima navedenim u članku 405. stavak 8. ove Uredbe naknadno promijeni prijevozni ugovor zbog kojeg se prijevoz koji bi se morao okončati izvan carinskog područja, okonča u njemu, ugovor o prijevozu može se promijeniti samo uz suglasnost carinarnice navedene u članku 310. stavak 2. točka a) ove Uredbe, ili u slučaju postupka provoza, otpremne carinarnice. U tom slučaju se primjerak broj 3 mora vratiti.

Poglavlje 2. *Privremeni izvoz s uporabom obrasca ATA*

Članak 314.

Obrazac ATA može se koristiti za privremeni izvoz, ukoliko su ispunjeni sljedeći uvjeti:

a) ako je obrazac ATA izdan na carinskom području i sadrži oznaku i jamstvo garantnog udruženja koje je Dio međunarodnog garancijskog lanca (Hrvatske gospodarske komore),

b) da se obrazac ATA koristi samo za domaću robu:

1. koja prilikom izvoza iz carinskog područja nije bila predmet carinskih formalnosti s

namjenom dobivanja povrata ili ostalih poticaja u skladu s mjerama poljoprivredne politike,

2. za koju nisu odobrene druge financijske povlastice u skladu s mjerama poljoprivredne politike, u svezi s obvezom izvoza spomenute robe,

3. za koju nije podnesen zahtjev za povrat ili otpust uvoznih davanja,

c) da su predložene isprave navedene u članku 91. ove Uredbe, pri čemu carinarnica može zahtijevati prilaganje prijevoznih isprava.

d) da je roba namijenjena ponovnom uvozu.

Za robu koja se privremeno izvozi temeljem obrasca ATA, izvozna carinarnica mora obaviti sljedeće formalnosti

a) potvrditi da podatak koji je naveden u polju A do G izvoznog kupona, odgovara robi koja se izvozi temeljem obrasca ATA,

b) ispuniti ako je to potrebno, polje na prvoj strani obrasca s naslovom »Potvrda carinarnice«,

c) potvrditi talon i polje H izvoznog kupona (popunjava kontrolni listić i rubriku H u izvoznom kuponu),

d) upisati svoje ime u točki b) polja H u kuponu za ponovni uvoz, te

e) zadržati izvozni kupon.

Ukoliko carinarnica izvoza nije ujedno i izlazna carinarnica, carinarnica izvoza obavlja sve formalnosti navedene u stavku 2. ovog članka, a ne ispunjava polje 7 u izvoznom talonu kojeg mora popuniti izlazna carinarnica.

Rok za ponovni uvoz robe kojeg je carinarnica navela u točki b) polju H izvoznog kupona, ne smije prekoračiti rok valjanosti obrasca ATA.

Članak 315.

Ako je roba, koja je s obrascem ATA izvezena iz carinskog područja i koja se ne namjerava ponovno uvesti, izvozna deklaracija se podnosi carinarnici izvoznog carinjenja. Kod podnošenja tog obrasca, carinarnica izvoznog carinjenja će potvrditi primjerak 3. izvozne deklaracije i poništiti kupon za ponovni uvoz i talon.

Za privremeni izvoz robe koja ispunjava uvjete za primjenu Istambulske konvencije za koju nije izdan obrazac ATA, postupak privremenog izvoza provodi se podnošenjem JCD.

Glava IV. PROVOZNI POSTUPAK

Poglavlje 1. *Opće odredbe*

Članak 316.

Za potrebe ovog poglavlja pojedini izrazi imaju sljedeće značenje:

a) prijevozna sredstva:

1. cestovna vozila s prikolicom ili poluprikolicom,

2. željezničko prijevozno sredstvo,

3. plovila,

4. zrakoplovi,

5. kontejneri, izrađeni u skladu sa Carinskom konvencijom o kontejnerima

b) »otpremna carinarnica«: carinarnica kod koje započinje postupak provoza.

c) »odredišna carinarnica«: carinarnica kod koje je radi završetka postupka provoza podnesena roba koja se prevozi u postupku provoza.

Članak 317.

Strana roba se u carinskom području ili preko njega prevozi u postupku provoza, osim ako

je drugim carinskim propisima propisano drugačije.

Članak 318.

U okviru postupka provoza prevozi se, u skladu sa člankom 103. stavak 1. točka b) Carinskog zakona, domaća roba:

a) pri kojoj je povrat ili otpust carine uvjetovan s tim, da se roba izveze iz carinskog područja ili unese u carinsko skladište, slobodnu zonu ili slobodno skladište, ili se stavi u drugi carinski postupak, osim u postupak puštanja u slobodan promet, ili

b) koja se u postupku unutarnje proizvodnje u sustavu povrata carine pusti u slobodan promet da bi se izvezla iz carinskog područja u obliku dobivenih proizvoda, ako se podnese zahtjev u skladu sa člankom 137. Carinskog zakona ili podnositelj ima namjeru uložiti takav zahtjev.

Roba deklarirana za izvoz koja nije napustila carinsko područje, smatra se domaćom robom, ako se dokaže da su izvozna deklaracija i carinske formalnosti radi kojih je bilo potrebno robu izvesti iz carinskog područja, a prema potrebi i učinke koje je mogla takva deklaracija proizvesti ukinuti.

Poglavlje 2. *Carinski status robe*

Članak 319.

Roba koju putnik nosi sa sobom ili u svojoj osobnoj prtljazi, a nije komercijalne naravi, smatra se domaćom robom ako je deklarirana kao domaća roba i ako nema sumnje u istinitost deklariranja. Carinarnica može u slučaju sumnje zahtijevati dodatne isprave.

Članak 320.

Strana roba koja se u skladu sa člankom 103. stavak 2. točka d) Carinskog zakona, prevozi između dva mjesta unutar carinskog područja u poštanskom prometu (uključujući i pakete), na paketima i pratećim ispravama mora biti označena naljepnicom, čiji oblik i sadržaj odgovara Prilogu 32. ove Uredbe i njezin je sastavni dio.

Poglavlje 3. *Provedba postupka provoza*

Odjeljak 1. *Postupak*

Članak 321.

Za robu koja se prevozi u postupku provoza podnosi se deklaracija za postupak provoza. Deklaracija za postupak provoza popunjava se na obrascu JCD u skladu s ovom Uredbom.

Pod uvjetima koji su propisani u člancima 325. do 328. ove Uredbe, može se kao opisni dio deklaracije za postupak provoza uporabiti popis pošiljaka sukladno obrascu koji je u Prilogu 33. ove Uredbe, i njezin je sastavni dio. Uporaba popisa pošiljaka ne utječe na obveze koje treba ispuniti pri otpremi, izvozu ili pri drugom postupku ili na obveze u svezi s obrascima, koje treba koristiti u tim postupcima. Kao popis pošiljaka može se uporabiti svaka komercijalna isprava koja odgovara uvjetima iz članaka 324. do 328. ove Uredbe, te odredbama članka 322. i 323. ove Uredbe.

Članak 322.

Za obrasce popisa pošiljaka potrebno je uporabiti papir za pisanje s težinom najmanje 44g/m², koji mora biti dovoljno tvrd da se pri normalnoj uporabi ne trga i ne gužva.

Članak 323.

Obrazac popisa pošiljaka je formata 210 x 297 mm, može biti kraći za 5 mm, i duži za 8 mm iznad propisane duljine.

Popis pošiljaka može se ispuniti pisaćim strojem ili pomoću mehanografskog ili sličnog postupka, ili čitljivo ručno kemijskom olovkom ili tintom s tiskanim slovima.

Obrazac nije dozvoljeno popravljati brisanjem ili prekrivanjem grešaka. Ispravke se unose križanjem netočnih riječi i po potrebi upisivanjem točnog podatka. Svaku takvu ispravku mora potvrditi carinarnica.

Članak 324.

Obrazac popisa pošiljaka mora sadržavati:

a) naslov »popis pošiljaka«

b) 70 x 55 mm veliko polje, koje je razdijeljeno na gornji dio veličine 70 x 15 mm, namijenjen za unos određenih kratica koje može propisati Carinska uprava – Središnji ured, i na donji dio veličine 70 x 40 mm, koji je namijenjen za podatke navedene u članku 328. stavku 3. ove Uredbe.

c) stupce poredane na sljedeći način s nazivima kako slijedi:

1. redni broj,
2. oznake, brojeve, broj i vrsta paketa, opis robe i oznaku, te broj isprava prethodnog postupka,
3. otpremna/izvozna država,
4. bruto težina (kg),
5. prostor za službene zabilješke.

Širina stupca može se prilagođavati prema potrebi; međutim, širina stupca pod nazivom »Ispunjava službena osoba« mora biti široka najmanje 30 mm. Pored toga korisnik za svoje potrebe može koristiti prazni prostor, osim polja navedenih u točkama a), b) i c) stavka 1. ovog članka.

Članak 325.

Za popis pošiljaka može se uporabiti samo prednja strana obrasca.

Ispred svake stavke na tom popisu pošiljaka mora stajati redni broj.

Za svaku pojedinu stavku robe potrebno je po potrebi upisati oznake, priložene isprave, potvrde i odobrenja.

Vodoravna crta povlači se iza posljednje stavke, a preostali prazan prostor križa se kako bi se onemogućilo bilo kakvo naknadno upisivanje.

Članak 326.

Carinska uprava može kao popis pošiljaka, u skladu sa člankom 321. stavkom 2. ove Uredbe, odobriti uporabu lista koje ne ispunjavaju sve zahtjeve iz članka 321. stavka 2. i članka 324. ove Uredbe.

Uporaba takvih lista dozvoljena je samo:

- a) ako ih podnose osobe čija evidencija se temelji na elektronskoj obradi podataka,
- b) ako su sastavljene i ispunjene tako da carinarnicama omogućuju kontrolu bez teškoća, te
- c) ako su za svaku stavku robe navedeni broj, vrsta i oznaka, te brojevi paketa, opis robe, državu otpreme ili državu izvoza, i bruto masu u kilogramima.

Kao popis pošiljaka u skladu sa stavkom 1. ovog članka mogu se uporabiti liste s opisom robe koje se izdaju radi ispunjavanja izvoznih formalnosti, ako te liste ispunjavaju poduzeća koja svoju dokumentaciju ne sastavljaju pomoću kompjuterske obrade podataka.

Carinska uprava može dopustiti da osobe koje svoju poslovnu evidenciju vode elektronskom obradom podataka i koje imaju u skladu sa stavkom 1. i 2. ovog članka odobrenje za uporabu lista po posebnom uzorku, te liste rabe također pri postupku provoza koji je vezan samo za jednu vrstu robe, u slučaju da tu mogućnost zahtijeva program za obradu podataka te osobe.

Članak 327.

Za osjetljivu robu koja podliježe naplati posebnih poreza (osjetljiva roba), postupit će se na sljedeći način:

- a) u deklaraciju za postupak provoza navodi se tarifna oznaka,
- b) na svim primjercima deklaracije za postupak provoza poprijeko se crvenom bojom u veličini najmanje 100 x 10 mm upiše zabilješka »OSJETLJIVA ROBA«,
- c) primjerci deklaracije za postupak provoza, koji sadrže zabilješku iz stavka 1. ovog članka moraju biti vraćeni otpremnoj carinarnici najkasnije sljedeći radni dan od dana kada je bila pošiljka i deklaracija za postupak provoza podnesena odredišnoj carinarnici. Također, po podnošenju odredišna carinarnica na propisani način obavijestit će otpremnu carinarnicu o primljenoj pošiljci.

Članak 328.

Ako glavni obveznik koristi popis pošiljaka za pošiljku koja sadrži više vrsta robe, popunjava polja 32, 33, 38 i po potrebi polje 44, a u polje 31 »Pakiranje i opis robe« JCD-a, upisuje se »Roba prema priloženom popisu pošiljaka«. U tom slučaju nije moguće koristiti dodatni list JCD-a.

Popis pošiljaka treba priložiti u jednakom broju kao i obrazac koji se koristi kao deklaracija za postupak provoza.

Popis pošiljaka mora nositi isti broj kao deklaracija za postupak provoza na koju se popis pošiljaka odnosi. Taj broj se upisuje pomoću pečata koji sadrži naziv otpremne carinarnice, ili rukom. U slučaju ručnog upisivanja mora biti ovjeren službenim pečatom otpremne carinarnice i potpisom carinskog službenika.

Ako je uz jednu deklaraciju za postupak provoza priloženo više popisa pošiljaka, glavni obveznik ih mora označiti rednim brojem. Broj priloženih popisa pošiljaka se upisuje u polje 4 deklaracije za postupak provoza.

Članak 329.

Deklaraciju za postupak provoza mora potpisati glavni obveznik.

Ako se postupak provoza nastavlja na neki drugi carinski postupak, treba taj postupak ili odgovarajuću carinsku ispravu upisati u deklaraciju za postupak provoza.

Članak 330.

Isto prijevozno sredstvo može se uporabiti za utovar robe kod više otpremnih i za istovar u više odredišnih carinarnica.

Jedna deklaracija za postupak provoza uključuje samo robu koja je utovarena ili koja će biti utovarena na jedno prijevozno sredstvo u jednoj otpremnoj carinarnici do jedne odredišne carinarnice.

U skladu sa stavkom 2. ovog članka kao jedno prijevozno sredstvo razumiju se sljedeća prijevozna sredstva koja prevoze robu, pod uvjetom da se roba koja se prevozi otprema zajedno:

- a) cestovno vozilo s jednom ili više prikolica ili poluprikolica,
- b) kompozicija željezničkih vagona,
- c) kontejneri koji su bili natovareni na jedno prijevozno sredstvo,
- d) brodovi teglenice koji čine jednu kompoziciju.

Članak 331.

Otpremna carinarnica prihvaća i evidentira deklaraciju za postupak provoza, određuje rok do kojeg roba mora stići u odredišnu carinarnicu, i na odgovarajući način poduzima mjere za identifikaciju robe koje smatra potrebnim.

U slučaju kad carinarnice smatraju potrebnim, mogu odrediti poseban put. Taj put iznimno na zahtjev glavnog obveznika može promijeniti samo nadležna carinarnica. Nadležna carinarnica upisuje odgovarajuću oznaku u deklaraciju za postupak provoza i o tome bez odlaganja obavještava određenu carinarnicu. Carinarnica osigurava sve potrebne mjere za učinkovito sprječavanje nepravilnosti.

U slučaju više sile prijevoznik može promijeniti put provoza. Robu i deklaraciju za postupak provoza treba predložiti najbližoj carinarnici. Carinarnica će obavijestiti otpremnu carinarnicu o promjeni i upisat će odgovarajuću oznaku u deklaraciju za postupak provoza.

Otpremna carinarnica u deklaraciju za postupak provoza upisuje potrebne podatke i zadržava primjerak koji joj je namijenjen, ostale primjerke predaje glavnom obvezniku ili njegovom zastupniku.

Članak 332.

Istovjetnost robe se u pravilu osigurava stavljanjem carinskih obilježja.

Carinska obilježja su carinska plomba, te otisci carinskog pečata i štambilja. Kao carinska obilježja smatraju se i opis robe, ovjereni od carinarnice, koji se upotrebljavaju ako se na carinsku robu ne mogu staviti carinska obilježja.

Carinska plomba je oblikovani plosnati komad olova, okruglog oblika, sa šupljinom u presjeku koja se s jedne strane završava jednim otvorom, a s druge strane s dva otvora. Kroz plombu se provlači željezna žica, špaga i sl.

Pri obilježavanju robe, plomba se žigoše (preša) carinskim kliještima, na kojima je na jednoj strani urezan grb Republike Hrvatske, a na drugoj strani broj kliješta i naziv carinarnice.

Svaka carinska kliješta moraju imati poseban broj.

Carinska plomba može biti izrađena i od drugog odgovarajućeg materijala.

Carinski pečat je od gume, okruglog oblika, presjeka 35 mm, odnosno 18 mm, i na njemu je upisan pun naziv ovlaštene carinarnice u koncentričnim krugovima oko grba Republike Hrvatske, na hrvatskom jeziku.

Carinski štambilj četverokutnog je oblika dimenzije 52x25 mm, s ugrađenim pečatom promjera 18 mm.

Štambilj sadrži:

a) na lijevoj strani pečat s državnim grbom Republike Hrvatske, desno od grba je broj pečata, te natpis Republika Hrvatska na obrubu,

b) na desnoj strani: naziv carinarnice gore, naziv ispostave dolje, te šifra štambilja uz desni rub okomito, te

c) datumar u sredini desnog dijela štambilja.

Carinska obilježja, carinska kliješta i drugi materijal potreban za obilježavanje robe, osigurava Carinska uprava Republike Hrvatske.

Članak 333.

Carinska obilježja se stavljaju:

a) na prostor u kojem je smještena roba, ako prijevozno sredstvo ima odobrenje prema drugim propisima, ili ako je otpremna carinarnica isto ocijenila kao odgovarajuće za stavljanje carinskih obilježja,

b) u iznimnim slučajevima na svaki paket zasebno.

Prijevozna sredstva primjerena za stavljanje carinskih obilježja su:

a) na koje je moguće jednostavno i učinkovito namjestiti carinska obilježja,

b) koja su konstruirana tako da nije moguće dodavati ili vaditi robu bez ostavljanja

vidljivog traga na oznaci ili oštećenja carinskih obilježja,

c) u kojima nema skrivenih prostora u kojima bi bilo moguće skriti robu, te

d) u kojima su prostori namijenjeni za ukrcaj robe lako dostupni za carinsku kontrolu.

Otpremna carinarnica može odustati od stavljanja carinskih obilježja, ako je istovjetnost robe moguće osigurati na osnovu opisa u deklaraciji za postupak provoza ili u priloženim ispravama, uz poštivanje mjera za utvrđivanje istovjetnosti.

Članak 334.

Prijevoz robe moraju pratiti primjerci deklaracije za postupak provoza, koje otpremna carinarnica predaje glavnom obvezniku ili njegovom opunomoćeniku.

Primjerke deklaracije za postupak provoza treba predočiti na svaki zahtjev carinarnice.

Članak 335.

Ako se roba utovaruje ili istovaruje pri carinarnici koja nije otpremna carinarnica ili odredišna carinarnica, potrebno je priložiti primjerke deklaracije za postupak provoza ispostavljene kod otpremne carinarnice.

Članak 336.

Roba navedena u deklaraciji za postupak provoza može se pretovariti na drugo prijevozno sredstvo pod nadzorom carine. Carinarnica u tom slučaju unosi u deklaraciju za postupak provoza odgovarajuće izmjene.

Carinarnica prema uvjetima koje sama odredi može dopustiti pretovar robe bez neposrednog carinskog nadzora. Pri takvom pretovaru mora prijevoznik u deklaraciji za postupak provoza navesti odgovarajuće podatke i obavijestiti carinarnicu da pretovar službeno potvrdi.

Članak 337.

Ako se u tijeku prijevoza nenamjerno, izvan kontrole prijevoznika oštete carinska obilježja, prijevoznik mora o tome obavijestiti carinarnicu koja će o tome sastaviti zapisnik. Nadležna carinarnica stavit će nova carinska obilježja.

U slučaju nesreće zbog koje je potreban pretovar na drugo prijevozno sredstvo, na odgovarajući način primjenjuje se članak 336. ove Uredbe.

U slučaju neposredne opasnosti zbog koje je potrebno odmah istovariti cjelokupni teret ili jedan njegov dio, prijevoznik može poduzeti radnje na osobnu odgovornost. Poduzete radnje upisuje u deklaraciju za postupak provoza. U tom slučaju odgovarajuće se primjenjuje stavak 1. ovog članka.

Ako prijevoznik ne može ispuniti rok iz članka 331. ove Uredbe radi nesreće ili drugog događaja u prijevozu, o tome mora obavijestiti carinarnicu iz stavka 1. ovog članka koja će upisati odgovarajuću zabilješku u deklaraciju za postupak provoza.

Članak 338.

Odredišnoj carinarnici potrebno je podnijeti robu i deklaraciju za postupak provoza.

Odredišna carinarnica, na primjerku 5 deklaracije za postupak provoza, upisuje podatke o kontrolama koje su izvršene i bez odgode šalje otpremnoj carinarnici, a primjerak 4 zadržava.

U slučaju kada nadležna carinarnica smatra potrebnim, može na zahtjev glavnog obveznika i u suglasnosti s otpremnom carinarnicom promijeniti odredišnu carinarnicu. Nadležna carinarnica o promjeni odmah obavještava prethodnu odredišnu carinarnicu i unese odgovarajuću oznaku u provoznu deklaraciju.

Rok za podnošenje robe odredišnoj carinarnici, kojega odredi otpremna carinarnica, obvezuje druge carinarnice i one ga ne smiju mijenjati.

Ako je roba odredišnoj carinarnici podnesena po proteku roka kojega je odredila otpremna

carinarnica, a nepoštivanje tog roka proizlazi iz okolnosti za koje nije odgovoran prijevoznik ili glavni obveznik, smatrat će se da je roba podnesena u roku.

Članak 339.

Potvrda primitka će se izdati na zahtjev osobe, koja je pri odredišnoj carinarnici podnijela robu s odgovarajućom deklaracijom za postupak provoza.

Za potvrdu primitka kojom se dokazuje da je deklaracija za postupak provoza i na njoj navedena roba podnesena odredišnoj carinarnici, koristi se odrezak na poledini primjerka broj 5 JCD.

Potvrdu primitka unaprijed popunjava osoba iz stavka 1. ovog članka. Zabilješka odredišne carinarnice je obvezujuća samo za podatke sadržane u tom prostoru.

Članak 340.

Ukoliko otpremna carinarnica ne primi dokaz o završetku proвозnog postupka u roku od 8 dana od dana prihvata proвозne deklaracije, pokrenut će postupak s namjerom prikupljanja podataka potrebnih za završetak postupka, ili s namjerom:

- utvrđivanja da li je nastao carinski dug,
- utvrđivanja dužnika.

Ako je otpremna carinarnica ima saznanja da proвозni postupak nije završen, ili sumnja da nije završen, bez odlaganja će započeti postupak prikupljanja podataka.

Postupak prikupljanja podataka će započeti također u slučaju, ako se naknadno pokaže da je dokaz o završetku proвозnog postupka krivotvoren.

Radi pokretanja postupka prikupljanja podataka, otpremna carinarnica će poslati zahtjev skupa sa svim potrebnim podacima odredišnoj carinarnici.

Članak 341.

Ako i nakon provedenog postupka iz članka 340. ove Uredbe, nije bilo moguće utvrditi da je postupak provoza završen, otpremna carinarnica će glavnom obvezniku poslati obavijest, u kojem će odrediti rok za podnošenje dokaza o pravilnom završetku proвозnog postupka.

Ako u roku određenom u obavijesti, glavni obveznik ne podnese dokaz o pravilnom završetku postupka, obračunat će se carinski dug.

Članak 342.

Dokazivanje o pravilnom završetku postupka provoza provodi se kod nadležne carinarnice tako da se:

a) podnesu carinske ili komercijalne isprave koje je potvrdila carinarnica, iz kojih je vidljivo da je roba bila podnesena odredišnoj carinarnici ili u slučajevima iz članka 354. ove Uredbe, pri ovlaštenom primatelju. Ta isprava mora sadržavati podatke za utvrđivanje istovjetnosti robe; ili

b) podnese carinska isprava koju je izdala druga država u kojoj je roba stavljena u carinski postupak ili postupanje ili prijepis ili fotokopiju te isprave. Prijepis ili fotokopiju mora ovjeriti ili tijelo koje je potvrdilo izvornik, ili upravno tijelo dotične države, ili hrvatsko upravno tijelo. Isprava mora sadržavati podatke za utvrđivanje istovjetnosti robe.

Poglavlje 4. *Prijevoz domaće robe preko stranog carinskog područja*

Članak 343.

Prijevoz domaće robe preko stranog carinskog područja obavlja se u okviru postupka provoza. Za takvu robu se otpremnoj carinarnici, pri kojoj roba privremeno ulazi u drugu državu, podnosi deklaracija za postupak provoza. Na deklaraciji za postupak provoza mora biti u polju 44 zabilješka: »Prijevoz domaće robe preko stranog carinskog područja«. Opis

robe u deklaraciji za postupak provoza mora biti takav da nedvojbeno omogući utvrđivanje istovjetnosti robe prilikom ponovnog ulaska u Republiku Hrvatsku. Carinarnica mora pri istupu robe pregledati robu i u polju D upisati, da je činjenično stanje robe u skladu sa podacima u deklaraciji za postupak provoza. Odredišna carinarnica pri ponovnom ulasku u Republiku Hrvatsku robu pušta u slobodan promet na temelju deklaracije za postupak provoza i šalje otpremnoj carinarnici primjerak broj 5 JCD.

Jamstvo za prijevoz robe iz stavka 1. ovog članka nije potrebno.

Bez obzira na stavak 1. ovog članka za prijevoz robe preko stranog carinskog područja u željezničkom prometu, može se koristiti teretni list CIM ili predajni list TR.

U tom slučaju odgovarajuće će se primijeniti stavak 1. ovog članka.

Članak 344.

Iznimno od članka 343. stavak 1. ove Uredbe, prijevoz domaće robe preko stranog carinskog područja – Neumskog koridora obavlja se uz predočenje pojednostavnjene deklaracije koja može biti u obliku komercijalne isprave – računa, otpremnice, dostavnice, izdatnice, popisa robe i sl., sukladno Protokolu o slobodnom i nesmetanom prolazu prometa u tranzitu, kojeg su sklopile Republika Bosna i Hercegovina i Republika Hrvatska.

Poglavlje 5. *Pojednostavnjeni postupci*

Odjeljak 1. *Pojednostavnjenje formalnosti pri otpremnoj i odredišnoj carinarnici*

Članak 345.

Kada se roba prevozi u postupku provoza, formalnosti se mogu pojednostavniti u skladu s ovim odjeljkom.

Ovaj odjeljak se ne primjenjuje za robu iz članka 327. ove Uredbe.

Pododjeljak 1. *Formalnosti pri otpremnoj carinarnici*

Članak 346.

Carinska uprava – Središnji ured može osobi koja ispunjava uvjete iz članka 347. ove Uredbe, i koja namjerava robu prevoziti u postupku provoza (u daljnjem tekstu: ovlaštenu pošiljatelj), dopustiti da to učini bez podnošenja robe otpremnoj carinarnici i podnošenja deklaracije za postupak provoza za tu robu.

Članak 347.

Odobrenje u skladu sa člankom 346. ove Uredbe može se izdati samo osobama koje:

- a) redovno šalju robu,
- b) svojim evidencijama carinarnicama omogućuju nadzor nad postupkom,
- c) su položile jamstvo, kada je po propisima o postupku provoza potrebno podnijeti jamstvo,
- d) nisu teže kršile ili nisu ponavljale kršenje carinskih ili uvoznih/poreznih propisa.

Carinska uprava – Središnji ured može opozvati odobrenje, ako ovlaštenu pošiljatelj više ne ispunjava uvjete propisane u stavku 1. ovog članka ili krši propise iz ovog pododjeljka ili se ne pridržava uvjeta iz odobrenja.

Članak 348.

Odobrenje koje izdaje Carinska uprava – Središnji ured mora sadržavati najmanje sljedeće podatke:

- a) carinarnice koje su kao otpremne carinarnice nadležne za postupak provoza,
- b) rok i sve ostale pojedinosti vezane uz prijavu pošiljke predviđene za postupak provoza koje mora obaviti ovlaštenu pošiljatelj pri otpremnoj carinarnici, kako bi ona prije otpreme

robe po potrebi mogla obaviti kontrolu,

c) rok u kojem je potrebno robu podnijeti odredišnoj carinarnici, te

d) potrebne mjere za osiguranje istovjetnosti. Carinska uprava – Središnji ured može odlučiti da ovlaštenu pošiljatelj na prijevozna sredstva ili pakete mora staviti unaprijed propisana carinska obilježja.

Članak 349.

U odobrenju se određuje da je polje koje treba ispuniti na deklaraciji za postupak provoza za prijavu za postupak provoza, potrebno:

a) unaprijed ovjeriti pečatom carinarnice i potpisom carinskog službenika, ili

b) ga mora ovlaštenu pošiljatelj ovjeriti s otiskom posebnog metalnog pečata, kojeg odobri Carinska uprava – Središnji ured; otisak tog pečata je na obrasce moguće utisnuti unaprijed, ako tiskanje izvrši tiskara s odgovarajućim odobrenjem Carinske uprave – Središnjeg ureda.

Ovlaštenu pošiljatelj mora polje A dopuniti navođenjem datuma otpreme i u deklaraciju za postupak provoza upisati broj u skladu s odlukom iz odobrenja.

Carinska uprava – Središnji ured može dopustiti uporabu drugih obrazaca koji moraju biti opremljeni s raspoznavajućim znakom.

Članak 350.

Najkasnije uz otpremu robe ovlaštenu pošiljatelj mora podnijeti pravilno ispunjenu deklaraciju za postupak provoza, s tim da u primjercima broj 1 i 4 u polje D »Kontrola otpremne carinarnice« upiše rok za podnošenje robe odredišnoj carinarnici, mjere za utvrđivanje istovjetnosti robe i zabilješku: »Pojednostavnjeni postupak«.

Po otpremi je potrebno primjerak broj 1 deklaracije za postupak provoza poslati otpremnoj carinarnici. Carinska uprava – Središnji ured može u odobrenju odlučiti da treba primjerak broj 1 poslati otpremnoj carinarnici istovremeno kada se popuni deklaracija za postupak provoza. Ostali primjerci prate robu u skladu sa člancima 321. i 324. do 342. ove Uredbe.

Ako otpremna carinarnica pri otpremi pošiljke izvrši kontrolu, to će upisati u polje D »Kontrola otpremne carinarnice« na primjercima broj 1 i 4 deklaracije za postupak provoza.

Članak 351.

Pravilno popunjena i u skladu sa člankom 350. ove Uredbe, dopunjena deklaracija za postupak provoza ima jednaku valjanost kao deklaracija za uobičajeni postupak provoza. Ovlaštenu pošiljatelj koji je potpisao deklaraciju, postaje glavni obveznik.

Članak 352.

Carinska uprava – Središnji ured može ovlaštenog pošiljatelja osloboditi potpisivanja deklaracija za postupak provoza za deklaracije koje su bile podnesene elektronskom razmjenom ili automatskom obradom podataka, ako su opremljene otiskom posebnog pečata propisanog sukladno članku 201. ove Uredbe. Odobrenje će se izdati pod uvjetom da se ovlaštenu pošiljatelj pri Carinskoj upravi – Središnjem uredu pismeno obveže da će za sve postupke provoza za koje će koristiti deklaracije za postupak provoza s otiskom posebnog pečata, nastupati kao glavni obveznik.

Deklaracije za postupak provoza izrađene u skladu sa stavkom 1. ovog članka moraju u polju predviđenom za potpis glavnog obveznika sadržavati tekst »Oslobođeno potpisa«.

Članak 353.

Ovlaštenu pošiljatelj mora:

a) poštivati carinske propise, prije svega odredbe ovog odjeljka, te uvjete za izvođenje pojednostavnjenja određenih u odobrenju,

b) sigurno čuvati posebni pečat ili obrasce s otisnutim pečatom otpremne carinarnice ili s

otiskom posebnog pečata.

Pri zlouporabi obrazaca s otiskom pečata otpremne carinarnice ili otiskom posebnog pečata, ovlašteni pošiljatelj je bez obzira na to tko je zloupotrijebio obrasce i bez obzira na kaznene mjere, odgovoran za plaćanje uvoznih i drugih davanja za robu koja se prevozi sa tim obrascima, ako carinarnici ne dokaže da je poduzeo sve mjere navedene u stavku 1. točki b. ovog članka.

Pododjeljak 2. *Formalnosti pri odredišnoj carinarnici*

Članak 354.

Carinska uprava - Središnji ured može dopustiti da robu koja se prevozi u postupku provoza nije potrebno podnijeti odredišnoj carinarnici ako je roba namijenjena osobi koja ispunjava uvjete iz članka 355. ove Uredbe (u daljnjem tekstu: ovlašteni primatelj) i ima odgovarajuće odobrenje kojega je izdala Carinska uprava – Središnji ured.

U slučajevima iz stavka 1. ovog članka glavni obveznik za postupak provoza ispunio je svoje obveze iz članka 107. stavka 1. Carinskog zakona kada je primjerke deklaracija za postupak provoza koje su pratile robu te robu u nepromijenjenom stanju, podnio ovlaštenom primatelju u propisanom roku i u mjestu koje je određeno u odobrenju i ako su bile poštivane mjere za utvrđivanje istovjetnosti.

Za svaku pošiljku koja je bila podnesena u skladu sa stavkom 2. ovog članka, ovlašteni primatelj ispostavlja na zahtjev prijevoznika potvrdu kojom potvrđuje da je primio deklaraciju za postupak provoza i robu, sukladno članku 339. ove Uredbe.

Članak 355.

Odobrenje iz članka 354. ove Uredbe izdaje Carinska uprava – Središnji ured samo osobama koje:

- a) redovito primaju robu u postupku provoza,
- b) sa svojim evidencijama omogućuju carinarnicama kontrolu nad postupkom i poslovanjem, te
- c) nisu teže kršile ili nisu ponavljale kršenje carinskih ili uvoznih/poreznih propisa.

Carinska uprava – Središnji ured može ukinuti odobrenje, ukoliko ovlašteni primatelj više ne ispunjava uvjete iz stavka 1. ovog članka ili krši carinske propise iz ovog poglavlja ili odobrenja.

Članak 356.

Odobrenje koje izdaje Carinska uprava – Središnji ured mora sadržavati najmanje sljedeće podatke:

- a) carinarnicu ili carinarnice, koje su kao odredišne carinarnice nadležne za nadzor nad pošiljkama, koje prima ovlašteni primatelj,
- b) rok i način obavještanja odredišne carinarnice o prispjeću pošiljke zbog mogućih mjera carinskog nadzora.

Osim u slučajevima iz članka 358. ove Uredbe, Carinska uprava – Središnji ured može u odobrenju odlučiti da li odredišna carinarnica mora poduzeti bilo kakve radnje prije nego ovlašteni primatelj može raspolagati primljenom robom, bez prisustva odredišne carinarnice.

Članak 357.

O pošiljkama koje su prispjele ovlaštenom primatelju ili na drugo mjesto koje je navedeno u odobrenju, ovlašteni primatelj mora:

- a) odmah i na način koji je određen u odobrenju, obavijestiti odredišnu carinarnicu o mogućem višku, manjku, zamjeni ili o drugim nepravilnostima, te o oštećenjima carinskih obilježja,

b) odredišnoj carinarnici odmah poslati primjerke deklaracije za postupak provoza koja je pratila robu i ujedno navesti datum prispjeha i stanje stavljenih carinskih obilježja.

Odredišna carinarnica na primjerke deklaracije za postupak provoza unosi propisane podatke.

Pododjeljak 3. *Ograničenja kod pojednostavnjenih postupaka provoza*

Članak 358.

Za pojedine vrste robe Carinska uprava – Središnji ured može ograničiti pojednostavnjene postupke iz članka 346. odnosno članka 354. ove Uredbe.

Članak 359.

Ako se ne podnosi deklaracija za postupak provoza pri otpremnoj carinarnici za robu koja se prevozi u skladu s člancima 360. do 388. ove Uredbe sa teretnim listom CIM ili predajnim listom TR, carinarnica određuje potrebne mjere za utvrđivanje označavanja primjeraka 1, 2 i 3 teretnog lista CIM ili primjeraka 1, 2 i 3A predajnog – lista TR.

Ako je roba koja se prevozi u skladu sa člancima 360. do 388. ove Uredbe namijenjena ovlaštenom primatelju, Carinska uprava – Središnji ured može, bez obzira na članak 354. stavak 2. i članak 357. stavak 1. točku b) ove Uredbe, odlučiti da primjerke 1, 2 i 3 teretnog lista CIM ili primjerke 1, 2 i 3A predajnog lista TR odredišnoj carinarnici neposredno podnesu hrvatske željeznice ili prijevoznik.

Odjeljak 2. *Pojednostavnjene formalnosti pri prijevozu robe u željezničkom prijevozu*

Pododjeljak 1. *Opće odredbe*

Članak 360.

Ako se roba prevozi u postupku provoza, odgovarajuće formalnosti mogu se uz odobrenje Carinske uprave – Središnjeg ureda pojednostavniti u skladu sa člancima 361. do 372. i člankom 388. ove Uredbe, ako prijevoz robe obavljaju hrvatske željeznice i ako se prijevoz robe u postupku provoza obavlja na temelju međunarodnog teretnog lista CIM.

Članak 361.

Teretni list CIM koristi se za robu koja se prevozom u postupku provoza kao deklaracija za postupak provoza.

Članak 362.

Hrvatske željeznice vode evidenciju u svezi s provozom robe.

U svrhu nadzora i kontrole provoza, evidencija iz stavka 1. ovoga članka na raspolaganju su mjerodavnim carinarnicama. Na zahtjev carinarnice hrvatske željeznice dostavit će izvod iz evidencije iz stavka 1. ovoga članka, kao i prateće prijevozne isprave.

Članak 363.

Hrvatske željeznice koje preuzimaju na prijevoz robu koju prati teretni list CIM i koji se koristi kao deklaracija za postupak provoza, glavni su obveznik za taj postupak.

Hrvatske željeznice su glavni obveznik za postupak provoza za pošiljke, koje ulaze u carinsko područje, iako su ih na prijevoz preuzele željeznice drugih zemalja.

Članak 364.

Hrvatske željeznice brinu se za označavanje pošiljaka u postupku provoza s naljepnicom na teretnom listu CIM, čiji sadržaj i oblik odgovara Prilogu 34. ove Uredbe i njezin je sastavni dio.

Naljepnicu treba nalijepiti na teretni list CIM i na vagon u slučaju da jedna pošiljka popunjava cijeli vagon u kojem je teret; u ostalim slučajevima na paket odnosno pakete.

Naljepnicu iz stavka 1. ovog članka može se zamijeniti s otiskom pečata u zelenoj boji s nacrtanim piktogramom, čiji sadržaj i oblik propisuje ministar financija.

Članak 365.

U slučajevima promjene ugovora o prijevozu zbog kojeg se:

a) prijevoz koji bi se morao završiti izvan carinskog područja, završava u njemu ili

b) prijevoz, koji bi se morao završiti na carinskom području, završava izvan njega,

hrvatske željeznice mogu ugovor o prijevozu izmijeniti samo uz prethodno odobrenje otpremne carinarnice.

U svim ostalim slučajevima hrvatske željeznice mogu izvršiti izmjene ugovora, s tim da odmah obavijeste otpremnu carinarnicu o učinjenim izmjenama u ugovoru.

Članak 366.

Ako prijevoz u postupku provoza započne u carinskom području, i u njemu će se i završiti, teretni list CIM podnosi se otpremnoj carinarnici.

Otpremna carinarnica u polje namijenjeno za carinarnicu u teretnom listu CIM, upisuje kraticu koju odredi Carinska uprava – Središnji ured koju s pečatom potvrđuje otpremna carinarnica.

Svi primjerci teretnog lista CIM se vraćaju podnositelju.

Odredišna carinarnica je ona carinarnica na čijem se području nalazi odredišna željeznička postaja. Ako je roba puštena u slobodan promet ili je za nju odobren drugi carinski postupak na željezničkoj postaji koja nije navedena kao odredišna postaja, ulogu odredišne carinarnice preuzima carinarnica na čijem se području nalazi ta postaja.

Zbog provođenja kontrole postupka provoza u skladu sa člankom 362. ove Uredbe, hrvatske željeznice moraju, u skladu sa dogovorom s nadležnom carinarnicom, dati na raspolaganje sve primjerke teretnog lista CIM.

Članak 367.

Ako mjere osiguranja koje primjenjuju hrvatske željeznice za utvrđivanje istovjetnosti robe zadovoljavaju, otpremna carinarnica na prijevozna sredstva ili pakete ne stavlja carinska obilježja.

Članak 368.

U slučajevima iz članka 366. stavka 4. ove Uredbe hrvatske željeznice podnose odredišnoj carinarnici teretni list CIM, te kopiju prvog primjerka.

Odredišna carinarnica vraća hrvatskim željeznicama teretni list CIM, nakon što u njega unese oznaku, a kopiju prvog primjerka zadržava.

Članak 369.

Ako prijevoz započne u carinskom području i završava izvan njega, primjenjuju se članci 366. i 367. ove Uredbe.

Radnje odredišne carinarnice preuzima carinarnica na čijem području se nalazi granična željeznička postaja, preko koje pošiljke napuštaju carinsko područje.

Pri odredišnoj carinarnici ne obavljaju se nikakve formalnosti.

Članak 370.

Ako prijevoz započne izvan carinskog područja i neće se u njemu završiti, carinarnica koja se nalazi na području granične željezničke postaje preko koje roba ulazi u carinsko područje Republike Hrvatske, smatra se otpremnom carinarnicom.

Pri otpremnoj carinarnici nije potrebno obaviti nikakve formalnosti.

Radnje odredišne carinarnice preuzima carinarnica na čijem području se nalazi odredišna

željeznička postaja. Pri odredišnoj carinarnici obavljaju se postupci, predviđeni u članku 368. ove Uredbe.

Ako je roba na mjesnoj postaji puštena u slobodan promet ili je za nju odobren drugi carinski postupak, carinarnica te postaje djeluje kao odredišna carinarnica. Ta carinarnica potvrdit će teretni list CIM i kopiju prvog primjerka, kojeg podnose hrvatske željeznice s upisanim sljedećim oznakama: »Ocarinjeno«. Carinarnica će bez odlaganja vratiti teretni list CIM hrvatskim željeznicama, nakon što ih je ovjerala pečatom, te zadržava kopiju prvog primjerka.

Postupak naveden u stavku 4. ovog članka ne primjenjuje se na proizvode koji podliježu naplati posebnih poreza navedenih u Zakonima o posebnim porezima.

Za postupke navedene u stavku 4. ovog članka odredišna carinarnica ima pravo provjeriti navode koje je na teretni list CIM unijela carinarnica nadležna za nadzor mjesne postaje.

Članak 371.

Ako prijevoz počne izvan carinskog područja i završava izvan njega, naloge otpremne i odredišne carinarnice preuzima carinarnica navedena u članku 370. st. 1. odnosno članku 369. st. 2. ove Uredbe.

Pri otpremnoj i odredišnoj carinarnici ne obavljaju se nikakve formalnosti.

Članak 372.

U slučajevima iz članaka 370. i 371. ove Uredbe, ta se roba smatra stranom robom.

Pododjeljak 2. *Odluke koje se odnose na robu koja se prevozi u velikim kontejnerima*

Članak 373.

Ako se roba prevozi u postupku provoza, odgovarajuće se pojednostavnjuju formalnosti u skladu sa člancima 374. do 388. ove Uredbe za prijevoz robe u velikim kontejnerima, koje za izvođača željezničkih prijevoznih usluga obavljaju prijevoznici na temelju predajnog lista TR. Takav prijevoz može, osim željezničkog prijevoza od otpremne do odredišne željezničke postaje, obuhvatiti i druge vrste prijevoza i prijevoznih usluga u kombiniranom prijevozu.

Članak 374.

Za potrebe ovog pododjeljka pojedini izrazi imaju sljedeće značenje:

a) »prijevoznik«: poduzeće, koje su osnovali izvođači željezničkih prijevoznih usluga za prijevoz robe u velikim kontejnerima uz uporabu predajnih listova TR, čiji su sudionik i hrvatske željeznice,

b) »veliki kontejner«: kontejner definiran u skladu sa Carinskom konvencijom o kontejnerima.

1. oblikovan tako da se može ispravno zapečatiti u skladu sa člankom 382. ove Uredbe,

2. takve veličine da površina omeđena četirima donjim vanjskim uglovima nije manja od 7 m².

c) »predajni list TR«: podrazumijeva ispravu koja obuhvaća ugovor o prijevozu kojim prijevoznik organizira prijevoz jednog ili više velikih kontejnera od pošiljatelja primatelju u međunarodnom prijevozu. U gornjem desnom uglu svaki predajni list TR ima radi identifikacije serijski broj. Serijski broj je sastavljen od osam brojeva ispred kojih stoji oznaka TR.

Predajni list TR je sastavljen iz sljedećih primjeraka po rednom broju:

1. br. 1: primjerak za upravu prijevoznika,

2. br. 2: primjerak za predstavnika prijevoznika na odredišnoj željezničkoj postaji,

3. br. 3A: primjerak za carinarnicu,

4. br. 3B: primjerak za primatelja,
5. br. 4: primjerak za upravu prijevoznika,
6. br. 5: primjerak za predstavnika prijevoznika na otpremnoj željezničkoj postaji,
7. br. 6: primjerak za pošiljatelja.

Svaka stranica predajnog lista TR, osim stranice 3A, označena je uz svoj desni rub zelenom trakom širokom otprilike 4 cm.

d) »popis velikih kontejnera«, u daljnjem tekstu: »popis«, podrazumijeva ispravu pridodanu predajnom listu TR kao njegov nedjeljivi dio, a koji služi za obuhvaćanje pošiljke od nekoliko velikih kontejnera iz jedne otpremne postaje do jedne odredišne postaje na kojima se obavljaju carinske formalnosti.

Popis se podnosi u istom broju primjeraka kao predajni list TR na koji se odnosi.

Broj popisa upisuje se u rubriku namijenjenu za upis broja upisa u gornjem desnom uglu predajnog lista TR. U gornjem desnom uglu svakog popisa, potrebno je upisati serijski broj pripadajućeg predajnog lista TR.

e) »najbliža odgovarajuća željeznička postaja«: mjesto utovara ili istovara najbližoj željezničkoj postaji ili terminalu kod koje se mogu pretovariti kontejneri navedeni u točki b) ovog članka.

Članak 375.

Predajni list TR i drugi međunarodno priznati obrasci koje koristi prijevoznik za robu koja se prevozi u postupku provoza, koristi se kao deklaracija za postupak provoza.

Članak 376.

Prijevoznik mora evidencije koje se vode pri centralnoj obračunskoj službi, dati na uvid nadležnim carinarnicama radi kontrole.

Prijevoznik mora carinarnicama na njihov zahtjev poslati sve isprave, evidencije ili informacije, koje su povezane sa otpremljenim pošiljkama ili pošiljkama koje se šalju i koje carinarnice smatraju potrebnim.

U slučajevima kada se predajni list TR u skladu sa člankom 375. ove Uredbe koristi kao deklaracije za postupak provoza, prijevoznik ili njegov zastupnik obavijestit će:

- a) odredišnu carinarnicu, ako primi primjerak 1 predajnog lista TR bez oznake,
- b) otpremnu carinarnicu, ako nije dobila natrag primjerak 1 predajnog lista TR i prijevoznik ne može utvrditi da je dotična pošiljka podnesena odredišnoj carinarnici u skladu s propisima ili ako je pošiljka u skladu s člankom 394. ove Uredbe napustila carinsko područje.

Članak 377.

Hrvatske željeznice su glavni obveznik za pošiljke koje preuzmu na prijevoz.

Hrvatske željeznice su glavni obveznik za postupak provoza za pošiljke iz članka 373. ove Uredbe, koje ulaze na carinsko područje, i kada su ih na prijevoz preuzele željeznice druge države.

Članak 378.

Ako je u prijevozu koji se ne odvija u željezničkom prometu do otpremne željezničke postaje ili od odredišne željezničke postaje potrebno obaviti carinske formalnosti, u pojedini predajni list TR dozvoljeno je upisati samo jedan veliki kontejner.

Članak 379.

Prijevoznik se brine o označavanju prijevoza koji se odvija u postupku provoza. Prijevoz se označava naljepnicom iz članka 364. ove Uredbe. Naljepnicu treba nalijepiti na predajni

list TR i na velike kontejnere.

Naljepnica navedena u stavku 1. ovog članka može se nadomjestiti i otiskom pečata u zelenoj boji s nacrtanim piktogramom iz članka 364. ove Uredbe.

Članak 380.

Pri promjeni ugovora o prijevozu, radi kojeg:

- a) se prijevoz koji bi se morao završiti izvan carinskog područja, završi u njemu, ili
 - b) se prijevoz, koji bi se morao završiti u carinskom području, završi izvan njega,
- prijevoznik može promijeniti ugovor o prijevozu po prethodnom odobrenju otpremne carinarnice.

U svim ostalim slučajevima prijevoznik može promijeniti ugovor o prijevozu, ali o tome mora bez odlaganja obavjestiti otpremnu carinarnicu.

Članak 381.

Ako se prijevoz u postupku provoza počne na carinskom području, i na njemu se završava, predajni list TR se podnosi otpremnoj carinarnici.

Otpremna carinarnica polje namijenjeno za carinarnicu u primjercima 2, 3A i 3B predajnog lista TR popunjava kraticom koju propisuje Carinska uprava – Središnji ured i potvrđuje se pečatom otpremne carinarnice.

Svi primjerci predajnog lista TR vraćaju se podnositelju.

Predajni list TR za robu navedenu u stavku 2. ovog članka treba podnijeti istoj odredišnoj carinarnici kod koje se podnosi roba za carinski postupak puštanja u slobodan promet ili za drugi carinski postupak.

Članak 382.

Istovjetnost robe se utvrđuje u skladu sa člankom 332. i 333. ove Uredbe. S obzirom na mjere koje poduzimaju hrvatske željeznice za utvrđivanje istovjetnosti robe otpremna carinarnica na velike kontejnere u načelu ne stavlja plombu. Ako se kontejneri pečate, to se upisuje u polje za carinska obilježja u primjercima 3A i 3B predajnog lista TR.

Članak 383.

U slučaju iz članka 381. stavka 4. ove Uredbe prijevoznik odredišnoj carinarnici podnosi primjerke 1, 2 i 3A predajnog lista TR.

Odredišna carinarnica vraća primjerke 1 i 2 prijevozniku nakon unosa zabilješki i zadržava primjerak 3A.

Članak 384.

Ako prijevoz počne na carinskom području, i ako se okonča izvan njega, primjenjuju se odredbe članka 381. i 382. ove Uredbe.

Ulogu odredišne carinarnice preuzima carinarnica na čijem području se nalazi željeznička granična postaja, preko koje pošiljka napušta carinsko područje.

Pri odredišnoj carinarnici nisu potrebne nikakve formalnosti.

Članak 385.

Ako prijevoz počne izvan carinskog područja i u njemu će se okončati, ulogu otpremne carinarnice preuzima carinarnica na čijem području se nalazi granična željeznička postaja preko koje pošiljka ulazi u carinsko područje. Pri otpremnoj carinarnici nisu potrebne nikakve formalnosti.

Ulogu odredišne carinarnice preuzima ista carinarnica pri kojoj se podnosi roba.

Pri odredišnoj carinarnici potrebno je obaviti formalnosti, predviđene u članku 383. ove Uredbe.

Članak 386.

Ako prijevoz počne izvan carinskog područja, i ako se okonča izvan carinskog područja, ulogu otpremne i odredišne carinarnice preuzima carinarnica navedena u članku 385. stavak 1. i u članku 384. stavak 2. ove Uredbe.

Pri otpremnoj i odredišnoj carinarnici nisu potrebne nikakve formalnosti.

Pododjeljak 3. *Ostale odredbe*

Članak 387.

Ako je teretnom listu CIM ili predajnom listu TR priloženi popis pošiljaka, na njih se primjenjuju odredbe članka 321. st. 2. i 324. do 326. ove Uredbe. Broj priloženih popisa pošiljaka se upisuje u polje za navođenje priloga u teretnom listu CIM ili predajnom listu TR. U popis pošiljaka pored toga treba navesti broj vagona na kojeg se odnosi teretni list CIM ili ako je primjereno, broj kontejnera koji sadrži robu.

U slučaju iz stavka 1. ovog članka popis pošiljaka koji je priložen teretnom listu CIM ili predajnom listu TR, njihov je sastavni dio i ima jednaki pravni učinak.

Izvornici popisa pošiljaka ovjeravaju se u otpremnoj željezničkoj postaji.

Pododjeljak 4. *Opseg uobičajenih i pojednostavnjenih postupaka*

Članak 388.

U slučaju kada se roba prevozi u postupku provoza pri ispunjavanju teretnog lista CIM ili predajnog lista TR u polju za navođenje priloga potrebno je čitko upisati podatak o uporabljenim deklaracijama za postupak provoza. Taj podatak mora sadržavati vrstu isprave, naziv carinarnice koja ga je izdala, te datum i broj svake uporabljene deklaracije za postupak provoza.

Ako se postupak provoza provodi s predajnim listom TR u skladu sa člancima 373. do 386. ove Uredbe, u teretnom listu CIM u polje za priloge, čitko se upisuje, pozivanje na predajni list TR. Ta zabilješka mora sadržavati navod »Predajni list TR« i serijski broj.

Poglavlje 6. *Odluke za posebne vrste prijevoza*

Članak 389.

Postupak provoza prijenosom robe cjevovodima i električnim vodovima, obavlja se u skladu sa stavkama 2. do 6. ovog članka.

Za robu koja se prenosi cjevovodom, postupak provoza počinje po ulasku na carinsko područje ako roba na to područje uđe cjevovodom, ili po ulasku u cjevovod ako se roba već nalazi u carinskom području.

Glavni obveznik za robu iz stavka 2. ovog članka je osoba odgovorna za cjevovod.

Osoba odgovorna za cjevovod je ujedno i prijevoznik.

Postupak provoza je završen kada roba koja se prenosi cjevovodom dospije u objekte primatelja ili je prihvaćena u distribucijsku mrežu primatelja, te je ubilježena u njegovu poslovnu dokumentaciju.

Osoba koja se bavi prijevozom robe u skladu sa ovim člankom, mora voditi evidenciju i carinarnicama omogućiti također kontrolu poslovne dokumentacije.

Za prijenos električne energije putem vodova, odgovarajuće se rabe stavci 2. do 6. ovog članka.

Poglavlje 7. *Prijevoz i postupci sa obrascem TIR ili ATA*

Članak 390.

Obrazac TIR odnosno obrazac ATA može se uporabiti kao deklaracija za postupak provoza za prijevoz strane robe i domaće robe preko carinskog područja, ili od jednog do

drugog mjesta na carinskom području, u skladu sa važećim međunarodnim konvencijama.

Za robu koja se prevozi uz uporabu obrazaca TIR i ATA, koristi se jamstvo propisano tim konvencijama.

Glava V. DRUGO CARINSKI DOPUŠTENI POSTUPANJE ILI UPORABA

Poglavlje 1. *Slobodne zone i slobodna skladišta*

Odjeljak 1. *Opće odredbe*

Članak 391.

Kada se sukladno važećim propisima trgovinske mjere primjenjuju:

a) pri puštanju robe u slobodan promet, te mjere se ne primjenjuju na robu koja se unosi u slobodnu zonu ili slobodno skladište ili dok se roba nalazi u slobodnoj zoni ili slobodnom skladištu, osim ako se odnosna roba u slobodnoj zoni ili slobodnom skladištu pušta u slobodan promet;

b) pri unosu robe u carinsko područje, te mjere se primjenjuju kada se strana roba smješta u slobodnu zonu ili slobodno skladište;

c) pri izvozu robe, te mjere se primjenjuju kada se domaća roba iz slobodne zone ili slobodnog skladišta izvozi iz carinskog područja. Ta roba podliježe mjerama carinskog nadzora.

Odjeljak 2. *Provedba carinskog nadzora u slobodnoj zoni ili slobodnom skladištu*

Članak 392.

Za provođenje carinskog nadzora mjesno je nadležna carinarnica na području na kojem se nalazi slobodna zona ili slobodno skladište.

Članak 393.

Područje slobodne zone ili slobodnoga skladišta mora biti ograđeno na način koji carinarnici omogućuje provedbu mjera carinskog nadzora.

Stavak 1. ovoga članka odgovarajuće se primjenjuje i na slobodno skladište.

Članak 394.

Carinarnica obavlja carinsku provjeru unosa ili iznosa robe povremeno, sukladno kriterijima utvrđenim sustavom za analizu i procjenu rizika, odnosno kad god posumnja da se ne poštuju važeći carinski propisi o poslovanju u slobodnoj zoni ili slobodnom skladištu.

Pododjeljak 1. *Djelatnosti u slobodnoj zoni ili slobodnom skladištu i odobrenje evidencije*

Članak 395.

Korisnik slobodne zone ili slobodnog skladišta (u daljnjem tekstu: korisnik) mora poduzeti potrebne mjere da će osobe koje je zaposlio za obavljanje djelatnosti u slobodnoj zoni ili slobodnome skladištu poštivati provedbu mjera carinskog nadzora i provjere.

Članak 396.

Odobrenje carinarnice za vođenje evidencije iz članka 179. Carinskog zakona korisnik mora ishoditi prije početka obavljanja djelatnosti u slobodnoj zoni ili slobodnome skladištu.

Nadležna carinarnica donijet će rješenje o odobrenju za vođenje evidencije samo onim osobama koje daju sva potrebna jamstva za poslovanje u slobodnoj zoni ili slobodnom skladištu u skladu sa carinskim propisima.

Članak 397.

Zahtjev za izdavanje odobrenja o vođenju evidencije podnosi se nadzornoj carinarnici.

U zahtjevu iz stavka 1. ovoga članka navode se djelatnosti koje korisnik namjerava

obavljati u slobodnoj zoni ili slobodnom skladištu i podaci o vrsti i carinskom statusu robe koja će biti predmet navedenih djelatnosti, a gdje je to moguće i o carinskom postupku, koji će se koristiti za izvođenje navedenih djelatnosti. Zahtjev mora sadržavati i sve druge podatke koji su potrebni radi osiguravanja pravilne primjene carinskih propisa.

Zahtjeve i druge isprave koje se odnose na svaki pojedini zahtjev, carinarnica čuva najmanje tri godine od kraja kalendarske godine u kojoj je korisnik prestao obavljati djelatnosti u slobodnoj zoni ili slobodnom skladištu.

Članak 398.

Prijedlog korisnika za vođenje evidencije treba sadržavati sve navode i podatke iz članka 397. stavak 2. ove Uredbe, koji omogućavaju provedbu carinskog nadzora nad poslovanjem korisnika u slobodnoj zoni ili slobodnom skladištu, u skladu sa carinskim propisima, carinarnica će rješenjem odobriti ili odbiti predloženi način vođenja evidencije.

Korisnik po vlastitoj inicijativi ili na zahtjev carinarnice može zahtijevati izmjene ili dopune rješenja o odobrenju za vođenje evidencije.

Članak 399.

Ako rješenjem carinarnice odobreni način vođenja evidencije ne omogućava ili više ne omogućava djelotvornu provedbu mjera carinskog nadzora nad poslovanjem korisnika u slobodnoj zoni ili slobodnome skladištu, carinarnica će od korisnika zatražiti da u roku određenom prema okolnostima slučaja predloži odgovarajuće izmjene ili dopune u načinu vođenja evidencije.

Ako korisnik u određenom roku ne predloži odgovarajuće izmjene ili dopune u načinu vođenja evidencije ili ako u više navrata utvrdi veće nepravilnosti u načinu vođenja evidencije, odnosno manjak ili nestanak robe koji nije moguće na prihvatljiv način objasniti, s pozivom na članak 10. Carinskog zakona carinarnica će ukinuti rješenje o odobrenju načina vođenja evidencije.

Kada carinarnica ukine rješenje o vođenju evidencije u skladu sa stavkom 2. ovoga članka, korisnik ne smije više obavljati djelatnosti na koje se odnosi ukinuta odobrena evidencija. Postojeće zalihe robe se tretiraju kao da je roba unesena ili ponovno unesena u carinsko područje i istoj se mora odrediti carinski dopušteno postupanje ili uporaba.

Članak 400.

Mjere navedene u članku 399. ove Uredbe primijenit će se i kada carinarnica utvrdi druga teža ili ponavljajuća kršenja carinskih propisa.

Članak 401.

Korisnik slobodne zone ili slobodnog skladišta koji prestaje s poslovanjem ili obavljanjem pojedine djelatnosti u slobodnoj zoni ili slobodnom skladištu mora bez odlaganja obavijestiti nadležnu carinarnicu u roku ne dužem od 30 dana i podnijeti joj konačne podatke o evidenciji robe radi provjere.

Pododjeljak 2. *Unos robe u slobodnu zonu ili slobodno skladište*

Članak 402.

Roba se smješta u slobodnu zonu i slobodno skladište podnošenjem robe i carinske deklaracije za unos robe u slobodnu zonu ili slobodno skladište, ili deklaracijom za provozni postupak u cestovnom prometu, koji se okončava unosom robe u slobodnu zonu ili slobodno skladište.

Članak 403.

Prijevozne isprave iz članka 174. stavak 3. Carinskog zakona mogu biti bilo koje isprave koje se odnose na prijevoz, kao što su naprimjer tovarni listovi, popisi brodskog tereta,

otpremnice, paketne popratnice ili druge odgovarajuće isprave, ako sadrže sve potrebne podatke za identifikaciju robe.

Članak 404.

Ako se unosom robe u slobodnu zonu ili slobodno skladište završava neki drugi postupak u skladu sa člankom 174. stavak 4. Carinskog zakona, moraju biti podnesene i odgovarajuće isprave skupa s robom. Odgovarajuće se primjenjuju pojednostavnjenja za završetak pojedinačnog carinskog postupka.

Ako postupak unutarnje proizvodnje ili privremenog uvoza za dobivene proizvode, odnosno uvozna roba završava s postupkom provoza, kojemu slijedi unos robe u slobodnu zonu ili slobodno skladište s namjerom naknadnog izvoza iz carinskog područja, carinarnica provjerava da li su podaci iz članka 409. stavka 2. točke g) ove Uredbe, uneseni u evidenciju.

Članak 405.

Korisnik slobodne zone ili slobodnog skladišta može robu koju je unio u slobodnu zonu ili slobodno skladište prenijeti drugom korisniku. Prenošenje i preuzimanje robe moraju oba korisnika iskazati u svojim evidencijama. Korisnik, koji prepusti robu drugom korisniku mora o tome bez odlaganja obavijestiti carinarnicu, uz prilaganje odgovarajuće isprave (ugovor, račun i sl.).

Članak 406.

Ako je temeljem unosa robe u slobodnu zonu ili slobodno skladište moguće zahtijevati povrat plaćene carine ili otpust još neplaćenog carinskog duga, carinarnica mora potvrditi unos robe na podnesenoj deklaraciji temeljem koje se roba smješta u slobodnu zonu ili slobodno skladište.

Članak 407.

Carinarnica će u skladu sa člankom 174. stavkom 6. Carinskog zakona, zahtijevati da se pri unosu u slobodnu zonu ili slobodno skladište prijavi roba za koju postoji obaveza plaćanja izvoznih davanja ili na koju se odnose trgovinske mjere, prije svega ako nije na drugi način moguće osigurati nadzor u pogledu poštivanja propisa o plaćanju izvoznih davanja, odnosno glede poštivanja propisa o trgovinskim mjerama.

Članak 408.

Kada carinarnica u skladu sa člankom 174. stavak 7. Carinskog zakona, izdaje potvrdu da određena roba ima status strane, odnosno domaće robe, uporabiti će se obrazac čiji uzorak je otisnut u Prilogu 35. ove Uredbe i njezin je sastavni dio.

Pododjeljak 3. *Postupanje s robom u slobodnoj zoni ili slobodnom skladištu*

Članak 409.

Korisnik slobodne zone ili slobodnog skladišta mora u odobrenim evidencijama iz članka 396. ove Uredbe navesti sve podatke koji su potrebni za nadzor pravilnog provođenja carinskih propisa.

Evidencije iz stavka 1. ovog članka moraju sadržavati najmanje sljedeće:

- a) sve podatke o brojčanim i drugim oznakama, te količini i vrsti robnih omota, količini i uobičajeni komercijalni opis robe, te po potrebi i identifikacijske oznake kontejnera,
- b) podatke koji omogućuju svakodobno nadziranje prometa robe u slobodnoj zoni ili slobodnom skladištu, a posebno u slučaju promjene carinski dopuštenoga postupanja ili uporabe tijekom smještaja u slobodnoj zoni ili slobodnome skladištu ili pri unosu u preostali dio carinskog područja,
- c) podatke o prijevoznj ispravi koja se koristi pri unosu ili iznosu robe,

d) podatke o carinskom statusu robe i kada je to potrebno, podatke o potvrdi o carinskom statusu robe iz članka 408. ove Uredbe ili drugom dokazu o carinskom statusu robe,

e) podatke o uobičajenim oblicima rukovanja s robom u skladu sa člankom 119. stavak 1. i 3. Carinskog zakona,

f) datum upisa unosa odnosno iznosa robe iz slobodne zone ili slobodnog skladišta,

g) ako se unosom robe u slobodnu zonu ili slobodno skladište završava postupak:

1. unutarne proizvodnje uz primjenu sustava odgode za dobivene proizvode ili robu u nepromijenjenom stanju, po potrebi podatak o bilješkama iz članka 256. ove Uredbe,

2. unutarne proizvodnje uz primjenu sustava povrata za dobivene proizvode, po potrebi podatak o bilješci iz članka 257. stavak 2. ove Uredbe,

3. privremenog uvoza, po potrebi podatak o bilješci iz članka 290. ove Uredbe,

h) podatke koji se odnose na robu koja puštanjem u slobodan promet ili stavljanjem u postupak privremenog uvoza ne bi podlijegala plaćanju uvoznih carina ni trgovinskim mjerama, a čija uporaba ili namjena se moraju provjeravati, te

i) podatke o stranoj robi smještenoj u slobodnoj zoni ili slobodnom skladištu, koju korisnik rabi za obavljanje djelatnosti (tarifni stavak, vrijednost robe i druge podatke potrebne za identifikaciju robe).

Carinarnica može odobriti da se neki od podataka iz stavka 2. ovoga članka ne evidentiraju, ukoliko za djelatnu provedbu carinskog nadzora nisu neophodni.

Ako se određeni podaci evidentiraju sukladno odredbama o provedbi odnosno carinskoga postupka, tada se ne moraju unositi u evidenciju iz stavka 2. ovoga članka.

Stavak 1. – 4. ovoga članka odgovarajuće se primjenjuju i pri skladištenju domaće robe u slobodnoj zoni ili slobodnom skladištu, u skladu sa člankom 174. stavak 2. Carinskog zakona.

Članak 410.

Ako korisnik utvrdi da se stvarno stanje robe i stanje u evidencijama iz članka 409. ove Uredbe ne slažu, mora o tome bez odlaganja izvijestiti carinarnicu.

Ako carinarnica utvrdi da je u slučajevima iz stavka 1. ovog članka nastao carinski dug, obračunat će ga u skladu sa carinskim propisima.

Članak 411.

Pri utvrđivanju uobičajenih postupaka i postupanja s robom u slobodnoj zoni ili slobodnom skladištu iz članka 176. stavak 1. pod b) Carinskog zakona odgovarajuće se primjenjuju propis iz članka 237. ove Uredbe.

U slučajevima kada se primjenjuje članak 181. stavak 3. Carinskog zakona, carinarnica će na zahtjev deklaranta izdati ispravu INF 8. Izdavanje isprave deklarant može zahtijevati pri deklariranju robe koja je bila u vrijeme zadržavanja u slobodnoj zoni ili slobodnom skladištu predmetom samo uobičajenih rukovanja, za jedno od carinski dopuštenih postupanja ili uporaba.

Isprava INF 8 iz stavka 2. ovog članka može se uporabiti za određivanje podataka koji se primjenjuju pri određivanju elemenata za utvrđivanje visine carinskog duga.

Kod primjene stavka 3. ovog članka carinarnica će ispuniti polja 11, 12 i 13, potvrditi polje 15 isprave INF 8 i izvornik isprave vratiti deklarantu.

Članak 412.

Roba unesena u slobodnu zonu ili slobodno skladište može se u skladu sa odobrenjem nadležne carinarnice, uporabiti za snabdijevanje pomorskih brodova u međunarodnom prometu.

U slučaju iz stavka 1. ovoga članka carinarnica korisniku izdaje odobrenje za poslovanje

carinskog skladišta sukladno članku 232. ove Uredbe.

Članak 413.

Stranu robu smještenu u slobodnoj zoni ili slobodnome skladištu korisnik može rabiti kao opremu za obavljanje djelatnosti u slobodnoj zoni ili slobodnome skladištu.

O namjeri da određenu robu iz stavka 1. ovoga članka rabi kao opremu za obavljanje djelatnosti korisnik mora pisano izvijestiti carinarnicu i upisati u evidencije koje vodi sukladno članku 409. ove Uredbe.

Upis u evidenciju iz stavka 2. ovoga članka smatra se carinskom deklaracijom podnijetom u obliku knjigovodstvenog zapisa za puštanje robe u slobodan promet u slobodnoj zoni ili slobodnome skladištu, s tim da se za istu ne podnosi dopunska deklaracija.

Oprema iz stavka 1. ovoga članka ne smije se rabiti za obavljanje djelatnosti prije podnošenja izvješća carinarnici i upisa u evidencije sukladno stavku 2. ovoga članka.

Pri iznošenju robe iz slobodne zone ili slobodnoga skladišta u drugi Dio carinskog područja podnosi se JCD za stavljanje robe u slobodan promet, a carinska vrijednost robe utvrđuje se kako slijedi:

a) ako se roba iznosi prije isteka roka od tri godine, prema utvrđenoj vrijednosti robe u trenutku njezina upisa u evidenciju iz stavka 2. ovoga članka,

b) ako se iznosi po isteku roka od tri godine, prema utvrđenoj vrijednosti robe u trenutku njezinoga iznošenja iz slobodne zone ili slobodnoga skladišta.

Pri obračunu i plaćanju carinskog duga za robu iz stavka 5. ovoga članka kamate se ne obračunavaju i ne plaćaju.

Opremom iz stavka 1. ovog članka smatraju se uređaji, aparati, strojevi, alati i drugi predmeti koje korisnik u skladu sa računovodstvenim propisima evidentira u svojim poslovnim knjigama kao opremu, te rezervni dijelovi, alati i pomoćna sredstva za njihovu uporabu.

Opremom u smislu stavka 1. ovoga članka ne smatraju se:

a) uredski namještaj i druga oprema za uređenje uredskih prostora, te

b) osobna i druga motorna vozila, koja nisu namijenjena isključivo za uporabu u slobodnoj zoni ili slobodnom skladištu.

Pododjeljak 4. *Iznošenje robe iz slobodne zone ili slobodnog skladišta*

Članak 414.

Podatke o iznosu robe iz slobodne zone ili slobodnog skladišta, odnosno iz prostora gdje korisnik obavlja djelatnost vezanu za tu robu, treba bez odlaganja upisati u evidenciju propisanu člankom 396. ove Uredbe.

Pododjeljak 5. *Posebne odredbe za robu iz članka 172. stavak 1. točka b) Carinskog zakona*

Članak 415.

Roba iz članka 172. stavak 1. točka b). Carinskog zakona mora biti prilikom unosa u slobodnu zonu ili slobodno skladište podnesena carinarnici i za nju podnesena carinska deklaracija.

Deklaracija iz stavka 1. ovog članka mora biti popunjena kao deklaracija za unos robe u postupak carinskog skladištenja na obrascu iz članka 116. ove Uredbe.

Članak 416.

Evidencije iz članka 396. ove Uredbe moraju pored podataka iz članka 409. ove Uredbe, sadržavati i datum kada je roba iz članka 172. stavak 1. točka b) Carinskog zakona bila unesena u slobodnu zonu ili slobodno skladište i podatke o carinskoj deklaraciji iz članka 415.

ove Uredbe.

Članak 417.

Roba iz članka 172. stavak 1. točka b) Carinskog zakona mora biti deklarirana za izvoz i izvezena u roku od 3 mjeseca od dana unosa robe u slobodnu zonu ili slobodno skladište.

Izvozna carinska deklaracija iz stavka 1. ovog članka mora biti popunjena na obrascu iz članka 116. ove Uredbe. Deklaraciji moraju biti priložene sve isprave iz članka 126. ove Uredbe.

Pododjeljak 6. Postupci koje treba poštivati ako se postupak unutarnje proizvodnje (sustav odgode) odnosno preradbe pod carinskim nadzorom, obavlja u slobodnoj zoni ili slobodnom skladištu

Članak 418.

Proizvodne operacije u okviru postupka unutarnje proizvodnje (sustav odgode plaćanja carine) odnosno preradbe pod carinskim nadzorom, ne smiju se početi obavljati u slobodnoj zoni ili slobodnom skladištu dok korisnik ne dobije odobrenje za zahtijevani postupak.

U odobrenju iz stavka 1. ovog članka treba navesti slobodnu zonu ili slobodno skladište u kojima će se obavljati te proizvodne operacije.

Članak 419.

Carinarnica će odbiti izdavanje odobrenja za uporabu pojednostavnjenog postupka iz ovog pododjeljka, ako korisnik ne pruži potrebna jamstva za pravilno obavljanje postupaka.

Carinarnica može odbiti izdavanje odobrenja i osobama, koje obavljaju proizvodne operacije u okviru postupka unutarnje proizvodnje ili preradbe pod carinskim nadzorom samo povremeno.

Članak 420.

Korisnik odobrenja mora voditi posebnu evidenciju o postupku unutarnje proizvodnje odnosno postupku preradbe pod carinskim nadzorom sukladno člancima 223. i 224. ove Uredbe. Evidencija mora uključivati također i podatke o odobrenju.

Za ispunjavanje obrasca za završetak postupka iz članka 229. ove Uredbe, podaci o upisu u evidenciju iz stavka 1. ovog članka zamjenjuju podatke o deklaracijama odnosno drugim ispravama iz članka 229. stavak 3. točka e) ove Uredbe.

Članak 421.

Ako se postupak unutarnje proizvodnje odnosno preradbe pod carinskim nadzorom u slobodnoj zoni ili slobodnom skladištu započne odmah po unosu u slobodnu zonu ili slobodno skladište, roba se deklarira na temelju knjigovodstvenih zapisa u skladu sa člankom 192. ove Uredbe.

Bez obzira na stavak 1. ovog članka, korisnik može zahtijevati redoviti postupak za početak postupka unutarnje proizvodnje odnosno preradbe pod carinskim nadzorom.

Ako se roba deklarira na temelju knjigovodstvenih zapisa u skladu sa stavkom 1. ovog članka, upis u evidencije iz članka 396. ove Uredbe zamjenjuje upis u evidenciju o unosu robe u slobodnu zonu ili slobodno skladište.

Upis u evidenciju postupka unutarnje proizvodnje odnosno preradbe pod carinskim nadzorom, mora također sadržavati i podatke o prijezovnoj ispravi.

Članak 422.

Ako se roba koja se već nalazi u slobodnoj zoni ili slobodnom skladištu stavlja u postupak unutarnje proizvodnje odnosno preradbe pod carinskim nadzorom, deklarira se na temelju knjigovodstvenih zapisa.

Članak 423.

U evidenciju o robi u slobodnoj zoni ili slobodnom skladištu iz članka 396. ove Uredbe, potrebno je upisati zabilješku da je roba bila radi početka postupka unutarnje proizvodnje odnosno početka preradbe pod carinskim nadzorom, upisana u odgovarajuću evidenciju postupka.

Članak 424.

Postupak unutarnje proizvodnje odnosno postupak preradbe pod carinskim nadzorom za dobivene ili prerađene proizvode odnosno robu u nepromijenjenom stanju koja se nalazi u slobodnoj zoni ili slobodnom skladištu, završava se upisom te robe u evidenciju robe u slobodnoj zoni ili slobodnom skladištu iz članka 396. ove Uredbe. U evidenciju postupka unutarnje proizvodnje odnosno postupka preradbe pod carinskim nadzorom, upisuje se zabilješka o upisu robe u evidenciju robe u slobodnoj zoni ili slobodnom skladištu propisanu člankom 396. ove Uredbe.

U evidenciju o robi u slobodnoj zoni ili slobodnom skladištu potrebno je upisati i navode iz članka 256. ove Uredbe.

Članak 425.

Ako se postupak unutarnje proizvodnje robe odnosno postupak preradbe pod carinskim nadzorom glede dobivenih odnosno prerađenih proizvoda odnosno robe u nepromijenjenom stanju, završi iznošenjem tih proizvoda odnosno robe iz slobodne zone ili slobodnog skladišta radi ponovnog izvoza, deklariraju se na temelju knjigovodstvenih zapisa propisanih člankom 199. ove Uredbe.

Ako se postupak unutarnje proizvodnje robe odnosno postupak preradbe pod carinskim nadzorom glede dobivenih odnosno prerađenih proizvoda odnosno robe u nepromijenjenom stanju, završi iznosom tih proizvoda odnosno robe iz slobodne zone ili slobodnog skladišta radi njihova puštanja u slobodan promet, primjenjuje se deklariranje na temelju knjigovodstvenih zapisa propisanih člankom 177. do 181. ove Uredbe.

Ako se postupak unutarnje proizvodnje robe odnosno postupak preradbe pod carinskim nadzorom glede dobivenih odnosno prerađenih proizvoda odnosno robe u nepromijenjenom stanju, završava iznosom tih proizvoda odnosno robe iz slobodne zone ili slobodnog skladišta radi početka nekog drugog carinskog postupka, primjenjuju se bilo redovni, bilo pojednostavnjeni postupci predviđeni za te carinske postupke.

Odgovarajuće se primjenjuje članak 421. stavak 2. ove Uredbe.

Članak 426.

Članak 425. stavak 2. ove Uredbe ne utječu na primjenu članaka 121., 122., 134. i 135. Carinskog zakona, glede obračuna carinskog duga za robu ili proizvode za koje je bio počet postupak unutarnje proizvodnje odnosno preradbe pod carinskim nadzorom.

Članak 427.

Status domaće robe za dobivene odnosno prerađene proizvode ili robu u nepromijenjenom stanju koji su bili pušteni u slobodan promet u slobodnoj zoni ili slobodnom skladištu, ili kod iznošenja iz slobodne zone ili slobodnog skladišta, dokazuje se potvrdom iz Priloga 35. ove Uredbe. Popunjeni obrazac potvrde podnosi korisnik, a ovjerava ju carinarnica.

Stavak 1. ovog članka primjenjuje se također i u slučaju kada je roba puštena u slobodan promet u skladu sa člankom 254. ove Uredbe.

Članak 428.

Upisi u evidenciju postupka unutarnje proizvodnje odnosno evidenciju preradbe pod carinskim nadzorom moraju omogućiti carinarnici da u bilo koje vrijeme provjeri točno stanje

glede robe ili proizvoda, za koje je u slobodnoj zoni ili slobodnom skladištu započeo neki od ta dva postupka.

Poglavlje 2. *Ponovni izvoz, uništavanje i ustupanje robe u korist države*

Članak 429.

Ako je potrebno radi ponovnog izvoza robe podnijeti carinsku deklaraciju, odgovarajuće se primjenjuju odredbe članaka 306. do 313. ove Uredbe, te posebni propisi koji se primjenjuju kada se sa ponovnim izvozom završava prethodni carinski postupak sa ekonomskim učinkom.

Članak 430.

Sukladno članku 185. stavak 4. Carinskog zakona, osoba koja zahtijeva uništenje robe mora prijavu za uništenje podnijeti u pisanom obliku. Prijava za uništenje mora se podnijeti toliko unaprijed koliko je potrebno carinarnici da ustroji i provede nadzor nad uništenjem.

Ako je za robu namijenjenu za uništenje već bila podnesena carinska deklaracija, carinarnica koja je deklaraciju prihvatila zabilježit će na njoj da je roba uništena. Takva deklaracija u skladu sa člankom 78. Carinskog zakona smatra se ukinutom.

Carinarnica koja je prisutna pri uništenju robe mora u prijavi odnosno deklaraciji navesti vrstu i količinu mogućih otpadaka i ostataka koji preostanu po uništavanju, u svrhu određivanja elemenata za mogući obračun uvoznih davanja za otpatke i ostatke kada za njih bude određeno novo carinski dopušteno postupanje ili uporaba.

Članak 431.

Strana roba može se ustupiti u korist države podnošenjem ovlaštenoj carinarnici pisanoga zahtjeva za primjenu članka 185. stavka 5. Carinskog zakona.

Akt o ustupanju strane robe iz stavka 1. ovoga članka u korist države donosi ovlaštena carinarnica, ako se radi o robi koja:

1. ispunjava propisane uvjete za uvoz ili unos u Republiku Hrvatsku;
2. može se prodati na hrvatskom tržištu, odnosno postoji potreba njezine eventualne besplatne dodjele krajnjim korisnicima, vodeći pri tome računa o visini troškova i eventualnoj njihovoj naknadi, bilo od podnositelja zahtjeva ili iz sredstava ostvarenih prodajom robe ili - njihove naknade od strane krajnjega korisnika u slučaju besplatne dodjele robe.

U slučaju utvrđenja da nisu ispunjeni uvjeti iz stavka 2. ovoga članka, ovlaštena carinarnica će donijeti rješenje o povratu robe u inozemstvo, odnosno o uništenju robe na trošak podnositelja zahtjeva, carinskoga deklaranta ili druge osobe odgovorne za određenje carinsko pravnoga statusa odnosno robe.

U postupku rješavanja o ustupanju robe u korist države, carinarnica može zatražiti polaganje jamstva za namirenje troškova uništavanja robe i drugih troškova koji bi u vezi s uništenjem robe mogli nastati.

Ako je za ustupljenu robu već bila podnijeta carinska deklaracija, carinarnica koja je deklaraciju prihvatila zabilježit će na njoj da je roba ustupljena u korist države. Takva deklaracija, u smislu članka 78. Carinskog zakona, smatra se ukinutom.

Dio III. PONOVNI UVOZ ROBE - POVRAT ROBE

Članak 432.

U skladu sa člankom 188. stavak 4. pod b) Carinskog zakona, može se odobriti oslobođenje od plaćanja carine pri povratu robe:

- a) ako je radi izvoza robe odobren povrat, ili plaćen drugi iznos koji je predviđen u okviru poljoprivredne politike, ili

b) ako je za robu na temelju njenog izvoza, u skladu sa poljoprivrednom politikom, odobrena druga financijska pogodnost, pod uvjetom da deklarant dokaže da je plaćeni iznos dobiven radi izvoza robe koja se ponovno uvozi vraćen ili da je nadležno tijelo poduzelo odgovarajuće mjere da se isplata tog iznosa zadrži, odnosno dokaže da su bile druge financijske pogodnosti ukinute.

Deklarant, koji zahtijeva oslobođenje od plaćanja carine pri ponovnom uvozu robe u skladu sa stavkom 1. ovog članka, mora carinarnici podnijeti dokaze da:

a) robu radi važećih propisa odredišne države nije bilo moguće prepustiti u konkretni postupak u toj državi,

b) je robu primatelj vratio, jer roba ima mane ili nije odgovarala ugovornim uvjetima,

c) se roba ponovno uvozi u carinsko područje, jer robu nije bilo moguće uporabiti za namjeravane svrhe radi drugih razloga od onih navedenih u točki a) odnosno točki b) ovog stavka, a izvoznik nije mogao utjecati na te razloge.

Sukladno točki c) stavka 2. ovog članka razumijevaju se sljedeći slučajevi:

a) roba se ponovno uvozi jer je prije nego je bila dostavljena primatelju, bilo roba bilo njezino prijevozno sredstvo, pretrpjelo oštećenja,

b) roba koja je bila izvezena za potrošnju ili prodaju na sajmu ili sličnoj priredbi, a nije bila potrošena ili prodana,

c) roba nije mogla biti podnesena primatelju radi njegove stvarne ili pravne nemogućnosti da preuzme robu u skladu sa uvjetima ugovora, na temelju kojih je roba bila izvezena, te

d) roba koja zbog prirodnih nepogoda, političkih ili socijalnih nemira nije mogla biti dostavljena primatelju ili mu je bila dostavljena protekom roka određenog ugovorom.

Deklarant dokazuje da je povrat ili drugi plaćeni iznos dobiven radi izvoza robe koja se ponovno uvozi vratio, ili da je nadležno tijelo poduzelo odgovarajuće mjere da se isplata tog iznosa zadrži, odnosno dokaže da su druge odobrene financijske pogodnosti bile ukinute, što se dokazuje s odgovarajućom potvrdom tijela koje je odobrilo isplatu povrata ili drugog plaćenog iznosa. Potvrda mora sadržavati sve potrebne podatke za utvrđivanje istovjetnosti robe, za koju je povrat ili drugi iznos vraćen s robom koja se ponovno uvozi.

Roba iz stavka 1. ovog članka ne može biti oslobođena od plaćanja uvoznih davanja, ako nije uvezena radi puštanja u slobodan promet u carinskom području u roku od 12 mjeseci. Rok počinje teći od dana kada su obavljene carinske formalnosti za izvoz robe.

Članak 433.

Vraćena roba može se osloboditi plaćanja carine i ako se vraća samo dio prethodno izvezene robe.

Oslobođenje od plaćanja carine u skladu sa člankom 189. Carinskog zakona može se odobriti također i za dijelove i dodatnu opremu, ako je pripadala prethodno izvezenim strojevima, instrumentima, aparatima ili drugoj robi.

Članak 434.

Smatra se da je roba u istom stanju u skladu sa člankom 189. Carinskog zakona, također i u sljedećim slučajevima:

a) roba je bila po izvozu iz carinskog područja predmet samo onih postupaka i postupanja, koji su bili nužni za održavanje robe, ili rukovanja koji su promijenili samo izgled robe,

b) roba, koja je bila po izvozu iz carinskog područja i inače predmet drugih postupaka i postupanja, koji su spomenuti u točki 1. ovog stavka, ali je deklarant dokazao da je roba oštećena ili neprimjerena za namjeravanu svrhu, tada mora biti ispunjen jedan od sljedećih uvjeta:

1. postupak ili postupanje s robom je bilo izvršeno isključivo u svrhu da se roba popravi

ili osposobi,

2. njezina neprikladnost za uporabu postala je očita tek nakon što je takav postupak ili rukovanje započelo.

Ako je roba bila predmet postupaka i postupanja iz stavka 1. ovog članka i ako bi radi toga nastao carinski dug, tada se on obračunava i u slučaju da se roba tretira kao ponovno uvezena roba u skladu s propisima koji važe za obračun carinskog duga pri postupku vanjske proizvodnje.

Bez obzira na stavak 2. ovog članka oslobođenje od plaćanja carine može se odobriti, ako se dokaže da je izvezena roba bila predmet neophodnog popravka ili osposobljavanja radi nepredviđenih okolnosti, koje su nastale izvan carinskog područja, te ako vrijednost ponovno uvezene robe radi takvog postupka ili postupanja ne prelazi vrijednost robe u vrijeme prihvaćanja carinske deklaracije za izvoz.

Za potrebe stavka 3. ovog članka podrazumijeva se da:

a) »potrebni popravak ili osposobljavanje robe« podrazumijeva bilo koji postupak za otklanjanje oštećenja odnosno nedostataka u djelovanju ili otklanjanje greške koju je roba pretrpjela izvan carinskog područja, ako roba bez takvih popravaka ili osposobljavanja ne bi mogla više biti uporabljena za uobičajene svrhe u koje je bila namijenjena,

b) vrijednost ponovno uvezene robe ne prelazi vrijednost robe u vrijeme prihvaćanja carinske deklaracije za izvoz, ako postupci i postupanja kojih je roba bila predmet ne prelaze one koji su nužno potrebni za daljinu uporabu robe u jednakoj mjeri kao i u vrijeme izvoza.

Kada je za popravak ili osposobljavanje robe potrebno uporabiti rezervne dijelove, oni moraju biti ograničeni samo na one koji su nužno potrebni za uporabu robe u jednakoj mjeri kao i u vrijeme izvoza iz carinskog područja.

Članak 435.

Carinarnica na zahtjev deklaranta koji podnosi carinsku deklaraciju za izvoz domaće robe, ovjerit će potvrdu koja sadrži podatke potrebne za utvrđivanje istovjetnosti robe, u slučaju da se ta roba ponovno uveze u carinsko područje (potvrda o istovjetnosti).

Potvrda o istovjetnosti robe iz stavka 1. ovoga članka INF 3. izdaje se na obrascu koji je u Prilogu 36. ove Uredbe i njezin je sastavni dio.

Članak 436.

Ponovno uvezena roba u skladu s ovom Uredbom smatra se takvom samo ako:

a) deklarant carinarnici pored deklaracije za puštanje robe u slobodan promet, podnese još i sljedeće isprave:

1. deklaraciju kojom je roba bila izvezena ili drugu ispravu, na temelju koje je roba koja se ponovno uvozi bila izvezena iz carinskog područja, ili

2. potvrdu o istovjetnosti robe ili druge isprave koje dokazuju da su ispunjeni uvjeti za oslobođenje od plaćanja carine pri ponovnom uvozu robe, prije svega dokazi o istovjetnosti izvezene i ponovno uvezene robe.

b) deklarant umjesto isprava iz stavka 1. točka a, podtočka 1. ovog članka može podnijeti u Republici Hrvatskoj izdani ATA obrazac.

U skladu sa stavkom 1. točkom b) ovog članka, kod ponovnog uvoza robe roba će se osloboditi od plaćanja carine i ako je važnost ATA obrasca protekla, pod uvjetom da su ispunjeni uvjeti propisani člankom 188. Carinskog zakona i kriteriji propisani ovom Uredbom. U svakom slučaju treba ispuniti formalnosti propisane člankom 204. stavak 2. ove Uredbe.

Stavak 1. točka a) ovog članka se ne primjenjuje za:

a) međunarodni promet ambalaže i transportnih sredstava, te promet određene robe, koja

se može pustiti u slobodan promet na podlozi posebnih carinskih pravila, za koje nacionalni ili međunarodni propisi propisuju da se ne podnose carinske isprave, i

b) slučajeve kada se roba može deklarirati za puštanje u slobodan promet usmeno ili nekom drugom radnjom.

Carinarnica može zahtijevati od deklaranta da priloži dodatne dokaze koji dokazuju istovjetnost ponovno uvezene robe.

Članak 437.

Za poljoprivredne proizvode i živežne namirnice za koje je pošiljatelj na osnovi izvoza ostvario pravo na novčanu naknadu u skladu s predviđenim mjerama poljoprivredne politike, potrebno je pored isprava iz članka 436. ove Uredbe priložiti i potvrdu tijela koje je nadležno za odobravanje prava na novčanu nadoknadu. Ta potvrda mora sadržavati sve podatke koji su potrebni da bi carinarnica kod koje se roba deklarira za puštanje u slobodan promet mogla provjeriti da se potvrda odnosi na deklariranu robu. Potvrda mora sadržavati također jedan od sljedećih navoda:

a) »novčana naknada vraćena za (navodi se količina i vrsta robe)«; ili

b) »pravo na novčanu naknadu poništeno za (navodi se količina i vrsta robe)«, s obzirom na to da li je bila novčana naknada već isplaćena ili još nije.

Potvrda iz stavka 1. ovog članka može se izdati na Potvrdi o istovjetnosti iz članka 435. ove Uredbe.

Potvrdu nadležnog tijela iz stavka 1. ovog članka nije potrebno podnositi, ako carinarnica kojoj je roba podnesena radi puštanja u slobodan promet može s uporabom drugih dokaza utvrditi da za konkretnu robu nije bila isplaćena nikakva novčana naknada niti da nema mogućnosti da bi naknada bila isplaćena.

Članak 438.

Rok za ponovni uvoz izvezene robe počinje teći od dana od kada su obavljene carinske formalnosti za izvoz robe.

Članak 439.

Deklarant koji zahtijeva oslobođenje od plaćanja carine u skladu sa člankom 188. Carinskog zakona, može biti bilo koja osoba sa sjedištem odnosno stalnim prebivalištem u Republici Hrvatskoj, koja podnese ili može podnijeti ponovno uvezenu robu carinarnici zajedno sa svim ispravama koje su potrebne za izvođenje carinskog postupka i odlučivanje o oslobođenju od plaćanja carine.

Članak 440.

Carinska deklaracija za ponovni uvoz robe podnosi se kod carinarnice kod koje je bila podnesena i carinska deklaracija temeljem koje je bila roba izvezena iz carinskog područja.

Stavak 1. ovog članka se ne primjenjuje ako je bio odobren usmeni oblik carinske deklaracije, ili ako se roba ponovno uvozi na osnovi obrasca ATA izdanog u Republici Hrvatskoj.

Članak 441.

Obrazac INF 3 sadrži sve podatke, koji su podneseni carinarnici radi utvrđivanja istovjetnosti izvezene robe.

Ako se pretpostavlja da će se izvezena roba na carinsko područje ponovno uvoziti preko više carinarnica, a ne preko carinarnice izvoza, izvoznik može zahtijevati izdavanje većeg broja obrazaca INF 3, koji sadržavaju cjelokupnu količinu izvezene robe. Također, izvoznik može od carinarnice koja je izdala obrazac INF 3, zahtijevati da se nadomjesti s više obrazaca INF 3, koji sadržavaju cjelokupnu količinu robe, sadržanu u provotno izdanom obrascu INF 3.

Izvoznik može zahtijevati izdavanje obrasca INF 3 za samo dio izvezene robe.

Članak 442.

Izvornik i kopija obrasca INF 3 se vraća izvozniku radi predočenja carinarnici ponovnog uvoza. Drugu kopiju zadržava carinarnica, koja ga je izdala.

Članak 443.

Carinarnica ponovnog uvoza označuje količinu ponovno uvezene robe, koja je oslobođena od plaćanja carine na izvorniku i kopiji obrasca INF 3, te zadržava izvornik, a kopiju tog obrasca šalje carinarnici koja ga je izdala. U obrazac se obavezno upisuje broj i datum deklaracije kojom je roba puštena u slobodni promet.

Carinarnica izvoznog carinjenja spravnjuje dostavljeni obrazac s obrascem, kojega ima, i pohranjuje ih.

Članak 444.

U slučaju krađe, gubitka ili uništenja izvornika obrasca INF 3, može izvoznik kod carinarnice koja ga je izdala, zatražiti izdavanje kopije. Zahtjevu će se udovoljiti ako to opravdavaju okolnosti konkretnog slučaja. Izdana kopija mora sadržavati sljedeću oznaku:

– DUPLIKAT.

Carinarnica na svom primjerku obrasca INF 3 mora zabilježiti izdavanje duplikata.

Članak 445.

Carinarnica izvoznog carinjenja šalje carinarnici ponovnog uvoza na njezin zahtjev sve raspoložive podatke, kako bi mogla utvrditi da li roba ispunjava zahtijevane uvjete za oslobođenje od plaćanja carine.

Obrazac INF 3 se može upotrijebiti za zahtjev i razmjenu podataka iz stavka 1. ovog članka.

Dio IV. CARINSKI DUG

Glava I. OSIGURANJE – JAMSTVO CARINSKOG DUGA

Poglavlje 1. *Općenito*

Članak 446.

Instrumentom osiguranja u skladu s ovom Uredbom jamči se namirenje nastalog carinskog duga ili carinskog duga koji bi mogao nastati, te poreza na dodanu vrijednost, posebnih poreza i drugih opterećenja koje je Carinska uprava po posebnim propisima ovlaštena naplaćivati prilikom uvoza, izvoza, ili provoza robe, kao i kamata koje su nastale ili bi mogle nastati u svezi sa davanjima za koje je instrument osiguranja podnesen i prihvaćen.

Članak 447.

Carinski dug moguće je osigurati:

- a) polaganjem gotovine u kunama,
- b) polaganjem mjenice, te
- c) polaganjem bankovne garancije.

Slučajeve i uvjete pod kojima se mogu s gotovinom izjednačeni instrumenti i mjenica koristiti kao osiguranje za namirenje carinskog duga propisuje ministar financija.

Članak 448.

U skladu sa člankom 201. Carinskog zakona, smatra se da instrument osiguranja ne nudi dostatno jamstvo da će carinski dug biti plaćen u propisanom roku, ako carinski dužnik nije podmirio već dospjele tim instrumentom osigurane carinske dugove.

Bez obzira na stavak 1. ovog članka carinarnica pri polaganju odgovarajućeg instrumenta osiguranja može dopustiti provedbu zahtijevanog postupka za žive životinje, lako pokvarljivu robu i rezervne dijelove za nužno tekuće održavanje opreme koja je u uporabi.

Poglavlje 2. *Polaganje instrumenata osiguranja*

Članak 449.

Carinski dužnik može podnijeti instrument osiguranja za plaćanje pojedinačnog carinskog duga (u daljnjem tekstu: instrument za pojedinačno osiguranje) ili za plaćanje svih carinskih dugova, koji su nastali ili bi mogli nastati u određenom razdoblju, odnosno u određenom carinskom postupku (u daljnjem tekstu: instrument za zajedničko osiguranje).

Članak 450.

Kao instrument za pojedinačno osiguranje može se uporabiti jedan od instrumenata iz članka 447. ove Uredbe, a kao instrument za zajedničko osiguranje samo bankovna garancija.

Članak 451.

Instrument osiguranja za pojedinačni carinski dug carinski dužnik polaže kod carinarnice.

Instrument osiguranja za zajedničko osiguranje carinski dužnik polaže u Carinskoj upravi – Središnjem uredu.

Članak 452.

Zajedničko osiguranje može se koristiti do iznosa do kojeg se podnesenim instrumentom osiguranja jamči cjelovito plaćanje carinskog duga i drugih svota iz članka 446. ove Uredbe (jamstvena svota).

Iznimno, Carinska uprava – Središnji ured može na zahtjev osobe odobriti, da se jamstvena svota iz stavka 1. ovog članka smanji do 50%, ako osoba ispunjava kriterije koje propisuje ministar financija.

Vrijednost instrumenta za zajedničko osiguranje ne može biti niža od 50.000,00 kuna.

Članak 453.

Polaganje osiguranja za namirenje carinskog duga neće se zahtijevati u slučajevima i pod okolnostima koje propiše ministar financija, sukladno članku 195. stavak 5. Carinskog zakona.

Članak 454.

Carinski dužnik može položiti gotovinski polog kao instrument za osiguranje plaćanja carinskog duga, tako da uplati sredstva na račun kojeg odredi Carinska uprava – Središnji ured, sukladno propisu koji donese ministar financija temeljem ovlaštenja iz članka 197. stavak 2. Carinskog zakona.

Na položeni iznos gotovinskog pologa ne plaćaju se kamate.

Članak 455.

Carinska uprava Republike Hrvatske može prihvatiti bankovnu garanciju koju je izdala banka sa sjedištem u Republici Hrvatskoj.

Izdavanjem bankovne garancije banka se kao garant obvezuje da će podmiriti carinski dug kojeg carinski dužnik do njegovog dospijeca nije platio.

Bankovna garancija podnosi se u tri primjerka na ovjeru Carinskoj upravi – Središnjem uredu, odnosno nadležnoj carinarnici sukladno članku 451. ove Uredbe.

Ovjerom podnijete bankovne garancije Carinska uprava rješava o prihvaćanju te garancije.

Izvornik ovjerene garancije pohranjuje se u Carinskoj upravi (Središnjem uredu), odnosno mjerodavnoj carinarnici. Dva primjerka ovjerene garancije vraćaju se carinskom dužniku, od

kojih carinski dužnik jedan primjerak dostavlja izdavatelju garancije.

Članak 456.

Carinska uprava – Središnji ured odmah obavještava carinarnice o prihvaćanju bankovne garancije za zajedničko osiguranje.

Carinski dužnik može se u carinskom postupku pozvati na bankovnu garanciju iz stavka 1. ovoga članka sljedeći radni dan od dana kada je Središnji ured Carinske uprave prihvatio garanciju.

Članak 457.

Carinska uprava rješava o prihvatu bankovne garancije bilješkom na obrascu položene garancije. Evidencijski broj primljene bankovne garancije je potrebno upisati u carinske isprave.

Carinski dužnik se može u carinskom postupku pozvati na bankovnu garanciju sljedeći radni dan od dana kada je Carinska uprava – Središnji ured primila bankovnu garanciju kao odgovarajuću.

Članak 458.

Rok valjanosti bankovne garancije kojom se osigurava plaćanje mogućeg carinskog duga, ne može biti kraći od roka u kojem taj dug može nastati, produžen za tri mjeseca, odnosno šest mjeseci za bankovne garancije podnijete kao osiguranje za namirenje carinskog duga koji bi mogao nastati u postupku unutarnje proizvodnje.

Članak 459.

Bankovnu garanciju moguće je prije isteka roka valjanosti produžiti.

Ako carinski dužnik podnosi novu garanciju, carinski dugovi koji su bili osigurani prethodnom garancijom, a nisu u cijelosti podmireni odnosno mogući carinski dugovi koji mogu još nastati, moraju novom bankovnom garancijom koju položi carinski dužnik biti osigurani. Nova bankovna garancija mora sadržavati klauzulu da se iz nje mogu naplatiti i dugovi koji su bili osigurani prethodnom garancijom.

Izdavatelj garancije može opozvati bankovnu garanciju. Opoziv bankovne garancije dostavlja se u pisanom obliku Carinskoj upravi Središnjem uredu poštom preporučeno s povratnicom. Opoziv stupa na snagu osmoga dana od dana njegova prijema od strane Carinske uprave – Središnjega ureda.

U slučaju opoziva odnosna bankovna garancija vrijedi za sva davanja koja su do dana stupanja na snagu bila osigurana opozvanom garancijom, a izdavatelja garancije može se pozvati na plaćanje do roka važenja garancije produženoga za 150 dana.

Članak 460.

Bankovna garancija za osiguranje carinskog duga mora sadržavati sljedeće podatke:

- a) broj garancije,
- b) razdoblje važenja garancije,
- c) iznos jamstvene svote garancije,
- d) odredbu o njezinoj primjeni »na prvi poziv« i »bez prigovora«,
- e) podatke o izdavatelju garancije (tvrtka banke, njezin matični broj, sjedište, broj žiroračuna, te naziv banke ili druge organizacije pri kojoj je otvoren),
- f) podatke o carinskom dužniku (tvrtka, sjedište i matični broj),
- g) odredbu o preuzimanju garancijskih obveza iz prethodnog razdoblja,
- h) vrste carinskih postupaka za koje vrijedi osiguranje, te da li je moguće podnijetu garanciju koristiti također i za osiguranje carinskih dugova drugih carinskih dužnika (npr. u slučaju posrednog ili neposrednog zastupanja),

i) datum i mjesto izdavanja garancije,

j) ovjeru Carinske uprave Republike Hrvatske o prihvatu garancije (broj, datum, potpis ovlaštenog službenika, te pečat), te

k) potpis ovlaštene osobe i pečat izdavatelja garancije.

Banka izdaje garanciju u sadržaju sukladnu stavku 1. ovog članka i oglednom primjerku iz Priloga 37. ove Uredbe, koja je njezin sastavni dio.

Poglavlje 3. *Vraćanje instrumenta osiguranja*

Članak 461.

Na pisani zahtjev carinskog dužnika, carinarnica odnosno Carinska uprava – Središnji ured vratit će položeni instrument osiguranja ako utvrdi da je carinski dužnik izmirio sve carinske dugove koje je osiguravao s odnosnim (dotičnim) instrumentom osiguranja, odnosno da mogući carinski dug ne može više nastati.

Članak 462.

Carinski dužnik ne može više koristiti gotovinski polog kao instrument osiguranja za plaćanje carinskog duga od dana na koji je podnio zahtjev za vraćanje pologa. Ako je carinski dužnik podnio zahtjev za djelomično vraćanje položenih sredstava, može od dana ulaganja zahtjeva dalje koristiti gotovinski polog kao instrument osiguranja samo u preostalom iznosu.

Članak 463.

Carinski dužnik koji je položio gotovinski polog za osiguranje plaćanja carinskog duga u carinskom postupku privremenog uvoza odnosno postupku unutarnje proizvodnje ili drugom postupku s odgodom, može zahtijevati vraćanje pologa po završetku navedenih carinskih postupaka, ako su ti postupci bili zaključeni u skladu sa zakonom ili je dug podmiren.

Glava II. NASTANAK CARINSKOG DUGA

Poglavlje 1. *Pogreške i propusti bez značajnog utjecaja na provedbu privremenog smještaja ili carinskog postupka*

Članak 464.

Kao propusti, koji u skladu sa člankom 207. stavak 1. Carinskog zakona nisu imali značajni utjecaj na propisano izvođenje privremenog smještaja ili dotičnog carinskog postupka, razumijevaju se slučajevi iz stavka 2. ovog članka, ako:

- a) ne predstavljaju pokušaj nezakonitog izuzimanja robe ispod carinskog nadzora,
- b) ne uključuju očite nemarnosti od strane dotične osobe, i
- c) naknadno su ispunjene sve formalnosti potrebne za određivanje statusa robe.

Slučajevi navedeni u stavku 1. ovog članka su:

a) prekoračenje roka prije čijega isteka se moralo za privremeno smještenu robu ili robu u carinskom postupku odrediti jedan od predviđenih carinski dopuštenih uporaba ili postupanja s robom, ukoliko bi taj rok bio produžen da je zahtjev za produženje roka bio uložen pravovremeno,

b) ako se radi o robi koja je u postupku provoza, a rok je za podnošenje robe odredišnoj carinarnici prekoračen, ali je podnošenje učinjeno naknadno,

c) rukovanje s privremeno smještenom robom ili robom u postupku carinskog skladištenja, ako takvo rukovanje nije dozvoljeno od strane carinarnice pod uvjetom da bi takvo rukovanje bilo odobreno da je bilo zatraženo,

d) uporaba robe koja je u postupku privremenog uvoza suprotna uvjetima koji su dozvoljeni u odobrenju carinarnice, pod uvjetom da bi takva uporaba bila odobrena da je to podnositelj zahtijevao,

e) premještanje privremeno smještene robe ili roba u carinskom postupku bez odobrenja carinarnice, pod uvjetom da se ta roba može podnijeti carinarnici na njezin zahtjev,

f) iznos privremeno smještene robe ili roba u carinskom postupku iz carinskog područja, ili unos takve robe u slobodnu zonu ili slobodno skladište, bez obavljenih formalnosti,

g) ako za privremeno smještenu robu ili robu u postupku carinskog skladištenja, prije puštanja robe u slobodan promet, nastupi jedan od razloga iz članka 207. stavak 1. Carinskog zakona, a radi se o robi koja bi bila puštanjem u slobodan promet u skladu sa člankom 153. Carinskog zakona u cijelosti ili djelomično oslobođena od plaćanja uvoznih davanja.

h) ako se radi o robi ili dobivenim proizvodima koji su premješteni u skladu sa člankom 229. ove Uredbe, neispunjenje jednog od uvjeta po kojima se premještanje obavlja, u slučaju, da su ispunjeni sljedeći uvjeti:

– odnosna osoba carinarnici na odgovarajući način dokaže, da je navedena roba ili dobiveni proizvodi prispjela u određeno carinsko skladište, ili određeno mjesto, te je u slučaju premještanja u skladu sa člankom 219. i 220. ove Uredbe, roba i dobiveni proizvodi su bili pravilno upisani u evidenciju određenoga carinskog skladišta,

– ako rok određen u odobrenju je bio prekoračen, a roba ili dobiveni proizvodi su pored toga prispjeli u određeno carinsko skladište ili određeno mjesto u razumnom roku.

Članak 465.

Carinarnica će smatrati da je carinski dug nastao u skladu sa člankom 207. stavak 1. Carinskog zakona, osim ako osoba koja je postala carinski dužnik ne dokaže da su ispunjeni uvjeti iz članka 464. ove Uredbe.

Članak 466.

Činjenica da zbog grešaka iz članka 464. ove Uredbe nije nastao carinski dug, ne utječe na uporabu kaznenih odredbi ili odredbi o ukidanju ili opozivu odobrenja za određeni carinski postupak.

Poglavlje 2. *Prirodni gubici*

Članak 467.

U skladu sa člankom 209. Carinskog zakona, carinarnica na zahtjev zainteresirane osobe uzima u obzir gubitak robe, ako je moguće dokazati da je gubitak nastao isključivo kao posljedica same naravi robe, a ne radi bilo kakve nemarnosti ili prijevornih postupaka podnositelja zahtjeva.

Kao nemarnost ili prijevarni postupak u skladu sa stavkom 1. ovog članka, podrazumijeva se prije svega svako nepoštivanje pravila prijevoza, skladištenja, rukovanja, dorade, obrade ili preradbe robe, koje određuje carinska služba ili koji proizlaze iz uobičajene prakse.

Članak 468.

Carinarnica može dotičnu osobu osloboditi podnošenja dokaza da je roba radi same naravi robe (prirodnih svojstava) nepovratno izgubljena, ukoliko se uvjeri da ne postoji nikakvo drugo objašnjenje za gubitak robe.

Članak 469.

Ako količina gubitka prelazi količine gubitaka koji su uobičajeni u praksi za određenu vrstu roba i dotična osoba ne dokaže da su radi posebnih okolnosti stvarno nastali veći gubici od uobičajenih, carinarnica pri određivanju carinskog duga uzima u obzir uobičajene gubitke.

Poglavlje 3. *Carinski dug za robu koja se nalazi u posebnim situacijama*

Članak 470.

Ako je podnošenje carinske deklaracije ili neka druga radnja s istim pravnim učinkom ili

podnošenje carinarnici druge isprave kao potvrde imalo za posljedicu da se roba nepravilno deklarira kao domaća roba, takva radnja smatrat će se nezakonitim izuzimanjem robe ispod carinskog nadzora u smislu članka 206. stavak 1. Carinskog zakona.

Članak 471.

Ako je nastao carinski dug u skladu sa člancima 205., 206., 207. i 208. Carinskog zakona, i ako su uvozna davanja plaćena, konkretna roba smatra se domaćom robom i za istu nije potrebno podnositi carinsku deklaraciju za puštanje robe u slobodan promet. Odredbe ovog članka nemaju utjecaja na primjenu propisa u svezi sa zabranama i ograničenjima koji su propisani za određenu robu.

Članak 472.

Oduzimanje robe u skladu sa člankom 230. stavak 1. točka c) podtočka druga i stavak 1. točka d) Carinskog zakona, ne utječe na carinski status te robe.

Članak 473.

Strana roba koja je ustupljena u korist države ili je zadržana ili oduzeta, smatra se da je za nju započet postupak carinskog skladištenja.

Robu navedenu u stavku 1. ovog članka carinarnica može izložiti prodaji u skladu s odredbama članka 254. i 255. Carinskog zakona, pod uvjetom da kupac bez odlaganja obavi formalnosti za stavljanje robe u dopušteno postupanje ili uporabu.

Ako su u prodajnu cijenu robe uključena i uvozna davanja, smatrat će se da je prodajom robe roba puštena u slobodan promet, a carinarnica u tom slučaju treba sama izračunati uvozna davanja i uknjižiti ih.

Ako Carinska uprava odluči da robu ne izloži prodaji, bez odlaganja će poduzeti sve formalnosti da se za odnosnu robu odredi neki od oblika carinski dopuštenog postupanja ili uporabe iz članka 4. stavak 1. točka 11. podtočke a) do c) Carinskog zakona.

Glava III. PLAĆANJE CARINSKOG DUGA

Poglavlje 1. *Općenito o obračunavanju i plaćanju carinskog duga*

Članak 474.

Carinarnica će na primjeren način i kako je to brže moguće, priopćiti carinskom dužniku visinu carinskog duga kojeg mora platiti (obračun duga).

Carinarnica će dostaviti obavijest o svoti duga carinskom dužniku samo u slučaju ako se svota duga izračunata u carinskoj deklaraciji ne podudara sa svotom duga koju je izračunala carinarnica.

Obračunati carinski dug mora carinski dužnik platiti na račun Carinske uprave – Središnjeg ureda u roku 30 dana od kada je dug priopćen dužniku, odnosno od preuzimanja od carinarnice potvrđene carinske deklaracije na kojoj je deklarant sam izračunao carinski dug.

Bez obzira na odredbe ovog članka carinarnica koja je izdala odobrenje za pojednostavnjeni postupak deklariranja ili deklariranja na osnovi knjigovodstvenih zapisa, može odlučiti da carinski dužnik sam obračuna carinske dugove, nastale u određenom razdoblju. Tako obračunati dugovi smatraju se izjavljenim dužniku.

Sukladno članku 228. Carinskog zakona, carinski službenik će naplatiti carinski dug u gotovini za robu za koju je obračun izvršio na obrascu otisnutom u Prilogu 19. ove Uredbe, u slučajevima kada putnik nije mogao uplatu izvršiti putem banke ili pošte.

Članak 475.

Za dan plaćanja carinskog duga smatra se dan kada je banka ili druga organizacija ovlaštena za vođenje platnoga prometa pisano potvrdila da je svota carinskog duga uplaćena na propisom utvrđeni račun prihoda državnog proračuna.

Članak 476.

Ako carinski dužnik ne plati obračunati carinski dug u propisanom roku, carinarnica šalje carinskom dužniku pregled dospjelih neplaćenih obveza, zajedno s opomenom da će u slučaju ako carinski dužnik svoj dug ne podmiri u roku dva radna dana, unovčiti podneseni instrument jamstva.

Troškove u svezi sa opomenom plaća carinski dužnik.

Poglavlje 2. **Plaćanje carinskog duga s unovčenjem instrumenta osiguranja**

Članak 477.

Instrumenti osiguranja iz članka 196. Carinskog zakona unovčuju se u skladu sa propisima koji važe za unovčavanje odnosnog instrumenta osiguranja.

Članak 478.

Carinski dug se iz gotovinskog pologa naplaćuje tako, da se obračunati iznos carinskog duga odgovarajuće proknjiži.

Poglavlje 3. **Naknadni obračun carinskog duga**

Članak 479.

Carinarnica neće provoditi postupak za naknadni obračun carinskog duga u skladu sa člankom 221. stavak 5. Carinskog zakona, ako iznos carinskog duga ne prelazi 40,00 kn.

Poglavlje 4. **Ovršni postupak**

Članak 480.

Carinarnica neće prisilno naplaćivati carinski dug u skladu sa člankom 229. stavak 3. Carinskog zakona, ako obračunati iznos carinskog duga s pripadajućim zateznim kamatama ne prelazi 40,00 kn.

Ako se prisilna naplata odnosi samo za plaćanje zateznih kamata, prisilna naplata neće se vršiti ako iznos zateznih kamata na dan donošenja rješenja o prisilnoj naplati ne prelazi 40,00 kn.

Glava IV. POVRAT ILI OTPUST CARINSKOG DUGA

Poglavlje 1. **Opće odredbe**

Članak 481.

Zahtjev za povrat ili otpust carinskog duga podnosi se carinarnici kod koje je bila podnesena carinska deklaracija u vezi koje se zahtijeva povrat ili otpust carinskog duga.

Ako se zahtjev za povrat ili otpust carinskog duga odnosi na dug koji je bio obračunat na osnovi pojednostavnjenih postupaka iz članka 88. stavak 1. pod b) i c) Carinskog zakona, zahtjev se podnosi nadzornoj carinarnici određenoj u odobrenju za pojednostavnjene postupke.

O zahtjevu za povrat carinskog duga rješava carinarnica kojoj je zahtjev podnjet.

Poglavlje 2. **Provođenje postupka i odredbi koje se odnose na članak 231. do 238. Carinskog zakona**

Odjeljak 1. **Zahtjev za povrat ili otpust carinskog duga**

Članak 482.

Zahtjev za povrat ili otpust carinskog duga (u daljnjem tekstu: zahtjev za povrat ili otpust) može podnijeti osoba koja je platila, carinski dužnik, ili osoba koja je preuzela njihova prava i obveze.

Zahtjev za povrat ili otpust može podnijeti također i opunomoćenik osobe iz stavka 1. ovog članka.

Ne isključujući odredbe članka 467. ove Uredbe, zahtjev za povrat ili otpust podnosi se u dva primjerka (izvornik i kopija), sukladno obrascu koji je otisnut u Prilogu 38. ove Uredbe, i njezin je sastavni dio.

Ovlaštene osobe mogu zahtjev za povrat ili otpust podnijeti i u drugom pisanom obliku, ako sadrži sve podatke naznačene u obrascu iz stavka 3. ovoga članka.

Članak 483.

Zahtjev za povrat ili otpust u kojem moraju biti navedene sve potrebne činjenice i priloženi svi potrebni dokazi iz članka 7. stavak 1. Carinskog zakona, podnosi se nadležnoj carinarnici navedenoj u članku 481. ove Uredbe.

Carinarnica kojoj je podnesen zahtjev za povrat ili otpust, upisuje na oba primjerka zahtjeva za povrat ili otpust datum prijehva, izvornik zadržava radi rješavanja, a kopiju vraća podnositelju.

Članak 484.

Carinarnica može primiti zahtjev za povrat ili otpust carinskog duga u kojemu nisu navedeni svi podaci predviđeni obrascem iz članka 482. stavak 3. ove Uredbe. Međutim, zahtjev mora sadržavati barem podatke u poljima 1 do 3 i polju 7 navedenog obrasca.

U slučaju iz stavka 1. ovog članka, carinarnica određuje rok u kojem podnositelj mora dopuniti zahtjev za povrat ili otpust sa svim nedostajućim podacima odnosno ispravama.

Ako podnositelj zahtjeva u roku iz stavka 2. ovog članka ne dopuni zahtjev za povrat ili otpust u skladu sa uputama carinarnice, smatrat će se da je od zahtjeva odustao.

Članak 485.

Način povrata ili otpusta izvoznog carinskog duga rješava se u skladu s propisima koji uređuju plaćanje izvoznog duga.

Ako propisima iz stavka 1. ovog članka nije propisan način povrata ili otpusta izvoznog duga, povrat će se izvršiti temeljem zahtjeva za povrat ili otpust izvoznog duga u skladu sa stavkom 3. do 5. ovog članka. Odgovarajuće se primjenjuju odredbe ovoga poglavlja koji se odnose na povrat ili otpust uvoznog duga.

Uz zahtjev za povrat ili otpust izvoznog duga, pri ponovnom uvozu robe potrebno je priložiti:

a) dokaz o plaćanju izvoznog duga, ako je obračunati izvozni dug već bio plaćen,

b) od strane nadležne carinarnice potvrđen izvornik ili kopiju carinske deklaracije za puštanje u slobodan promet ponovno uvezene robe. Na toj carinskoj deklaraciji mora biti naveden tekst »Roba puštena kao ponovno uvezena roba u skladu sa člankom 188. Carinskog zakona«,

c) od strane nadležne carinarnice potvrđen izvornik ili kopiju izvozne carinske deklaracije s kojom raspolaže izvoznik robe koja se ponovno uvozi.

Deklaracije iz stavka 3. točke a), b) ili c) ovog članka nije potrebno priložiti zahtjevu za povrat ili otpust, ako carinarnica raspolaže sa podacima koji su u njima.

Zahtjev za povrat ili otpust izvoznog duga moguće je podnijeti u roku od 12 mjeseci od dana prihvaćanja izvozne carinske deklaracije.

Odjeljak 2. *Postupak za odobrenje povrata ili otpusta carinskog duga*

Članak 486.

Carinarnica koja rješava o zahtjevu može odobriti da se određene carinske formalnosti koje su potrebne radi odobrenja mogućeg povrata ili otpusta carinskog duga, ispune prije do-

nošenja rješenja o zahtjevu za povrat ili otpust. Ovo odobrenje ne utječe na donošenje rješenja o zahtjevu za povrat ili otpust.

Članak 487.

Ne isključujući odredbe članka 486. ove Uredbe, dok o zahtjevu za povrat ili otpust nije riješeno, robu na koju se zahtjev za povrat ili otpust odnosi nije dozvoljeno premještati na drugo mjesto s mjesta navedenog u tom zahtjevu, ako podnositelj o tome nije prije obavijestio carinarnicu iz članka 483. ove Uredbe.

Članak 488.

Ako se zahtjev za povrat ili otpust odnosi na slučaj, za koji je potrebno pridobiti dodatne podatke ili obaviti pregled robe, u prvom redu da se ustanovi ispunjavanje uvjeta predviđenih u Carinskom zakonu i ovom poglavlju Uredbe, s obzirom na opravdanost povrata ili otpusta, carinarnica će poduzeti sve potrebne mjere te odrediti vrste podataka koje treba pridobiti ili provjere koje treba obaviti.

Ako je za pridobivanje podataka i provedbu provjere mjerodavna druga carinarnica, o traženim podacima ili rezultatima provjere bez odlaganja će izvijestiti carinarnicu nadležnu za donošenje rješenja.

Članak 489.

Raspolaze li svim potrebnim podacima i priložima, carinarnica bez odlaganja rješava o zahtjevu za povrat ili otpust carinskog duga.

Rješenje kojim se usvaja zahtjev za povrat ili otpust mora sadržavati sve podatke koji su potrebni za njegovo izvršenje.

Rješenje iz stavka 1. ovoga članka mora s obzirom na okolnosti slučaja, sadržavati sve ili barem neke od sljedećih podataka:

- a) podatke potrebne za prepoznavanje robe na koju se rješenje odnosi,
- b) osnov za povrat ili otpust carinskog duga pozivom na odgovarajuće odredbe Carinskog zakona, te ako je to potrebno i odgovarajuće odredbe ove Uredbe,
- c) iznos povrata odnosno otpusta duga,
- d) svrhu u koju roba može biti namijenjena, ili odredišno mjesto gdje se roba može poslati, s obzirom na mogućnosti koje su propisane Carinskim zakonom za pojedine slučajeve, te ako je to potrebno temeljem posebnog odobrenja carinarnice koja donosi rješenje,
- e) rok za ispunjenje formalnosti koje su potrebne da bi se odobrio povrat ili otpust carinskog duga,
- f) navod da će carinski dug biti stvarno vraćen odnosno otpušten kada provedbena carinarnica izvijesti carinarnicu koja donosi rješenje o povratu ili otpustu da su ispunjene formalnosti nužne za otpust ili povrat,
- g) pojedinosti o obvezama kojima roba podliježe do izvršenja rješenja, te
- h) uputu podnositelju zahtjeva, da moraju pri podnošenju robe priložiti također i izvornik rješenja.

Ako se obveze iz stavka 3. točke d), e) i g) ovog članka ne mogu ispuniti kod carinarnice koja je izdala rješenje o povratu ili otpustu carinskog duga, mora se u rješenju odrediti carinarnica ili carinarnice kod kojih se te obveze moraju ispuniti.

Članak 490.

Ako carinarnica u skladu sa člankom 232. stavak 5. Carinskog zakona rješava o povratu odnosno otpustu carinskog duga po službenoj dužnosti, o tome odlučuje rješenjem.

Na donošenje rješenja iz stavka 1. ovog članka odgovarajuće se primjenjuju odredbe članka 489. ove Uredbe.

Članak 491.

Carinarnica nadležna po odredbama članka 489. stavak 4. ove Uredbe poduzima potrebne mjere s kojima osigurava da:

- a) su gdje je to potrebno, ispunjene obveze iz članka 489. stavka 3. točke g) ove Uredbe, te
- b) je u svim slučajevima, roba uporabljena u skladu s uvjetima iz rješenja odnosno smještena sukladno rješenju.

Ako je rješenjem predviđena mogućnost da se roba može staviti u postupak carinskog skladištenja, unijeti u slobodnu zonu ili slobodno skladište i osoba na koju glasi rješenje iskoristi tu mogućnost, potrebne formalnosti obavljaju se kod carinarnice nadležne po odredbama članka 489. stavka 4. ove Uredbe.

Kada se carinarnica iz članka 489. stavka 4. ove Uredbe uvjeri da su ispunjene obveze iz stavka 1. ovog članka, potvrđuje to na izvorniku rješenja i o tome pisano izvješćuje carinarnicu nadležnu za donošenje rješenja.

Članak 492.

Carinarnica koja je izdala rješenje o povratu ili otpustu duga, kojoj je podnijeto rješenje ili dostavljeno izvješće iz članka 491. stavka 3. ove Uredbe, bez odlaganja će staviti klauzulu njegove izvršnosti, te provesti knjiženje o otpuštanju carinskog duga ili izvršiti povrat sredstava na račun koji je naveo podnositelj zahtjeva.

Povrat plaćenog carinskog duga neće se izvršiti, ako osoba na koju glasi rješenje ima bilo kakve nepodmirene dospjele obveze iz naslova uvoznog ili izvoznog duga. Povrat i dospjeli carinski dug će se u tom slučaju prebiti po službenoj dužnosti.

Članak 493.

Ukoliko se zahtjev za povrat ili otpust temelji na tome, da je u trenutku prihvaćanja carinske deklaracije za puštanje robe u slobodan promet postojalo pravo za primjenu povlaštene carine (snižena ili carinska stopa »slobodno«) za robu u okviru carinskih kvota i plafona ili po sklopljenom trgovinskom sporazumu, povrat ili otpust odobrava se samo pod uvjetom da su u vrijeme podnošenja zahtjeva za povrat ili otpust uz isti bili priloženi dokazi, da:

- a) u slučaju carinske kvote ista nije iscrpljena,
- b) u ostalim slučajevima, nije bila ponovno uvedena carinska stopa.

Moguće je odobriti povrat ili otpust čak i ako nisu ispunjeni uvjeti iz stavka 1. ovog članka, ako za robu nije bila uporabljena snižena ili carinska stopa »slobodno« radi greške carinarnice, a deklaracija za puštanje robe u slobodan promet sadržavala je sve podatke i bile su joj priložene sve isprave potrebne za takvo postupanje.

Članak 494.

Ako podnositelj zahtjevu za povrat ili otpust priloži izvornik potvrde o povlaštenom podrijetlu robe kao dokaz da je uvezena roba u trenutku prihvata carinske deklaracije za puštanje robe u slobodan promet ispunjavala propisane uvjete za primjenu povlaštene carine, carinarnica će usvojiti zahtjev za povrat ili otpust samo ako se utvrdi:

- a) da se priložena potvrda o povlaštenom podrijetlu robe konkretno odnosi na dotičnu uvezenu robu i da su ispunjeni uvjeti za prijam priložene potvrde, te
- b) da su ispunjeni svi ostali uvjeti za povlaštenu carinu.

Povrat ili otpust carinskog duga obaviti će se po podnošenju robe carinarnici. Ako nije ili više nije moguće robu podnijeti carinarnici mjerodavnoj za provedbu odnosnih carinskih formalnosti, carinarnica nadležna za donošenje rješenja može usvojiti zahtjev za povrat ili otpust samo u slučaju ako je na temelju raspoloživih podataka i priloženih isprava nedvojbeno utvrdila da se naknadno priložena potvrda o povlaštenom podrijetlu odnosi na konkretnu robu.

Članak 495.

Uvozni dug neće biti vraćen ili otpušten prema članku 234. stavak 1., 3. i 5. Carinskog zakona za robu:

a) čija je manjkavost uzeta u obzir već pri određivanju ugovornih uvjeta, prije svega cijene robe, s kojom je roba stavljena u carinski postupak u kojemu je nastala obveza plaćanja carinskog duga, ili

b) koju je uvoznik prodao, nakon što je utvrdio da je ista manjkava ili da nije u skladu sa uvjetima iz ugovora.

Članak 496.

Bez obzira na članak 502. stavak 1. točku c) ove Uredbe, carinarnica će odrediti rok za ispunjenje carinskih formalnosti koje su potrebne za povrat ili otpust duga koji ne može biti dulji od 2 mjeseca od dana uručenja rješenja podnositelju zahtjeva za povrat ili otpust.

Prekoračenjem roka određenog u skladu sa stavkom 1. ovog članka, gubi se pravo na povrat ili otpust carinskog duga, osim ako se dokaže da rok nije bilo moguće poštivati radi više sile odnosno nepredvidivih okolnosti na koje nije bilo moguće utjecati.

Članak 497.

Ako uništenje robe, koje odobri carinarnica, prouzroči nastanak otpadaka ili ostataka, isti se smatraju stranom robom od trenutka izdavanja rješenja kojim se usvaja zahtjev za povrat ili otpust.

Članak 498.

Ako carinarnica dopusti primjenu članka 234. stavak 4. Carinskog zakona, poduzet će mjere koje omogućuju da se roba stavljena u postupak carinskog skladištenja ili unesena u slobodnu zonu ili slobodno skladište, može prepoznati kao strana roba.

Članak 499.

Ako se izvoz, ponovni izvoz ili uništenje odnosno svako drugo carinski dopušteno postupanje ili uporaba ne odnosi na cijeli proizvod, nego na jedan ili više dijelova ili na jednu ili više komponenti tog proizvoda, povrat ili otpust carinskog duga se određuje kao razlika između iznosa uvoznog duga za cijeli proizvod i iznosa uvoznog duga, kojeg bi trebalo platiti za ostatak proizvoda, ako bi bio u nepromijenjenom stanju stavljen u carinski postupak, koji uključuje obvezu plaćanja carinskog duga, na dan kada je cijeli proizvod stavljen u postupak.

Članak 500.

U skladu sa člankom 236. Carinskog zakona, carinarnica neće provoditi postupak za vraćanje više plaćenog carinskog duga odnosno za otpust plaćanja, ako iznos koji bi trebalo vratiti ili otpustiti ne prelazi 40,00 kn.

Poglavlje 3. *Posebne odredbe koje se odnose na primjenu članka 235. Carinskog zakona*

Članak 501.

Carinarnica koja rješava o zahtjevu za povrat ili otpust carinskog duga, koji je podnijet u skladu sa člankom 235. stavak 2. Carinskog zakona:

a) vratit će ili otpustiti plaćanje carinskog duga, ako utvrdi da razlozi navedeni u zahtjevu odgovaraju nekoj od okolnosti iz članaka 502. do 505. ove Uredbe, i da te okolnosti nisu posljedica prijevare ili grube nemarnosti dotične osobe.

b) neće izvršiti povrat i neće dopustiti otpust plaćanja carinskog duga, ako utvrdi da se zahtjev temelji na nekoj od okolnosti iz članka 506. ove Uredbe.

Osobom iz stavka 1. točke a) ovog članka smatra se osoba ili osobe iz članka 482. stavak 1. ove Uredbe, opunomoćenike tih osoba ili bilo koju drugu osobu koja je bila uključena u

obavljanje carinskih formalnosti koje se odnose na konkretnu osobu, ili je dala upute za obavljanje tih formalnosti.

Članak 502.

Uvozni carinski dug može se povratiti ili otpustiti:

a) ako je strana roba koja je stavljena u carinski postupak s djelomičnim ili potpunim otpustom carinskog duga, ili ako je roba koja je puštena u slobodan promet na temelju povoljnije carine zbog njezine uporabe u određene svrhe, ukradena, pod uvjetom da je ukradena roba odmah ponovno pronađena i za nju ponovno uspostavljen isti carinski položaj, koji je roba imala u trenutku kada je bila ukradena,

b) ako se strana roba greškom (omaškom) izuzme ispod carinskog nadzora u carinskom postupku s djelomičnim ili potpunim oslobođenjem plaćanja carine, ali pod uvjetom da se odmah kada se ustanovi greška, robi uspostavi isti carinski položaj, koji je imala u trenutku kada je roba izuzeta,

c) ako radi tehničkih problema nije moguće otvoriti prijevozno sredstvo na kojem se nalazi roba koja je prethodno puštena u slobodan promet, i robu također u određišnom mjestu nije moguće istovariti, pod uvjetom da se ta roba odmah ponovno izvozi,

d) ako je roba, koja je bila puštena u slobodan promet naknadno vraćena dobavljaču izvan carinskog područja u postupku vanjske proizvodnje radi besplatnog popravka odnosno otklanjanja grešaka koje su postojale prije puštanja robe u slobodan promet (čak ako su te greške utvrđene po puštanju robe u slobodan promet) ili usklađivanja s uvjetima ugovora na temelju kojega je roba puštena u slobodan promet, pri čemu je dobavljač odlučio trajno zadržati robu, jer greške odnosno manjkavosti nije bilo moguće otkloniti odnosno njihovo otklanjanje bi bilo neekonomično,

e) ako se u trenutku kada carinarnica odlučuje o naknadnom obračunu carinskog duga u svezi sa robom koja je bila puštena u slobodan promet s potpunim oslobođenjem carinskih davanja da je bila ta roba ponovno izvezena iz carinskog područja bez odobrenja carinarnice, pod uvjetom da se dokaže da su uvjeti koje propisuje Carinski zakon za povrat ili otpust takvog uvoznog carinskog duga bili stvarno ispunjeni u trenutku ponovnog izvoza te robe i uvozni dug bi mogao biti vraćen, da je bio obračunat pri puštanju robe u slobodan promet,

f) ako je sud zabranio trgovinu s robom, koja je prethodno bila stavljena u carinski postupak na temelju kojeg je nastala obveza plaćanja uvoznog duga pod uobičajenim uvjetima, i ako je roba ponovno izvezena iz carinskog područja ili uništena pod carinskim nadzorom pod uvjetom da se dokaže da se roba na carinskom području nije koristila,

g) ako je za robu bio započet carinski postupak na temelju kojeg je nastala obveza plaćanja carinskog duga, carinski dug u skladu sa svojim ovlastima samostalno podmiri carinski deklarant, a da tu robu bez ikakve krivnje deklaranta, nije bilo moguće isporučiti primatelju,

h) ako je roba greškom pošiljatelja naslovljena na dotičnog primatelja,

i) ako se utvrdi da roba radi očite greške u narudžbi ne može biti uporabljena za namjenu za koju ju je naručitelj namjeravao koristiti,

j) ako se za robu po puštanju u carinski postupak na temelju kojeg nastane carinski dug, dokaže, da u trenutku puštanja nije bila u skladu s važećim propisima na području uporabe ili prometa s njom i radi toga se ta roba ne može koristiti za namjene koje je predvidio primatelj,

k) ukoliko uporaba robe u svrhu koju je predvidio primatelj nije moguća ili je bitno ograničena, zbog općih mjera, koje ovlaštena tijela donesu nakon puštanja robe u carinski postupak, na temelju kojeg nastaje obveza plaćanja carinskog duga,

l) ako bez krivnje osobe u postupku, carinarnica ne može odobriti djelomično ili potpuno oslobođenje od plaćanja carine, pri čemu obračunava carinski dug koji treba platiti,

m) ako je roba isporučena primatelju nakon isteka roka isporuke naznačenog kao

obvezujući uvjet u ugovoru, na temelju kojeg je roba stavljena u carinski postupak, u kojem je nastala obveza plaćanja carinskog duga,

n) ako robu na carinskom području nije bilo moguće prodati, pa je besplatno ustupljena humanitarnim organizacijama:

1. koje svoju djelatnost obavljaju izvan carinskog područja, pod uvjetom da u carinskom području imaju svoja predstavništva, ili

2. koje svoju djelatnost obavljaju na carinskom području, ako bi za istovrsnu robu dobivenu iz inozemstva kod puštanja u slobodan promet bile oslobođene od plaćanja carine.

o) ako je obveza za plaćanje carinskog duga nastala iz drugih razloga osim onih propisanih u članku 204. Carinskog zakona i dotična osoba priloži potvrdu o podrijetlu robe, provoznu ispravu za prijevoz domaće robe preko stranog carinskog područja ili drugu odgovarajuću ispravu, kojom dokazuje da bi za robu, ako bi bila puštena u slobodan promet, mogla ostvariti povoljnije uvjete ili bi se ta roba mogla smatrati domaćom robom, ako su ispunjeni ostali uvjeti iz članka 494. ove Uredbe.

Bez obzira na stavak 5. ovog članka, otpust ili povrat carinskog duga u slučajevima iz točke c) i f) do n) stavka 1. ovog članka moguće je odobriti, ako je roba pod carinskim nadzorom ponovno izvezena iz carinskog područja. Ovaj uvjet neće se zahtijevati ako je roba uništena po odluci nadležnog tijela ili besplatno ustupljena humanitarnim organizacijama, koji svoju djelatnost obavljaju na carinskom području.

Na zahtjev odnosne osobe može carinarnica odobriti da se roba, umjesto da bi se ponovno izvezla, uništi pod carinskim nadzorom ili da se radi namjeravanog ponovnog izvoza stavi u provozni postupak ili postupak carinskog skladištenja odnosno unese u slobodnu zonu ili slobodno skladište.

Carinarnica će osigurati potrebne mjere, koje omogućuju da se roba stavljena u postupak carinskog skladištenja odnosno unesena u slobodnu zonu ili slobodno skladište, može naknadno prepoznati kao strana roba.

Povrat ili otpust duga će se u slučaju iz točke h) i i) stavka 1. ovog članka odobriti, pod uvjetom da je roba ponovno izvezena istom stranom pošiljatelju ili na naslov kojeg on odredi.

Pored drugih uvjeta iz ovog članka, potrebno je također dokazati, da roba nije bila ni korištena niti prodana prije ponovnog izvoza.

Članak 503.

Povrat ili otpust carinskog duga može se također odobriti:

a) ako je roba za koju je greškom bio započet deklarirana za carinski postupak na temelju kojeg je nastala obveza plaćanja carinskog duga, ponovno izvezena iz carinskog područja, pri čemu za tu robu nije bio započet carinski postupak koji je trebao biti, pod uvjetom da su ispunjeni i drugi uvjeti iz članka 233. Carinskog zakona,

b) ako je roba bez carinskog nadzora ponovno izvezena ili uništena u skladu sa člankom 234. stavak 3. točka b) i stavak 4. Carinskog zakona, pod uvjetom da su ispunjeni i drugi propisani uvjeti utvrđeni spomenutim člankom.

c) ako je roba bez carinskog nadzora ponovno izvezena ili uništena u skladu sa člankom 502. stavak 1. točke c) i f) do n) ove Uredbe, pod uvjetom da su ispunjeni ostali uvjeti propisani člankom 502. stavak 2. do 6. ove Uredbe.

Za povrat ili otpust duga u skladu sa stavkom 1. ovog članka moraju biti ispunjeni sljedeći uvjeti:

a) carinarnici, koja odlučuje o zahtjevu za povrat ili otpust moraju biti podnesene sve potrebne isprave o tome da je roba za koju se zahtijeva povrat ili otpust carinskog duga:

1. stvarno ponovno izvezena iz carinskog područja, ili

2. uništena pod nadzorom nadležnih tijela ili osoba, ovlaštenih da uništenje službeno potvrde.

b) carinarnici, koja odlučuje o zahtjevu za povrat ili otpust moraju biti vraćene sve isprave, koje su potvrđivale carinski status domaće robe i s kojima je konkretna roba bila iznesena iz carinskog područja, odnosno priloženi svi dokazi koje carinarnica smatra potrebnim, da te isprave neće biti moguće koristiti pri mogućem kasnijem uvozu robe.

Članak 504.

Za potrebe članka 503. stavak 2. ove Uredbe:

a) kao dokaz da je roba za koju se zahtijeva povrat ili otpust duga bila stvarno ponovno izvezena iz carinskog područja, smatra se:

1. izvornik ili ovjereni primjerak izvozne deklaracije, i
2. potvrda carinarnice preko koje je roba stvarno napustila carinsko područje.

Ako takvu potvrdu nije moguće priložiti kao dokaz da je roba napustila carinsko područje, može se prihvatiti:

- potvrda carinske službe koja potvrđuje prispijeće robe u odredišnu državu, izdanu u toj državi, ili

- izvornik ili ovjereni primjerak carinske deklaracije odredišne države.

Uz te isprave potrebno je priložiti komercijalne i upravne isprave, na temelju kojih carinarnica provjerava da je roba izvezena iz carinskog područja istovjetna robi deklariranoj za carinski postupak s obvezom plaćanja carinskog duga, i to:

- izvornik ili ovjereni primjerak deklaracije za navedeni postupak, i

- na zahtjev carinarnice također komercijalne i druge upravne isprave (npr. račune, otpremnice, provozne isprave, zdravstvene ili druge potvrde) koji sadrže potpuni opis robe (trgovački opis, količinu, i ostale podatke za identifikaciju i druge oznake), koji su priloženi uz deklaraciju za navedeni postupak, izvoznu carinsku deklaraciju ili carinsku deklaraciju odredišne države.

b) kao dokaz da je roba, za koju se zahtijeva povrat ili otpust duga, stvarno uništena pod nadzorom nadležnog tijela ili drugih osoba, koje su ovlaštene da potvrde takvo uništenje, smatra se:

1. izvornik ili ovjereni primjerak zapisnika ili izjave o uništenju robe koju je sastavilo tijelo pod čijim nadzorom je bila roba uništena, ili

2. potvrdu koju je sastavila osoba koja je ovlaštena za nadzor uništenja robe, skupa s odgovarajućim dokazom o ovlaštenju za nadzor.

Isprave iz točke b) moraju sadržavati dovoljno detaljan opis uništene robe (trgovački opis robe, količina, identifikacijske i druge oznake), koji carinarnici omogućuju usporedbu sa podacima iz deklaracije i uz nju priloženih komercijalnih isprava (računi, otpremnice i dr.) za puštanje u carinski postupak, u kojem je nastala obveza plaćanja carinskog duga, kako bi mogla utvrditi da je uništena roba istovjetna robi koja je bila podnesena u carinski postupak.

Kada su dokazi iz stavka 1. točke a) i b) ovog članka, nedostadni da bi carinarnica mogla u konkretnom slučaju odlučiti, ili ako neka od njih nisu na raspolaganju, potrebno je iste dopuniti ili nadomjestiti s drugim ispravama, koje carinarnica smatra potrebnim.

Članak 505.

Ako propisi koji uređuju plaćanje izvoznog duga ne propisuju drugačije, povrat plaćenog izvoznog duga odobriti, kada je ponovno uvezena roba za koju je bio pri izvozu plaćen izvozni dug puštena u slobodan promet.

Stavak 1. ovog članka će se primijeniti samo u slučajevima iz članka 432. ove Uredbe.

Carinarnici kojoj se roba deklarira za puštanje u slobodan promet, treba priložiti dokaze da

se radi o robi iz članka 188. stavak 4. točka b) Carinskog zakona.

Stavak 1. ovog članka primjenjuje se također i u slučaju ponovnog uvoza samo dijela robe za koju je bio pri izvozu plaćen izvozni dug.

Članak 506.

Povrat ili otpust uvoznog carinskog duga ne može se odobriti, ako se prema okolnostima slučaja zahtjev temelji isključivo na jednoj od sljedećih činjenica:

a) da se roba, koja je stavljena u carinski postupak zbog kojeg je nastala obveza plaćanja duga, ponovno izvozi radi drugih razloga od onih koji su navedeni člancima 233. i 234. Carinskog zakona i člancima 502. i 503. ove Uredbe, prije svega radi neuspjele prodaje robe;

b) da se radi o robi koju je carinarnica već prepustila u carinski postupak na temelju koje je nastala obveza plaćanja carinskog duga, koja je nakon prepuštanju deklarantu uništena, osim ako takvo uništenje izričito predviđaju važeći propisi;

c) da su podnesene isprave na temelju kojih je bila pri puštanju robe u slobodan promet priznata povoljnija carina, a za koje se naknadno utvrdi da su lažne, krivotvorene ili da nisu valjane za odobravanje povoljnije carine, čak i ako su bile podnesene u dobroj vjeri.

Članak 507.

Nadležna carinarnica pri odlučivanju o zahtjevu za povrat uvoznog duga provjerava također da li treba, u skladu sa člankom 237. Carinskog zakona, obračunati kamate.

Ako su ispunjeni uvjeti za obračun kamata, carinarnica ih obračunava u skladu s propisima o naplati kamate.

Kamate se u skladu sa ovim člankom obračunavaju za razdoblje od dana plaćanja uvoznog duga do dana izdavanja rješenja o povratu.

Plaćanje kamata vrši se na isti način kao i sam povrat uvoznog duga.

Dio V. PRODAJA STRANE ROBE ODUZETE ILI USTUPLJENE DRŽAVI I PODJELA SREDSTAVA PRIKUPLJENIH TOM PRODAJOM

Poglavlje 1. *Uvodne odredbe*

Članak 508.

Odredbama ovog dijela Uredbe uređuju se uvjeti i postupak prikupljanja, čuvanja i prodaje, te drugi načini raspolaganja stranom robom oduzetom u carinske upravne postupku ili prekršajnom postupku, te strane robe koja je sukladno carinskim propisima ustupljena u korist države (u daljnjem tekstu: oduzeta strana roba), sukladno odredbama Carinskog zakona.

Odredbe ovoga dijela Uredbe odgovarajuće se primjenjuju i prilikom prodaje druge strane robe, temeljem drugih propisa oduzete ili ustupljene ili ustupljene u korist države, ako je Carinska uprava posebnim propisima ovlaštena za prodaju takve robe.

Poglavlje 2. *Prodaja oduzete ili ustupljene strane robe*

Članak 509.

Roba iz članka 508. ove Uredbe prodaje se u postupku javne prodaje, ako drugim odredbama ove Uredbe nije drugačije propisano.

Iznimno, namirnice i drugu brzo pokvarljivu robu, (žive životinje, svježe meso, voće i povrće i drugo), te otpatke i ostatke nastale pri provedbi postupka s gospodarskim učinkom mogu se prodati i prikupljanjem ponuda ili neposrednom pogodbom s trgovačkim društvom registriranim za trgovinu odnosnim namirnicama i brzo pokvarljivom robom odnosno za zbrinjavanje otpada.

Članak 510.

Oduzetu ili ustupljenu stranu robu, osim motornih i priključnih vozila, plovila i njihovih dijelova, prodaje carinarnica, koju za to ovlasti ravnatelj Carinske uprave Republike Hrvatske.

Sukladno postupku utvrđenom propisima o nabavi roba i usluga i ustupanju radova, ravnatelj Carinske uprave može za obavljanje poslova javne prodaje zaključiti ugovor s trgovačkim društvom ili udrugom (u daljnjem tekstu: ovlašteno društvo).

Oduzeta ili ustupljena strana motorna i priključna vozila i plovila, te njihove dijelove prodaje Hrvatski autoklub.

Ugovorom zaključenim s ovlaštenim društvom ili Hrvatskim autoklubom iz stavka 2. i 3. ovoga članka, uređuju se međusobne obveze i odgovornosti Carinske uprave i ovlaštenog društva odnosno Hrvatskog autokluba u vezi s prikupljanjem, čuvanjem i prodajom oduzete strane robe, uključujući i visinu naknade za izvršene usluge, te uvjete i način njezinoga obračuna i namirenja.

Poglavlje 3. *Posebne odredbe o preuzimanju, čuvanju i prodaji cestovnih motornih vozila i plovila*

Članak 511.

U ovom dijelu Uredbe navedeni izrazi imaju sljedeće značenje:

1) cestovna motorna vozila:

a) osobni automobili i druga motorna vozila, konstruirana prvenstveno za prijevoz ljudi, uključujući i motorna vozila za kombinirani prijevoz ljudi i robe (tipa »karavan«, »kombi« itd.) i trkaći automobili,

b) motorna vozila za javni prijevoz putnika,

c) motorna vozila za prijevoz robe (samoutovarna – samoistovarna, damperi, cisterne itd.),

d) motorna vozila za posebne namjene (samoistovarna vozila, vozila s dizalicom, vozila s ugrađenom betonskom mješalicom, vatrogasna vozila, vozila za čišćenje cesta, vozila za prskanje ili posipavanje, pokretne radionice, pokretne radiološke jedinice),

e) traktori, cestovni tegljači s poluprikolicom i druga vozila za vuču,

f) sve vrste motornih kotača, uključujući mopede i bicikle s pomoćnim motorom,

2) priključna vozila: sve vrste priključnih, polupriključnih i drugih nesamokretnih vozila,

3) dijelovi motornih vozila: svi dijelovi i pribor za motorna i priključna vozila iz točke 1. i 2. ovoga članka, u sastavljenom ili rastavljenom stanju, te

4) plovila: jahte dužine do 15 metara i plovila za šport i razbibrigu, u smislu propisa o Carinskoj tarifi.

Članak 512.

Hrvatski autoklub prikuplja, preuzima, čuva, te prodaje odnosno odstranjuje s carinskog područja Republike Hrvatske:

a) motorna i priključna vozila koja su pronašli ili oduzeli drugi državni organi (sudovi, policija, inspekcijski organi i dr.) i predali na čuvanje do okončanja odgovarajućega postupka,

b) motorna i priključna vozila sa stranom registracijom, koja se privremeno smještaju ili predaju na čuvanje uz odobrenje carinarnice,

c) oštećena motorna i priključna vozila sa stranom registracijom, koja su vlasnik ili vozač uz odobrenje carinarnice predali na čuvanje, dok se ne ostvari pravo na odštetu,

d) privremeno uvezena motorna i priključna vozila, koja nisu bila pravodobno vraćena u inozemstvo, bilo zbog isteka roka privremenog uvoza ili zbog toga što je osoba koja je vozilo deklarirala za privremeni uvoz nije pri napuštanju carinskog područja izvezla vozilo,

e) motorna i priključna vozila i njihovi dijelovi, koji su bili oduzeti u upravnom postupku,

f) motorna i priključna vozila kao i njihovi dijelovi, kojima je protekao rok ležanja,

- g) motorna i priključna vozila te njihovi dijelovi, koji su ustupljeni u korist države,
- h) oštećena privremeno uvezena motorna vozila i priključna vozila, kao i njihovi dijelovi, koji su bili predati carinarnici,
- i) rezervne dijelove prethodno uvezenih motornih i priključnih vozila sa stranom registracijom, koji nisu bili vraćeni u inozemstvo,
- j) dijelove motornih i priključnih vozila pristigle u poštanskim pošiljkama, koji nisu uručeni primatelju, a strani pošiljatelj ih ne želi preuzeti,
- k) motorna i priključna vozila, te njihove dijelove, koji su bili oduzeti u prekršajnom postupku,
- l) motorna i priključna vozila, te njihovi dijelovi, koji su po bilo kojoj osnovi pri carinarnici, osim u postupku redovnog carinjenja, koje carinarnica preda na čuvanje, te
- m) jahte i plovila za šport i razbibrigu.

Ako Hrvatski autoklub od carinarnice, policije ili druge pravne ili fizičke osobe dobije obavijest o potrebi preuzimanja napuštenoga vozila, odnosno na neki drugi način dođe u posjed motornog vozila, priključnog motornog vozila ili njihovih dijelova, mora zbrinuti vozilo na licu mjesta ili ga bez odlaganja prevesti u prostore pod svojim nadzorom.

U smislu odredbi ove Uredbe o privremenom uvozu i privremenom smještaju, smatra se da je za robu koja se smješta u prostorije ili prostore Hrvatskog autokluba namijenjene za čuvanje motornih i priključnih vozila ili plovila dato odobrenje carinarnice za privremeni smještaj motornih i priključnih vozila, odnosno plovila.

Članak 513.

Ako je cestovno motorno ili priključno vozilo, te plovilo sa stranom registracijom, čiji je vlasnik poznat, tako oštećeno da ga nije moguće popraviti ili prodati ili ne udovoljava propisima o homologaciji motornih vozila, vlasnik ili druga osoba koja ga je deklarirala za privremeni uvoz ili Hrvatski autoklub na trošak tih osoba ili njihovog osiguravatelja, moraju ih u roku koji odredi carinarnica:

- a) izvesti iz carinskog područja Republike Hrvatske, odnosno
- b) uništiti pod carinskim nadzorom, ako to dopuštaju propisi o zaštiti okoliša.

Preuzimatelj vozila ili plovila iz stavaka 1. ovoga članka plaća Hrvatskom autoklubu sve troškove koje je imao u svezi sa zbrinjavanjem, preuzimanjem i čuvanjem odnosno vozila ili plovila.

Ako je u svezi s čuvanjem vozila ili plovila nastao carinski dug, vozilo ili plovilo može se predati osobi iz stavka 1. ovoga članka, ako je nastali carinski dug podmiren ili je položeno odgovarajuće jamstvo.

Ako je nadležna carinarnica dopustila da se vozilo ili plovilo pod carinskim nadzorom vrati u inozemstvo, Hrvatski autoklub ga predaje ovlašteniku u skladu s rješenjem carinarnice po namirenju troškova iz stavka 2. ovoga članka.

Poglavlje 4. *Raspoređivanje sredstava dobivenih prodajom oduzete strane robe*

Članak 514.

Sredstva ostvarena prodajom oduzete strane robe raspoređuju se tako da se najprije naplati carina, te porezi i druge pristojbe koje se obračunavaju prilikom uvoza odnosno robe, zatim troškovi odnosno carinskoga ili drugoga postupka, te novčane kazne izrečene sukladno carinskim propisima.

Iz sredstava ostvarenih prodajom oduzete strane robe namiruju se troškovi njezina prikupljanja, čuvanja i prodaje, a ostatak sredstava izvanredni je prihod državnog proračuna.

Osnovica za obračun carinskog duga za prodana motorna i priključna vozila, te plovila i

njihove dijelove putem postupka javne prodaje je ostvarena prodajna cijena

Članak 515.

Glede sredstava dobivenih prodajom robe iz članka 508. ove Uredbe:

a) Hrvatski autoklub sastavlja mjesečni obračun, te ga do 10. u mjesecu za prethodni mjesec dostavlja na ovjeru ovlaštenoj carinarnici,

b) sukladno po carinarnici ovjerenom obračunu iz točke a) ovoga stavka, Hrvatski autoklub do 20. u mjesecu obračunati prihod za prethodni mjesec uplaćuje se u korist državnog proračuna Republike Hrvatske.

Troškove prikupljanja, čuvanja i prodaje robe, kao i drugi troškovi izvršenih usluga carinarnica namiruje na teret odgovarajuće stavke državnog proračuna.

Iznimno, sredstva dobivena prodajom vozila i njihovih dijelova iz članka 512. stavak 1. točka b), d), f), h), i l) ove Uredbe, po obračunu i uplati carinskog duga uplaćuju se na posebni depozitni račun Carinske uprave. Ako vlasnik vozila u roku šest mjeseci po uplati ne podnese zahtjev za isplatu deponiranog iznosa, sredstva se uplaćuju u korist državnog proračuna.

Poglavlje 5. ***Besplatno ustupanje oduzete strane robe i drugi načini postupanja s oduzetom stranom robom***

Članak 516.

Oduzetu ili ustupljenu stranu robu, koja predstavlja predmete za potrebe povijesne, arheološke, etnografske, kulturne, umjetničke ili znanstvene vrijednosti, Vlada Republike Hrvatske može robu besplatno ustupiti tijelima ili ustanovama koje obavljaju odgovarajuću djelatnost.

Oduzetu stranu robu, koja je sukladno posebnim propisima u ograničenom pravnom prometu (oružje, streljivo, radijske postaje itd.), te drugu odgovarajuću oduzetu ili ustupljenu stranu robu Vlada Republike Hrvatske može besplatno ustupiti državnim organima i organizacijama, kojima je ta roba potrebna za obavljanje djelatnosti.

Oduzetu stranu robu podobnu za uporabu u kulturne, prosvjetne, znanstvene, humanitarne, vjerske, socijalne ili karitativne svrhe, odnosno za uporabu u svrhu obavljanja drugih neprofitnih djelatnosti, sukladno prijedlogu nadležnog ministarstva, Vlada Republike Hrvatske može besplatno ustupiti tijelima, ustanovama i udrugama koje obavljaju odgovarajuću djelatnost.

Vlada Republike Hrvatske može za donošenje odluka iz stavaka 1. do 3. ovoga članka ovlastiti povjerenstvo, koje čine predstavnici Ministarstva financija, Ministarstva rada i socijalne skrbi i Ministarstva kulture.

Članak 517.

Ako se roba ne proda ili besplatno ne ustupi prema odredbama ovoga dijela Uredbe, sukladno posebnim propisima uništava se pod carinskim nadzorom.

Poglavlje 6. ***Donošenje provedbenih popisa o prodaji ustupljene ili oduzete strane robe***

Članak 518.

Ministar financija propisat će uvjete za provedbu i način postupanja suDionika u postupcima prikupljanja, čuvanja i prodaje oduzete ili ustupljene strane robe, te način obračuna i raspodjele sredstava dobivenih prodajom, te postupak besplatnog ustupanja oduzete ili ustupljene strane robe.

Dio VI. PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 519.

Odobrenja i druge isprave koje je Carinska uprava izdala do početka primjene ove Uredbe,

primjenjuju se do isteka roka njihovoga važenja.

Članak 520.

Isprave položene Carinskoj upravi kao osiguranje za namirenje carinskoga duga do dana početka primjene ove Uredbe, odgovarajuće se primjenjuju i važe i to:

- a) bankovne garancije, do u njima naznačenome roku važenja,
- b) ostali instrumenti osiguranja, do okončanja odnosnoga carinskoga postupka za kojeg su položene ili do prestanka važenja odobrenja za provedbu odnosnoga postupka.

Članak 521.

Propisi za provedbu ove Uredbe donijet će se u roku 90 dana od dana njezinoga stupanja na snagu.

Do dana početka primjene propisa iz stavka 1. ovoga članka odgovarajuće će se primjenjivati propisi za provedbu Uredbe, koja na dan početka primjene ove Uredbe prestaje važiti.

Članak 522.

Danom početka primjene ove Uredbe prestaje važiti Uredba za provedbu carinskog zakona (»Narodne novine«, br. 144/99, 48/2000, 49/2000, 77/2000, 12/2001 i 110/2001).

Članak 523.

Ova Uredba stupa na snagu osmoga dana od dana objave u »Narodnim novinama«, a primjenjuje se od 1. studenoga 2003. godine.

Klasa: 413-01/03-01/09

Urbroj: 5030120-03-1

Zagreb, 25. rujna 2003.

Predsjednik
Ivica Račan, v. r.